

BUDDHAN OPETUKSET

© 1966 **BUKKYO DENDO KYOKAI**

Mitä tahansa tämän kirjan kohtaa voidaan lainata ilman erillistä lupaa. Pyydämme ainoastaan, että **Bukkyo Dendo Kyokaille** Tokioon ilmoitetaan asiasta ja että sille lähetetään kopio julkaisusta. Kiitos.

BUKKYO DENDO KYOKAI
(Buddhismin Edistämisyhdistys)
3-14, 4-chome, Shiba
Minato-ku, Tokyo, Japan, 108
Puh. (03) 455-5851

Toinen painos, 1985

Paino:
Kosaido Printing Co., Ltd.
Tokyo, Japan

Buddhan Viisaus on laaja kuin meri ja Hänen Henkensä on täynnä suurta Sääliä.

Buddhalla ei ole muotoa vaan hän julistaa itseään ylevin tavoin ja johtaa meitä koko Säälin täyttämällä sydämellään.

Tämä kirja on arvokas, koska se sisältää Buddhan opetusten ytimen niin kuin se on kirjoitettu yli viidessä tuhannessa niteessä. Nämä opetukset on säilytetty ja ne ovat kulkeneet sukupolvelta toiselle yli 2500 vuoden ajan leviten yli maiden ja rotujen välisten rajojen.

Tässä kirjassa olevat Buddhan sanat käsittelevät ihmiselämän kaikkia puolia ja antavat sille merkityksen.

DHAMMAPADA

Voitto synnyttää vihaa, voitettut elävät tuskassa. Rauhalliset elävät onnellisina luopuen voitosta ja tappiosta. (*Dhammapada* 201)

Nälkä on suurin sairaus, ruumis suurin tauti. Tämän tietäen viisaat ymmärtävät suurimman onnen. (*Dhammapada* 203)

Poista himosi niin kuin se olisi syyslootus. Viljele rauhan tietä. Siunattu saarnaa ylimmäistä autuutta. (*Dhammapada* 285)

On vaikeaa syntyä ihmiseksi, on vaikeaa elää kuolevaisena, on vaikeaa kuulla täydellistä totuutta, on vaikeaa nähdä Buddhaa. (*Dhammapada* 182)

On vaikeaa löytää luotettavaa ihmistä. Ei hän synny joka paikassa. Kun hän syntyy, elää se perhe onnellisena. (*Dhammapada* 193)

Onni on Buddhan syntymä, onni on Jalon opin opettaminen, onni on Samghan yhtenäisyys, onni on yhtyneiden pyrkimys. (*Dhammapada* 194)

SISÄLLYSLUETTELO

BUDDHA

Ensimmäinen luku	Shakyamuni Buddha	2
I.	Buddhan elämä	2
II.	Buddhan viimeiset opetukset	10
Toinen luku	Ikuinen ja ylistetty Buddha	15
I.	Hänen säälinsä ja lupauksensa	15
II.	Buddhan meille tuoma huojennus ja pelastus	19
III.	Ikuinen Buddha	22
Kolmas luku	Buddhan muoto ja hyveet	25
I.	Buddhan kolme muotoa	25
II.	Buddhan ilmestyminen	29
III.	Buddhan hyveet	32

DHARMA

Ensimmäinen luku	Syy-yhteys	38
I.	Nelinkertainen jalo totuus	38
II.	Syy-yhteys	41
III.	Riippuvuus	42
Toinen luku	Ihmismieli ja asioiden todellinen tila	46
I.	Väliaikaisuus ja minättömyys	46
II.	Ihmismieli	49
III.	Asioiden todellinen tila	52
IV.	Keskitie	57

Kolmas luku	Buddha-luonto	65
I.	Puhdas mieli	65
II.	Buddha-luonto	71
III.	Buddha-luonto ja minättömyys	75
Neljäs luku	Ihmisten epäpuhtaudet	81
I.	Ihmislunto	81
II.	Ihmisen luonto	88
III.	Ihmiselämä	90
IV.	Ihmiselämän todellisuus	95
Viides luku	Buddhan tuoma huojennus	102
I.	Amida Buddhan lupaukset	102
II.	Amida Buddhan Puhtauden Maa	110

HARJOITUSTIE

Ensimmäinen luku	Puhdistustie	116
I.	Mielen puhdistaminen	116
II.	Hyvä käytös	123
III.	Muinaisten tarinoiden opetuksia	134
Toinen luku	Tie käytännölliseen saavutukseen	150
I.	Totuuden etsiminen	150
II.	Harjoittelutavat	163
III.	Uskon tie	176
IV.	Pyhiä sanontoja	184

VELJEYS

Ensimmäinen luku	Veljeyden velvollisuudet	194
I.	Kodittomat veljet	194
II.	Maallikot	200

Toinen luku	Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten	212
I.	Perhe-elämä	212
II.	Naisten elämä	222
III.	Palveluksessa	230
Kolmas luku	Buddhan maan rakentaminen	240
I.	Veljeyden harmonia	240
II.	Buddhan maa	248
III.	Ne, jotka ovat saaneet kunnian Buddhan maassa	253
	Viitelähteet	259

Liitteet

I.	Lyhyt buddhismin historia	272
II.	Buddhan opetusten välitys	282
III.	“Buddhan opetukset” kirjan historia	285
IV.	“Buddhan opetukset” kirjan hakemisto	288
V.	Sanskritin sanasto	297
VI.	Aṅguttara Nikāya	305

Buddhismin Edistämisyhdistys ja “Buddhan opetukset” kirjan levitys	306
---	-----

BUDDHA

ENSIMMÄINEN LUKU

SHAKYAMUNI BUDDHA

I BUDDHAN ELÄMÄ

1. Shakya-heimo asusti Rohini-joen rannalla, joka virtaa Himalajan eteläisillä rinteillä. Heimon kuningas, Shuddhodana Gautama, perusti pääkaupunkinsa Kapilavastuun, rakennutti sinne suuren linnan ja hallitsi viisaasti saavuttaen alaistensa suosion.

Kuningattaren nimi oli Maya. Hänen isänsä oli kuninkaan setä, joka oli myös saman Shakya-heimon naapurimaan kuningas.

20 vuoteen heillä ei ollut lasta. Mutta eräänä yönä kuningatar Maya näki merkillisen unen, jossa valkoinen norsu astui hänen kohtuunsa rintakehän oikealta puolelta, ja hän tuli raskaaksi. Kuningas ja alaiset odottivat hartaasti kuninkaallisen lapsen syntymää. Sikäläisen tavan mukaan kuningatar palasi vanhempiensa kotiin synnytystä varten, ja matkallaan sinne, kauniin kevät-auringon paistaessa, hän levähti Lumbini-puutarhassa.

Joka puolella kuningattaren ympärillä oli Ashokakukkia. Mielissään hän kurotti oikean kätensä poimiakseen oksan, ja hänen näin tehdessään prinssi syntyi. Kaikki ilmaisivat sydämellisen ilonsa kuningattaren ja hänen prinssilapsensa kunniaksi. Taivas ja maa iloitsivat. Tämä ikimuistettava päivä oli 8. huhtikuuta.

Kuninkaan ilo oli ääretön ja hän antoi prinssille nimen Siddhartha, joka tarkoittaa "jokainen toive täyttynyt".

2. Kuninkaan palatsissa ilo kuitenkin muuttui pian suruksi, sillä muutaman päivän kuluttua ihastuttava kuningatar Maya yllättäen kuoli. Hänen nuoremmasta sisarestaan Mahaprajapatista tuli lapsen kasvatusäiti ja hän kasvatti lasta rakkaudella.

Erakkomunkki nimeltään Asita, joka asui läheisillä vuorilla, huomasi säteilyä linnan ympärillä. Tulkiten sen hyväksi enteeksi hän meni palatsiin, ja lapsi näytettiin hänelle. Hän ennusti: "Tästä prinssistä, jos hän pysyy palatsissa, kasvettuaan tulee suuri kuningas ja hän alistaa valtaansa koko maailman. Mutta jos hän hylkää hovielämän omistautuakseen uskonnolliselle elämälle, hänestä tulee Buddha, maailman Pelastaja."

Ensin kuningas oli mielissään tämän ennusteen kuullessaan, mutta sitten hän alkoi huolehtia mahdollisuudesta, että hänen ainoa poikansa jättäisi palatsin tulakseen kodittomaksi erakkomunkiksi.

7 vuoden ikäisenä prinssi aloitti yhteiskunnalliset ja sotilaalliset opintonsa, mutta hänen ajatuksensa pyrkivät suuntautumaan muualle. Eräänä kauniina kevätpäivänä hän meni ulos linnasta isänsä kanssa. Yhdessä he katselivat maanviljelijää, joka oli kyntämässä. Prinssi huomasi, että lintu laskeutui maahan ja poimi mukaansa pienen madon, jonka maanviljelijän aura oli tuonut näkyviin. Prinssi istuutui puun varjoon, ajatteli asiaa kysyen itseltään:

“Tappavatko kaikki elävät olennot toisiaan? ”

Prinssi, joka oli menettänyt äitinsä heti syntymänsä jälkeen, liikuttui syvästi näiden pienten olioiden kärsimyksestä.

Tämä hengellinen haava syveni päivä päivältä hänen kasvaessaan; kuin pieni naarmu nuoressa puussa ihmiselämän kärsimys syöpyi yhä syvemmälle hänen mieleensä.

Kuningas oli yhä enemmän huolissaan muistaessaan erakon ennustuksen ja yritti kaikin tavoin piristää prinssiä ja kääntää hänen ajatuksensa muualle. Prinssin ollessa 19-vuotias kuningas järjesti hänen avioliittonsa prinsessa Yashodharan kanssa, joka oli Suprabuddhan, Devadahan linnan herra ja edesmenneen kuningatar Mayan veljentytär.

3. 10 vuoden ajan prinssi eli kevään, syksyn ja sadeajan paviljongeissa musiikin, tanssin ja muiden nautintojen ympäröimänä, mutta hänen ajatuksensa palasivat aina kärsimyksen ongelmaan hänen yrittäessään mietiskelyn avulla ymmärtää ihmiselämän todellisen merkityksen.

“Palatsin ylellisyydet, tämä terve ruumis, tämä iloitseva nuoruus, mitä ne minulle merkitsevät?” hän ajatteli. “Eräänä päivänä sairastumme, vanhenemme; kuolemasta ei ole pakoa. Ylpeys nuoruudesta, terveydestä, olemassaolosta, kaikkien ajattelevien ihmisten tulisi heittää nuo ajatukset pois.”

“Ihminen, joka taistelee olemassaolosta etsii luonnollisesti jotakin arvokasta. On kaksi suuntaa mistä etsiä – oikea suunta ja väärä suunta. Jos ihminen etsii väärästä suunnasta, hän huomaa, että sairaus, vanhuus ja kuolema ovat väistämättömiä, mutta silti hän etsii samanlaisia tyhjiä ja katoavaisia asioita.”

“Jos ihminen etsii oikeasta suunnasta, hän huomaa sairauden, vanhuuden ja kuoleman todellisen luonnon ja etsii arvokasta siitä, mikä on kaiken inhimillisen kärsimyksen ulottumattomissa. Omassa nautintojen täyttämässä elämässäni näytän etsivän väärästä suunnasta.”

4. Hengellinen taistelu jatkui näin prinssin mieles-

sä, kunnes hänen ainoa lapsensa Rahula syntyi prinssin ollessa 29-vuotias. Tällöin prinssi päätti jättää palatsin ja etsiä ratkaisua hengelliselle levottomuudelleen erakkomunkin kodittomasta elämästä. Hän läksi palatsista eräänä yönä mukanaan vain ajajansa Chandaka ja mielihevosensa lumivalkea Kanthaka.

Hänen ahdistuksensa ei loppunut, ja monet pahalaiset houkuttelivat häntä sanoen: "Sinulle olisi parempi palata linnaan, sillä pian koko maailma olisi omasi." Mutta prinssi sanoi pahalaiselle, ettei hän halunnut koko maailmaa. Hän ajoi päänsä kaljuksi, käänsi askeleensa etelää kohti kantaen kädessään kerjääjän kulhoa.

Ensin prinssi kävi Bhagawa nimisen erakkomunkin luona tarkkailemassa hänen askeettista elämäänsä. Sitten hän meni Arada Kalaman ja Udraka Ramaputran luo oppiakseen heidän menetelmiään, joilla Nirvanaan päästään mietiskelyn kautta, mutta jonkin aikaa mietiskelyä harjoitettuaan hän vakuuttui siitä, ettei tämä tapa veisi häntä Valaistukseen. Lopulta hän meni Magadhan maahan ja eli askeettina Uruvilvan metsässä Nairanjana-joen rannalla, joka virtaa Gaya-kaupungin ohitse.

5. Hänen menetelmänsä olivat uskomattoman ankaria. Hän kannusti itseään ajatellen, että "ei yksikään askeetti ennen, ei nyt eikä tulevaisuudessa ole koskaan harjoitellut eikä tule koskaan harjoittelemaan ankarammin kuin minä nyt".

Silti prinssi ei voinut saavuttaa päämääräänsä. Vietettyään 6 vuotta metsässä hän luopui asketismista. Hän meni peseytymään joelle ja otti vastaan kulhollisen puuroa Sujatalta, palvelijattarelta, joka asui naapurikylässä. Ne viisi kumppania, jotka olivat eläneet prinssin kanssa kuuden asketismin vuoden aikana järkyttyivät siitä, että prinssi otti vastaan maitoa palvelijattarelta; he pitivät sitä prinssin arvoa alentavana ja jättivät hänet.

Näin prinssi jäi yksin. Hän oli vielä heikko, mutta kuoleman uhallakin yritti istuen puun alla vielä toista mietiskelykautta sanoen: "Veri saattaa väsyä, liha mädätä, luut hajota, mutta en lähde tästä paikasta ennen kuin löydän tien Valaistukseen." Prinssi päätti näin.

Taistelu oli ankara ja vailla vertaa. Prinssi oli epätoivoinen ja sekavien ajatusten vallassa, tumma varjo riippui hänen henkensä yllä ja hän oli paholaisten

kiusausten saartamana. Huolellisesti ja kärsivällisesti hän tutki kiusaukset yksi kerrallaan ja hylkäsi ne kaikki. Kamppailu oli tosiaankin ankara. Se sai hänen verensä heikoksi, lihansa katoamaan ja luunsa hajoamaan.

Mutta kun aamutähti ilmestyi itäiselle taivaalle, kamppailu oli päättynyt ja prinssin mieli oli selkeä ja kirkas kuin nouseva päivä. Vihdoinkin hän oli löytänyt tien Valaistukseen. Tämä tapahtui joulukuun 8. päivänä prinssin ollessa 35-vuotias. Prinssistä tuli Buddha.

6. Tästä lähtien prinssi tunnettiin eri nimillä: jotkut käyttivät hänestä nimeä Buddha, täydellisesti valaistunut, Tathagata; jotkut kutsuivat häntä Shakyamuniksi, Shakyaheimon viisaaksi; jotkut nimittivät häntä Maailman Kunnioittamaksi.

Ensin hän meni Mrigadavaan Varanasiin, jossa elivät ne viisi erakkoa, jotka olivat asuneet hänen kanssaan kuuden asketismin vuoden aikana. Aluksi he karttoivat prinssiä, mutta puhuttuaan hänen kanssaan he uskoivat häntä ja heistä tuli hänen ensimmäisiä seuraajiaan. Sitten hän meni Rajagrihan linnaan ja sai puolelleen kuningas Bimbisaran, joka oli aina ollut hänen ystävänsä. Sieltä hän läksi kiertämään maata eläen almuilla ja käännähtäen ihmisiä ottamaan vastaan hänen elämäntapansa.

Ihmiset ottivat hänet vastaan niin kuin janoinen

ottaa vastaan vettä ja nälkäinen ruokaa. Kaksi suurta opetuslasta, Sariputra ja Maudgalyayana, ja 2000 seuraajaa liittyivät häneen.

Aluksi Buddhan isä kuningas Shuddhodana, joka yhä sisäisesti kärsi poikansa päätöksestä jättää palatsi, pysytteli syrjässä, mutta sittemmin hänestä tuli Buddhan uskollinen opetuslapsi. Mahaprajapati, Buddhan äitipuoli, ja prinsessa Yashodhara, Buddhan vaimo, ja kaikki Shakya-heimon jäsenet alkoivat seurata häntä. Lukuisista muistakin tuli hänen hartaita ja uskollisia seuraajiaan.

7. 45 vuotta Buddha kiersi maata saarnaten ja suositellen ihmisiä seuraamaan hänen elämäntapaansa. Mutta ollessaan 80-vuotias Vaisalissa, paluumatkallaan Rajagrihasta Shravastiin, hän sairastui ja ennusti, että kolmen kuukauden kuluttua hän siirtyy Nirvanaan. Silti hän kiersi maata kunnes saapui Pavaan, jossa sairastui vakavasti syötyään ruokaa, jota seppä Chunda oli tarjonnut. Huolimatta kovasta kivusta ja heikkoudesta hän saapui metsään, joka oli Kusinagaran rajalla.

Maaten kahden suuren sala-puun välissä hän jatkoi opettamistaan viimeiseen asti. Näin hän astui täydelliseen rauhaan saatettuaan loppuun työnsä maailman suurimpana opettajana.

8. Anandan, Buddhan lempiopetuslapsen ohjeiden mukaan ystävät suorittivat polttohautauksen Kusinagarassa.

Seitsemän naapurimaan hallitsijat sekä kuningas Ajatasatru vaativat, että tuhka jaettaisiin heidän keskensä. Kusinagaralaiset kieltäytyivät aluksi, ja riita uhkasi jopa päättyä sotaan, mutta viisaan Drona-nimisen miehen neuvojen ansiosta uhkaava tilanne vältettiin ja tuhka jaettiin kahdeksan suuren maan kesken. Tuhka polttoroviosta sekä savinen ruukku, joka sisälsi maalliset jäännökset annettiin myös kahdelle muulle hallitsijalle kunnioitettavaksi. Suuria torneja rakennettiin Buddhan muistoksi, joissa säilytettiin hänen maallisia jäännöksiään ja tuhkaansa.

II

BUDDHAN VIIMEISET OPETUKSET

1. Sala-puiden alla Kusinagarassa viimeisissä puheissaan opetuslapsilleen Buddha sanoi: "Luokaa itsellenne valo. Luottakaa itseenne, älkää luottako kehenkään muuhun. Tehkää opetuksistani valonne. Luottakaa niihin; älkää luottako muihin opetuksiin.

Ajatelkaa ruumistanne: ajatelkaa sen epäpuhtautta.

Tietäen, että sekä sen kipu että sen nautinto ovat molemmat kärsimyksen syitä, kuinka voitte antaa myöten sen haluille? Ajatelkaa "minäännne", ajatelkaa sen katoavaisuutta, kuinka voitte pettää itseänne ja vaalia ylpeyttä ja itsekkyyttä tietäen, että kaikki päättyy väistämättömään kärsimykseen? Ajatelkaa kaikkea aineellista, löydätkö siitä yhtään pysyvää "minää"? Eikö se kaikki ole yhdistelmiä, jotka ennemmin tai myöhemmin hajoavat? Älkää hämmentykö kärsimyksen yleismaailmallisuudesta vaan noudattakaa opetuksiani vielä kuolemani jälkeenkin ja pääsette eroon kivusta. Tehkää tämä ja olette todella opetuslapsiani.

2. Opetuslapseni, opetuksia, jotka olen teille antanut, ei saa koskaan unohtaa eikä hylätä. Niitä tulee aina vaalia, niitä tulee ajatella, niitä tulee noudattaa. Jos noudatatte näitä opetuksia, olette aina onnellisia.

Opetuksien ydin on se, että hillitsette omaa mieltänne. Pitäkää mielenne poissa ahneudesta ja käytöksenne pysyy oikeana, mielenne puhtaana ja sananne uskollisina. Ajatelkaa aina elämänne katoavaisuutta ja pystytte vastustamaan ahneutta ja vihaa ja näin pystytte välttämään kaiken pahan.

Jos huomaatte, että mielenne on kiusausten vallassa ja näin ollen kiintynyt ahneuteen, teidän pitää voittaa ja hillitä kiusaus; olkaa oman mielenne herra.

Ihmisen mieli voi tehdä hänestä Buddhan tai se voi tehdä hänestä eläimen. Virheen harhaanjohtamana ihmisestä tulee paholainen, valaistuneena hänestä tulee Buddha. Hillitkää siksi mieltänne, älkääkä antako sen poiketa oikealta polulta.

3. Teidän tulee kunnioittaa toisianne, noudattaa opetuksiani ja välttää riitoja; teidän ei tule veden ja öljyn tavoin torjua toisianne vaan maidon ja veden tavoin liittyä yhteen.

Oppikaa yhdessä, opiskelkaa yhdessä, noudattakaa opetuksiani yhdessä. Älkää hukatko mieltänne ja aikaanne laiskuuteen ja riitelyyn. Nauttikaa Valaistuksen kukista niiden aikaan ja korjatkaa oikean polun hedelmät.

Teille antamani opetukset olen oppinut seuraten itse polkua. Teidän tulee noudattaa näitä opetuksia ja mukautua niiden henkeen kaikissa tilanteissa.

Jos hylkäätte ne, tarkoittaa se, että ette ole koskaan todella tavanneet minua. Se tarkoittaa, että olette kaukana minusta vaikka olisitte kanssani; mutta jos otatte vastaan opetukseni ja noudatatte niitä, niin olette hyvin lähellä minua vaikka olisitte kaukanakin.

4. Opetuslapseni, loppuni lähestyy, eromme on lä-

hellä, mutta älkää surko. Elämä on ikuisesti muuttuva; kukaan ei voi paeta ruumiin hajoamista. Tämän näytän nyt omalla kuolemallani ruumiini hajotessa kuin lahonneet rattaat.

Älkää turhaan surko vaan huomatkaa, että ei mikään ole pysyvää, ja oppikaa tästä ihmiselämän tyhjiys. Älkää vaaliko arvotonta ajatusta, että muuttuvaisesta tulisi muuttumatonta.

Maallisten halujen paholainen etsii aina tilaisuutta johtaa mieltä harhaan. Jos kyy on huoneessanne ja haluatte nukkua rauhassa, teidän on ensin ajettava kyy pois.

Teidän on ensin rikottava maallisten intohimojen kahleet ja ajettava ne pois niin kuin ajaisitte pois kyy. Teidän on ehdottomasti suojeltava omaa mieltänne.

5. Opetuslapseni, viimeinen hetkeni on tullut, mutta älkää unohtako, että kuolema on vain aineellisen ruumiin loppu. Ruumis syntyi vanhemmista ja sitä ravittiin ruoalla; aivan yhtä väistämättömiä ovat sairaus ja kuolema.

Mutta todellinen Buddha ei ole ihmisruumis – se on Valaistus. Ihmisruumiin on kuoltava, mutta Valaistuksen viisaus on olemassa aina Dharman totuudessa ja Dharman

Shakyamuni Buddha

noudattamisessa. Se, joka näkee pelkästään ruumiini, ei todella näe minua. Vain se, joka todella ottaa vastaan opetukseni, todella näkee minut.

Kuolemani jälkeen Dharma on opettajanne. Seuratkaa Dharmaa ja olette uskollisia minulle.

Elämäni viimeisten 45 vuoden aikana en ole salannut mitään opetuksistani. Ei ole salaisia opetuksia, ei kätkeytyä merkitystä; kaikki on opetettu avoimesti ja selvästi. Rakkaat opetuslapseni, tämä on loppu. Hetken kuluttua siirryn Nirvanaan. Tämä on opetukseni.”

TOINEN LUKU

IKUINEN JA YLISTETTY BUDDHA

I

HÄNEN SÄÄLINSÄ JA LUPAUKSENSA

1. Buddhan henki on suuren rakastavan lempeyden ja säälin henki. Rakastavan lempeyden henki tarkoittaa halua pelastaa kaikki ihmiset kaikilla mahdollisilla tavoilla. Suuren säälin henki tarkoittaa alttiutta sairastaa ihmisten sairauksia, kärsiä heidän kärsimyksiään.

“Teidän kärsimyksenne ovat minun kärsimyksiäni ja teidän onnenne minun onneni”, sanoi Buddha, ja niin kuin äiti rakastaa lastaan, niin ei Buddhakaan unohda hetkeksikään tätä ajatusta, sillä on Buddhan luonnon mukaista olla sääliväinen.

Buddhan sääliväisyyden henki vastaa ihmisten tarpeita; ihmisen usko on vastaus tähän henkeen ja se johtaa hänet Valaistukseen: äiti toteuttaa äitiytensä rakastaen lastaan, ja lapsi, vastaten tähän rakkauteen, tuntee olonsa turvallisiksi ja levolliseksi.

Ikuinen ja ylistetty Buddha

Ihmiset eivät kuitenkaan ymmärrä tätä Buddhan henkeä ja kärsivät harhoista ja haluista, jotka syntyvät heidän tietämättömyydestään; he kärsivät omista teoistaan, jotka karttavat maallisten intohimojen johdosta ja vaeltavat harhakuvitelmien vallassa harteillaan omien pahojen tekojensa taakka.

2. Älkää ajatelko, että Buddhan sääli on vain tätä elämää varten; se on ikuisen Buddhan ajattoman säälin julistus, Buddhan, joka on toiminut tuntemattomista ajoista saakka, jolloin ihmiskunta tietämättömyytensä johdosta eksyi.

Ikuinen Buddha ilmestyy ihmisille aina mitä ystävällisimmissä muodoissa ja tuo heille huojennuksen viisaimmat menetelmät.

Shakyamuni Buddha, syntynyt prinssinä Shakyahaimoon, jätti kotinsa mukavuudet elääkseen askeetin elämää. Hiljaisen mietiskelyn avulla hän löysi tien Valaistukseen. Hän saarnasi Dharmaa (oppia) seuralaisilleen ja lopulta osoitti sen todeksi maallisella kuolemallaan.

Buddhan toiminta on yhtä ikuista kuin ihmisten tietämättömyys on loputonta, ja yhtä pohjatonta kuin on tietämättömyys on rajatonta Buddhan sääli.

Kun Buddha päätti erota maallisesta elämästä, hän teki neljä suurta lupausta: (1) pelastaa kaikki ihmiset (2) hylätä kaikki maalliset halut (3) oppia kaikki opetukset ja (4) päästä täydelliseen Valaistukseen. Nämä lupaukset olivat rakkauden ja säälin julistus, mikä on Buddhan perusluonteen mukaista.

3. Ensin Buddha opetteli välttämään minkään elävän olennon tappamisen syntiä toivoen, että kaikki ihmiset saisivat tuntea pitkän elämän siunauksen.

Buddha opetteli välttämään varastamisen syntiä toivoen, että kaikilla ihmisillä olisi kaikkea tarvitsemaansa.

Buddha opetteli välttämään aviorikoksen suorittamista toivoen, että kaikki ihmiset tuntisivat puhtaan omantunnon siunauksen ja etteivät he kärsisi kyltymättömistä haluista.

Buddha, pyrkien päämääräänsä, opetteli pysymään erossa vilpistä toivoen, että kaikki ihmiset kokisivat mielenrauhan, joka on tuloksena totuuden puhumisesta.

Hän opetteli välttämään petollista puhetta toivoen, että kaikki ihmiset kokisivat kumppanuuden ilon.

Ikuinen ja ylistetty Buddha

Hän opetteli olemaan loukkaamatta toisia toivoen näin, että kaikilla olisi tyyni mieli, joka seuraa siitä, että elämme rauhassa toistemme kanssa.

Hän vältti joutopuhetta toivoen, että kaikki saisivat tuntea myötätuntoisen ymmärtäväisyyden siunauksen.

Buddha, pyrkien päämääräänsä, opetteli välttämään ahneutta toivoen tällä kunniakkaalla teolla, että kaikki ihmiset saisivat tuntea rauhallisuuden, joka seuraa tätä vapautta.

Hän opetteli välttämään vihaa toivoen, että kaikki ihmiset rakastaisivat toisiaan.

Hän opetteli välttämään tietämättömyyttä toivoen, että kaikki ihmiset ymmärtäisivät eivätkä jättäisi huomiotta syy-yhteyden lakia.

Näin Buddhan sääli ulottuu kaikille ihmisille ja hän haluaa aina tuottaa heille onnea. Hän rakastaa ihmisiä niin kuin vanhemmat rakastavat lastaan ja hän toivoo heille korkeinta siunausta, nimittäin sitä, että he pystyisivät kulkemaan tämän elämän ja kuoleman valtameren toiselle puolelle.

II

BUDDHAN MEILLE TUOMA HUOJENNUS JA PELASTUS

1. Buddhan kaukaa Valaistuksesta tulevan puheen on vaikea tavoittaa ihmisiä, jotka yhä kamppailevat harhan maailmassa; siksi Buddha palaa itse tähän maailmaan ja käyttää omia pelastusmenetelmiään.

“Kerron teille vertauksen”, Buddha sanoi. “Elipä kerran rikas mies, jonka talo syttyi tuleen hänen poissaollessaan. Palatessaan hän huomasi, että hänen lapsensa olivat niin leikkiin syventyneitä, etteivät he olleet huomanneet tulipaloa vaan olivat yhä sisällä talossa. Isä huusi: “Tulkaa ulos lapset! Tulkaa ulos! Kiirehtikää!” Mutta lapset eivät kiinnittäneet huomiota hänen huutoonsa.

Huolestunut isä huusi uudelleen: “Lapset, minulla on täällä ihmeellisiä leluja, tulkaa ulos leikkimään niillä!” Totellen hänen huutoaan tällä kertaa lapset tulivat ulos palavasta talosta.

Tämä maailma on palava talo. Huomaamatta, että talo palaa, ihmiset ovat vaarassa palaa kuoliaiksi, joten sääliissään Buddha keksii keinoja, joilla heidät pelastaa.

Ikuinen ja ylistetty Buddha

2. Buddha sanoi: "Kerron teille toisen vertauksen. Kerran rikkaan miehen ainoa poika jätti kotinsa ja vajosi äärimmäiseen köyhyyteen.

Hänen isänsä kulki kauas etsien poikaansa, mutta ei nähnyt hänestä jälkeäkään. Isä teki kaikkensa löytääkseen poikansa, mutta turhaan.

Kymmenien vuosien jälkeen poika, surkean näköisenä, kuljeskeli lähellä isän asuinkaupunkia.

Isä tunnisti poikansa heti ja lähetti palvelijansa hakemaan pojan kotiin. Poika pelästyi kuitenkin asunnon hienoutta ja luuli, että palvelijat petkuttivat häntä, eikä lähtenyt heidän mukaansa. Hän ei tunnistanut oikeaa isäänsä.

Isä lähetti palvelijansa uudelleen tarjoamaan hänelle rahaa ja palvelijanpaikkaa rikkaan herran taloudessa. Poika hyväksyi tarjouksen, palasi isänsä kotiin palvelijoiden kanssa ja alkoi työskennellä palvelijana.

Isä ylensi hänen asemaansa vähitellen, ja lopulta hänet pantiin pitämään huolta omaisuudesta ja aarteista. Poika ei vielääkään tunnistanut omaa isäänsä.

Isä oli mielissään poikansa uskollisuudesta ja koska

hänen elämänsä lähestyi loppuaan hän kutsui koolle sukulaisensa ja ystävänsä ja sanoi heille: "Ystäväni, tämä tässä on ainoa poikani, jota olen etsinyt vuosikaudet. Tästä lähtien koko omaisuuteni kuuluu hänelle."

Poika oli yllättynyt isän tunnustuksesta ja sanoi: "En ole vain löytänyt isääni vaan nyt koko tämä omaisuus, kaikki nämä aarteet ovat omiani!"

Rikas mies tässä vertauksessa on Buddha, ja vaeltava poika tarkoittaa kaikkia ihmisiä. Niin kuin isä rakastaa ainutta poikaansa, niin ulottuu Buddhan sääli kaikille ihmisille. Tässä rakkaudessaan hän käyttää viisaimpia menetelmiä johtaakseen, opettaakseen ihmisiä ja rikastuttaakseen heitä Valaistuksen aarteilla.

3. Niin kuin sade kastelee kaiken kasvillisuuden, niin ulottuu Buddhan sääli yhtäläisesti kaikille ihmisille. Samoin kuin kasvit hyödyntävät samaa sadetta eri tavoin, samoin myös eri olosuhteissa elävät ihmiset saavat siunauksen eri tavoin.

4. Vanhemmat rakastavat kaikkia lapsiaan, mutta heidän rakkautensa ilmenee erityisenä hellyytenä sairasta lasta kohtaan.

Buddhan sääli on yhtäläinen kaikkia ihmisiä kohtaan, mutta se ilmenee erikoisena huolenpitona niille, joilla tietämättömyytensä vuoksi on kannettavanaan ras-

Ikuinen ja ylistetty Buddha

kaampi pahuuden ja kärsimyksen taakka.

Aurinko nousee itäiseltä taivaalta ja raivaa pois tieltään maailman pimeyden eikä se vieroksu eikä suosi yhtään erityistä aluetta. Näin myös Buddhan sääli sulkee sisäänsä kaikki ihmiset rohkaisten heitä oikeisiin tekoihin ja ohjaten heitä taistelemaan pahuutta vastaan. Näin hän raivaa pois tietämättömyyden pimeyden ja johtaa ihmiset Valaistukseen.

Buddha on isä säälissään ja äiti rakastavassa lempeydessään. Tietämättömyyttään ja ollen riippuvaisia maallisista haluista ihmiset usein toimivat liian innokkaasti. Buddha on myös innokas, mutta säälistä kaikkia ihmisiä kohtaan. Ihmiset ovat avuttomia ilman Buddhan sääliä ja Buddhan lapsina heidän täytyy ottaa vastaan hänen pelastustiensä.

III

IKUINEN BUDDHA

1. Tavalliset ihmiset uskovat, että Buddha syntyi prinssinä ja oppi tien Valaistukseen kerjäläismunkkina; itse asiassa Buddha on kuitenkin aina ollut olemassa maailmassa, jolla ei ole alkua eikä loppua.

Ikuisena Buddhana hän on tuntenut kaikki ihmiset

ja käyttänyt kaikkia huojennuksen keinoja.

Ikuisessa Dharmassa, jota Buddha opetti, ei ole mitään virheellistä, sillä Buddha tietää kaiken maailmassa ja opetta tietoaan kaikille ihmisille.

On todella vaikea ymmärtää maailmaa sellaisena kuin se on, sillä vaikka se näyttää todelliselta, ei se sitä ole, ja vaikka se näyttää epätodelliselta, ei se sitä ole. Tietämätön ihminen ei voi ymmärtää maailman totuutta.

Buddha yksin täysin ymmärtää ja todella tuntee maailman sellaisena kuin se on eikä hän koskaan sano, että se on todellinen tai epätodellinen, hyvä tai paha. Hän vain heijastaa maailmaa sellaisena kuin se on.

Tätä Buddha opettaa: "Kaikkien ihmisten tulee viljellä hyviä tekoja luonteensa, tekojensa ja uskojensa mukaisesti". Tämä opetus menee yli tämän maailman myöntämisen tai kieltämisen rajojen.

2. Buddha ei opeta ainoastaan puheillaan vaan myös elämällään. Vaikka hänen elämänsä onkin ikuinen, hän käyttää kuolemaa keinona herättää ahneet ihmiset.

"Erään lääkärin ollessa poissa kotoa hänen lapsensa ottivat vahingossa myrkkyä. Palatessaan lääkäri huomasi lapsensa olevan sairaina ja valmisti heille vastamyrkkyä.

Ikuinen ja ylistetty Buddha

Jotkut lapsista, jotka eivät olleet vakavasti sairaina, ottivat lääkkeen vastaan ja paranivat, mutta eräisiin myrkky oli vaikuttanut niin pahasti, että he kieltäytyivät ottamasta lääkettä.

Isällisestä rakkaudestaan lapsiaan kohtaan lääkäri päätti käyttää äärimmäistä keinoa painostaakseen lapsia ottamaan vastaan parantavan lääkkeen. Hän sanoi lapsille: "Minun on lähdettävä pitkälle matkalle. Olen vanha ja saatan kuolla minä päivänä hyvänsä. Jos olen kanssanne, voin parantaa teidät, mutta jos satun kuolemaan, tilanne pahenee pahenemistaan. Jos saatte sanan, että olen kuollut, rukouilen teitä ottamaan lääkkeen, jotta parantuisitte tästä vaikeasta myrkytyksestä." Sitten hän läksi matkalle. Jonkin ajan kuluttua hän lähetti sanansaattajan tiedottamaan lapsille kuolemastaan.

Saatuaan viestin lapset olivat syvästi järkyttyneitä isän kuolemasta ja ajatuksesta, etteivät he enää saisi osakseen isän huolenpitoa. Muistaessaan isän pyynnön, surun ja avuttomuuden vallassa lapset ottivat lääkkeen ja parantuivat."

Ihmisten ei tule tuomita tämän lääkäri-isän vilppiä. Buddha on kuin tuo isä. Hän myös käyttää elämän ja kuoleman keinoa pelastaakseen ihmiset, jotka ovat halujen kahleiden sokaisemia.

KOLMAS LUKU

BUDDHAN MUOTO JA HYVEET

I

BUDDHAN KOLME MUOTOA

1. Älkää yrittäkö ymmärtää Buddhaa hänen ruumiinmuotonsa tai ominaisuuksiensa perusteella, sillä ei muoto eivätkä ominaisuudet ole todellinen Buddha. Todellinen Buddha on itse Valaistus. Oikea tapa Buddhan tuntemukseen on Valaistuksen ymmärtäminen.

Jos joku näkee Buddhan joitakin erinomaisia piirteitä ja luulee näin tuntevansa Buddhan, se on tietämättömän silmän erehdys, sillä ei Buddhaa voida määritellä muodoin eikä häntä voida nähdä ihmissilmin. Ei Buddhaa voida myöskään tuntea hänen ominaisuuksiensa virheettömänkään kuvauksen perusteella. Hänen ominaisuuksiaan ei voida kuvata ihmissanoin.

Vaikka puhummekin hänen muodostaan, ei Ikuisella Buddhalla ole määrättyä muotoa vaan hän voi ilmestyä missä muodossa tahansa. Vaikka kuvaammekin hänen ominaisuuksiaan, ei Ikuisella Buddhalla ole määrättyjä ominaisuuksia vaan hän voi ilmestyä millaisin ominaisuuksin tahansa.

Buddhan muoto ja hyveet

Siis jos joku näkee Buddhan muodon selvästi tai havaitsee kaikki hänen ominaisuutensa eikä kuitenkaan vielä kiinny niihin, hänellä on kyky nähdä ja tuntea Buddha.

2. Buddhan ruumis on itse Valaistus. Ollen muodoton ja aineeton se on aina ollut ja tulee aina olemaan. Se ei ole aineellinen ruumis, jota on ravittava ruoalla. Se on ikuinen ruumis, jonka aines on Viisaus. Siksi Buddha ei pelkää eikä sairasta. Hän on ikuisesti muuttumaton.

Siksi Buddha ei katoa niin kauan kuin Valaistus on olemassa. Valaistus ilmenee Viisauden valona, joka herättää ihmiset elämän uutuuteen ja saa aikaan sen, että he syntyvät Buddhan maailmaan.

Niistä, jotka tämän ymmärtävät, tulee Buddhan opetuslapsia; he noudattavat hänen Dharmaansa, kunioittavat hänen opetuksiaan ja välittävät ne tuleville polville. Mikään ei voi olla ihmeellisempää kuin Buddhan voima.

3. Buddhan ruumis on kolminainen. Ensimmäinen muoto on sisin olemus eli Dharma-kaya; toinen on mahdollisuus eli Sambhoga-kaya; ja kolmas on ilmestyminen eli Nirmana-kaya.

Dharma-kaya on Dharman pääsisällys, toisin sanoen se on itsensä Totuuden pääsisällys. Tässä muodossa Buddhalla ei ole muotoa eikä väriä, ja koska hänellä ei ole muotoa eikä väriä, hän ei tule mistään eikä hän mene minnekään. Sinisen taivaan tavoin hän on kaiken yläpuolella, ja koska hän on kaikki, ei häneltä puutu mitään.

Hän ei ole olemassa, koska ihmiset ajattelevat hänen olevan olemassa eikä hän katoa, koska ihmiset unohtavat hänet. Hänellä ei ole mitään tarvetta ilmestyä ihmisten ollessa onnellisia eikä hänen ole tarpeen kadota ihmisten ollessa tarkkaamattomia ja laiskoja. Buddha on ihmisajatuksen ulottumattomissa.

Buddha tässä muodossa täyttää koko maailman; hän ulottuu jokapuolelle, hän on olemassa ikuisesti riippumatta siitä uskovatko ihmiset häneen vai epäilevätkö he hänen olemassaoloaan.

4. Sambhoga-kaya tarkoittaa, että Buddhan luonto, sekä säälin että viisauden yhteensulautuma, joka on hahmoton henki, ilmestyy syntymän ja kuoleman symbolien kautta, lupausten teon, harjoituksen ja hänen pyhän nimensä paljastamisen symbolien kautta johtaakseen kaikki ihmiset pelastukseen.

Buddhan muoto ja hyveet

Sääli on tämän ruumiin olemus ja sen hengessä Buddha käyttää kaikkia keinoja vapauttaakseen kaikki ne, jotka ovat valmiit vapautukseen. Niin kuin sytytetty tuli ei sammu ennen kuin polttoaine loppuu, niin ei Buddhan säälikään heikkene ennen kuin maalliset intohimot väsyvät. Niin kuin tuuli puhaltaa pois pölyn, niin myös Buddhan sääli tässä muodossa puhaltaa pois ihmisten kärsimykset.

Nirmana-kaya merkitsee, että saattaakseen päätökseen Buddhan Sambhoga-kayan tuoman huojuksen, Buddha ilmestyi maailmaan ruumiillistuneena muodossa ja näytti ihmisille heidän kykyjensä ja luonteensa mukaan syntymän, tästä maailmasta luopumisen ja Valaistuksen saavuttamisen muodot. Johtaakseen ihmisiä Buddha tässä muodossa käyttää hyväkseen kaikkia keinoja, kuten sairautta ja kuolemaa.

Buddhan muoto on alunperin ainoastaan Dharma-kaya, mutta koska ihmisten luonto vaihtelee, ilmenee Buddhan muoto eri tavoin. Vaikka Buddhan muoto vaihtelee ihmisten eri halujen, tekojen ja kykyjen mukaisesti, Buddhaa koskee vain Dharman totuus.

Vaikka Buddhan ruumis on kolminainen hänellä on yksi henki ja tarkoitus – pelastaa kaikki ihmiset.

Vaikka Buddha ilmestyy kaikkialla puhtaudessaan ei

tämä ole Buddha, koska Buddhalla ei ole muotoa. Buddha on kaikkialla, hänen ruumiinsa on Valaistus ja Valaistuksena hän ilmestyy kaikille, joilla on kyky ymmärtää Totuus.

II

BUDDHAN ILMESTYMINEN

1. Buddha ilmestyy tässä maailmassa harvoin. Kun Buddha ilmestyy, hän saavuttaa Valaistuksen, esittää Dharman, rikkoo epäilysten verkon, poistaa juurineen halun, tukkii pahuuden lähteen. Kenenkään estämättä hän kulkee maailmassa. Ei ole mitään suurempaa kuin kunnioittaa Buddhaa.

Buddha ilmestyy tähän kärsimyksen maailmaan, koska hän ei voi hylätä kärsiviä ihmisiä. Hänen ainoa taroituksensa on levittää Dharmaa ja siunata kaikkia ihmisiä sen Totuudella.

On hyvin vaikeaa tiedottaa Dharmaa maailmaan, joka on täynnä epäoikeudenmukaisuutta ja vääriä normeja, maailmaan, joka turhaan kamppailee pohjattomien halujen ja hankaluuksien kanssa. Suuresta rakkaudestaan ja säälistään Buddha uhmaa näitä vaikeuksia.

2. Buddha on kaikkien ihmisten ystävä. Jos Buddha

Buddhan muoto ja hyveet

huomaa jonkun kärsivän maallisten himojen taakasta, hän säälii tätä ihmistä ja jakaa taakan hänen kanssaan. Jos hän tapaa ihmisen, joka kärsii harhasta, hän poistaa harhan viisautensa puhtaalla valolla.

Niin kuin vasikka nauttii olostaan vain ollessaan äitinsä kanssa, niin eivät ne, jotka ovat kuulleet Buddhan opetukset, ole halukkaita jättämään häntä, koska nämä opetukset tuottavat heille iloa.

3. Kuun laskettua ihmiset sanovat, että kuu on laskenut, ja kuun noustua he sanovat, että kuu on noussut. Itse asiassa kuu ei laske eikä nouse vaan paistaa jatkuvasti taivaalla. Buddha on kuin kuu: hän ei ilmesty eikä katoa, hän vain näyttää tekevän näin rakkaudesta ihmisiin, jotta hän voisi opettaa heitä.

Ihmiset nimittävät yhtä kuun vaihetta täysikuuksi ja toista puolikuuksi; todellisuudessa kuu on kuitenkin aina täysin pyöreä, se ei kasva eikä kapene. Buddha on kuin kuu. Ihmisten silmissä Buddhan ulkomuoto saattaa muuttua, mutta tosiasiassa Buddha ei muutu.

Kuu paistaa joka puolella, suurkaupungin, hiljaisen kylän, vuorten, jokien yllä. Se heijastuu lammen

syvyyksissä, vesilasissa, lehden pinnalla olevassa kastepisarassa. Vaikka ihminen kävelisi satoja kilometrejä, kuu kulkee aina hänen mukanaan. Ihmisistä näyttää, että kuu muuttuu, mutta se ei muutu. Buddha on kuin kuu seurattessaan tämän maailman ihmisiä kaikissa heidän muuttuvissa olosuhteissaan, ilmestyen eri ulkomuodoissa, mutta hänen sisin olemuksensa ei muutu.

4. Buddhan ilmestyminen ja katoaminen voidaan selittää syy-yhteydellä: nimittäin kun syy ja olosuhteet ovat suotuisat, Buddha ilmestyy, kun taas syy ja olosuhteet eivät ole suotuisia, Buddha näyttää katoavan maailmasta.

Riippumatta siitä ilmestyykö tai katoaako Buddha, hän pysyy aina samana. Tietäen tämän perustotuuden ihmisten täytyy pysytellä Valaistuksen polulla ja pyrkiä täydelliseen viisauteen eikä heidän tule häiriintyä Buddhan näennäisten muutosten, maailman olosuhteiden tai ihmisajatuksen epävakaisuuden johdosta.

On selostettu, ettei Buddha ole aineellinen ruumis vaan Valaistus. Ruumista voidaan ajatella säiliönä, jos tämä säiliö on täytetty Valaistuksella, sitä voidaan nimitää Buddhaksi. Sen tähden jos joku on kiintynyt Buddhan ruumiiseen ja suree hänen katoamistaan, hänen ei ole mahdollista nähdä todellista Buddhaa.

Buddhan muoto ja hyveet

Todellisuudessa kaiken olemassaolevan todellinen luonto ulottuu yli ilmestymisen ja katoamisen, tulemisen ja menemisen, hyvän ja pahan eron. Kaikki olemassaoleva on aineetonta ja täysin samanlaista.

Nämä yllämainitun kaltaiset erot syntyvät, koska ihmiset, jotka näkevät nämä ilmiöt, eivät ymmärrä niitä oikein. Buddhan todellinen muoto ei ilmesty eikä katoa.

III

BUDDHAN HYVEET

1. Buddhalla on maailman kunnioitus osanaan viiden hyveen ansiosta: esikuvallinen käytös, ensiluokkainen näkemys, täydellinen viisaus, ylivoimainen saarnauskyky ja voima johtaa ihmiset opetustensa harjoittamiseen.

Lisäksi Buddhalla on kahdeksan muuta hyvettä: (1) kyky tuoda ihmiskunnalle siunausta ja onnea, kyky tuoda välitön hyöty maailmaan opetuksillaan, (2) kyky erottaa oikein hyvä ja paha, (3) kyky johtaa ihmiset Valaistukseen opettamalla oikea tie, (4) kyky johtaa ihmisiä yhtenäisellä tavalla, (5) kyky välttää ylpeyttä ja kerskailua, (6) kyky tehdä mitä on sanonut, (7) kyky sanoa mitä on tehnyt ja (8) näin tehden täyttää säälivän sydämensä lupaukset.

Mietiskelyn avulla Buddha säilyttää tyynen ja rauhal-

lisen mielen, joka säteilee armoa, sääliä, onnea ja mielen tasapainoa. Hän kohtelee kaikkia ihmisiä oikeamielisesti puhdisten heidän saastuneen mielensä ja tuottaen heille iloa.

2. Buddha on maailman ihmisille sekä isä että äiti. Lapsen synnyttyä vanhempien on puhuttava sille kuudentoista kuukauden aikana lapsellisin sanoin, sitten he vähitellen opettavat häntä puhumaan aikuisen tavoin. Maallisten vanhempien tavoin Buddha ensin pitää huolta ihmisistä ja jättää heidät sitten huolehtimaan itsestään. Ensin hän antaa asioiden tapahtua heidän toivomustensa mukaisesti ja vie heidät sitten rauhalliseen ja turvalliseen suojaan.

Sen mitä Buddha saarnaa omalla kielellään ihmiset ottavat vastaan ja omaksuvat omallaan aivan kuin saarna olisi tarkoitettu yksinomaan heille.

Buddhan mieli ylittää ihmisajatuksen; sitä ei voida selostaa sanoin, siihen voidaan vain viitata vertauksin.

Hevosten ja norsujen kulku, kalojen ja kilpikonniin liike likaa Ganges-joen veden, mutta joki virtaa jatkuvasti puhtaana eikä häiriinny moisista pikkuseikoista. Buddha on kuin suuri joki. Muiden opetusten kalat ja kilpikonnat

Buddhan muoto ja hyveet

uivat sen syvyyksissä ja puskevat virtaa vasten, mutta turhaan. Buddhan Dharma virtaa ikuisesti puhtaana ja häiriintymättä.

3. Buddha täydellisessä viisaudessaan välttää ennakkoluulojen äärimmäisyyksiä ja pitää yllä maltillisuutta, jota ei voida sanoin kuvata. Kaikkietävänän hän tietää kaikkien ihmisten ajatukset ja tunteet ja havaitsee kaiken tässä maailmassa heti.

Niin kuin taivaan tähdet heijastuvat tyynen meren pintaan, niin myös ihmisten ajatukset, tunteet ja olosuhteet heijastuvat Buddhan viisauden syvyyksiin. Tämän vuoksi Buddhaa nimitetään Täydellisesti Valaistuneeksi, Kaikkietäväksi.

Buddhan viisaus virkistää ihmisten kuivuneen mielen, valaisee heitä ja opettaa heille tämän maailman merkityksen, sen syyt ja seuraukset, ilmestymisen ja katoamisen. Todella, ilman Buddhan viisauden apua mikä tässä maailmassa olisi ylipäättänsä ihmisille ymmärrettävissä?

4. Buddha ei aina ilmesty Buddhana. Joskus hän ilmestyy pahan ruumiillistumana, joskus naisena, jumalana, kuninkaana, valtiomiehenä; joskus hän ilmestyy ilotalossa tai peliluolassa.

Kulkutaudin aikaan hän ilmestyy parantavana lääkärinä ja sodassa hän saarnaa pidättymistä ja armoa kärsiville ihmisille; niille, jotka ajattelevat, että kaikki on ikuista, hän saarnaa väliaikaisuutta ja epävarmuutta; niille, jotka ovat ylpeitä ja itsekkäitä, hän saarnaa nöyryyttä ja itsensä uhraamista; niille, jotka ovat kietoutuneita maallisten ilojen verkkoon, hän paljastaa maailman kurjuuden.

Buddhan työ on julistaa aina ja kaikkialla Dharma-kayan (Buddhan ehdoton luonto) puhdasta olemusta, Buddhan armo ja sääli virtaavat tästä Dharma-kayasta loputtomaan elämään ja rajattomaan valoon tuoden pelastuksen ihmiskunnalle.

5. Tämä maailma on kuin palava talo. Ihmiset, jotka ovat tietämättömyytensä pimeyden hämmentämiä, menettävät järkensä vihasta, tyytymättömyydestä, mustasukkaisuudesta, ennakkoluuloista ja maallisista intohimoista. He ovat kuin lapsi, joka tarvitsee äitiä; jokainen on riippuvainen Buddhan armosta.

Buddha on koko maailman isä; kaikki ihmiset ovat Buddhan lapsia. Buddha on pyhin kaikista pyhimyksistä. Maailma on tulessa heikkoudesta ja kuolemasta, joka puolella on kärsimystä. Mutta ihmiset, ollen syventyneitä turhaan maallisten nautintojen etsimiseen, eivät ole tarpeeksi viisaita täydellisesti ymmärtämään tätä.

Buddhan muoto ja hyveet

Buddha näki, että tämä harhaluulojen maailma oli todella palava talo, ja niin hän kääntyi pois siitä ja löysi pelastuksen hiljaisessa metsässä. Suuren säälinsä johdosta hän puhuu meille sieltä: "Tämä muutosten ja kärsimyksen maailma kuuluu minulle; kaikki nämä tietämättömät, avuttomat ihmiset ovat lapsiani; minä olen ainut, joka voi pelastaa heidät heidän harhaluuloistaan ja kurjuudesta."

Koska Buddha on Dharman suuri kuningas, hän voi saarnata kaikille ihmisille niin kuin hän haluaa. Buddha ilmestyy maailmaan siunatakseen ihmisiä. Pelastaakseen heidät kärsimyksestä hän saarnaa Dharmaa, mutta ahneus tylsistyttää ihmisten korvat ja he ovat tarkkaamattomia.

Ne, jotka kuulevat, ovat vapaita elämän harhaluuloista ja kurjuudesta. "Ihmiset eivät voi pelastua luottaen omaan viisauteensa", hän sanoi, "ja uskon kautta heidän on otettava vastaan opetukseni." Siksi ihmisten on kuunneltava Buddhan opetuksia ja otettava ne käytäntöön.

DHARMA

ENSIMMÄIEN LUKU

SYY-YHTEYS

I

NELINKERTAINEN JALO TOTUUS

1. Maailma on täynnä kärsimystä. Syntymä on kärsimystä, vanhuus on kärsimystä, sairaus ja kuolema ovat kärsimystä. Vihatun henkilön tapaaminen on kärsimystä, erossaolo rakastetusta on kärsimystä, turha kamppailu tarpeiden tyydyttämiseksi on kärsimystä. Todellakin, elämä, joka ei ole vapaa halusta ja intohimosta, on aina täynnä ahdinkoa. Tämä on Kärsimyksen Totuus.

Syynä ihmisten kärsimyksen on epäilemättä aineellisen ruumiin janot ja maallisen intohimon harhat. Jos nämä harhat ja janot jäljitetään alkulähteilleen, havaitaan, että ne ovat juurtuneet fyysisten vaistojen voimakkaisiin haluihin. Siksi halu, voimakas elämänjano perustanaan, etsii sitä, mikä siitä on haluttavaa vaikka se joskus olisi kuolemakin. Tämä on Kärsimyksen Syyn Totuus.

Jos halu, joka on ihmisten intohimon perustana, voidaan poistaa, intohimo kuihtuu ja kaikki ihmisten

kärsimykset loppuvat. Tämä on kärsimyksen Lakkaamisen Totuus.

Päästäkseen tilaan, jossa ei ole halua eikä kärsimystä, on seurattava tiettyä polkua. Tämän kahdeksankertaisen jalon polun vaiheet ovat: oikea näkemys, oikea ajatus, oikea puhe, oikea käytös, oikea elintapa, oikea yritys, oikea muisti ja oikea mietiskely. Tämä Totuus on Jalo Polku Kärsimyksen Syyn Lakkaamiseen.

Ihmisten täytyy pitää nämä Totuudet mielessään, sillä elämä on täynnä kärsimystä. Jos joku haluaa vapautua kärsimyksestä, hänen on katkaistava maallisen intohimon kahleet, joka on kärsimyksen ainoa syy. Elintapa, joka on vapaa kaikista maallisista himoista ja kärsimyksistä, voidaan tuntea vain Valaistuksen avulla ja Valaistus saavutetaan vain seuraamalla Kahdeksanker-
taista Jaloa Polkua.

2. Kaikkien niiden, jotka pyrkivät Valaistukseen, on ymmärrettävä Nelinkertainen Jalo Totuus. Jos ihmiset eivät ymmärrä tätä, he vaeltavat loputtomasti elämän harhaluulojen hämmentävässä labyrinthissa. Niitä, jotka ymmärtävät Nelinkertaisen Jalon Totuuden, kutsutaan "ihmisiksi, jotka ovat saaneet Valaistuksen silmät".

Siksi niiden, jotka haluavat seurata Buddhan

Syy-yhteys

opetuksia, tulee keskittää mielensä tähän Nelinkertaiseen Jaloon Totuuteen ja yrittää ymmärtää selvästi sen merkitys. Kaikkina aikoina todellinen pyhimys on se, joka ymmärtää sen ja opetta sitä muille.

Kun ihminen selvästi ymmärtää Nelinkertaisen Jalon Totuuden, Kahdeksankertainen Jalo Polku johtaa hänet pois ahneudesta; ja jos ihminen on vapaa ahneudesta, hän ei riitele maailman kanssa, hän ei tapa, ei varasta eikä suorita aviorikosta, ei petä, ei loukkaa, ei imartele, ei kadehdi, ei menetä malttiaan, ei unohda elämän katoavaisuutta eikä ole epäoikeudenmukainen.

3. Jalon Polun seuraaminen on kuin astuisi pimeään huoneeseen valo kädessä: pimeys poistuu ja valo täyttää huoneen.

Ihmisillä, jotka ymmärtävät Jalojen Totuuksien merkityksen ja jotka ovat oppineet seuraamaan Jaloa Polkua, on hallussaan viisauden valo, joka poistaa tietämättömyyden pimeyden.

Buddha johtaa ihmisiä vain näyttäen heille Nelinkertaisen Jalon Totuuden. Ne, jotka ymmärtävät sen oikein, saavuttavat Valaistuksen; he pystyvät ohjaamaan ja tukemaan toisia tässä hämmäntävässä maailmassa ja he ovat luottamuksen arvoisia. Kun ymmärretään selvästi

Nelinkertainen Jalo Totuus, kaikki maallisten intohimojen lähteet kuivuvat.

Lähtökohtanaan tämä Nelinkertainen Jalo Totuus Buddhan opetuslapset saavuttavat muut arvokkaat totuudet: viisauden ja tarkkanäköisyyden ymmärtää kaikki merkitykset ja he pystyvät saarnaamaan Dharmaa maailman kaikille ihmisille.

II

SY-YHTEYS

1. Ihmisten kärsimykseen on syy ja keino millä ne voidaan lopettaa. Kaikki tässä maailmassa on syiden ja olosuhteiden valtavaa myötävaikutusta ja kaikki katoaa, kun nämä syyt ja olosuhteet muuttuvat ja poistuvat.

Sade, tuuli, kukkien kukinta, lehtien kasvu ja putoaminen – kaikki nämä ilmiöt ovat sidottuja syihin ja olosuhteisiin, ovat niiden aiheuttamia ja katoavat, kun syyt ja olosuhteet muuttuvat.

Ihminen syntyy vanhemmista. Hänen ruumistaan ravitaan ruoalla, hänen henkisenä ravintonaan on opetukset ja kokemus.

Siksi sekä liha että henki ovat sidoksissa tiettyihin olosuhteisiin ja ne muuttuvat, kun olosuhteet muuttuvat.

Syy-yhteys

Niin kuin verkko on tehty solmuista, niin liittyy kaikki tässä maailmassa toisiinsa solmuin. Jos joku luulee, että verkon silmukka on itsenäinen, toisista erillään oleva, hän erehtyy.

Verkkoa sanotaan verkoksi, koska se on valmistettu useista toisiinsa sidotuista silmukoista, ja jokaisella silmukalla on paikkansa ja vastuunsa suhteessa toisiin silmukoihin.

2. Kukat kukkivat, koska sarja olosuhteita aiheuttaa kukkimisen. Lehdet putoavat, koska olosuhteet johtavat siihen. Kukat eivät kuki itsenäisesti eivätkä lehdet putoa itsestään minä tahansa vuodenaikana. Kaikella on aika tulla ja mennä; ei mikään ole toisista riippumatonta eikä muuttumatonta.

Tämän maailman ikuinen ja muuttumaton laki on, että kaikki syntyy syiden ja olosuhteiden johdosta ja kaikki myös katoaa saman lain mukaisesti, mikään ei ole pysyvää.

III RIIPPUVUUS

1. Mikä on ihmisten kärsimyksen, vaikkerruksen, kivun ja hädän alkulähde? Tämä alkulähde on ihmisten halu.

Ihmiset takertuvat itsepintaisesti rikkauteen, kunniaan, mukavuuteen, nautintoon, jännityksen ja itsensä hemmotteluun tietämättä, että juuri näiden asioiden haluaminen on ihmisten kärsimyksen alkulähde.

Alusta asti maailma on ollut täynnä suuria onnettomuuksia väistämättömien sairauden, vanhuuden ja kuoleman lisäksi.

Jos ajatellaan huolellisesti kaikkia tosiasioita, vakuututaan siitä, että kaiken kärsimyksen perustana on halu. Jos tämä voidaan poistaa, ihmisten kärsimys lakkaa.

Tietämättömyys ilmenee ahneutena, joka täyttää ihmismielen. Syynä tähän on se, etteivät ihmiset tiedä tapahtumien todellista syytä.

Tietämättömyydestä ja ahneudesta kumpuaa epäpuhdas halu saada asioita, jotka itse asiassa ovat saavuttamattomia mutta joita ihmiset levottomasti ja sokeasti etsivät.

Tietämättömyyden ja ahneuden johdosta ihmiset

Syy-yhteys

kuvittelevat eroavaisuuksia sinne, missä todellisuudessa sellaisia ei ole. Luonnostaan ihmisten käytöksessä ei ole oikeaa ja väärää, mutta tietämättömyyttään ihmiset luovat tällaiset erottelevat käsitteet ja pitävät niitä oikeana tai vääränä.

Tietämättömyytensä johdosta ihmiset ajattelevat aina väärällä tavalla, kadottavat oikean näkemyksen ja takertuen "minäänsä" tekevät vääriä tekoja. Tämän johdosta he kiirtyvät pettävään olemassaoloon.

Tehden teoistaan pellon "minälleen", käyttäen mielensä erottelevaa ominaisuutta siemenenä, peittäen mielensä tietämättömyydellä, lannoittaen sitä himojen sateella, kastellen omahyväisyydellään he lisäävät pahuutta ja kantavat kaikkialla mukanaan tätä harhan ruumiillistumaa.

2. Siis todellisuudessa juuri heidän oma mielensä aiheuttaa kärsimyksen, hädän, kivun ja ahdingon harhat.

Tämä koko harhan maailma on pelkkä mielen synnyttämä varjo. Ja kuitenkin juuri tästä samasta mielestä syntyy Valaistuksen maailma.

3. Tässä maailmassa on kolme väärää näkemystä. Jos

ihminen pitää näitä näkemyksiä oikeina, silloin on kieltävä kaikki tässä maailmassa.

Ensiksikin, sanotaan, että kaikki ihmisen kokema riippuu kohtalosta, toiseksi, jotkut pitävät kaikkea Jumalan luomana ja hänen tahtonsa säätelemänä ja kolmanneksi, jotkut sanovat, että kaikki tapahtuu sattumalta ilman syytä tai olosuhteita.

Jos kohtalo on päättänyt kaiken, sekä hyvät että pahat teot, myötä-että vastoinikäymiset ovat ennalta määrättyjä, ei ole mitään, mitä ei olisi päätetty ennakolta. Silloin kaikki ihmisten suunnitelmat ja pyrkimykset parannuksiin ja edistykseen olisivat turhia ja ihmiskunta olisi vailla toivoa.

Sama pätee toisiinkin näkemyksiin. Jos viimekädessä kaikki on tiedon ulottumattomissa olevan jumalan tai sokean sattuman varassa, mitä muuta toivoa ihmiskunnalla olisi kuin alistuminen? Ei ole ihme, että näihin näkemyksiin uskovat ihmiset menettävät toivonsa ja kieltäytyvät toimimasta viisaasti ja välttämästä pahaa.

Todellisuudessa kaikki nämä kolme näkemystä ovat virheellisiä: tässä maailmassa tapahtumat seuraavat toisiaan ja tapahtumien syynä on syyt ja olosuhteet.

TOINEN LUKU

**IHMISMIELI JA ASIOIDEN
TODELLINEN TILA**

I

VÄLIAIKAISUUS JA MINÄTTÖMYYS

1. Vaikka sekä ruumis että henki syntyvät syiden yhteisvaikutuksesta ei se tarkoita, että olisi olemassa itsenäinen minä. Koska lihan muodostama ruumis koostuu alkuaineista, se on väliaikainen.

Jos ruumis olisi itsenäinen minä, se voisi tehdä mitä haluaa.

Kuninkaalla on valta palkita tai rangaista halunsa mukaan, mutta hän sairastuu aikomuksestaan ja halustaan riippumatta, tahtomattaan hän vanhenee eikä hän voi vapaasti toteuttaa toiveitaan.

Ei myöskään mieli ole itsenäinen minä. Ihmismieli on syiden ja olosuhteiden summa. Se muuttuu jatkuvasti.

Jos mieli olisi itsenäinen minä, se voisi tehdä mitä haluaa, mutta mieli usein pakenee sitä, minkä tietää

oikeaksi ja ajaa takaa pahuutta vastahakoisesti. Ei mikään kuitenkaan näytä tapahtuvan juuri niin kuin se haluaa.

2. Jos kysytään onko ruumis pysyvä vai väliaikainen, on vastattava, että väliaikainen.

Jos kysytään onko väliaikainen olemassaolo onnea vai kärsimystä, on yleensä vastattava, että kärsimystä.

On vakava erehdys uskoa, että sellainen väliaikainen, muuttuvainen ja kärsimystä täynnä oleva olisi itsenäinen minä.

Ihmismieli on myös väliaikainen ja kärsivä, siinä ei ole mitään, mitä voitaisiin kutsua itsenäiseksi minäksi.

Todellinen ruumiimme ja mielemme, joista yksilöllinen elämämme muodostuu, ja sitä ympäröivä ulkopuolinen maailma ovat kaukana käsitteistä "minä" ja "minun".

Epäpuhtaitten halujen peittämä ja viisaudelle kuuro mieli vain itsepintaisesti takertuu ajatuksiin "minä" ja "minun".

Koska sekä ruumis että sitä ympäröivä maailma

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

syntyvät syiden ja olosuhteiden yhteisvaikutuksesta, ne muuttuvat jatkuvasti eivätkä koskaan voi lakata.

Ihmismieli loputtomassa muuttuvuudessaan on kuin joen virtaava vesi tai kynttilän palava liekki. Apinan tavoin se hyppii ikuisesti pysähtymättä hetkeksikään.

Nähdessä ja kuullen tämän viisaan ihmisen tulee irrottautua kiintymyksestä ruumiiseen ja mieleen, jos hän aikoo saavuttaa Valaistuksen.

3. Tässä maailmassa on viisi väistämätöntä asiaa: kukaan ei voi väistää vanhenemista, kukaan ei voi väistää sairastamista ollessaan sairaana, kukaan ei voi väistää kuolemaa, kukaan ei voi välttää tuhoa eikä loppua.

Kaikki ihmiset joutuvat tekemisiin näiden asioiden kanssa ennemmin tai myöhemmin, useimmat kärsivät niistä jatkuvasti, mutta ne, jotka ovat kuulleet Buddhan opetukset eivät kärsi, koska he ymmärtävät, että nämä ovat väistämättömiä.

Tässä maailmassa on neljä totuutta: (1) kaikki elävät olennot syntyvät tietämättömyydestä, (2) kaikki halun kohteet ovat väliaikaisia, epävarmoja ja kärsiviä, (3) kaikki olemassa oleva on myös väliaikaista, epävarmaa ja

kärsivää ja (4) ei ole mitään, mitä voitaisiin kutsua “minäksi” eikä koko maailmassa ole mitään, mikä on “minun”.

Näillä totuuksilla kaiken väliaikaisuudesta, ohimeneväsyydestä ja minättömyydestä ei ole mitään yhteyttä Buddhan ilmestymiseen tai ilmestymättä jättämiseen. Nämä totuudet ovat oikeita; Buddha tietää tämän ja siksi saarnaa Dharmaa kaikille ihmisille.

II IHMISMIELI

1. Sekä harha että Valaistus syntyvät mielestä ja kaikki olemassaoleva ja kaikki ilmiöt syntyvät mielen toiminnoista aivan niin kuin erilaiset esineet ilmestyvät taikurin hihasta.

Mielen toiminnoilla ei ole rajoja, ne muodostavat elämän ympäristön. Epäpuhdas mieli kokoaa ympärilleen epäpuhtautta ja puhdas mieli puhtautta; näin ollen ympäristöillä ei ole rajoja aivan kuin ei mielen toiminnoillakaan.

Samoin kuin taiteilija maalaa taulun luovat mielen toiminnot ympäristöjä. Buddhan luoma ympäristö on puhdas ja tahraton, toisin kuin tavallisen ihmisen luoma ympäristö.

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

Yksi kuva pystyy sisältämään lukemattoman määrän yksityiskohtia. Samoin ihmismieli täyttää elämänsä ympäristöään. Maailmassa ei ole mitään, joka ei olisi mielen luomaa.

Buddha ymmärtää kaiken, minkä ihmismieli on luonut. Siksi ne, jotka tämän ymmärtävät, pystyvät näkemään todellisen Buddhan.

2. Ympäristöään luova mieli ei ole koskaan vapaa muistoista, pelosta tai surusta ei ainoastaan menneisyydessä vaan myös nykyisyydessä ja tulevaisuudessa, koska ne ovat syntyneet tietämättömyydestä ja ahneudesta.

Harhan maailma syntyy tietämättömyydestä ja ahneudesta ja koko valtava syiden ja olosuhteiden myötävaikutuksen monimutkaisuus on olemassa mielessä eikä missään muualla.

Sekä kuolema että elämä syntyvät mielessä ja ovat olemassa mielessä. Näin ollen kun mieli, joka käsittää elämän ja kuoleman, katoaa, elämän ja kuoleman maailma myös katoaa.

Valaistumaton elämä syntyy mielestä, joka on oman harhan maailman hämmentämä. Jos ymmärrämme, ettei mielen ulkopuolella ole harhan maailmaa, hämmentynyt mieli selkenee, ja koska lakkamme luomasta epäpuhtaita ympäristöjä, saavutamme Valaistuksen.

Näin mieli luo, sitoo ja hallitsee elämän ja kuoleman maailmaa, mieli on joka tilanteen herra. Harhaan johdettu ihmismieli luo kärsimyksen maailman.

3. Siksi kaikki on pääasiassa mielen säätelemää, hallitsemaa ja mielen luomaa. Aivan kuin pyörät seuraavat vankkuria vetävää härkää, seuraa kärsimys ihmistä, joka puhuu ja toimii epäpuhtain mielin.

Jos ihminen puhuu ja toimii puhtain mielin, onni seuraa häntä kuin varjo. Niitä, jotka tekevät pahaa, seuraa ajatus "olen tehnyt väärin" ja teon muisto varastoituu luodakseen väistämättömän koston seuraavassa elämässä. Ne, jotka toimivat hyvin tarkoituksin, ovat onnellisia ajatuksesta "olen tehnyt hyvää" ja vielä onnellisempia ajatuksesta, että hyvä teko tuottaa jatkuvaa onnea seuraavassa elämässä.

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

Jos mieli on epäpuhdas, ihminen kompastelee vaikealla polulla; hän kaatuilee ja kokee paljon tuskaa. Mutta jos mieli on puhdas, polku on helppo kulkea ja matka rauhainen.

Se joka tahtoo nauttia sekä ruumiin että mielen puhtaudesta, kulkee polkua Valaistukseen rikkoen itsekkyyden, epäpuhtaitten ajatusten ja pahojen halujen verkon. Ihminen, jolla on tyyni mieli, saavuttaa rauhan ja pystyy siksi kehittämään mieltään päivin ja öin yhä ahkerammin.

III

ASIOIDEN TODELLINEN TILA

1. Koska kaikki tässä maailmassa syntyy syiden ja olosuhteiden johdosta, asioilla ei voi olla peruseroja. Näennäiset erot ovat olemassa ihmisten järjettömien ja erottelevien ajatusten vuoksi.

Taivaalla ei ole idän ja lännen välistä eroa, ihmiset luovat nämä erot omasta mielestään ja uskovat sitten niiden olevan totta.

Matemaattiset numerot yhdestä rajattomaan ovat kukin täydellisiä numeroita eikä yksikään niistä itsessään pidä sisällään määrääroa. Ihmiset luovat erotuksen omaksi mukavuudekseen pystyäkseen ilmaisemaan eri määriä.

Alunperin ei ole eroa elämän ja tuhon tapahtumien välillä. Ihmiset luovat eron ja nimittävät yhtä syntymäksi ja toista kuolemaksi. Ei ole eroa oikean ja väärän välillä, mutta ihmiset luovat erotuksen omaksi mukavuudekseen.

Buddha välttää näitä erotuksia ja katsoo maailmaan kuin ohi kulkevaan pilveen. Buddhalle jokainen varma asia on harhaa; hän tietää, että mihin tahansa mieli takertuu ja mitä tahansa se heittää pois on epätodellista, siksi hän ylittää kuvitelmien ja erottelevan ajatustavan salakuopat.

2. Ihmiset takertuvat asioihin omaksi kuvitelluksi mukavuudekseen; he takertuvat rikkauteen, aarteisiin ja kunniaan, he pitävät epätoivoisesti kiinni kuolevaisesta elämästä.

He tekevät mielivaltaisia eroja olemassaolon ja olemattomuuden, hyvän ja pahan, oikean ja väärän välillä. Ihmiselle elämä on sarja takertumisia ja kiintymyksiä ja tämän johdosta heidän on omaksuttava kivun ja kärsimyksen harhat.

Kerran mies oli pitkällä matkalla. Hän tuli joelle ja

sanoi: "Tämä puoli jokea on hyvin vaikeakulkuinen ja vaarallinen, toinen puoli näyttää helpommalta ja turvallisemmalta, mutta kuinka pääsen joen yli?" Sitten hän rakensi lautan oksista ja ruokoista ja ylitti joen turvallisesti. Hän ajatteli: "Tämä lautta oli kovin hyödyllinen joen ylittämisessä, en jätä sitä lahoamaan rannalle vaan otan sen mukaani." Ja näin hän vapaaehtoisesti otti ylimääräisen taakan kannettavakseen. Voidaanko tätä miestä sanoa viisaaksi?

Tämä vertaus opettaa, että hyväkin asia, jos siitä tulee ylimääräinen taakka, tulee heittää pois; sitä paremmalla syyllä on näin tehtävä, jos kyseessä on paha asia. Buddha teki säännökseen välttää hyödytöntä ja tarpeetonta keskustelua.

3. Mikään ei tule eikä mene, ei ilmesty eikä katoa, siksi mitään ei voida saada eikä kadottaa.

Buddha opettaa, että mikään ei ilmesty eikä katoa, koska kaikki on olemassaolon vahvistuksen ja kiellon ulottumattomissa. Tämä tarkoittaa, että koska kaikki on syiden ja olosuhteiden sopusointua ja sarjaa, ei asiaa itsessään ole olemassa; näin voidaan sanoa, että sitä ei ole. Mutta samalla, koska sillä on suhteellinen yhteys syihin ja olosuhteisiin, voidaan sanoa, että se ei ole olematon.

Asioista kiinni pitäminen niiden muodon vuoksi on harhan alkulähde. Jos muodosta ei pidetä kiinni eikä siihen takerruta, ei tätä väärää kuvittelua ja järjetöntä harhaa esiinny. Valaistus tarkoittaa, että tämä totuus nähdään ja ollaan vapaat moisesta hullusta harhasta.

Tämä maailma on todella kuin uni ja maailman aarteet kuin houkutteleva kangastus. Kuvan näennäisten etäisyyksien tavoin millään ei ole todellisuutta itsessään vaan kaikki on kuin usvaa.

4. On paha virhe uskoa, että arvaamattomien syysarjojen luomat asiat voivat kestää ikuisuuden. Tätä teoriaa kutsutaan pysyväisyysteoriaksi. On yhtä suuri virhe uskoa, että kaikki katoaa täydellisesti. Tätä teoriaa kutsutaan olemattomuusteoriaksi.

Ikuisen elämän ja kuoleman, olemassaolon ja olemattomuuden käsitteet eivät päde asioiden perusluonteeseen vaan pelkästään niiden ihmissilmän havaitsemaan ilmentymään. Halujensa vuoksi ihmiset kiintyvät näihin ilmentymiin, mutta asioiden perusluonteessa ei ole sellaisia eroja ja kiintymyksiä.

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

Koska sarja syitä ja olosuhteita luo kaiken, asioiden ilmentymät muuttuvat jatkuvasti. Tämä tarkoittaa ettei niissä ole pysyvyyttä niin kuin oikealla aineella tulisi olla. Tämän ilmentymien jatkuvan muuttuvuuden vuoksi vertaamme asioita kangastukseen ja uneen. Huolimatta tästä ilmentymien jatkuvasta muuttumisesta asiat perusluonteeltaan ovat kuitenkin pysyviä ja muuttumattomia.

Ihmiselle joki näyttää joelta, mutta nälkäiselle paholaiselle, joka pitää vettä tulena, se saattaa näyttää tulelta. Siksi jos ihmiselle puhutaan joen olemassaolosta, se saattaa olla ymmärrettävää, mutta paholaiselle puheella ei ole mitään merkitystä.

Samalla tavalla voidaan sanoa, että kaikki on kuin kuvitelmat: ei voida sanoa, että ne ovat olemassa eikä taas voida sanoa, että ne eivät ole olemassa.

On väärin samastaa tämä ohimenevä elämä totuuden muuttumattomaan elämään. Kuitenkaan ei voida sanoa, että tämän muutosten ja ilmentymien maailman lisäksi on olemassa toinen pysyvyyden ja totuuden maailma. On virhe pitää tätä maailmaa väliaikaisena tai todellisena.

Tämän maailman tietämättömät ihmiset kuitenkin olettavat, että tämä maailma on todellinen ja toimivat

tämän järjettömän olettamuksen pohjalta. Mutta koska tämä maailma on vain harhaa, heidän virheelle perustuvat tekonsa johtavat heidät vain harhaan ja kärsimykseen.

Havaiten, että maailma on vain harhaa, viisas ihminen ei toimi niin kuin se olisi todellinen ja näin hän välttää kärsimyksen.

IV KESKITIE

1. Niiden, jotka valitsevat Valaistukseen johtavan polun, tulee huolellisesti välttää kahta äärimmäisyyttä. Ensiksikin tulee välttää heittäytymistä ruumiin nautintoihin ja toiseksi päinvastaista äärimmäisyyttä, jossa ihminen hylkää tämän elämän ja harjoittaa äärimmäistä asketismia kiduttaen ruumistaan ja mieltään järjettömästi.

Jaloa Polkua, joka hylkää nämä äärimmäisyydet ja johtaa Valaistukseen, viisauteen ja mielenrauhaan voidaan kutsua Keskitieksi. Mikä on Keskitie? Se koostuu Kahdeksankertaisesta Jalosta Polusta: oikeasta näkemyksestä, oikeasta ajatuksesta, oikeasta puheesta, oikeasta käytöksestä, oikeasta elintavasta, oikeasta yrityksestä, oikeasta muistista ja oikeasta mietiskelystä.

Kuten on sanottu, kaikki ilmestyy tai katoaa loputtoman syysarjan tuloksena. Tietämättömille ihmisille elämä on joko olemassaoleva tai olematon, mutta viisaat näkevät olemassaolon ja olemattomuuden yli johonkin, joka on molempien ulottumattomissa; tämä on Keskitien havaitsemista.

2. Ajatelkaamme, että tukki kelluu joessa. Ellei se juutu paikoilleen, ellei se uppoa, ellei ihminen ota sitä pois ja ellei se lahoa, se lopulta joutuu mereen. Elämä on kuin tuo tukki, jota virta vie. Ellei ihminen kiinny itsensä hemmotteluun tai elämän kieltäen kiinny itsensä kiduttamiseen, ellei ihminen ylpeile hyveillään eikä kiinny pahoihin tekoihinsa, ellei hän Valaistusta etsiessään ylenkatso harhaa eikä pelkää sitä, hän seuraa Keskitietä.

Keskitien seuraamisessa on tärkeää se, ettei sitouduta mihinkään äärimmäisyyteen, siis juuri se, että aina seurataan keskitietä.

Tietäen, että mikään ei ole olemassa eikä ole olematonta, muistaen kaiken unimaisen luonteen on vältettävä takertumista yksilöllisyyden ylpeyteen tai hyvien tekojen ylistämiseen ja takertumista mihinkään muuhunkaan.

Jos ihminen haluaa välttää juuttumista halujensa virtaan hänen täytyy alusta alkaen oppia olemaan taker-tumatta asioihin, jottei hän tottuisi ja sitoutuisi niihin. Hänen ei tule sitoutua olemassaoloon eikä olemattomuuteen, ei hyvään eikä pahaan, ei oikeaan eikä väärään.

Jos hän sitoutuu johonkin, harhan elämä alkaa sillä hetkellä. Pelastusietä Valaistukseen seuraavalla ei ole murheita eikä odotuksia vaan hän ottaa vastaan puolueettomasti ja rauhallisin mielin sen mitä eteen tulee.

3. Valaistuksella itsellään ei ole määrättyä muotoa eikä luontoa, jolla se voisi ilmentää itseään; siis Valaistuksessa itsessään ei ole mitään, mikä on valaistava.

Valaistus on olemassa ainoastaan harhan ja tietämättömyyden vuoksi, jos ne katoavat, katoaa myös Valaistus. Päinvastainen pitää myös paikkaansa: harha ja tietämättömyys ovat olemassa Valaistuksen johdosta, kun Valaistus lakkaa, lakkaavat myös tietämättömyys ja harha.

Varokaa siksi ajattelemasta Valaistusta "asiana", jota vaidaan tavoitella, jottei siitä tulisi este. Kun pimey-

destä tullut mieli saavuttaa Valaistuksen, se katoaa ja mielen kadotessa katoaa myös Valaistus.

Niin kauan kuin ihmiset tavoittelevat Valaistusta harha on vielä heissä. Siksi Valaistuksen tietä seuraavan ei tule takertua siihen, ja jos hän saavuttaa Valaistuksen, hänen ei tule pysähtyä siihen.

Kun ihmiset saavuttavat Valaistuksen, tarkoittaa se, että kaikki on Valaistusta itsessään sellaisenaan. Siksi ihmisen tulee seurata Valaistuksen tietä kunnes hänen ajatuksensa, maalliset himonsa ja Valaistus tulevat yhtäläisiksi, niin kuin ne itse asiassa ovat.

4. Tätä käsitettä universaalisesta yhteydestä – se, ettei asioiden perusluonteessa ole eroja – kutsutaan “Śūnyatā” nimellä. Śūnyatā tarkoittaa aineettomuutta, syntymätöntä, jolla ei ole “minä”-luontoa eikä kaksinaisuutta. Koska millään itsessään ei ole muotoa eikä luonteenpiirteitä, emme voi puhua että kaikki olisi syntynyt tai tuhoutunut. Asioiden perusluonteessa ei ole mitään, mitä voitaisiin kuvata erottelevilla sanoilla; siksi kaikkea kutsutaan aineettomaksi.

Kuten on sanottu, kaikki ilmestyy ja katoaa syiden ja

olosuhteiden vuoksi. Mitään ei ole olemassa täysin itsenäisesti, kaikki on suhteessa kaikkeen muuhun.

Missä on valo, siellä on myös varjo; missä on pituus, siellä on lyhyys, missä on valkoista, siellä on mustaa. Samoin koska asioiden minäluonnnot eivät voi olla olemassa itsenäisesti, niitä kutsutaan aineettomiksi.

Samalla tavalla ajateltuna Valaistus ei voi olla olemassa ilman tietämättömyyttä eikä tietämättömyys ilman Valaistusta. Koska asiat perusluonteessaan eivät eroa toisistaan, ei voi olla olemassa kaksinaisuutta.

5. Ihmiset kuvittelevat olevansa sidottuja syntymään ja kuolemaan, mutta todellisuudessa tällaisia käsitteitä ei ole.

Kun ihmiset pystyvät toteamaan tämän totuuden, he ovat todenneen syntymän ja kuoleman kaksinaisuuttomuuden totuuden.

Koska ihmiset pitävät yllä kuvitelmaa minäluonnosta, he takertuvat omistusten kuvitelmaan. Koska minää ei ole, ei voi myöskään olla omistusta. Kun ihmiset pystyvät toteamaan tämän totuuden, he ymmärtävät kaksinaisuuttomuuden totuuden.

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

Ihmiset pitävät yllä eroa puhtauden ja epäpuhtauden välillä, mutta perusluonteessaan asioilla ei ole tällaisia eroja, ne syntyvät ihmisten virheellisestä ja järjettömästä mielestä.

Ihmiset tekevät myös eron hyvän ja pahan välillä, mutta hyvä ja paha eivät ole olemassa erillään. Valaistuksen polkua seuraavat eivät näe sellaisia eroja ja siksi he eivät ylistä hyvää eivätkä tuomitse pahaa, eivät halveksi hyvää eivätkä suvaitse pahaa.

Ihmiset pelkäävät huonoa onnea ja tavoittelevat hyvää onnea, mutta jos tätä eroa tutkitaan huolella, huomataan, että huono onni usein kääntyy hyväksi onneksi ja hyvä onni huonoksi. Viisas oppii kohtaamaan elämän muuttuvat olosuhteet suopeasti, hän ei ylpeile menestyksellä eikä masennu epäonnistumisesta. Näin hän ymmärtää kaksinaisuuttomuuden totuuden.

Kaikkien kaksinaisuutta ilmaisevien sanojen — olemassaolo ja olemattomuus, maalliset himot ja todellinen tieto, puhtaus ja epäpuhtaus, hyvä ja paha — näiden vastakkaisten sanojen todellinen luonto ei tule ymmärretyksi ihmisten ajattelussa. Kun ihmiset pysyttelevät erossa sellaisista sanoista ja niiden aiheuttamista tunteista, he ymmärtävät Śūnyatān universaalisen totuuden.

6. Puhdas ja tuoksuva lootuskukka kasvaa mieluumin suon mudassa kuin ylängön savimaalla, samoin maallisen himon liasta versoo Buddhan puhdas Valaistus. Jopa harhaoppisten väärät näkemykset ja maallisten himojen harhat saattavat olla Buddhan siemeniä.

Jos sukeltaja haluaa löytää helmen, hänen on sukelleltava meren pohjaan uhaten teräviä koralleja ja hääjyjä haita. Samoin on ihmisten kohdattava maallisten himojen vaara, jos he haluavat voittaa omakseen Valaistuksen arvokkaan helmen. Heidän on oltava eksyksissä itsekkyyden rosoisissa vuoristoissa ennen kuin heissä herää halu löytää Valaistukseen johtava tie.

Tarina erakkomunkista kertoo, että tämä niin kovasti halusi löytää oikean tien, että kiipesi miekoista tehdyille vuorelle ja heittäytyi tuleen kestäen kaiken tämän toivonsa vuoksi. Se, joka on valmis uhmaamaan tien vaaroja, tuntee viileän tuulen hengen itsekkyyden vuorella, jolla miekkoja seisoo pystyssä ja vihan tulen keskellä ja lopuksi toteaa, että itsekkyyys ja maalliset himot, joita vastaan hän on taistellut, juuri ovat Valaistus.

7. Buddhan opetukset johtavat meidät kaksinaisuut-

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

tomuuteen, pois sellaisesta erottelevasta ajatustavasta, että asioilla olisi kaksi vastakkaista puolta. On erheellistä ihmisten etsiä jotakin, jonka oletetaan olevan hyvä ja oikea tai paeta jotakin, jonka oletetaan olevan paha.

Jos ihmiset väittävät, että kaikki on tyhjää ja väliaikaista, on se yhtä suuri virhe kuin väittää, että kaikki on todellista ja muuttumatonta. On virhe, jos ihminen sitoutuu minä-luontoon koska se ei voi pelastaa häntä tyytymättömyydeltä eikä kärsimykseltä. On myös virhe uskoa, että minä-luontoa ei ole. Silloin olisi hyödytöntä seurata Totuuden Tietä. On myös virhe ajatella, että kaikki on kärsimystä ja on myös virhe väittää, että kaikki on onnea. Buddha opettaa Keskitietä, joka on näiden ennakkoluuloisten käsitteiden yläpuolella, siellä missä kaksinaisuus sulautuu ykseydeksi.

KOLMAS LUKU

BUDDHA-LUONTO

I PUHDAS MIELI

1. Ihmisiä on monenlaisia: viisaita, tyhmiä, hyväluontoisia, äkkipikaisia, helposti johdettavia, vaikeasti johdettavia, joillakin on puhdas mieli, joillakin epäpuhdas mieli, mutta näillä eroilla ei ole merkitystä, kun on kyse Valaistuksen saavuttamisesta. Maailma on kuin lamikko, joka on täynnä monia erilaisia lootuksia; kukkia on monen värisiä: valkeita, vaaleanpunaisia, sinisiä, keltaisia, toiset kasvavat veden alla, toiset levittävät lehtensä veden pinnalle, toiset kohottavat lehtensä vedenpinnan yläpuolelle. Ihmisluontoja on vieläkin enemmän. On ero sukupuolten välillä, mutta se ei ole perustavaa laatua oleva ero, sillä oikean harjoituksen kautta sekä miehet että naiset voivat saavuttaa Valaistuksen.

Ollakseen norsun kasvattaja ihmiseltä vaaditaan viittä ominaisuutta: hyvää terveyttä, luottamusta, ahkeuutta, vilpittömyyttä saavuttaa tavoite ja viisautta. Buddhan Jalon Polun seuraamiseksi Valaistukseen tarvitaan

Buddha-luonto

samat viisi hyvää ominaisuutta. Jos ihmisellä on nämä ominaisuudet, niin sukupuoleen katsomatta on mahdollista saavuttaa Valaistus. Buddhan opetusten oppimisen ei tarvitse kestää kauan, sillä kaikilla ihmisillä on luonto, jolla on kyky saavuttaa Valaistus.

2. Harjoitellessaan tiellä Valaistukseen ihmiset näkevät Buddhaan ovat ne samat silmät ja se sama mieli, jotka lään. Silmät, jotka näkevät Buddhan ja mieli, joka uskoo Buddhaan ovat ne samat silmät ja se sama mieli, jotka siihen päivään saakka olivat vaeltaneet syntymän ja kuoleman maailmassa.

Jos maantierosvot aiheuttavat harmia kuninkaalle, hänen on löydettävä rosvojen leiri voidakseen hyökätä heitä vastaan. Ihmisen ollessa maallisten himojen vallassa hänen tulee myös ensin ottaa selville niiden alkuperä.

Ollessaan talossa ja avatessaan silmänsä ihminen huomaa ensin huoneen sisustan ja vasta sitten ikkunasta aukeavan maiseman. Silmät eivät voi huomata ulkoisia asioita ennen kuin ne ovat nähneet talon sisäiset asiat.

Jos mieli on ruumiissa, sen tulee ensin oppia tuntemaan ruumiin sisällä oleva, mutta tavallisesti ihmiset ovat kiinnostuneita ulkoisista asioista ja näyttävät tietävän ja välittävän vain vähän ruumiin sisäisistä asioista.

Jos mieli sijaitsee ruumiin ulkopuolella, sen tulee pitää yhteyttä ruumiin tarpeisiin. Mutta itse asiassa ruumis tuntee sen minkä mieli tietää ja mieli tietää sen, minkä ruumis tuntee. Sen tähden ei voida sanoa, että ihmismieli sijaitsee ruumiin ulkopuolella. Missä sitten mielen aines sijaitsee?

3. Kaukaisesta menneisyydestä saakka ihmiset ovat kulkeneet ympäriinsä tietämättömyydessä omien tekojensa ohjaamina ja kahden virheellisen peruskäsitteen harhaanjohtamina.

Ensiksikin he uskoivat, että erotteleva mieli, joka on tämän syntymän ja kuoleman elämän perustana, on heidän oikea luontonsa ja toiseksi he eivät tienneet, että erottelevan mielen takana piilee puhdas Valaistuksen luonto, joka on heidän todellinen luontonsa.

Kun ihminen sulkee nyrkkinsä ja kohottaa käsivartensa, silmät näkevät sen ja mieli erottaa sen, mutta erotteleva mieli ei ole todellinen mieli.

Erotteleva mieli on vain "minään" liittyvien ahneuden ja itsekkyyden luomien kuviteltujen erojen huomamista varten. Erottelevaan mieleen vaikuttavat syyt ja olosuhteet, siinä ei ole itsenäistä ainetta ja se muuttuu

jatkuvasti. Mutta koska ihmiset uskovat, että tämä on heidän todellinen mielensä, harha siirtyy syihin ja olosuhteisiin tuottaen kärsimystä.

Ihminen aukaisee kätensä ja mieli tajuaa sen, mutta mikä kättä liikuttaa? Mieli vai käsikö? Vai eikö kumpikaan? Jos käsi liikkuu, mieli liikkuu myös vastaavasti, ja päinvastoin, mutta liikkuva mieli on vain mielen pinnallinen ilmentymä, se ei ole todellinen perusmieli.

4. Alunperin jokaisella on puhdas mieli, mutta sitä peittää tavallisesti maallisten himojen lika ja pöly, jotka ovat syntyneet ihmisten olosuhteista. Likainen mieli ei ole ihmisen perusluonto. On kuin siihen olisi lisätty jotakin, se on kuin tunkeilija tai jopa kuin kylässä käyvä vieras, mutta ei isäntä.

Pilvet peittävät usein kuuta, mutta ne eivät liikuta sitä eivätkä tahraa kuun puhtautta. Ihmisten ei pidä erehtyä luulemaan, että tämä likainen mieli on heidän todellinen mielensä.

Heidän on jatkuvasti muistutettava itseään tästä asiasta pyrkien herättämään itsessään oleva puhdas ja muuttumaton Valaistuksen perusmieli. Muuttuvan ja likaisen mielen kiinnipitäminä ja kieroutuneiden ajatus-

tensa harhaan johtamina ihmiset vaeltavat harhan maailmassa.

Ahneus sekä mielen reaktiot muuttuviin olosuhteisiin aiheuttavat ihmismielen häiriöitä ja epäpuhtautta.

Mieli, joka ei häiriinny tapahtuvasta, joka pysyy puhtaana ja rauhallisena kaikissa olosuhteissa, on todellinen mieli ja sen tulee olla isäntä.

Emme voi sanoa, että majatalo häviää vain koska vierasta ei ole näkyvissä, emme voi myöskään sanoa, että todellinen "minä" on hävinnyt, kun elämän muuttuvien olosuhteiden synnyttämä saastunut mieli on hävinnyt. Muuttuvien olosuhteiden mukana muuttuva mieli ei ole todellinen mieli.

5. Ajatelkaamme luentosalia, joka on valoisa auringon paistaessa ja pimeä auringon laskettua. Voimme ajatella, että valo poistuu auringon mukana ja pimeys tulee yön myötä, mutta emme voi ajatella niin mielestä, joka erottaa valon ja pimeän. Mieltä, joka on herkkä valolle ja pimeälle, ei voida antaa takaisin kenellekään, se voi palautua ainoastaan todellisempaan luontoon, joka on sen perusluonto.

Buddha-luonto

Auringon noustessa ja laskiessa valon ja pimeyden muutokset huomaava mieli on vain "väliaikainen" mieli.

Elämän eri olosuhteissa ikuisesti eri tunteita omaava mieli on vain "väliaikainen" mieli, se ei ole todellinen mieli. Todellinen mieli, joka ymmärtää valon ja pimeyden on ihmisen oikea luonto.

Hetkittäiset hyvän ja pahan, rakkauden ja vihan tunteet, jotka ovat syntyneet ympäristöstä ja muuttuvista olosuhteista ovat vain ohimeneviä reaktioita, joiden syynä on ihmismielen keräämä saaste.

Mielen maallisten halujen takana on puhtaana ja saastumattomana mielen todellinen perusolemus.

Vesi on pyöreää pyöreässä astiassa ja neliskulmaista neliskulmaisessa astiassa, mutta vedellä itsellään ei ole määrättyä muotoa. Ihmiset usein unohtavat tämän, jos he ylipäätänsä tulevat sitä ajatelleeksi.

Ihmiset pitävät yhtä hyvänä ja toista pahanä, he pitävät yhdestä ja vihaavat toista, he tekevät eron olemassaolon ja olemattomuuden välillä, ja sitten taker-tuen ja sitoutuen näihin kuvitelmiinsa he kärsivät.

Jos ihmiset vain luopuisivat näistä kuvitelluista ja virheellisistä eroista ja palauttaisivat alkuperäisen mielensä puhtauden, niin heidän mielensä ja heidän ruumiinsa olisivat vapaat kärsimyksestä, he tuntisivat rauhan, joka seuraa tätä vapautta.

II

BUDDHA-LUONTO

1. Olemme puhuneet, että perusluonto on puhdas ja todellinen mieli; se on Buddha-luonto, Valaistuksen siemen.

Tuli voidaan sytyttää heijastamalla linssi moxa-ruoholle, mutta mistä tuli tulee? Linssi on valtavan kaukana auringosta, mutta silti tuli syttyy. Mutta jos moxa-ruoho ei olisi helposti syttyvää, tuli ei syttyisi.

Samoin jos Buddhan viisauden valo kohdistetaan ihmiseen, sen todellinen luonto, joka on Buddha-luonto, syttyy ja sen valo valaisee ihmismieliä kirkkaudellaan ja herättää uskon Buddhaan. Hän pitää viisauden linssiä ihmisten edessä ja näin ihmisten usko syttyy.

Buddha-luonto

2. Usein ihmiset eivät kiinnitä huomiota todellisen luonteensa kykyyn saavuttaa Buddhan valaistunut viisaus ja sen vuoksi takertuvat maallisiin himoihin sitoutuen hyvän ja pahan erotteluun ja surren sitten sitoutumistaan ja kärsimystään.

Miksi ihmiset, joilla on hallussaan tämä puhdas perusluonto yhä, heittäytyvät harhoihin ja tuomitsevat itsensä vaellukseen harhojen maailmassa ja kärsimykseen peittäen oman Buddha-luontonsa, kun kaikki heidän ympärillään on Buddhan Viisauden valoa?

Kerran mies katsoi peiliin sen väärältä puolelta ja menetti järkensä, koska ei nähnyt kasvojaan ja päättään. Kuinka tarpeetonta on ihmisen menettää järkensä vain siksi, että hän huolimattomasti katsoo peiliin sen väärältä puolelta!

Ihmisen on yhtä typerää ja tarpeetonta jatkaa kärsimystä vain koska hän ei löydä Valaistusta sieltä mistä hän olettaa sen löytyvän. Ei Valaistuksessa ole vikaa; vika on niissä, jotka kauan ovat etsineet Valaistusta erottelevasta mielestään eivätkä huomaa, että se mieli ei ole todellinen vaan kuviteltu mieli, joka on syntynyt kerääntyneestä ahneudesta ja harhasta, jotka peittävät todellisen mielen.

Jos kerääntyneet virheelliset uskomukset poistetaan, Valaistus saavutetaan. Mutta kumma kyllä, kun ihmiset saavuttavat Valaistuksen, he toteavat, ettei Valaistusta ole ilman virheellisiä uskomuksia.

3. Buddha-mieli ei katoa. Vaikka pahat ihmiset syntyisivät eläiminä tai paholaisina tai vaikka he joutuisivat helvettiin, he eivät koskaan kadota Buddha-luontoaan.

Ihmisten kyky saavuttaa Valaistus saattaa olla syvälle lihan saastaan hautautuneena ja maallisiin haluihin unohdettuna, mutta koskaan se ei täysin katoa.

4. On olemassa tarina juopuneesta miehestä, joka vaipui uneen. Ystävä pysyi hänen luonaan niin kauan kuin saattoi, mutta ollen pakotettu lähtemään ja arvellen, että ystävä tarvitsee rahaa, hän kätki jalokiven juopuneen miehen vaatteisiin. Selvittyään humalastaan ja tietämättä, että ystävä oli piilottanut jalokiven hänen vaatteisiinsa, hän vaelteli rahattomana ja nälissään. Pitkän ajan kuluttua nämä kaksi ystävää jälleen tapasivat ja ystävä kertoi köyhälle miehelle jalokivestä ja neuvoi häntä etsimään sitä.

Tarinan juopuneen miehen tavoin ihmiset vaeltavat

Buddha-luonto

kärsien tässä syntymän ja kuoleman elämässä tietämättä, että heidän sisimmässä luonnossaan piilee puhdas ja tahraton Buddha-luonnon korvaamaton aarre.

Vaikka ihmiset olisivatkin tietämättömiä siitä, että jokaisella on hallussaan tämä ylivoimainen luonto ja vaikka he olisivat kuinka kurjia ja tyhmiä, Buddha ei koskaan menetä uskoaan heihin, koska hän tietää, että kaikkein vähimmässäkin heistä on piilevänä kaikki Buddhan hyveet.

Buddha herättää uskoa niissä, jotka ovat tietämättömyyden harhauttamia eivätkä voi nähdä omaa Buddha-luontoaan, johtaa heidät pois harhasta ja opettaa heille, että alunperin ei ole eroa heidän ja Buddhan välillä.

5. Buddha on saavuttanut Valaistuksen ja ihmiset pystyvät saavuttamaan Valaistuksen, siinä on ainoa heidän välillään oleva ero.

Jos ihminen luulee saavuttaneensa Valaistuksen, hän pettää itseään, sillä vaikka saattaakin olla, että hän on menossa siihen suuntaan, hän ei vielä ole saavuttanut Valaistusta.

Buddha-luonto ei ilmesty ilman ahkeraa ja tunnollista yritystä eikä tehtävä ole lopussa ennen kuin Valais-

tus on saavutettu.

6. Kuningas kokosi sokeita norsun ympärille ja pyysi heitä kertomaan miltä norsu näyttää. Ensimmäinen mies kosketti norsun kulmahammasta ja sanoi, että norsu on kuin valtava porkkana. Toinen sattui koskettamaan korvaa ja sanoi, että norsu on kuin suuri viuhka. Kolmas kosketti norsun kärsää ja sanoi, että norsu on kuin survin. Eräs, joka sattui koskettamaan norsun jalkaa sanoi, että norsu on kuin huhmar ja eräs, joka otti kiinni hännästä sanoi, että norsu on kuin nuora. Kukaan ei osannut kuvata kuninkaalle miltä norsu todellisuudessa näytti.

Samalla tavoin voidaan ihmisluontoa kuvata vain osittain, mutta ihmisen todellista luontoa, Buddha-luontoa, ei voida kuvata.

On vain yksi tapa ymmärtää ihmisen ikuista Buddha-luontoa, jota maalliset halut eivät voi häiritä eikä kuolema tuhota: Buddhan ja hänen jalon opetuksensa avulla.

III

BUDDHA-LUONTO JA MINÄTTÖMYYS

1. Olemme puhuneet Buddha-luonnosta kuin se olisi

Buddha-luonto

jotakin, jota voidaan kuvata tai kuin se olisi sama kuin muiden opetusten sielu, mutta sitä se ei ole.

“Minä-persoonallisuuden” käsite on erottelevan mielen kuvitteleva käsite, johon se ensin takertui, sitten sitoutui, mutta joka sen on hyljättävä. Päinvastoin, Buddha-luonto on jotakin kuvaamatonta, joka täytyy ensin löytää. Toisaalta se muistuttaa minä-persoonallisuutta, mutta se ei ole “minä” merkityksessä “minä olen” tai “minun”.

On valtava virhe uskoa minän olemassaoloon, sillä silloin uskotaan olemattomaan. On väärin kieltää Buddha-luonto, sillä silloin uskotaan, että olemassaoleva on olematonta.

Tämä voidaan selostaa vertauksen avulla. Äiti vei sairaan lapsensa lääkäriin. Lääkäri antoi lapselle lääkettä ja neuvoi äitiä olemaan ruokkimatta lasta, kunnes lääke oli sulanut. Äiti voiteli rintansa kirkerällä aineella niin, että lapsi pysyttelisi erossa hänestä omasta tahdostaan. Kun lääke oli sulanut, äiti puhdisti rintansa ja antoi lapsen imeä. Äiti käytti tätä keinoa lapsensa pelastamiseksi, koska hän rakasti lastaan.

Vertauksen äidin tavoin poistaakseen väärinymmärrykset ja katkaistakseen sitoutuneisuuden minä-persoonallisuuteen Buddha kieltää minän olemassaolon; kun väärinymmärrykset ja sitoutuneisuus ovat poissa, hän selostaa mielen todellisuuden, joka on Buddha-luonto.

Sitoutuminen minä-persoonallisuuteen johtaa ihmiset harhaan, mutta usko Buddha-luontoon johtaa heidät Valaistukseen.

Naiselle testamentattiin arkku. Nainen ei tiennyt, että arkussa oli kultaa ja hän eli köyhyydessä kunnes toinen henkilö avasi arkun ja näytti hänelle kullan. Buddha avaa ihmisten mielet ja näyttää heille heidän Buddha-luontonsa puhtauden.

2. Jos kaikilla on tämä Buddha-luonto, niin miksi maailmassa on niin paljon kärsimystä ihmisten pettäessä ja tappaessa toisiaan? Miksi on niin paljon arvo- ja varakkuuseroja, rikkaita ja köyhiä?

On olemassa tarina painijasta, jolla oli tapana käyttää kallisarvoista kiveä koristeena otsassaan. Kerran hänen

Buddha-luonto

painiessaan kivi työntyi hänen otsansa lihaan. Hän luuli menettäneensä jalokiven ja meni lääkäriin sidotuttamaan haavan. Sitoessaan haavaa lääkäri löysi kiven, joka oli painautunut otsaan ja jota veri ja lika peittivät. Hän otti peilin ja näytti kiven painijalle.

Buddha-luonto on kuin tämän kertomuksen arvokas kivi: halujen lika ja pöly peittää sitä ja ihmiset luulevat kadottaneensa sen, mutta hyvä opettaja saa sen jälleen esille.

Buddha-luonto on jokaisella riippumatta siitä miten syvälle ahneus, viha ja typeryytys ovat sen peittäneet tai miten syvälle sen omat teot ja tekojen kostot ovat sen haudanneet. Buddha-luontoa ei voida kadottaa eikä tuhota. Kun kaikki lika on poistettu, se ilmestyy uudelleen ennemmin tai myöhemmin.

Samoin kuin kertomuksen painijalle näytettiin peilillä jalokivi, joka oli työntynyt hänen lihaansa ja vereensä, niin myös Buddhan valon avulla ihmisille näytetään heidän Buddha-luontonsa, joka on peittynyt ihmisten maallisten halujen ja intohimojen alle.

3. Buddha-luonto on aina puhdas ja rauhallinen riippumatta ihmisiä ympäröivistä olosuhteista. Niin kuin maito on aina valkoista riippumatta lehmän väristä, niin

ei myöskään ole mitään merkitystä sillä miten eri tavalla, ihmisten teot ohjaavat heidän elämäänsä tai millaiset eri vaikutukset seuraavat heidän tekojaan ja ajatuksiaan.

Intiassa kerrotaan tarinaa ihmeellisestä lääkekasvista, joka kasvoi piilossa korkeassa ruohikossa Himalajalla. Pitkään sitä etsittiin turhaan, mutta vihdoinkin viisas mies löysi sen sen makeuden perusteella. Niin kauan kuin viisas mies eli, hän keräsi tätä lääkekasvia tynnyriin, mutta hänen kuolemansa jälkeen tämä makea neste pysyi piilossa kaukaisessa vuoristolähteessä ja tynnyrin vesi muuttui kitkeräksi ja myrkylliseksi ja se maistui erilaiselta jokaiselle, joka sitä maistoi.

Buddha-luonto on myös piilossa maallisten halujen kasvillisuuden joukossa, ja se löydetään vain harvoin. Buddha löysi sen ja paljasti sen ihmisille. Ihmisten ottaessa sen vastaan se maistuu erilaiselta jokaiselle heistä.

4. Timanttia, kovinta tunnettua ainetta ei voida murskata. Hiekka ja kivet voidaan jauhata, mutta timantti pysyy vahingoittumattomana. Buddha-luonto on kuin timantti eikä sitä siis voida rikkoa.

Ihmisloukkaus, sekä ruumis että mieli, kuluu pois, mutta Buddha-luontoa ei voida tuhota.

Buddha-luonto

Buddha-luonto on todella ihmisluonnon paras ominaisuus. Buddha opettaa, että vaikka ihmisiä on monenlaisia, esim. miehiä ja naisia, ei Buddha-luonnossa ole eroja.

Puhdasta kultaa tehdään sulattamalla malmi ja puhdistamalla kaikki epäpuhtaudet. Jos ihmiset sulattaisivat mielensä kullan ja poistaisivat maallisten himojensa ja itsekkyytensä epäpuhtaudet, he kaikki saisivat esille saman puhtaan Buddha-luonnon.

NELJÄS LUKU

IHMISTEN EPÄPUHTAUDET

I IHMISLUONTO

1. On kaksi maallista himoa, jotka likaavat ja peittävät Buddha-luonnon puhtautta.

Ensimmäinen on halu analysoida ja keskustella, joiden johdosta ihmisten päättelykyky häiriintyy. Toinen on halu saada tunnepitoisia kokemuksia, jonka johdosta ihmisten arvot häiriintyvät.

Sekä järkeilyn että käytännön harhoja voidaan pitää ihmisten kaikkien epäpuhtauksien luokkina, mutta niiden perustana on todellisuudessa kaksi alunperin maallista kategoriaa: tietämättömyys ja halu.

Järkeilyn harha perustuu tietämättömyyteen ja kokemusten harha haluun. Nuo kaksi asiaa ovat siis itse asiassa yhtä ja yhdessä ne ovat kaiken onnettomuuden lähde.

Jos ihmiset ovat tietämättömiä, he eivät voi päätellä

Ihmisten epäpuhtaudet

oikein. Koska he lankeavat haluun olla olemassa, sitoutuminen kaikkeen seuraa väistämättömästi. Tämä alituinen nälkä kokea kaikki mahdolliset nautinnot johtaa ihmiset tavan harhoihin. Jotkut lankeavat jopa kuoleman kiusaukseen.

Näistä alkulähteistä syntyy ahneus, viha, hulluus, väärinkäsitys, mielipaha, mustasukkaisuus, imartelu, petos, ylpeys, ylenkatse, vilpillisyys ja itsekkyyys.

2. Ahneus syntyy väärästä tyydytyksen käsitteestä; viha omien asioiden ja ympäristön väärästä käsityksestä; hulluus kyvyttömyydestä päätellä mitä oikea käytös on.

Näitä kolmea — ahneutta, vihaa ja hulluutta — kutsutaan maailman kolmeksi tuleksi. Ahneuden tuli tuhoaa niitä, jotka ovat kadottaneet todellisen mielensä ahneudesta. Vihan tuli tuhoaa niitä, jotka ovat kadottaneet todellisen mielensä vihasta. Hulluuden tuli tuhoaa niitä, jotka ovat kadottaneet todellisen mielensä epäonnistuttuaan Buddhan opetusten kuulemisessa ja noudattamisessa.

Todella, maailmassa palaa monta ja monenlaista

tulta. On ahneuden, vihan, hulluuden tulet, sokaistumisen ja itsekkyyden tulet, voimattomuuden, sairauden ja kuoleman tulet, surun, vaikerruksen, kärsimyksen ja hädän tulet. Nämä tulet raivoavat kaikkialla. Ne eivät tuhoa vain asianomaista, vaan aiheuttavat kärsimystä muille ja johtavat heidät väärään ruumiin, puheen ja mielen toimintaan. Näiden tulien aiheuttamista haavoista virtaa märkää, joka myrkyttää ne, jotka sitä lähestyvät ja johtaa heidät pahoille teille.

3. Ahneus syntyy tyydytyksen halusta, viha tyydyttämättömyyden tunteesta ja hulluus epäpuhtaista ajatuksista. Ahneuden paheessa on vähän epäpuhtautta, mutta sitä on vaikea poistaa, vihan paheessa on enemmän epäpuhtautta, mutta se on helppo poistaa. Hulluuden paheessa on paljon epäpuhtautta ja sitä on hyvin vaikea voittaa.

Ihmisten tulee sammuttaa nämä tulet milloin ja missä tahansa ne ilmestyvätkin päätellen oikein mistä voi saada todellisen tyydytyksen, hilliten mieltään elämän epätydyttävien asioiden suhteen ja muistaen aina Buddhan hyvän tahdon ja ystävällisyyden opetuksia. Jos mieli on täynnä viisaita, puhtaita ja epäitsekkäitä ajatuksia, ei maallisten himojen juurtumiselle ole tilaa.

4. Ahneus, viha ja hulluus ovat kuin kuume. Jos

Ihmisten epäpuhtaudet

ihminen saa kuumeen, hän kärsii unettomuudesta vaikka makaisikin mukavassa huoneessa.

Niiden, joilla ei ole sellaista kuumetta, ei ole vaikea nukkua rauhallisesti edes kylmänä talviyönä maassa peitteenään vain lehtiä tai kuumana kesäyönä pienessä suljetussa huoneessa.

Nämä kolme — ahneus, viha ja hulluus — ovat kaikkien inhimillisten murheiden lähde. Päästäkseen niistä eroon on noudatettava sääntöjä, on mietiskeltävä ja oltava viisas. Sääntöjen noudattaminen poistaa ahneuden epäpuhtaudet, oikea mietiskely poistaa vihan epäpuhtauden ja viisaus poistaa hulluuden epäpuhtaudet.

5. Ihmisten halut ovat loppumattomia. Ne ovat kuin suolaista vettä juovan jano: hän ei saa tyydytystä vaan jano lisääntyy.

Näin käy myös ihmisen, joka yrittää tyydyttää halujaan: hän saavuttaa vain tyydyttämättömyyttä ja hänen murheensa moninkertaistuu.

Halujen tyydyttäminen ei koskaan riitä, jäljelle jää aina levottomuus ja ärtymys, jota ei voi lievittää, ja jos halujen tyydyttäminen tehdään tyhjäksi, ihminen usein

menettää järkensä.

Tyydyttääkseen halunsa ihmiset taistelevat ja kamppailevat toistensa kanssa, kuningas kuningasta, vasalli vasallia, vanhemmat lasta, veli veljeä, sisar sisarta, ystävä ystävää vastaan, he tappelevat ja jopa tappavat toisiaan tyydyttääkseen halunsa.

Ihmiset tuhoavat usein elämänsä yrittäessään tyydyttää halujaan. He varastavat, pettävät, suorittavat aviorikoksia ja kun heidät saadaan kiinni, he kärsivät häpeästä ja rangaistuksesta.

He tekevät syntiä omalla ruumillaan ja sanoillaan, tekevät syntiä mielellään tietäen hyvin, että tyydytys väistämättä aiheuttaa onnettomuutta ja kärsimystä. Niin pakottava on halu. Lukuisat kärsimykset seuraavat sitten seuraavassa elämässä ja samoin vaikerrus niihin joutumisesta.

6. Hekuma on voimakkain kaikista maallisista intohimoista. Kaikki muut maalliset intohimot seuraavat sitä.

Hekuma järjestää maaperän missä muut himot kukoistavat. Hekuma on kuin paholainen, joka syö kaikki maailman hyvät teot. Hekuma on kuin kyy, joka on piilossa puutarhassa. Se myrkyttää ne, jotka etsivät vain

Ihmisten epäpuhtaudet

kauneutta. Hekuma on kuin viiniköynnös, joka kiipeää puuhun ja leviää oksille kunnes puu kuristuu kuoliaaksi. Hekuma ujuttaa lonkeronsa ihmistunteisiin ja imee pois järjen kunnes mieli kuihtuu. Hekuma on syötti, jonka paholainen heitti, jotta tyhmät ihmiset tarttuisivat siihen ja jotta he näin joutuisivat pahan maailman syvyyksiin.

Jos kuiva luu sivellään verellä, koira jysii sitä kunnes on väsynyt ja turhautunut. Hekuma on ihmiselle juuri kuin tuo luu koiralle: hän himoitsee sitä kunnes uupuu.

Jos yksi ainoa lihapala heitetään kahdelle villieläimelle, ne tappelevat ja kynsivät toisiaan saadakseen sen. Ihminen, joka on tarpeeksi hullu kantaakseen soihtua vasten tuulta, todennäköisesti polttaa itsensä. Kuten nämä kaksi eläintä ja tämä hullu ihminen, ihmiset loukkaavat itseään ja polttavat itsensä maallisten halujen vuoksi.

7. On helppo suojata ulkoinen ruumis myrkyllisiltä nuolilta, mutta on mahdotonta suojata mieltä myrkyllisiltä, itsessään syntyviltä tikoilta. Ahneus, viha, typeryyt ja itsekkyyden lumous — nämä neljä myrkyllistä tikkua syntyvät mielessä ja ruiskuttavat siihen kuolettavaa myrkkyä.

Jos ihmisiin on ruiskutettu ahneutta, vihaa ja

typeryyttä, he valehtelevat, pettävät, solvaavat ja ovat kaksinaamaisia ja he toteuttavat puheensa tappaen, varastaen ja suorittaen aviorikoksia.

Näistä kolmesta mielentilasta, neljästä pahasta puhevastavasta ja kolmesta pahasta teosta muodostuu yhteenlaskettuna kymmenen valtavaa pahuutta.

Jos ihmiset tottuvat valehteluun, he alitajuisesti suorittavat kaikki mahdolliset pahat teot. Ennen kuin he voivat toimia ilkeästi, heidän on valehdeltava ja kun he alkavat valehdella, he toimivat ilkeästi mistään välittämättä.

Ahneus, hekuma, pelko, viha, epäonnistuminen ja onnettomuus saavat alkunsa hulluudesta. Hulluus on suurin myrkyistä.

8. Halua seuraa teko, tekoa kärsimys. Halu, teko ja kärsimys ovat kuin ikuisesti pyörivä pyörä.

Tämän pyörän pyörimisellä ei ole alkua eikä loppua; ihmiset eivät voi paeta jälleensyntymistä. Elämä seuraa toista tämän vaeltavan kierroksen mukaisesti loputtomasti toistuen.

Jos pinottaisiin oma tuhka ja luut, jotka on poltettu tässä ikuisessa vaelluksessa, pino olisi vuoren korkuinen;

Ihmisten epäpuhtaudet

jos kerättäisiin äitien maito, jonka kukin on imenyt vaelluksensa aikana, olisi se mertakin syvempi.

Vaikka kaikilla ihmisillä on Buddha-luonto, se on hautautunut niin syvälle maallisten himojen saastaan, että se pysyy tuntemattomana kauan. Siksi kärsimys on niin yleismaailmallista ja siksi kurja elämä toistuu loputtomasti.

Antautuen ahneuteen, vihaan ja hulluuteen pahat teot kerääntyvät ja säätelevät jälleensyntymistä. Samoin seuraamalla Buddhan opetuksia pahat lähteet poistuvat ja jälleensyntyminen kärsimyksen maailmaan loppuu.

II

IHMISEN LUONTO

1. Ihmisluonto on kuin tiheikkö ilman sisäänkäytävää, jossa on vaikea kulkea. Eläimen luontoa on helpompi ymmärtää. Voimme jaotella ihmisluonnon yleisesti katsoen neljän eroavaisuuden perusteella.

Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat ne, jotka väärien oppien johdosta kiduttavat itseään ja aiheuttavat näin itselleen kärsimystä. Toiseen ryhmään kuuluvat ne, jotka

aiheuttavat kärsimystä muille olemalla julmia, varastamalla, tappamalla jne. Kolmanteen ryhmään kuuluvat ne, jotka aiheuttavat kärsimystä sekä itselleen että muille ihmisille. Neljänteen ryhmään kuuluvat ne, jotka eivät itse kärsi ja pelastavat muut kärsimyksestä. Seuraten Buddhan opetuksia viimeksi mainitut ihmiset eivät anna periksi ahneudelle, vihalle eikä hulluudelle vaan elävät rauhallista elämää ystävällisinä, viisaina, tappamatta ja varastamatta.

2. Maailmassa on kolmenlaisia ihmisiä. Ensiksikin ne, jotka ovat kuin kiveen kaiverretut kirjaimet: he antavat helposti periksi vihalle ja ovat pitkävihasia. Toiseksi ne, jotka ovat kuin hiekkaan piirretyt kirjaimet: he vihastuvat myös helposti, mutta leppyvät pian. Kolmanneksi ne, jotka ovat kuin juoksevaan veteen kirjoitetut kirjaimet: he eivät pidätä ohikulkevia ajatuksiaan, eivät kiinnitä huomiota loukkauksiin ja juoruihin, heidän mielensä on aina puhdas ja häiriintymätön.

On kolme muuta ihmistyyppiä. Ensiksi ne, jotka ovat ylpeitä, käyttäytyvät harkitsemattomasti eivätkä ole koskaan tyytyväisiä. Heidän luonnettaan on helppo ymmärtää. Toiseksi ne, jotka ovat aina kohteliaita ja toimivat harkiten. Heidän luonnettaan on vaikea ymmärtää. Kolmanneksi ne, jotka ovat päässeet halun vallasta. Heidän luonnettaan on mahdoton ymmärtää.

Ihmiset voidaan jaotella monin eri tavoin, mutta kaikesta huolimatta heidän luonnettaan on vaikea ymmärtää. Vain Buddha ymmärtää heitä ja viisaudellaan johtaa heidät erilaisten opetusten avulla.

III IHMISELÄMÄ

1. Seuraava vertaus kuvaa ihmiselämää. Kerran mies souti jokea alaspäin. Rannalla oleva varoitti häntä: "Älä souda niin innoissasi alas vuolasta virtaa, edessä on putouksia ja vaarallinen pyörre ja kallion luolissa vaanii krokotiilejä ja paholaisia. Menehdyt, jos jatkat soutamista!"

Tämän vertauksen "vuolas virta" on himon elämä. "Innokkaasti soutaminen" tarkoittaa vallan antamista haluilleen, "edessä olevat putoukset" tarkoittavat seurauksena olevia kärsimyksiä ja tuskaa. "Pyörre" tarkoittaa nautintoa, "krokotiilit ja paholaiset" viittaavat rappeutumiseen ja kuolemaan, jotka seuraavat heikymäistä ja nautinnon täyttämää elämää. "Rannalla oleva, joka varoittaa" on Buddha.

Seuraavassa toinen vertaus. Rikoksen suorittanut mies pakenee. Vartijat seuraavat häntä, joten hän yrittää piiloutua laskeutuen kaivoon sen reunoilla kasvavien köynnösten avulla. Laskeutuessaan hän huomaa kyykäärmeitä kaivon pohjalla, joten hän päättää riippua köyn-

nöksissä ollakseen turvassa. Jonkin ajan kuluttua, kun hänen kätensä väsyvät, hän huomaa valkoisen ja mustan hiiren nakertavan köynnöstä.

Jos köynnös katkeaa, hän putoaa kyykäärmeiden joukkoon ja menehtyy. Yhtäkkiä ylös katsahtaessaan hän näkee päänsä yläpuolella mehiläispesän, josta silloin tällöin tipahtaa hunajapisara. Unohtaen vaaran mies maistelee hunajaa mielissään.

“Mies” tarkoittaa sitä, joka on syntynyt kärsimään ja kuolemaan yksin. “Vartijat” ja “kyyt” viittaavat ruumiiseen ja sen kaikkiin haluihin. “Köynnös” viittaa ihmiselämän jatkuvuuteen. “Valkoinen ja musta hiiri” viittaavat aikaan, päiviin, öihin ja kuluviin vuosiin. “Hunaja” tarkoittaa aineellisia nautintoja, jotka hälventävät kuluvien vuosien kärsimystä.

2. Seuraavassa vielä yksi vertaus. Kuningas panee laatikkoon neljä kyykäärmettä ja antaa laatikon palvelijan säilytettäväksi. Hän kääntää palvelijan pitää hyvää huolta käärmeistä ja varoittaa, että jos palvelija suututtaa yhdenkin käärmeen, häntä rangaistaan kuoleamalla. Peloisissaan palvelija päättää heittää laatikon pois ja paeta.

Kuningas lähettää viisi vartijaa ottamaan palvelijan kiinni. Ensiksi he lähestyvät palvelijaa ystävällisesti, mutta palvelija ei luota heidän ystävällisyyteensä vaan pakenee toiseen kylään.

Ihmisten epäpuhtaudet

Näyn tavoin ääni sanoo hänelle, ettei siinä kylässä ole turvallista suojaa ja että siellä on kuusi maantierosvoa, jotka aikovat hyökätä hänen kimppuunsa. Palvelija juoksee pakoon kauhuissaan kunnes tulee vuolaalle virralle, joka tukkii hänen tiensä. Ajatellen takaa tulevia vaaroja hän rakentaa lautan ja hänen onnistuu ylittää vuolas virta, jonka toisella puolella hän vihdoinkin löytää turvapaikan ja rauhan.

“Neljä kyytä laatikossa” tarkoittaa neljää elementtiä — maata, tulta, vettä ja ilmaa — joista lihallinen ruumis koostuu. Ruumis on hekuman hallinnassa ja on mielen vihollinen. Siksi hän yrittää paeta ruumista.

“Viisi vartijaa, jotka lähestyvät ystävällisesti” tarkoittaa viittä ryhmää — muotoa, tunnetta, havaintokykyä, tahtoa ja tietoisuutta, jotka kehystävät ruumista ja mieltä.

“Turvallinen suoja” on kuusi aistia, jotka eivät kuitenkaan ole turvallinen suoja, ja “kuusi maantierosvoa” ovat kuuden aistin kuusi kohdetta. Nähdessä vaarat kuudella aistillaan hän juoksee pakoon vielä kerran ja saapuu maallisten halujen virralle.

Hän rakentaa itselleen lautan Buddhan hyvistä opetuksista ja ylittää vuolaan virran turvallisesti.

3. On olemassa kolme tilannetta, jolloin poika ei voi auttaa äitiään eikä äiti poikaansa: tulipalo, tulva ja murtovarkaus. Jopa näissä vaarallisissa ja surullisissa tilanteissa on kuitenkin olemassa mahdollisuus auttaa toinen toistaan.

On kuitenkin kolme tilannetta, jolloin äiti ei voi pelastaa poikaansa eikä poika äitiään. Nämä ovat sairauden ja vanhenemisen aika ja kuoleman hetki.

Kuinka voi poika ottaa äitinsä paikan tämän vanhetessa? Kuinka voi äiti ottaa poikansa paikan tämän sairastaessa? Kuinka he voivat auttaa toisiaan kuoleman hetkellä? Riippumatta siitä kuinka syvästi he rakastavat toinen toistaan ja kuinka läheisiä he ovat, ei kumpikaan voi auttaa toistaan näissä tilanteissa.

4. Kerran Yama, helvetin legendaarinen kuningas, kysyi pahojen tekojensa vuoksi helvettiin joutuneelta mieheltä oliko tämä koskaan elämänsä aikana tavannut kolmea taivaallista sanansaattajaa. Mies vastasi: "Ei herrani, en ole tavannut ketään sellaista!"

Yama kysyi häneltä oliko hän koskaan tavannut iän painamaa vanhusta, joka kulki tukien keppiin. Mies vastasi: "Kyllä herrani, olen usein tavannut sellaisia henkilöitä." Yama sanoi hänelle: "Kärsit nykyistä ran-

Ihmisten epäpuhtaudet

gaistustasi, koska et tunnistanut siinä vanhassa miehessä taivaallista sanansaattajaa, joka lähetettiin varoittamaan sinua, että sinun on heti muutettava tapasi ennen kuin sinustakin tulee vanha.”

Yama kysyi häneltä taas oliko hän koskaan tavannut köyhää ja sairasta miestä, jolla ei ollut ystäviä. Mies vastasi: “Kyllä herrani, olen nähnyt monta sellaista miestä.” Yama sanoi hänelle: “Olet joutunut tähän paikkaan, koska et tunnistanut näissä sairaisissa taivaallista sanansaattajaa, joka lähetettiin varoittamaan sinua omasta sairaudestasi.”

Yama kysyi häneltä vielä kerran oliko hän nähnyt kuollutta miestä. Mies vastasi: “Kyllä herrani, olen ollut kuoleman läsnäollessa monta kertaa.” Yama sanoi hänelle: “Jouduit tänne, koska et tunnistanut näissä miehissä taivaallista sanansaattajaa, jotka lähetettiin varoittamaan sinua. Jos olisit tunnistanut nämä sanansaattajat ja ymmärtänyt heidän varoituksensa, olisit muuttanut tietäsi etkä olisi joutunut tähän kärsimyksen paikkaan.”

5. Oli kerran nuori nainen nimeltään Kisagotami. Hän oli rikkaan miehen vaimo, joka menetti järkensä lapsensa kuoleman johdosta. Hän otti kuolleen lapsen käsivarsilleen ja kulki talosta taloon rukoillen ihmisiä pelastamaan lapsen.

Tietenkään kukaan ei voinut auttaa häntä, mutta lopulta Buddhan opetuslapsi neuvoi häntä menemään Siunatun luo, joka oli silloin Jetavanassa. Nainen meni siis Buddhan luo.

Siunattu katsoi myötätuntoisesti naiseen ja sanoi: "Lapsen parantamiseksi tarvitsen unikon siemeniä. Mene ja pyydä neljä tai viisi siementä talosta, missä kuolema ei ole käynyt."

Mieletön nainen läksi etsimään taloa, missä kuolema ei ollut käynyt, mutta hän etsi turhaan. Viimein hänen oli palattava Buddhan luo. Buddhan läsnäollessa naisen järki selveni ja hän ymmärsi hänen sanojensa merkityksen. Hän hautasi ruumiin, palasi sitten Buddhan luo ja hänestä tuli Buddhan opetuslapsi.

IV

IHMISELÄMÄN TODELLISUUS

1. Ihmiset ovat taipuvaisia itsekkyyteen ja myötätunnottomuuteen; he eivät osaa rakastaa eivätkä kunnioittaa toisiaan, he kiistelevät ja riitelevät mitättömistä asioista vain omaksi harmikseen ja kärsimyksekseen ja näin elämästä muodostuu pelkkä synkkien onnettomuuksien kierre.

Riippumatta siitä ovatko he rikkaita vai köyhiä he

Ihmisten epäpuhtaudet

huolehtivat rahasta, kärsivät köyhyydestä ja kärsivät rikkaudesta. Koska heidän elämänsä on ahneuden säätelemä, he eivät ole koskaan tyytyväisiä.

Rikas on huolissaan maaomaisuudestaan, jos hänellä sellaista on, hän on huolissaan kartanostaan ja kaikesta muusta omaisuudestaan. Hän on huolissaan mahdollisuudesta, että hänelle sattuu onnettomuus, hänen kartanonsa palaa poroksi, murtovarkaat ryöstävät hänen omaisuutensa tai hänet itsensä otetaan vangiksi. Hän huolehtii kuolemasta ja rikkauksiensa järjestelyistä. Hänen tiensä kuolemaan on todella yksinäinen eikä kukaan seuraa häntä sinne.

Köyhä kärsii puutteesta ja tämä taas herättää loputtomasti haluja: halun omistaa maata ja talon. Ollen himon vallassa hän kuluttaa loppuun sekä rumiinsa että mielensä ja kohtaa kuoleman jo keski-iässä.

Koko maailma näyttää olevan häntä vastaan ja jopa kuolemanpolku näyttää yksinäiseltä aivan kuin hänellä olisi pitkä matka edessään eikä yhtään ystävää seuraa pitämässä.

2. Maailmassa on viisi pahuutta. Ensiksikin julmuus: kaikki olennot, jopa hyönteiset, kamppailevat toisiaan vastaan. Vahva hyökkää heikon kimppuun, heikko pettää vahvempaa; joka puolella on tappelua ja julmuutta.

Toisena pahuutena on selvä rajojen puute isän ja pojan, vanhemman ja nuoremman veljen, miehen ja vaimon, vanhemman ja nuoremman sukulaisen oikeuksien välillä. Joka tilanteessa jokainen haluaa olla korkeamassa asemassa ja käyttää toisia hyväkseen. He pettävät toisiaan, suhteista puuttuu vilpittömyys.

Kolmas pahuus on selvä rajojen puute miehen ja naisen käyttäytymisen välillä. Jokaisella on ajoittain epäpuhtaita ja irstaita ajatuksia ja haluja, jotka johtavat heidät kyseenalaisiin tekoihin ja usein jopa väittelyihin, tappeluihin, vääryyteen ja ilkeyteen.

Neljäs pahuus on ihmisten taipumus olla kunnioittamatta toistensa oikeuksia, liioitella omaa tärkeyttään muiden kustannuksella, olla huonona esimerkkinä käyttäytymisestä ja epäoikeudenmukaisella puheella pettää, panetella ja loukata muita.

Viidentenä pahuutena on ihmisten taipumus laiminlyödä velvollisuutensa muita kohtaan. He ajattelevat liikaa omaa mukavuuttaan ja omia toiveitaan ja unohtavat saamansa avun, suututtavat muita, mikä usein johtaa suureen epäoikeudenmukaisuuteen.

3. Ihmisillä tulisi olla enemmän myötätuntoa toisiaan kohtaan; heidän tulisi kunnioittaa toisiaan hyvien piir-

Ihmisten epäpuhtaudet

teiden tähden ja auttaa toisiaan vaikeuksissa, mutta sen sijaan he ovat kovasydämiä, halveksivat toisiaan epäonnistumisien tähden ja vihaavat toisiaan menestyksen tähden. Nämä vastenmielisyydet kasvavat ajan kuluessa ja tulevat sietämättömiksi.

Nämä vastenmielisyydet eivät johda väkivaltaisuuksiin vaan myrkyttävät elämää vihan tunteella, joka kaivertuu niin syvälle mieleen, että ihmiset kantavat sen merkkejä jälleensyntymisen ympyrään.

Tässä hekuman maailmassa ihminen todellakin syntyy yksin ja kuolee yksin eikä kukaan jaa hänen rangaistustaan kuoleman jälkeisessä elämässä.

Syyn ja seurauksen laki on yleismaallinen, jokaisen on kannettava syntinsä taakka ja kohdattava ansaitsemansa rangaistus. Sama syyn ja seurauksen laki koskee hyviä tekoja. Ystävällisyydestä ja myötätunnosta on seurauksena hyvä onni ja onnellisuus.

4. Vuosien kuluessa ihmiset huomaavat kuinka voimakkaasti he ovat ahneuden, tavan ja kärsimyksen sitomia. He tulevat surullisiksi ja masentuvat. Masennuksessaan he riitelevät toistensa kanssa ja vajoavat syvemmälle syntiin eivätkä enää yritäkään kulkea oikeaa polkua. Usein heidän elämänsä kohtaa ennenaikaisen lopun keskellä pahuutta ja he kärsivät ikuisesti.

Tämä masennus epäonnistumisien ja kärsimysten tähden on mitä luonnottominta ja vastoin taivaan ja maan lakia, siksi ihminen kärsii sekä tässä että kuoleman jälkeisessä maailmassa.

On totta, että kaikki tässä elämässä on väliaikaista ja epävarmuuden täyttämää, mutta on surullista, että joku kieltää tämän tosiasian ja jatkaa nautinnon etsimistä ja halujensa tyydyttämistä.

5. On luonnollista, että tässä kärsimyksen maailmassa ihmiset ajattelevat ja toimivat itsekkäästi ja sen vuoksi yhtä luonnollista, että sitä seuraa kärsimys ja onnettomuus.

Ihmiset suosivat itseään ja laiminlyövät toisiaan. Ihmiset antavat omien halujensa muuttua ahneudeksi ja hekumaksi ja kaikenlaiseksi pahan teoksi. Tämän vuoksi heidän on kärsittävä ikuisesti.

Ylellisyyden aika ei kestä kauan vaan se kuluu hyvin nopeasti; mistään tässä maailmassa ei voida nauttia ikuisesti.

6. Siksi ihmisten tulisi nuorina ja terveinä ollessaan hylätä ahneus ja sitoutuneisuus maailman asioihin ja heidän tulisi tosissaan etsiä todellista Valaistusta, sillä

Ihmisten epäpuhtaudet

Valaistuksen ulkopuolella ei ole kestäväää turvaa eikä onnea.

Useimmat ihmiset eivät kuitenkaan usko syyn ja seurauksen lakiin tai kieltävät sen olemassaolon. He jatkavat ahneita ja itsekkäitä tapojaan muistamatta, että hyvä teko tuo onnea ja paha onnettomuutta. Eivätkä he todella usko, että ihmisen teot tässä maailmassa määräävät seuraavan elämän ja syntien rangaistukset ja palkkiot.

He surevat ja itkevät kärsimystään ymmärtämättä täysin sitä, mikä merkitys heidän nykyisillä teoillaan on seuraavaan elämään ja sitä, mikä suhde heidän kärsimyksellään on aikaisempien elämien tekoihin. He ajattelevat vain nykyistä halua ja nykyistä kärsimystä.

Ei mikään tässä maailmassa ole pysyvää: kaikki on muuttuvaa, hetkittäistä ja ennalta aavistamatonta. Ihmiset ovat kuitenkin tietämättömiä ja itsekkäitä ja ajattelevat vain tämän hetken halu ja kärsimyksiä. He eivät kuuntele hyviä neuvoja eivätkä yritäkään ymmärtää niitä. He antautuvat vain nykyisille mielenkiinnoilleen, varakkuudelle ja hekumalle.

7. Ammoisista ajoista lähtien lukematon määrä ihmisiä on syntynyt tähän harhan ja kärsimyksen maailmaan ja tulee yhä syntymään. On kuitenkin onni, että maailmassa

on Buddhan opetukset ja ihmiset voivat niihin uskoen pelastua.

Sen tähden ihmisten tulisi ajatella syvällisesti, pitää mielensä puhtaana, ruumiinsa terveenä, pidättäytyä ahneudesta ja pahuudesta ja etsiä hyvyyttä.

Onneksi meille maailmassa on Buddhan opetukset. Meidän tulee etsiä uskoa niihin ja toivoa, että voimme syntyä Buddhan Puhtaassa Maassa. Tuntien Buddhan opetukset meidän ei tule seurata muiden mukana ahneuteen ja syntiin eikä meidän tule pitää Buddhan opetuksia omana tietonamme vaan meidän tulee noudattaa niitä ja levittää niitä muille.

VIIDES LUKU

BUDDHAN TUOMA HUOJENNUS

I

AMIDA BUDDHAN LUPAUKSET

1. Kuten on jo selostettu, ihmiset antautuvat aina maallisille haluilleen tehden syntiä synnin jälkeen ja kantaen sietämättömien tekojensa taakkaa pystymättä oman viisautensa tai oman voimansa avulla irrottautumaan näistä ahneuden ja nautintojen tavoista. Jos he eivät pysty voittamaan ja poistamaan maallisia intohimoja, kuinka he saattavat odottaa ymmärtävänsä todellista Buddha-luonnettaan?

Buddha, joka läpikotaisin tuntee ihmisluonnon, tunsi suurta sääliä ihmisiä kohtaan ja hän teki lupauksen tehdä kaiken mahdollisen, aiheuttaen suuria vaikeuksia jopa itselleen, jotta ihmiset pelastuisivat peloistaan ja kärsimyksistään. Tehostaakseen tätä apuaan hän ilmestyi Boddhisattvana ammoisessa menneisyydessä ja teki seuraavat kymmenen lupausta:

(a) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin jokainen maassani on varmasti tuleva Buddhaksi ja saavuttava Valaistuksen.

(b) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin valoni yltää yli koko maailman.

(c) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin elämäni kestää iäisyyksiä pelastaen lukemattomat ihmiset.

(d) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin kaikki Buddhat kymmenessä ilmansuunnassa yhdistyvät ylistäen nimeäni.

(e) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin ihmiset vilpittömästi pyrkivät siihen, että he syntyvät jälleen maassani toistaen nimeäni vilpittömästi kymmenen kertaa ja todella onnistuvat tässä jälleensyntymisessä.

(f) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin ihmiset kaikkialla päättävät saavuttaa Valaistuksen, harjoittaa hyveitä, vilpittömästi toivovat jälleensyntymistä maassani. Silloin ilmestyn heidän kuolemansa hetkellä suuren Bodddhisattvojen joukon kanssa toivottamaan heidät tervetulleiksi Puhtaaseen Maahani.

(g) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin ihmiset kaikkialla kuullen nimeni ajattelevat maatani ja haluavat syntyä uudelleen siellä ja siinä tarkoituksessa vilpittömästi kylvävät hyveiden siemeniä ja

Buddhan tuoma huojennus

pystyvät siksi saavuttamaan kaiken halunsa mukaisesti.

(h) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin kaikista niistä, jotka syntyvät Puhtaassa Maassa varmasti tulee Buddhia, niin että he voivat johtaa monia muita Valaistukseen ja suuren säälin harjoittamiseen.

(i) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin kaikkiin maailman ihmisiin vaikuttaa rakastavan säälin henkeni, joka puhdistaa mielen ja ruumiin ja nostaa ihmisen maailman asioiden yläpuolelle.

(j) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin ihmiset kaikkialla kuullen nimeni oppivat oikean ajatustavan elämästä ja kuolemasta ja saavuttavat sen täydellisen viisauden, joka pitää heidän mielensä puhtaana ja rauhallisena keskellä maailman ahneutta ja kärsimystä.

“Teen nämä lupaukset. Olkoon niin, että en saavuta Valaistusta ennen kuin olen täyttänyt ne. Tulkoon minusta rajattoman valon lähde, joka säteilee viisauteni ja hyveitteni aarteita valaisten kaikki maat ja vapauttaen kaikki kärsivät ihmiset.”

2. Kartuttaen hyveitä monen iäisyyden ajan hänestä tuli Amida eli loputtoman valon ja rajattoman elämän

Buddha ja hän rakensi Puhtauden Buddha-Maan, jossa hän nyt elää rauhassa valaisten kaikkia ihmisiä.

Tämä Puhdas Maa, jossa ei ole kärsimystä, on todella rauhallisuuden ja onnen maa. Vaatteet, ruoka ja kaikki kauniit esineet ilmestyvät, kun maan asukkaat toivovat. Lempeän tuulen puhaltaessa jalokiviä täynnä olevissa puissa pyhien opetusten musiikki täyttää ilman ja puhdistaa sitä kuuntelevien ihmisten mielen.

Tässä Puhtaassa Maassa on paljon tuoksuvia lootuskukkia, jokaisessa kukassa on kallisarvoisia terälehtiä ja jokainen niistä loistaa sanoin kuvaamattoman kauniisti. Näiden kukkien säteily valaisee Viisauden polkua ja ne, jotka kuuntelevat pyhien opetusten musiikkia johdetaan täydelliseen rauhaan.

3. Nyt kaikki kymmenen suunnan Buddhat ylistävät tämän loputtoman valon ja rajattoman elämän Buddhan hyveitä.

Kuka tahansa, joka kuulee tämän Buddhan nimen ylistää sitä ja ottaa sen vastaan riemuiten. Hänen mielensä yhtyy Buddhan mieleen ja hän syntyy Buddhan ihmeellisessä Puhtauden Maassa.

Buddhan tuoma huojennus

Ne, jotka syntyvät siinä Puhtauden Maassa, jakavat Buddhan rajattoman elämän, heidän sydämensä täyttyy säälistä kärsiviä kohtaan ja he julistavat Buddhan pelastusmenetelmiä.

Näiden lupauksen hengessä he hylkäävät kaikki maalliset sitoutuneisuutensa ja ymmärtävät tämän maailman väliaikaisuuden. He omistavat koko elämänsä vapauttamiseen; he yhdistävät oman elämänsä muiden elämään jakaen heidän harhansa ja kärsimyksensä, mutta samalla ymmärtäen vapautensa tämän maallisen elämän rajoista ja sitoumuksista.

He tietävät maallisen elämän esteet ja vaikeudet, mutta he tietävät myös Buddhan säälin rajattomat mahdollisuudet. He ovat vapaita tulemaan tai menemään, he ovat vapaita menemään tai pysähtymään kuten haluavat, mutta he valitsevat yhdessäolon niiden kanssa, joita Buddha säälii.

Jos joku kuulee tämän Amida Buddhan nimen ja rohkaistuu lausumaan sitä nimeä täydellisessä uskossa, hän osallistuu Buddhan sääliin. Siis kaikkien ihmisten tulisi kuunnella Buddhan opetuksia ja noudattaa niitä vaikka ne näyttäisivätkin johdattavan hänet jälleen niiden liekkien läpi, jotka saartavat tätä elämän ja kuoleman maailmaa.

Jos ihmiset todella haluavat saavuttaa Valaistuksen, heidän täytyy luottaa tämän Buddhan voimaan. Tavallisen ihmisen on mahdotonta ymmärtää Buddha-luontoaan ilman tämän Buddhan apua.

4. Amida Buddha ei ole kaukana kenestäkään. Hänen Puhtauden Maansa on sanottu olevan kaukana, mutta se on myös niiden mielessä, jotka rehellisesti haluavat olla hänen kanssaan.

Kun jotkut kuvittelevat mielessään Amida Buddhan kuvan, joka loistaa kultaisessa loistossaan, se jakautuu kahdeksaankymmeneenneljään tuhanteen kuvaan tai piirteeseen, jokaisesta kuvasta tai piirteestä säteilee kahdeksaankymmentäneljä tuhatta valonsädettä ja nämä valonsäteet, jotka valaisevat maailmaa, eivät jätä pimeyteen yhtäkään ihmistä, joka lausuu Buddhan nimen. Näin Buddha auttaa ihmisiä käyttämään tarjoamaansa pelastusta.

Katsoen Buddhan hahmoa pystyy ymmärtämään Buddhan mieltä. Buddhan sääli on suurta ja se pitää sisällään kaikki, jopa ne, jotka ovat tietämättömiä hänen säälistään tai ovat sen unohtaneet, ja sitäkin enemmän ne, jotka uskovat häneen.

Niille, joilla on uskoa, hän tarjoaa mahdollisuuden tulla yhdeksi hänen kanssaan. Koska tämä Amida on

Buddhan tuoma huojennus

yhtenäisyyden kaiken sisällä pitävä ruumis, Buddha astuu kaikkien mieleen, jotka ajattelevat häntä.

Se tarkoittaa, että kun joku ajattelee Buddhaa, on hänellä Buddhan mieli ja sen koko puhdas, onnellinen ja rauhallinen täydellisyys. Toisin sanoen hänen mielensä on Buddhan mieli.

Siksi jokaisen, jolla on puhdas ja vilpitön usko, tulee pitää omaa mieltään Buddhan mielenä.

5. Buddhalla on monta muutoksen ja jälleensyntymisen muotoa ja hän voi ilmestyä monin tavoin riippuen kunkin ihmisen kyvyistä.

Hän ilmestyy valtavassa koossa peittäen koko taivaan ja levittäytyy rajattomaan avaruuteen. Hän ilmestyy myös luonnossa äärettömän pienenä, joskus jossain muodossa, joskus energiana, joskus mielen aspektina, joskus henkilönä.

Mutta tavalla tai toisella hän varmasti ilmestyy niille, jotka lausuvat Buddhan nimeä uskossa. Heille Buddha ilmestyy aina kahden Boddhisattvan — Avalokitesvara, säälin Boddhisattva ja Mahasthamaprapta, viisauden Boddhisattva — saattamana. Hänen ilmestymisensä

täyttävät maailman ja ne ovat kaikkien nähtävissä, mutta vain ne, joilla on usko, huomaavat ne.

Ne, jotka pystyvät näkemään hänen väliaikaiset ilmestymisensä, saavuttavat pysyvän tyydytyksen ja onnen. Lisäksi ne, jotka pystyvät näkemään todellisen Buddhan, ymmärtävät ilon ja rauhan rajattoman onnen.

6. Koska Amida Buddhan mieli kaikkine rajattomine rakkauden ja viisauden mahdollisuuksineen on itse sääli, Buddha voi pelastaa jokaisen.

Kaikkein ilkeimmät ihmiset — ne, jotka suorittavat uskomattomia rikoksia, joiden mieli on täynnä ahneutta, vihaa ja sokeutta, jotka valehtelevat, juoruilevat, loukkaavat ja pettävät, jotka tappavat, varastavat ja käyttäytyvät irstaasti, jotka ovat lähellä loppuaan tehtyään pahaa vuosikaudet — kohtaavat pitkän rangaistuksen.

Hyvä ystävä tulee heidän luokseen ja vetoaa heihin heidän viimeisellä hetkellään sanoen: “Kohtaatte nyt kuoleman; ette voi hävittää pahuuden elämäänne, mutta voitte pelastua Buddhan loputtoman valon ja säälin ansiosta lausuen hänen nimeään.”

Jos nämä pahat ihmiset lausuvat Amida Buddhan pyhää nimeä hartaasti, kaikki synnit, jotka olisivat

Buddhan tuoma huojennus

johtaneet heidät pahaan maailmaan, pyyhittää pois.

Jos pelkkä pyhän nimen lausuminen voi aiheuttaa tämän, kuinka paljon enemmän olisi mahdollista, jos ihmiset pystyisivät keskittämään mielensä tähän Buddhaan!

Amida Buddha ja Säälin ja Viisauden Boddhisattvat ottavat vastaan ne, jotka loppunsa kohdatessaan pystyvät lausumaan pyhän nimen ja he johtavat heidät Buddhan maahan, jossa he syntyvät kaikessa valkoisen lootuksen puhtaudessa.

Siksi kaikkien tulee pitää mielessä sanat "Namu-Amida-Butsu" eli koko sydämen luottamus loputtoman valon ja rajattoman elämän Buddhaan.

II

AMIDA BUDDHAN PUHTAUDEN MAA

1. Loputtoman valon ja rajattoman elämän Buddha elää ikuisesti ja säteilee totuuttaan. Hänen Puhtauden Maassaan ei ole kärsimystä eikä pimeyttä ja jokainen tunti vietetään iloiten; siksi sitä kutsutaan Autuuden maaksi.

Keskellä tätä maata on puhdasvetinen järvi, jonka aallot lyövät pehmeästi kultahiekkaisiin rantoihin. Siellä täällä on valtavia lootuskukkia, yhtä suuria kuin

sotavaunujen pyörät. Lootukset ovat monen värisiä ja säteilevät monia valoja: siniset sinistä, keltaiset keltaista, punaiset punaista, valkoiset valkoista ja niiden tuoksu täyttää ilman.

Eri paikoissa järven rannalla on paviljonkeja, jotka on koristettu kullalla ja hopealla, lasuurikivillä ja kristallilla, ja joista marmoriportaot vievät alas veden ääreen. Paikoin on veden yläpuolella kaiteita, jotka on verhottu ja koristeltu kallein kivin. Siellä täällä on lehtikujia, joiden varsilla kasvaa tuoksuvia puita ja kukkivia pensaita.

Maa loistaa kauneutta ja ilmassa väreilee taivaallinen rauha. Kuusi kertaa päivin ja öin hienovivahteisia terälehtiä putoaa taivaasta ja ihmiset keräävät ne kantaen ne astioissa kaikkiin muihin Buddha-maihin ja tarjoavat niitä lukemattomille Buddhille.

2. Tässä ihmeellisessä maassa on paljon lintuja. Siellä on lumivalkoisia haikaroita ja joutsenia, kirjavia riikinkukkoja ja paratiisin trooppisia lintuja ja pikkulintuparvia, jotka visertelevät lempeästi. Buddhan Puhtauden Maassa linnut laulavat Buddhan opetuksia ja ylistävät hänen hyveitään.

Kuka tahansa, joka kuulee tätä musiikkia, kuntelee

Buddhan tuoma huojennus

Buddhan ääntä ja herää uuteen uskoon, iloon ja rauhaan yhdessä kaikkialla olevien seuraajien kanssa.

Lempeät länsituulet puhaltavat Puhtauden Maan puissa ja heiluttavat paviljonkien tuoksuvia verhoja levittäen musiikin säveliä.

Ihmiset, jotka kuulevat tämän musiikin heikkoja kaikuja, ajattelevat Buddhaa, Dharmaa (oppia) ja Samghaa (veljeyttä). Kaikki nämä ovat Puhtauden Maan heijastumia.

3. Miksi Buddhaa tässä maassa kutsutaan Amidaksi, joka tarkoittaa loputtoman valon ja rajattoman elämän Buddhaa? Koska hänen totuutensa kirkkaus säteilee esteettömästi Buddha-maitten uloimmille ja sisimmille rajoille, koska hänen elävän säälinsä voimakkuus ei koskaan kulu lukemattomien elämien ja iäisyyksien aikana.

Koska niiden lukumäärä, jotka ovat syntyneet hänen Puhtauden Maassaan ja jotka ovat saavuttaneet Valaistuksen on lukematon eivätkä he koskaan palaa harhan ja kuoleman maailmaan.

Koska niiden lukumäärä, jotka heräävät tähän uuteen elämään hänen Valonsa avulla on myös lukematon.

Siis jos kaikki ihmiset keskittävät mielensä hänen nimeensä ja kuoleman lähestyessä edes yhden tai seitsemänkin päivän ajan lausuvat Amida Buddhan nimeä täydellisesti uskoen ja häiriintymättömin mielin, he syntyvät Buddhan Puhtauden Maassa. Amida Buddha ja monet muut pyhimykset johtavat heitä ilmestyen tällä viimeisellä hetkellä.

Jos joku kuulee Amida Buddhan nimen, herää uskoon opetusten avulla, hän pystyy saavuttamaan voittamattoman, täydellisen Valaistuksen.

HARJOITUSTIE

ENSIMMÄINEN LUKU

PUHDISTUSTIE

I

MIELLEN PUHDISTAMINEN

1. Ihmisten maalliset himot johtavat heidät harhaan ja kärsimykseen. On viisi tapaa vapautua maallisten himojen kahleista.

Ensiksikin ihmisellä tulisi olla huolelliseen tarkkailuun perustuva ajatustapa asioista ja heidän tulisi ymmärtää oikein syyt, seuraukset ja niiden merkitys. Koska kärsimyksen syy on juurtunut mielen haluihin ja sidonnaisuuksiin ja koska nämä halut ja sidonnaisuudet johtuvat minän virheellisistä havainnoista ja syyn ja seurauksen lain laiminlyömisestä, rauha saavutetaan vain jos mielestä poistetaan nämä maalliset halut.

Toiseksi ihmiset voivat päästä eroon näistä virheellisistä havainnoista ja seurauksina olevista maallisista himoista huolellisesti ja kärsivällisesti mieltään hilliten. Tehokkaasti mieltään hilliten he voivat välttää silmien, korvien, nenän, kielen, ihon kiihottumisesta syntyneitä haluja ja sen jälkeistä mielentilaa ja näin tehden katkaista maallisten himojen juuret.

Kolmanneksi ihmisten tulisi ymmärtää oikein kaikkien esineiden käyttötapaa. Tämä tarkoittaa, että heidän ei tule pitää ruokaa ja vaatteita mukavuuksina ja nautintoina vaan ainoastaan ruumiille tarpeellisina asioina. Vaatetus on tarpeen suojelemaan ruumista kuumuutta ja kylmyyttä vastaan ja peittämään sitä; ruoka on tarpeen, jotta ruumis saisi ravintoa pyrkiessään saavuttamaan Valaistuksen. Maalliset himot eivät synny tällaisesta ajatustavasta.

Neljänneksi ihmisten tulisi oppia kestävyyttä: heidän tulee oppia kestämaan kuumuutta ja kylmyyttä, nälkää ja janoa. Heidän tulee oppia olemaan kärsivällisiä, kun heitä loukataan tai pilkataan, sillä kärsivällisyyden opetteleminen sammuttaa ruumiissa palavan maallisten himojen tulen.

Viimeksi ihmisten tulee oppia näkemään vaara ja välttämään sitä. Viisaat pysyttelevät kaukana villeistä hevosista tai hulluista koirista, samoin ei ihmisten tule ystävystyä pahojen ihmisten kanssa eikä mennä paikkoihin, joita viisaat välttävät. Jos ollaan varovaisia ja kaukonäköisiä, sammuu ihmisissä palava maallisten himojen tuli.

2. Maailmassa on viisi ryhmää haluja.

Silmän näkemistä muodoista syntyneet halut; korvan kuulemista äänistä syntyneet halut; nenän aistimista tuoksuista syntyneet halut; kielelle mieleisistä mauista syntyneet halut ja tuntoaistille mieleisistä esineistä syntyneet halut. Näistä viidestä halusta muodostuu ruumiin mukavuudenrakkaus.

Ruumiin mukavuudenrakkauden vaikuttaessa useimpiin ihmisiin he eivät huomaa pahuutta, joka seuraa tätä mukavuutta ja kompastuvat näin paholaisen ansaan kuin hirvi metsästäjän ansaan. Nämä aisteista syntyvät viisi ansaa ovat todella kaikkein vaarallisimpia ansoja. Kompastuessaan niihin ihmiset sotkeutuvat maallisiin haluihin ja kärsivät. Heidän tulisi tietää miten päästä irti näistä ansoista.

3. Ei ole olemassa yhtä ainoata tietä päästä eroon maallisten himojen ansasta. Olettakaamme, että olet saanut kiinni kuusi aivan erilaista eläintä: käärmeen, krokotiilin, linnun, koiran, ketun ja apinan. Sidot ne yhteen paksulla narulla ja päästät menemään. Kukin näistä kuudesta eläimestä yrittää päästä takaisin pesäänsä omalla tavallaan: käärme etsii peittävää ruohoa, krokotiili vettä, lintu haluaa lentää, koira etsii tietä kylään, kettu yksinäisiä pientareita ja apina metsän puita. Jokaisen yrittäessä mennä omaa tietään syntyy tappelu, mutta koska ne ovat kaikki sidotut yhteen, voimakkain vetää mukanaan muut.

Vertauksen eläinten tavoin ihmisen kuusi aistia — näköaisti, kuuloaisti, hajuaisti, makuaisti, tuntoaisti ja mieli — houkuttelee häntä eri tavoin, ja voimakkain halu johtaa häntä.

Jos nämä kuusi eläintä sidotaan paaluun, ne yrittävät vapautua kunnes väsyvät ja asettuvat sitten makuulle paalun viereen. Samoin jos ihmiset oppivat hillitsemään mieltään, ei muista viidestä aistista enää ole harmia. Jos ihmiset osaavat hillitä mieltään, he ovat onnellisia sekä nyt että tulevaisuudessa.

4. Ihmiset rakastavat itsekästä mukavuuttaan, joka on rakkautta maineeseen ja kunniaan. Mutta maine ja kunnia ovat kuin suitsuke, joka kuluttaa itseään ja pian katoaa. Jos ihmiset himoavat kunniaa ja yleistä suosiota ja jättävät totuuden polun, he ovat vakavassa vaarassa ja heillä on pian syy katumukseen.

Ihminen, joka etsii mainetta, rikkautta ja rakkaussuhteita, on kuin lapsi, joka nuolee hunajaa veitsen terältä. Maistaessaan hunajan makeutta hän saattaa vahingoittaa kieltään. Hän on kuin mies, joka kantaa soihtua voimakasta tuulta vasten. Liekki polttaa varmasti hänen kätensä ja kasvonsa.

Ei pidä luottaa mieleen, joka on täynnä ahneutta, vihaa ja hulluutta. Ei pidä antaa mielen olla vapaana vaan sitä on hillittävä tiukasti.

5. Täydellisen mielen hillinnän saavuttaminen on vaikeaa. Niiden, jotka etsivät Valaistusta, on ensin päästävä eroon kaikkien halujen tuesta. Halu on kuin palava tuli, ja Valaistusta etsivän on vältettävä sitä niin kuin heinäkuormaa kantava välttää kipinää.

Olisi kuitenkin hullua, jos ihminen poistaisi silmänsä pelosta, että joutuu kauniiden muotojen houkuttelemaksi. Mieli on herra ja jos mieltä hillitään, häviävät heikommat halut.

On vaikea seurata Valaistuksen tietä, mutta vielä vaikeampaa on, jos ihmisellä ei ole mieltä etsiä sellaista tietä. Ilman Valaistusta on tässä elämän ja kuoleman maailmassa vain loputon kärsimys.

Etsiessään tietä Valaistukseen ihminen on kuin raskasta kuormaa mutapellon halki kantava härkä. Jos härkä yrittää kaikkensa kiinnittämättä huomiota muihin asioihin, hän ylittää mudan ja saattaa levätä. Samoin jos mieli on hillinnässä ja se pidetään oikealla tiellä, ei sitä estä ahneuden muta, ja kaikki kärsimys katoaa.

6. Valaistusta etsivien on ensin poistettava itsestään kaikki itsekäs ylpeys ja nöyränä oltava valmis ottamaan vastaan Buddhan opetusten valo. Mitään maailman aarretta, kaikkea sen kultaa, hopeaa ja kunniaa ei voida verrata viisauteen ja hyveisiin.

Pysyäkseen terveenä, tuottaakseen todellista onnea perheelleen, tuottaakseen rauhaa kaikille ihmisen on ensin hillittävä omaa mieltään. Jos ihminen pystyy hillitsemään mieltään, hän pystyy löytämään tien Valaistukseen ja kaikki viisaus ja hyveet tulevat hänelle luonnostaan.

Niin kuin aarteet kaivetaan maasta, samoin ilmestyvät hyveet hyvistä teoista ja viisaus puhtaasta ja rauhallisesta mielestä. Kulkeakseen turvallisesti elämän sokkeloissa ihminen tarvitsee viisauden valoa ja hyveiden ohjausta.

Buddhan opetukset, jotka neuvovat ihmisiä poistamaan ahneuden, vihan ja hulluuden, ovat hyviä opetuksia ja niitä noudattava saavuttaa onnen.

7. Ihmisillä on taipumus kulkea ajatustensa suuntaan. Jos heidän ajatuksensa ovat ahneita, heistä tulee yhä ahneempia. Jos heidän ajatuksensa ovat vihaisia, heistä tulee yhä vihaisempia. Jos heidän ajatuksensa ovat typeriä, he kulkevat siihen suuntaan.

Viljankorjuun aikaan karja pidetään kiinni, ettei se pääse pelloille ja anna näin syytä valituksiin tai jopa tappamiselle. Samalla tavalla ihmisten on vartioitava mieltään epärehellisyydeltä ja onnettomuudelta. Heidän on poistettava ajatukset, jotka kiihottavat ahneutta, vihaa ja hulluutta ja rohkaistava ajatuksia, jotka kiihottavat lähimmäisenrakkautta ja ystävällisyyttä.

Kevään tullessa ja niittyjen vihertäessä maanviljelijät päästävät karjansa irti, mutta silloinkin he pitävät sitä silmällä. Samoin on ihmisen mielen laita: parhaissakin olosuhteissa mieltä on vartioitava.

8. Kerran Shakyamuni Buddha oli Kausambin kaupungissa. Tässä kaupungissa asui mies, joka vihasi häntä ja joka lahjoi ilkeitä ihmisiä levittämään hänestä perättömiä huhuja. Näissä olosuhteissa opetuslasten oli vaikeaa saada ruokaansa kerjäämällä, ja siinä kaupungissa oli paljon solvausta.

Ananda sanoi Shakyamunille: "Olisi parempi lähteä tästä kaupungista. On toisia ja parempia kaupunkeja, jonne voimme mennä." Siunattu vastasi: "Entä jos seuraava kaupunki on samanlainen, mitä me sitten teemme?" "Sitten menemme sitä seuraavaan kaupunkiin."

Siunattu sanoi: "Ei Ananda, siitä ei tulisi loppua. Meidän on paras pysyä täällä ja kestää solvaukset kärsivällisesti kunnes ne loppuvat ja sitten voimme mennä seuraavaan kaupunkiin."

Tässä maailmassa on voittoja ja tappioita, ivaa ja kunniaa, mainetta ja solvausta, kärsimystä ja iloa; Valaistus ei ole näiden ulkoisten asioiden hallitsema. Ne lakkaavat yhtä pian kuin ilmestyivätkin.

II

HYVÄ KÄYTÖS

1. Valaistusta etsivän on aina pidettävä mielessään se, että ruumis, puhe ja mieli on alituisesti pidettävä puhtaana. Pitääkseen ruumiinsa puhtaana ihmisen ei tule tappaa mitään elävää olentoa, hän ei saa varastaa eikä suorittaa aviorikosta. Pitääkseen puheensa puhtaana ihmisen ei tule valehdella, solvata, pettää eikä antautua joutavanpäiväiseen puheeseen. Pitääkseen mielensä puhtaana ihmisen on poistettava ahneus, viha ja virheellinen päättely.

Jos mieli saastuu, saastuvat varmasti myös teot. Jos teot saastuvat, seuraa kärsimys. On siis tärkeätä, että mieli ja ruumis pidetään puhtaina.

2. Oli kerran rikas leski, joka puheen mukaan oli ystävällinen, vaatimaton ja hyvántahtoinen. Hänellä oli viisas ja ahkera palvelijatar.

Eräänä päivänä palvelijatar ajatteli: "Emännälläni on oikein hyvä maine. Onkohan hänen luonteensa tosiaankin hyvä vai johtuuko kaikki hänen hyvyytensä vain ympäristöstä? Teenpä hänelle kokeen."

Seuraavana aamuna palvelijatar ei ilmestynyt töihin ennen kuin puolelta päivin. Emäntä oli vihoissaan ja solvasi palvelijatarta kärsimättömästi. Palvelijatar vastasi:

"Jos laiskottelen vain päivän tai pari, ei rouvan pitäisi tulla niin kärsimättömäksi." Emäntä suuttui. Seuraavana aamuna palvelijatar nousi jälleen myöhään. Emäntä suuttui jälleen ja iski palvelijatarta kepillä. Tieto tästä tapauksesta levisi kaikkialle ja rikas leski menetti hyvän maineensa.

3. Monet ihmiset ovat tämän naisen kaltaisia. Jos ympäristö on tyydyttävä, he ovat ystävällisiä, vaatimatomia ja hiljaisia, mutta on kyseenalaista käyttäytyvätkö he samoin, jos olosuhteet muuttuvat huonommaksi.

Voimme kutsua ihmistä hyväksi vain jos hän säilyttää puhtaan ja rauhallisen mielen ja toimii rakastaen lähimmäistään myös silloin, kun epämiellyttävät sanat

kulkeutuvat hänen korviinsa, jos muut osoittavat pahantahtoisuutta häntä kohtaan ja jos häneltä puuttuu ruokaa, vaatteita tai suoja.

Siksi ne, jotka tekevät hyvää ja säilyttävät rauhallisen mielen vain, jos olosuhteet ovat hyvät, eivät ole todella hyviä ihmisiä. Vain niitä, jotka ovat vastaanottaneet Buddhan opetukset ja harjoittavat mieltään ja ruumistaan niiden mukaisesti, voidaan sanoa hyviksi, vaatimattomiksi ja rauhallisiksi ihmisiksi.

4. Mitä tulee käytettävien sanojen sopivuuteen, on olemassa viisi paria vastakohtia: sanat, jotka sopivat tilanteeseen ja jotka eivät sovi; sanat, jotka kuvaavat tosiasioita ja jotka eivät kuvaa niitä; sanat, jotka kuullostavat miellyttäviltä ja jotka kuullostavat epämiellyttäviltä; sanat, jotka ovat hyödyllisiä ja jotka ovat vahingollisia; sanat, jotka ovat miellyttäviä ja jotka ovat vastenmielisiä.

Mitä sanoja lausummekin tulee ne valita huolella, sillä ihmiset kuulevat ne ja ne vaikuttavat heihin joko hyvin tai huonosti. Jos mielessämme on myötätuntoa ja sääliä, mieli vastustaa kuulemiamme pahoja sanoja. Emme saa päästää pahoja sanoja huuliltamme ajattelematta, jotta ne eivät aiheuta vihan tunnetta. Lausumiemme sanojen on aina oltava myötätunnon ja viisauden sanoja.

Olettakaamme, että ihminen haluaa poistaa kaiken lian maasta. Hän käyttää lapiota ja vakkaa ja tekee sitkeästi työtä hajottaen likaa ympäriinsä, mutta tehtävä on ylivoimainen. Tämän hullun tavoin emme voi odottaa, että kaikki sanat saadaan poistettua. Meidän on harjoitettava mieltämme ja täytettävä sydämemme myötätunnolla, niin että emme häiriinny toisten lausumien sanojen johdosta.

On mahdotonta maalata vesiväreillä kuvaa siniselle taivaalle. On myös mahdotonta kuivata suurta jokea heinistä tehdyn soihdun lämmöllä tai aiheuttaa rämisevää ääntä hangaten kahta hyvin parkittua nahkapalaa vastatusten. Näiden esimerkkien tavoin on ihmisten harjoitettava mieltään, etteivät he häiriinny kuulevatpa he mitä sanoja tahansa.

Heidän tulee harjoittaa mieltään pysymään laveana kuin maa, rajattomana kuin taivas, syvänä kuin suuri joki ja pehmeänä kuin hyvin parkittu nahka.

Jos tunnet kaunaa vihollisen saadessa sinut kiinni ja kiduttaessa sinua, et noudata Buddhan opetuksia. Joka tilanteessa on opeteltava ajattelemaan: mieleni on järkkymätön. Vihan ja suuttumuksen sanat eivät pääse huuliltani. Saarran viholliseni myötätunnon ja säälin ajatuksin, jotka tulevat kaikkea elämää kohti sääliä tuntevasta mielestä.

5. Kerrotaan tarinaa miehestä, joka löysi muurahaiskeon. Tämä keko paloi päivisin ja savusi öisin. Mies meni viisaan luo ja kysyi mitä hänen tulisi tehdä. Viisas neuvoi häntä kaivamaan kekoa miekalla. Mies teki niin kuin oli neuvottu. Hän löysi oven salvan, vesikuplia, hangon, laatikon, kilpikonnan, lihaveitsen, lihapalan ja lopuksi lohikäärmeen. Mies ilmoitti viisaalle löytämästään. Viisas selitti esineiden merkityksen ja sanoi: "Heitä pois kaikki muu, mutta jätä lohikäärme äläkä häiritse sitä."

Tässä tarinassa "muurahaiskeko" kuvaa ihmisruumista. "Pala päivällä" tarkoittaa sitä, että päivällä ihmiset toteuttavat edellisenä yönä ajattelemansa ajatukset. "Savuaa yöllä" tarkoittaa sitä, että yöllä ihmiset muistelevat hyvillään tai katuen asioita, joita he tekivät edellisenä päivänä.

Samassa tarinassa "mies" tarkoittaa Valaistusta etsivää henkilöä. "Viisas" tarkoittaa Buddhaa. "Miekka" tarkoittaa puhdasta viisautta. "Kaivaa" viittaa yritykseen saavuttaa Valaistus.

Edelleen tarinan "oven salpa" tarkoittaa tietämättömyyttä, "kuplat" kärsimystä ja vihaa, "heinähanko" epäröintiä ja epämukavuutta, "laatikko" ahneutta, vihaa, laiskuutta, huikentelevaisuutta, katumusta ja harhaa, "kilpikonna" ruumista ja mieltä, "lihaveitsi" viittä aistillista himoa, "lihapala" seurauksena olevaa halua, jonka syystä ihminen himoitsee tyydytystä. Nämä kaikki ovat ihmiselle vahingollisia, joten Buddha sanoi: "Heitä pois kaikki!"

"Lohikäärme" tarkoittaa mieltä, josta kaikki maalliset himot ovat poistuneet. Jos ihminen kaivaa ympäristöään viisauden miekalla, hän löytää lopulta tämän lohikäärmeen. "Jätä lohikäärme äläkä häiritse sitä" tarkoittaa, että ihmisen tulee kaivaa esille maallisista haluista vapaa mieli.

6. Saavutettuaan Valaistuksen Pindola, Buddhan opetuslapsi, palasi synnyinkaupunkiinsa Kausambiin korvatakseen sikäläisten hänelle osoittaman ystävällisyyden. Näin tehdessään hän valmisti pellon Buddhalaisuuden siementen kylvölle.

Kausambin laitamilla Ganges-joen rannalla on pieni puisto, jota varjostavat lukemattomat kookospalmut ja jossa jatkuvasti puhaltaa viileä tuulen väre.

Eräänä kuumana kesäpäivänä Pindola istui mietiskellen puun viileässä varjossa, kun Lordi Udayana tuli tähän samaan puistoon lepäämään puolisojensa kanssa. Kuunneltuaan musiikkia hän nukahti toisen puun varjoon.

Herran nukkuessa hänen vaimonsa ja hovinaisensa läksivät kävelylle ja kävellessään tulivat Pindolan luo, joka istui ja mietiskeli. Naiset tunnistivat hänet pyhäksi mieheksi ja pyysivät häntä opettamaan heitä, ja he kuuntelivat hänen saarnaansa.

Herättyään herra läksi etsimään naisia ja löysi heidät tämän miehen ympäriltä kuuntelemassa hänen opetuksiaan. Ollen mustasukkainen ja irstas luonteeltaan hän suuttui ja loukkasi Pindolaa sanoen: "On anteeksi antamatonta, että sinä, pyhä mies, olet naisten keskellä puhumassa heille joutavuuksia." Pindola sulki silmänsä ja pysyi hiljaa.

Vihainen herra veti esiin miekkansa ja uhkasi Pindolaa, mutta pyhä mies pysyi hiljaa ja oli luja kuin kivi. Tästä herra suuttui yhä enemmän ja hajotti muurahaiskeon heittäen likaa hänen päälleen. Yhä Pindola pysyi hiljaa mietiskellen, sietäen loukkaukset ja kivun.

Silloin herra häpesi raivoaan ja pyysi Pindolalta anteeksiantoa. Tämän tapauksen seurauksena Buddhan opetukset löysivät tiensä herran linnaan ja sieltä levisivät ympäri koko maan.

7. Muutaman päivän kuluttua herra Udayana tuli Pindolan luo metsäpaikkaan, jossa tämä asui ja kysyi häneltä: "Kunnioitettu opettaja, kuinka Buddhan opetuslapset voivat pitää ruumiinsa ja mielensä puhtaina ja hekuman houkutuksista vapaina vaikka useimmat ovat nuoria miehiä? "

Pindola vastasi: "Jalo herra, Buddha on opettanut meitä kunnioittamaan kaikkia naisia. Hän on opettanut meitä pitämään kaikkia vanhempia naisia äitinämme, itsemme ikäisiä sisarinamme ja nuorempia tyttärinämme. Tämän opetuksen ansiosta Buddhan opetuslapset pystyvät pitämään ruumiinsa ja mielensä puhtaina ja hekuman houkutuksista vapaina vaikka ovat nuoria."

"Mutta kunnioitettu opettaja, ihmisellä voi olla epäpuhtaita ajatuksia äidin, sisaren tai tyttären ikäisistä naisista. Kuinka Buddhan opetuslapset hillitsevät halunsa? "

"Jalo herra, Siunattu on opettaut meitä pitämään ruumistamme kaikenlaisina epäpuhtauksina kuten verenä, hikenä ja rasvana, näin ajatellessamme pystymme

pitämään mieleemme puhtaana vaikka olemme nuoria.”

“Kunnioitettu opettaja”, herra yhä painosti, “ehkä sinun on helppo tehdä näin, koska olet harjoittanut ruumistasi ja mieltäsi ja hionut viisauttasi, mutta se on vaikeaa niille, joilla ei vielä ole sellaista harjoitusta. He saattavat yrittää muistaa epäpuhtaudet, mutta heidän silmänsä seuraavat kauniita muotoja. He saattavat yrittää nähdä rumuuden, mutta yhä heitä himottaa kauniit vartalot. Täytyy olla olemassa vielä joku syy miksi nuoret miehet Buddhan opetuslasten joukossa pystyvät pitämään tekonsa puhtaina.”

Pindola vastasi: “Jalo herra, Siunattu opettaa meitä vartioimaan viittä aistiemme porttia. Kun silmämme näkevät kauniita muotoja ja värejä, kun korvamme kuulevat miellyttäviä ääniä, kun nenämme tuntee tuoksun, kun kieleemme maistaa makeaa tai kun kätemme koskettaa pehmeää, emme saa sitoutua näihin miellyttäviin asioihin emmekä saa tuntea vastenmielisyyttä epämiellyttävistä asioista. Meitä on huolella opetettu vartioimaan viittä aistiamme. Tämän Siunatun opetuksen ansiosta jopa nuoret opetuslapset pystyvät pitämään mielensä ja ruumiinsa puhtaina.”

“Buddhan opetus on todella loistava. Omasta kokemuksestani tiedän, että jos tapaam jotakin kaunista

ja miellyttävää, olematta oman itseni herra mieleni häiriintyy. On elintärkeää, että vartioimme viittä aistiamme koko ajan pitääksemme tekemme puhtaina.”

8. Kun ihminen ilmaisee ajatuksensa toimintana, seuraa aina vastavaikutus. Jos joku loukkaa toista, on aina olemassa kiusaus vastata nenäkkäästi ja kosta. Tätä luonnollista vastavaikutusta tulee vartioida. Se on kuin sylkisi vasten tuulta, siinä ei vahingoita ketään muuta kuin itseään. On kuin lakaisisi pölyä tuulta vasten, ei sillä päästä eroon pölystä vaan liataan itsensä. Epäonni seuraa aina sitä, joka antaa periksi kostonhalulle.

9. On hyvä heittää pois ahneus ja vaalia lähimmäisenrakkautta. On vielä parempi pitää mielensä keskittyneenä Jalon Polun kunnioittamiseen.

Olisi päästävä eroon itsekkyydestä ja korvattava se auttamisen halulla. Toisen onnelliseksi tekeminen innoittaa tätä taas tuottamaan onnea muille, ja niin teko tuottaa onnea.

Yhdestä kynttilästä voidaan sytyttää tuhansia kynttilöitä eikä sen ikä siitä lyhene. Onni ei koskaan vähene jaettaessa.

Valaistusta etsivän on varottava joka askeltaan. Vaikka halu olisi kuinka harras, on Valaistus saavutettava askel askeleelta. Askeleet Valaistukseen on otettava jokapäiväisessä elämässämme.

10. Aivan Valaistuksen polun alussa on 20 vaikeutta, jotka on voitettava. 1. On vaikeaa köyhän olla antelias 2. Ylpeän on vaikea löytää tietä Valaistukseen. 3. On vaikea etsiä Valaistusta uhraten itsensä. 4. On vaikea syntyä Buddhan ollessa maailmassa. 5. On vaikea kuulla Buddhan opetuksia. 6. On vaikea pitää mieli puhtaana ruumiin vaistoilta. 7. On vaikea olla haluamatta kauniita ja viehättäviä asioita. 8. Voimakkaan on vaikea olla käyttämättä valtaansa halujensa tyydyttämiseen. 9. On vaikea olla suuttumatta, kun on kokenut loukkauksen. 10. On vaikea pysyä viattomana olosuhteiden houkutuksissa. 11. On vaikea opiskella laajasti ja läpikotaisin. 12. On vaikea olla halveksimatta vastaalkajaa. 13. On vaikea pysyä nöyränä. 14. On vaikea löytää hyviä ystäviä. 15. On vaikea kestää kuria, joka johtaa Valaistukseen. 16. On vaikea olla häiriintymättä ulkoisista olosuhteista. 17. On vaikea opettaa muita tietäen heidän kykynsä. 18. On vaikea säilyttää

rauhallinen mieli. 19. On vaikea olla väittelemättä siitä mikä on oikein ja mikä on väärin. 20. On vaikea löytää ja oppia hyvä menettelytapa.

11. Hyvien ja pahojen ihmisten luonne eroaa toisistaan. Pahat eivät tunnista syntiä synniksi. Jos heille huomautetaan synnistä, he eivät lakkaa tekemästä sitä eivätkä halua ihmisten huomauttavan heidän tekevän syntiä. Viisaat ovat herkkiä oikeudelle ja vääryydelle. He lakkaavat tekemästä vääryyttä heti, jos huomaavat sitä tehneensä ja ovat kiitollisia, jos joku huomauttaa heidän tehneen väärin.

On siis iso ero hyvien ja pahojen ihmisten välillä. Pahat eivät koskaan arvosta heille osoitettua ystävällisyyttä, mutta viisaat arvostavat ja ovat kiitollisia. Viisaat yrittävät osoittaa arvostuksensa ja kiitollisuutensa olemalla vuorostaan ystävällisiä ei ainoastaan hyväntekijälleen vaan kaikille.

III

MUINAISTEN TARINOIDEN OPETUKSIA

1. Olipa kerran maa, jossa oli omituinen tapa hylätä vanhukset kaukaisille ja vaikeapääsyisille vuorille.

Erään tämän valtion ministerin oli vaikea noudattaa

tätä tapaa vanhan isänsä suhteen ja niinpä hän rakensi salaisen maanalaisen luolan, johon hän kätki isänsä ja piti hänestä siellä huolta.

Eräänä päivänä jumala ilmestyi sen maan kuninkaalle ja antoi hänelle ratkaistavaksi ongelman sanoen, että jos hän ei osaa ratkaista sitä tyydyttävästi, hänen maansa tuhoutuu. Ongelma oli seuraava: tässä on kaksi käärmettä. Sano minulle niiden sukupuoli.

Ei kuningas eikä kukaan muukaan palatsissa osannut ratkaista ongelmaa, joten kuningas tarjosi suuren palkkion sille, joka osaisi ratkaista sen.

Ministeri meni isänsä piilopaikkaan ja kysyi häneltä vastausta ongelmaan. Vanhus sanoi: "Ratkaisu on helppo. Aseta käärmeet pehmeälle matolle. Se, joka liikkuu on uros, se, joka pysyy paikoillaan on naaras." Ministeri vei neuvon kuninkaalle, ja ongelma saatiin ratkaistua.

Jumala kysyi sitten muita vaikeita kysymyksiä, joihin kuningas ja hänen palvelijansa eivät löytäneet vastausta, mutta jotka ministeri vanhalta isältään neuvoa kysyttyään aina osasi ratkaista.

Seuraavassa joitakin kysymyksiä ja vastauksia: "Kuka on se, jota nukkuessa sanotaan valvovaksi ja valvoessa nukkuvaksi?" Vastaus on: se on Valaistukseen pyrkivä. Hän on valveilla verrattuna niihin, jotka eivät ole kiinnostuneita Valaistuksesta ja hän nukkuu verrattuna niihin, jotka ovat jo saavuttaneet Valaistuksen.

"Kuinka norsu voidaan punnita?" Pane se veneeseen ja pane merkille miten syvään vene vajoaa veteen. Ota norsu pois ja lastaa vene kivillä kunnes se vajoaa samaan syvyyteen ja punnitse sitten kivet.

"Mikä on seuraavan sanonnan merkitys: kupillinen vettä on enemmän kuin valtameren vesi." Tässä vastaus: kupillisella vettä, joka annetaan puhtain ja myötätuntoisin mielin omille vanhemmille tai sairaalle on ikuinen arvo, mutta valtameren vesi loppuu jonakin päivänä.

Seuraavaksi jumala pani nälkäisen, luiksi ja nahaksi laihtuneen miehen valittamaan: "Onko maailmassa minua nälkäisempää?" Ihminen, joka on itsekäs ja ahne ja joka ei usko kolmeen aarteeseen — Buddhaan, Dharmaan ja Samghaan — ja joka ei anna lahjoituksia vanhemmilleen ja opettajilleen ei ole ainoastaan nälkäisempi vaan hän

joutuu nälkäisten paholaisten maailmaan ja siellä hän näkee nälkää ikuisesti.

“Tässä on Candana-puun runko, kumpi pää oli puun alapää?” Pane tukki kellumaan veteen. Se pää, joka uppoaa vähän syvemmälle, oli lähinnä juuria.

“Tässä on ilmeisesti kaksi samankokoista ja -muotoista hevosta. Kumpi on äiti ja kumpi poika?” Anna niille heiniä, äiti työntää heinät pojan eteen.

Jokainen vastaus miellytti sekä kuningasta että jumalaa. Kuningas oli kiitollinen kuultuaan, että vastaukset oli saatu vanhalta isältä, jonka ministeri oli kätkenyt luolaan, ja kuningas poisti lain, jonka mukaan vanhukset oli hylättävä vuorille ja määräsi heitä kohdeltavan hyvin.

2. Intian Videha-maan kuningatar uneksi kerran valkoisesta norsusta, jolla oli kuusi norsunluista torahammasta. Hän himoitsi hampaita ja rukoili kuningasta hankkimaan ne hänelle. Vaikka tehtävä näytti ylivoimaiselta kuningas, joka suuresti rakasti kuningatar-ta, tarjosi palkkiota metsästäjälle, joka ilmoittaisi löytäneensä sellaisen norsun.

Himalajan vuorilla sattui olemaan juuri sellainen norsu, joka oli pyrkimässä Valaistukseen. Se oli kerran pelastanut erään metsästäjän hengen ja näin metsästäjä oli saattanut palata turvallisesti kotiinsa. Suuren palkkion sokaisemana unohtaen norsun ystävällisyyden metsästäjä kuitenkin palasi vuorille tappamaan norsun.

Tietäen, että norsu pyrki Valaistukseen metsästäjä naamioitui Buddhalaisen munkin pukuun ja yllättäen näin norsun ampui siihen myrkyllisen nuolen.

Tietäen, että loppu oli lähellä ja että metsästäjän oli vallannut palkkion himo, norsu sääli häntä ja suojasi häntä toisten kostonhaluisten norsujen raivolta. Norsu kysyi miksi metsästäjä oli tehnyt moisen typerän teon. Metsästäjä kertoi palkkiosta ja tunnusti, että himoitsi norsun kuutta torahammasta. Norsu katkaisi heti torahampaansa lyömällä niitä puuta vasten ja antoi ne metsästäjälle sanoen: "Tällä uhrilla olen päättänyt valmistautumiseni Valaistukseen ja synnyn uudelleen Puhtaassa Maassa. Kun minusta tulee Buddha, autan sinua pääsemään irti ahneuden, vihan ja typeryyden kolmesta myrkyllisestä nuolesta."

3. Tiheikössä Himalajan juurella asusti kerran papukaija monien muiden eläinten ja lintujen kanssa. Tuulen ollessa voimakas syttyi tiheikössä kerran tulipalo bambujen kitkasta, ja linnut ja eläimet säikähtivät ja joutuivat pakokauhun valtaan. Tuntien myötätuntoa niiden pelkoa ja kärsimystä kohtaan ja haluten korvata tiheikössä osakseen saamansa ystävällisyyden papukaija yritti tehdä kaikkensa pelastaakseen heidät. Se kastautui läheisessä lammikossa ja lensi sitten tulen yläpuolelle ravistaen vesipisarat itsestään sammuttaakseen tulen. Papukaija toisti tämän yhä uudelleen ja uudelleen myötätuntoisin sydämin kiitollisuudesta tiheikölle, missä oli saanut suojapaikan.

Taivaallinen jumala huomasi tämän ystävällisyyden ja itsensä uhraamisen ja tuli alas taivaasta ja kysyi papukaijalta: "Sinulla on urhoollinen mieli, mutta mitä luulet saavasi aikaan muutamalla vesipisaralla tätä suurta tulipaloa vastaan?" Papukaija vastasi: "Ei ole mitään, mitä ei voida voittaa kiitollisuudella ja itsensä uhraamisella. Yritän uudelleen ja uudelleen ja taas uudelleen seuraavassa elämässä." Suureen jumalaan papukaijan rohkeus teki syvän vaikutuksen ja yhdessä he sammuttivat tulipalon.

4. Kerran Himalajalla eli lintu, jolla oli yksi ruumis ja kaksi päätä. Kerran toinen pää huomasi toisen syövän makeata hedelmää ja tuli mustasukkaiseksi. Se totesi

itseksensä: "Hyvä on, syön sitten myrkyllisen hedelmän." Niin se söi myrkyä ja koko lintu kuoli.

5. Kerran käärmeen häntä ja pää riitelivät siitä kumpi olisi etupuoli. Häntä sanoi päälle: "Sinä otat aina johtoaseman. Se ei ole reilua, sinun pitäisi antaa minunkin joskus johtaa." Pää vastasi: "On luonnon laki, että olen pää, en voi vaihtaa paikkaa kanssasi."

Riita kuitenkin jatkui, ja eräänä päivänä häntä kiinnitti itsensä puuhun estäen näin päätä menemästä eteenpäin. Kun pää väsyi kamppailuun, häntä sai tahtonsa läpi tuloksella, että koko käärme putosi tulikuoppaan ja menehtyi.

Luonnossa on aina sopiva järjestys ja kaikella on oma asemansa. Jos tätä järjestystä häiritään, toiminta häiriintyy ja koko järjestys tuhoutuu.

6. Olipa kerran mies, joka suuttui helposti. Kaksi miestä keskusteli kerran hänen talonsa edessä. Toinen sanoi: "Hän on mukava mies, mutta kovin kärsimätön. Hänellä on kiivas luonne ja hän suuttuu nopeasti." Mies kuuli huomautuksen, ryntäsi ulos ja hyökkäsi näiden kahden miehen kimppuun lyöden, potkien ja haavoittaen heitä.

Kun viisaalle huomautetaan hänen vioistaan, hän ajattelee asiaa ja parantaa käytöstään. Huomautettaessa tyhmälle hänen virheistään hän ei ainoastaan jätä huomautusta huomioon ottamatta vaan pikemminkin toistaa saman virheen.

7. Olipa kerran varakas mutta typerä mies. Nähdessään toisen miehen kauniin kolmikerroksisen talon hän kadehti sitä ja päätti rakennuttaa täysin samanlaisen ajatellen olevansa aivan yhtä varakas. Hän kutsui kirvesmiehen ja käski hänen rakentaa talon. Kirvesmies suostui ja alkoi heti rakentaa perustaa, ensimmäistä kerrosta, toista kerrosta ja sitten kolmatta kerrosta. Varakas mies huomasi tämän ja sanoi ärtyneenä: "En minä halua perustaa tai ensimmäistä tai toista kerrosta, haluan vain kauniin kolmannen kerroksen. Rakenna se nopeasti!"

Typerä ihminen ajattelee vain lopputulosta, on kärsimätön eikä yritä tarpeeksi, mikä on tarpeen hyvän lopputuloksen saavuttamiseksi. Ei mitään hyvää voida saada ilman yritystä samoin kuin ei kolmatta kerrosta voi olla ilman perustaa ja ensimmäistä ja toista kerrosta.

8. Kerran typerä mies keitti hunajaa. Yllättäen ystävä tuli kylään, ja typerä mies halusi tarjota hänelle hunajaa, mutta se oli liian kuumaa. Hän yritti jäähdyttää sitä heiluttaen viuhkaa, mutta ottamatta hunajaa pois tullelta.

Samoin on mahdotonta saavuttaa viileän viisauden hunajaa ottamatta sitä ensin pois maallisten himojen tulelta.

9. Olipa kerran kaksi paholaista, jotka riitelivät koko päivän laatikosta, kepestä ja kenkäparista. Ohikulkeva mies tiedusteli: "Miksi riitelette näistä esineistä? Mikä voima niillä on, jotta niiden omistuksesta kannattaa riidellä?" Paholaiset selittivät hänelle, että laatikosta he voisivat saada mitä tahansa he haluavat: ruokaa, vaatteita, aarteita; kepillä he voisivat alistaa kaikki viholliset ja kenkäparilla he voisivat matkustaa ilmojen halki.

Tämän kuullessaan mies sanoi: "Miksi riidellä? Jos poistutte muutamaksi minuutiksi, keksin oikeudenmukaisen tavan jakaa nämä esineet." Niin paholaiset poistuivat, ja heti kun ne olivat menneet mies pani kengät jalkaansa, otti laatikon ja kepin ja hävisi ilmojen halki.

"Paholaiset" kuvaavat ihmisiä, joilla on pakanallisia uskomuksia. "Laatikko" tarkoittaa lähimmäisenrakkaudesta annettuja lahjoja. Ihmiset eivät ymmärrä kuinka paljon aarteita voidaan tuottaa lähimmäisenrakkaudesta. "Keppi" tarkoittaa mielen keskittämisen

harjoittelua. Ihmiset eivät ymmärrä, että hengellisellä mielen keskittämällä he saattavat voittaa kaikki maalliset halut. "Kenkäpari" tarkoittaa ajatuksen ja käytöksen puhtautta, joka nostaa heidät kaikkien halujen ja kiistojen yläpuolelle. Tietämättä näitä seikkoja he riitelevät ja tappelevat laatikosta, kepeistä ja kenkäparista.

10. Kerran eräs mies oli matkalla yksin. Illan suussa hän tuli tyhjän talon luo ja päätti yöpyä siellä. Keskiyön aikaan paholainen toi taloon ruumiin ja jätti sen lattialle. Hetken kuluttua ilmestyi toinen paholainen ja väitti ruumista omakseen. Näin alkoi riitely ruumiin omistuksesta.

Ensimmäinen paholainen sanoi lopuksi, että on hyödytöntä riidellä asiasta enempää ja ehdotti, että he jättäisivät asian tuomarin ratkaistavaksi. Toinen paholaisista suostui tähän ja huomaten miehen piileskelevän nurkassa pyysi tätä ratkaisemaan kiistan. Mies oli kauhuissaan, sillä hän ymmärsi hyvin, että tekipä hän minkä päätöksen tahansa kiistan hävinnyt osapuoli suuttuisi ja kostaisi tappamalla hänet. Kuitenkin hän päätti kertoa todenmukaisesti mitä oli nähnyt.

Kuten hän oli odottanutkin, toinen paholaisista suuttui ja repi mieheltä irti käsivarren, mutta ensimmäinen paholainen asetti irrotetun käsivarren tilalle

ruumiista otetun käsivarren. Suuttunut paholainen repi irti miehen toisen käsivarren, mutta ensimmäinen paholainen asetti välittömästi tilalle ruumiista otetun toisen käsivarren. Tätä jatkui kunnes molemmat käsivarret, jalat, pää ja ruumis oli revitty irti ja korvattu ruumiin vastaavilla osilla. Nähdessään miehen revityt ruumiinosat lattialla paholaiset poimivat ne ja söivät ne suuhunsa ja poistuivat sitten nauraa hykerrellen.

Mies parka, joka oli hakenut yösijaa autiosta talosta, oli järkyttynyt kohdanneesta onnettomuudesta. Ne ruumiinosat, jotka paholaiset olivat syöneet, olivat vanhempien hänelle antamia ja hänellä nyt olevat ruumiinosat kuuluivat ruumiille. Kuka hän nyt oikein oli? Todeten asianlaidan hän ei pystynyt ymmärtämään tätä ja pää pyörällä läksi ulos talosta. Tullessaan temppeliin hän meni sisään ja kertoi ongelmastaan munkeille. Ihmiset saattoivat hänen kertomuksestaan nähdä minättömyyden todellisen merkityksen.

11. Kerran kaunis ja hyvinpukeutunut nainen tuli taloon. Isäntä kysyi häneltä kuka hän oli. Nainen vastasi olevansa rikkauden jumalatar. Talon isäntä ihastui ja kohteli naista hyvin.

Pian sen jälkeen tuli toinen nainen taloon. Hän oli ruma ja huonosti puettu. Isäntä kysyi kuka hän oli ja nainen vastasi olevansa köyhyyden jumalatar. Isäntä pelästyi ja yritti ajaa naisen pois talosta, mutta nainen kieltäytyi lähtemästä sanoen: "Rikkauden jumalatar on sisareni. Välillämme on sopimus ettemme koskaan elä toisistamme erillämme. Jos ajat minut pois, hän lähtee mukanani." Ja totta, heti kun ruma nainen poistui, katosi myös kaunis nainen.

Syntymä ja kuolema kulkevat yhdessä. Onni ja epäonni kulkevat yhdessä. Paha seuraa hyvää. Ihmisten tulisi ymmärtää tämä. Tietämättömät ihmiset pelkäävät epäonnea ja himoitsevat hyvää onnea, mutta niiden, jotka pyrkivät Valaistukseen, on pystyttävä nousemaan molempien yläpuolelle ja vapautumaan maallisista kiintymyksistä.

12. Eli kerran köyhä taiteilija, joka jätti kotinsa ja vaimonsa ja läksi etsimään onneaan. Kolmen vuoden kovan työn jälkeen hän oli saanut säästöön 300 kultapalaa ja päätti palata kotiinsa. Matkallaan hän tuli suuren temppelin kohdalle, jossa oli menossa lahjoitusseremonia. Mieheen se teki syvän vaikutuksen ja hän ajatteli: Olen tähän saakka ajatellut vain nykyisyyttä, en ole koskaan ajatellut tulevaa onneani. On osa hyvää onneani, että satuin tulemaan tähän paikkaan. Minun on käytettävä tilaisuus hyväkseni ja kylvettävä hyvyyden

siemenet. Näin ajatellen hän kiitollisena lahjoitti kaikki säästönsä temppeliin ja palasi pennittömänä kotiinsa.

Miehen saavuttua kotiinsa vaimo soimasi häntä siitä, että hän ei tuonut rahaa elatukseen. Köyhä taiteilija vastasi, että hän oli kyllä ansainnut vähän rahaa, mutta oli pannut sen säilöön. Vaimon painostaessa häntä kertomaan missä säilö oli, taiteilija tunnusti, että oli antanut rahat tietyn temppelin munkeille.

Tästä vaimo vihastui, soimasi miestänsä ja vei asian lopulta paikalliselle tuomarille. Kun tuomari kysyi taiteilijalta oliko hänellä mitään sanottavaa puolustukseksseen, tämä vastasi, ettei ollut toiminut typerästi, sillä hän oli ansainnut rahat raskaalla työllä ja oli halunnut käyttää sen siemeneksi tulevaa onnea varten. Kun hän oli tullut temppelin kohdalle, hänestä oli tuntunut, että siinä oli pelto, johon hänen oli kylvettävä kulta siemeneksi hyvää onnea varten. Hän lisäsi: "Kun annoin munkeille kullan, minusta tuntui, että heitin pois mielestäni kaiken ahneuden, polton ja olen ymmärtänyt, että todellinen rikkaus ei ole kultaa vaan mieli."

Tuomari ylisti taiteilijaa ja kuulijat ilmaisivat hyväksymisensä auttaen häntä monin tavoin. Näin aukeni taiteilijalle ja hänen vaimolleen pysyvä onni.

13. Hautausmaan lähellä asuva mies kuuli eräänä yönä äänen haudasta kutsuvan itseään. Hän oli liian arka menemään ja ottamaan asiasta selvää, mutta seuraavana päivänä hän mainitsi asiasta rohkealle ystävälle, joka päätti tutkia asian, jos ääni taas kuuluisi seuraavana yönä.

Aran miehen vapistessa pelosta hänen ystävänsä meni hautausmaalle ja, toden totta, sama ääni kuului haudasta. Ystävä kysyi kuka se oli ja mitä se halusi. Ääni haudasta vastasi: "Olen piilotettu aarre ja olen päättänyt antaa itseni jollekulle. Tarjouduin eräälle miehelle viime yönä, mutta hän oli liian arka tulemaan ja hakemaan minua, joten antaudun sinulle, joka olet aarteen arvoinen. Tulen taloosi huomen aamulla seitsemän seuraajani kanssa."

Ystävä sanoi: "Odotan teitä, mutta ole hyvä ja kerro miten minun tulee teitä kestitä." Ääni vastasi: "Tulemme pukeutuneina munkin kaapuihin. Valmista meille huone, jossa on vettä, pese itsesi ja siivoa huone ja valmista meille istuimet ja kahdeksan kulhoa riisipuuroa. Aterian jälkeen johdat meidät suljettuun huoneeseen, jossa muutumme kultaruukuiksi."

Seuraavana aamuna mies peseytyi, siivosi ja valmisti huoneen sellaiseksi kuin hänelle oli sanottu ja odotti

kahdeksan munkin tuloa. Määräaikana he ilmestyivät ja mies otti heidät kohteliaasti vastaan. Heidän syötyään mies johti heidät yksitellen suljettuun huoneeseen, jossa kukin munkki muuttui ruukulliseksi kultaa.

Samassa kylässä asui erittäin ahne mies, joka kuuli tapauksesta ja himoitsi kultaruukkuja. Han kutsui taloonsa kahdeksan munkkia. Heidän syötyään hän johti heidät suljettuun huoneeseen, mutta sen sijasta että he olisivat muuttuneet kultaruukuiksi, he suuttuivat ja ilmoittivat ahneesta miehestä poliisille, joka pidatti hänet.

Mitä arkaan mieheen tulee, niin kuultuaan, että haudasta tuleva ääni oli tuonut varakkuutta rohkealle miehelle, hän meni hänen taloonsa ja ahneesti vaati kultaa omakseen väittäen, että se kuului hänelle, koska ääni oli ensin kutsunut häntä. Aran miehen yrittäessä viedä ruukkuja pois hän näki niissä monta käärmettä, jotka kohottivat päätään valmiina hyökkäämään hänen kimppuunsa.

Kuningas kuuli tapauksesta ja määräsi, että ruukut kuuluivat rohkealle miehelle ja lausui seuraavan havainnon: "Kaiken laita maailmassa on näin. Typerät ihmiset ahnehtivat vain hyviä tuloksia, mutta ovat liian arkoja yrittämään saadakseen niitä ja sen tähden jatkuvasti epäonnistuvat. Heillä ei ole uskoa eikä rohkeutta kohdata

mielen sisäisiä kamppailuja. Kuitenkin ainoastaan tällä saavutetaan todellinen rauha ja tasapaino.”

TOINEN LUKU

TIE KÄTÄNNÖLLISEEN SAAVUTUKSEEN

I

TOTUUDEN ETSIMINEN

1. Totuuden etsimisessä on muutamia kysymyksiä, jotka ovat toisarvoisia. Mistä maailmankaikkeus koostuu? Onko maailmankaikkeus ikuinen? Onko sillä rajoja? Miten tämä yhteiskunta on koottu? Mikä on yhteiskunnan ihannemuoto? Jos ihminen jättää Valaistuksen etsimisen ja siihen pyrkimisen kunnes nuo kysymykset on ratkaistu, hän kuolee ennen kuin on löytänyt polun Valaistukseen.

Oletetaan, että miehen on lävistänyt myrkyllinen nuoli. Hänen ystävänsä ja sukulaisensa kokoontuvat ja kutsuvat lääkärin poistamaan nuolen ja lääkitsemään haavaa.

Jos haavoittunut kieltäytyy avusta sanoen: "Odottakaa! Ennen kuin vedätte nuolen pois, haluan tietää kuka sen ampui. Oliko hän mies vai nainen? Oliko hän jalosukuinen vai talonpoika? Mistä aineesta jousi oli

tehty? Oliko se iso vai pieni? Oliko se bambusta vai muusta puusta? Mistä jousen jänne oli tehty? Oliko se kuitua vai jännettä? Oliko nuoli rottinkia vai ruokoa? Mitä sulkia käytettiin? Haluan tietää nämä seikat ennen kuin vedätte nuolen pois.” Miten siinä silloin käy?

Ennen kuin kaikki nämä tiedot voidaan hankkia myrkky epäilemättä ennättää levitä elimistöön ja mies kuolla. Ensimmäinen velvollisuus on poistaa nuoli ja estää myrkyn leviäminen.

Kun himon tuli uhkaa maailmaa, maailmankaikkeuden koostumuksella on vähän merkitystä eikä ole tärkeää harkita mikä yhteiskunnan ihannemuoto on.

Kysymys siitä onko maailmankaikkeus ajallisesti rajattu vai ikuinen voi odottaa kunnes on löydetty keino sammuttaa syntymän, vanhuuden ja kuoleman tulet, kurjuuden, surun, kärsimyksen ja vaikerruksen ollessa läsnä täytyy ensin keksiä tie näiden ongelmien ratkaisemiseen ja noudattaa sitä tietä.

Buddhan opetuksissa on sanottu mikä on olennaista ja mikä epäolennaista. Ne siis opettavat ihmisille, että

Tie käytännölliseen saavutukseen

heidän on opittava mitä heidän tulee oppia, poistettava mitä tulee poistaa, harjoitella siihen, mistä he saavat Valaistuksen.

Siksi ihmisten olisi ensin eriteltävä kaikkein tärkein, ensimmäisenä ratkaistava ongelma ja heille kaikkein painavin ongelma. Tehdäkseen tämän heidän on ensin ryhdyttävä harjoittamaan mieltään eli etsimään mielen hillintää.

2. Olettakaamme, että mies menee metsään hakemaan puun keskellä kasvavaa ydintä ja palaa oksa- ja lehtipinon kanssa luullen saaneensa hakemansa. Eikö hän ole typerä, jos tyytyy kaarnaan? Mutta juuri näin monet tekevät.

Ihminen etsii tietä, joka johtaa hänet pois syntymästä, vanhuudesta, sairaudesta ja kuolemasta tai kurjuudesta, surusta, kärsimyksestä ja vaikerruksesta; ja kuitenkin seurattuaan tietä vain vähän matkaa ja huomattuaan edistyneensä hänestä tulee ylpeä, omahyväinen ja vallanhimoinen. Hän on kuin mies, joka etsii puun ydintä ja tyytyyoksiin ja lehtiin.

Toinen taas ollen tyytyväinen vähällä työllä saavutettuun menestykseen tekee työtä yhä vähemmän ja tulee ylpeäksi ja omahyväiseksi. Hän kantaa mukanaan vain lehtikasaa etsimänsä ytimen sijasta.

Kolmas ihminen taas huomaten, että hänen mielensä tyyntyy ja ajatuksensa selkenevät myös vähentää työmääräänsä ja tulee ylpeäksi ja omahyväiseksi. Hän kantaa mukanaan kaarnaa etsimänsä ytimen sijasta.

Neljäs tulee ylpeäksi ja omahyväiseksi huomattuaan, että on saavuttanut tietyn määrän intuitiivista ymmärtämystä. Hän kantaa ytimen asemesta kuitua. Kaikki nämä etsijät, jotka tulevat helposti tyytyväisiksi vain pienellä työllä ja jotka tulevat ylpeiksi ja sietämättömiksi, lakkaavat yrittämästä ja antautuvat helposti laiskuuteen. Kaikki nämä ihmiset joutuvat väistämättömästi taas kärsimykseen.

Niiden, jotka etsivät todellista tietä Valaistukseen ei tule odottaa arvonantoa, kunniaa eikä lahjoituksia, eikä heidän tule pyrkiä mitättömään edistykseen vähäisellä yrityksellä tyyneydessä, tiedossa ja tarkkanäköisyydessä.

Ennen kaikkea on pidettävä mielessä tämän elämän ja kuoleman maailman perus- ja oleellinen luonne.

3. Maailmalla ei ole omaa ainetta. Se on vain laaja syiden ja olosuhteiden sopusointu, joka on syntynyt yksinomaan mielen toiminnoissa, joita tietämättömyys, väärä kuvittelu, halut ja sokeus kiihottavat. Maailma ei ole mitään ulkoista, josta mielellä on väärä käsitys. Maailma on aineeton. Se syntyy mielen toiminnoista ilmentäen sen harhoja. Maailma perustuu mielen haluille, sen kärsimyksille ja kamppailuille, jotka ovat ominaisia mielen ahneuden aiheuttamalle kivulle, ja koostuu näistä. Ihmisten, jotka etsivät Valaistusta, on oltava valmiit taistelemaan tätä mieltä vastaan saavuttaakseen päämääränsä.

4. "Voi mieleni! Miksi häilyt niin levottomasti elämän muuttuvien olosuhteiden mukana? Miksi teet minusta niin hämmentyneen ja rauhattoman? Miksi yllytät minua keräämään niin paljon tavaraa? Olet kuin aura, joka rikkoutuu palasiksi ennen kyntämistä, olet kuin peräsin, joka hajoaa juuri kun seikkaillaan elämän ja kuoleman merellä. Mitä hyötyä meillä on monista jälleensyntymisistä ellemmme käytä hyväksemme tätä elämää? "

"Voi hullu mieleni! Sinun vuoksesi synnyin ensin kuninkaana ja sitten hylkiönä, jonka on kerjättävä ruokansa. Joskus synnyn vuoksesi jumalien taivaallisissa asunnoissa ja asun loistossa ja yltäkylläisyydessä. Sitten

heität minut helvetin liekkiin.”

“Voi hullu mieleni! Olet johtanut minua näin eri teille, ja olen seurannut sinua ja ollut sävyisä. Mutta nyt kun olen kuullut Buddhan opetukset, älä häiritse minua enää äläkä aiheuta enempää kärsimyksiä vaan etsikäämme yhdessä Valaistusta kärsivällisesti ja nöyrästi.”

“Voi mieleni, jos vain voisit oppia, että kaikki on aineetonta ja tilapäistä, jos vain voisit olla takertumatta mihinkään, himoitsematta mitään, antautumatta ahneudelle, vihalle ja hulluudelle, niin voisimme matkata rauhassa.

Katkaisten halujen siteet viisauden miekalla, antamatta muuttuvien olosuhteiden kuten menestyksen tai epäonnen, hyvän tai pahan, menetyksen tai voiton, maineen tai loukkausten häiritä meitä voisimme silloin asua rauhassa.”

“Voi rakas mieleni! Sinä ensin herätit uskon meissä. Sinä ehdotit Valaistuksen etsimistä. Miksi siis jälleen annat niin helposti periksi ahneudelle, mukavuudenhalulle ja miellyttävälle innostukselle? ”

“Voi mieleni! Miksi ryntäät sinne tänne ilman määrättyä tarkoitusta? Ylittäkäämme tämä suuri harhan meri. Tähän saakka olen käyttäytynyt haluamallasi

Tie käytännölliseen saavutukseen

tavalla, mutta nyt on sinun käyttäydyttävä tavalla, jolla minä haluan ja yhdessä noudatamme Buddhan opetuksia.”

“Voi rakas mieleni! Nämä vuoret, joet ja meret ovat muuttuvaisia ja tuottavat kipua. Missä tässä harhan maailmassa voimme etsiä hiljaisuutta? Noudattakaamme Buddhan opetuksia ja ylittäkäämme toiselle rannalle, joka on Valaistuksen ranta.”

5. Ne, jotka todella etsivät tietä Valaistukseen, määräävät näin mieltään ja toimivat päättäväisesti. Vaikka toiset heitä loukkaisivat he etenevät häiriintymättöminä. He eivät vihasu, jos heitä lyödään nyrkillä, kivitetään tai haavoitetaan miekalla.

Vaikka vihollinen katkaisisi heiltä kaulan ei mieli saa järkkyä. Jos he antavat mielensä järkkyä kärsimästään, he eivät seuraa Buddhan opetuksia. Heidän on päätettävä pysyä lujina ja olla järkkymättöminä mitä tahansa heille tapahtuukin. Ja heidän on alituisesti säteiltävä sääliä ja hyvää tahtoa. Loukkauksista ja epäonnesta huolimatta heidän mielensä on pysyttävä järkkymättömänä ja rauhallisena, Buddhan opetusten täyttämänä.

Valaistuksen saavuttamiseksi ihmisen tulisi yrittää

mahdotonta ja kestää kestämaton. On yritettävä viimeiseen asti. Jos ihmiselle sanotaan, että Valaistuksen saavuttamiseksi hänen on rajoitettava ruokansa yhteen riisijyvään päivässä, hänen on tyydyttävä siihen. Jos tie Valaistukseen vie tulen halki, on hänen mentävä tulen halki.

Tätä ei kuitenkaan tule tehdä tuntemattoman tarkoituksen vuoksi vaan koska näin on viisasta, näin on oikein. Näin on tehtävä myötätunnosta niin kuin äiti tekee pienelle tai sairaalle lapselleen ajattelematta omaa voimaansa tai mukavuuttaan.

6. Olipa kerran kuningas, joka rakasti alaisiaan ja maataan ja hallitsi viisaasti ja ystävällisesti, minkä johdosta tämä maa oli menestykseäs ja rauhallinen. Kuningas etsi alituiseen suurempaa viisautta ja valaistusta. Hän jopa tarjosi palkkion niille, jotka pystyivät johtamaan hänet hyviin opetuksiin.

Vihdoin jumalat huomasivat hänen uhrautuvaisuutensa ja viisautensa, mutta he päättivät panna hänet koetukselle. Naamioituneena paholaisen valepukuun jumala ilmestyi palatsin portille ja pyysi päästä kuninkaan puheille, koska hänellä oli tätä varten pyhä opetus.

Kuningas oli mielissään tämän kuullessaan ja otti hänet kohteliaasti vastaan kysyen millainen hänen opetuksensa oli. Paholainen muuttui hirveän näköiseksi ja vaati ruokaa sanoen ettei hän voinut ilmoittaa opetusta ennen kuin sai mieliruokaansa. Hänelle tarjottiin erilaisia ruokia, mutta hän vaati ihmisen lihaa ja verta. Kruununprinssi uhrasi ruumiinsa ja samoin kuningatar, mutta vielääkään paholainen ei ollut tyytyväinen vaan vaati kuninkaan ruumista.

Kuningas oli valmis uhraamaan ruumiinsa, mutta pyysi ensin saada kuulla opetuksen.

Jumala lausui seuraavaan viisaan opetuksen, "Kurjuus syntyy himosta ja pelko syntyy himosta. Niillä, jotka poistavat himon, ei ole kurjuutta eikä pelkoa." Sitten jumala poisti naamionsa ja kruununprinssi ja kuningatar ilmestyivät takaisin elävinä.

7. Oli kerran ihminen, joka etsi Todellista Polkua Himamalajalla. Hän ei välittänyt maan aarteista eikä taivaan iloista vaan etsi opetusta, joka poistaisi kaikki mielen harhat.

Jumaliin hänen rehellisyytensä ja vilpittömyytensä tekivät syvän vaikutuksen ja he päättivät panna hänen mielensä koetukselle. Eräs jumalista naamioitui

paholaiseksi ja ilmestyi Himalajalla laulaen: "Kaikki muuttuu, kaikki ilmestyy ja katoaa."

Valaistusta etsivä kuuli tämän laulun ja se miellytti häntä suuresti. Hän oli iloissaan aivan kuin olisi löytänyt kylmän vesilähteen sammuttaakseen janonsa tai aivan kuin orja olisi odottamatta vapautettu. Hän sanoi: "Vihdoinkin olen löytänyt todellisen opetuksen, jota olen etsinyt kauan." Hän seurasi ääntä ja kohtasi lopulta pelottavan paholaisen. Tuntien olonsa epävarmaksi hän lähestyi paholaista ja kysyi: "Sinäkö lauloit pyhää laulua, jonka juuri kuulin? Sinäkö se olit? Laula enemmän."

Paholainen vastasi: "Kyllä se oli minun lauluni, mutta en voi laulaa enempää ennen kuin saan jotain syödäkseni. Näänny nälkään."

Mies pyysi vilpittömästi paholaista laulamaan lisää sanoen: "Laululla on minulle pyhä merkitys ja olen etsinyt sitä kauan. Kuulin siitä vain osan, anna minun kuulla enemmän! "

Paholainen vastasi: "Näänny nälkään. Mutta jos saan ihmisen lämmintä lihaa ja verta laulan lauluni loppuun."

Innokkaana kuulemaan laulun mies lupasi paholaiselle, että tämä voisi syödä hänet, kun hän oli kuul-

lut laulun loppuun. Paholainen suostui ja lauloi laulunsa:

Kaikki muuttuu,
kaikki ilmestyy ja katoaa.
Täydellinen rauha löytyy,
kun siirrytään elämän ja kuoleman ulottumattomiin.

Kuultuaan tämän ja kirjoitettuaan runon ympärillä oleviin kiviin ja puihin mies kiipesi puuhun ja heittäytyi paholaisen jalkoihin, mutta paholainen oli kadonnut ja jumala otti hänet vastaan eikä hän näin ollen haavoittunut.

8. Olipa kerran todellisen polun vilpityn etsijä nimeltään Sadaprarudita. Hän heitti pois kaikki voiton ja kunnian houkutukset ja etsi pelastustietä henkensä uhalla. Kerran taivaan ääni ilmestyi hänelle sanoen: "Sadaprarudita! Mene suoraan eteenpäin itään. Älä ajattele kuumuutta äläkä kylmyyttä, älä kiinnitä huomiota maalliseen maineeseen äläkä pilkkaan, älä anna hyvän ja pahan eron häiritä itseäsi vaan jatka kulkuasi itään. Kaukana idässä löydät todellisen opettajan ja saavutat Valaistuksen."

Sadaprarudita oli mielissään saadessaan tällaisen selvän ohjeen ja hän aloitti välittömästi matkansa kohti itää. Joskus hän yöpyi siellä missä yö hänet yllätti: autiolla pellolla tai karuilla vuorilla. Muukalaisena vieraisissa maissa hän sai kärsiä monia nöyryytyksiä: kerran

hän möi itsensä orjuuteen myyden oman lihansa nälän tähden. Lopulta hän kuitenkin löysi todellisen opettajan ja kysyi häneltä opetusta.

On olemassa sanonta "hyvä on kallista". Sadaprarudita huomasi tämän olevan totta omalla kohdallaan, sillä matkallaan todellista polkua etsiessään hän kohtasi suuria vaikeuksia. Hänellä ei ollut rahaa ostaa kukkia ja suitsuketta opettajalle tarjottavaksi. Hän yritti myydä palveluksiaan, mutta ei löytänyt ketään, joka olisi palkannut hänet. Näytti siltä, että meni hän minne tahansa vastassa häntä estämässä oli paha henki. Tie Valaistukseen on todella vaikea ja se voi maksaa ihmiselle hänen henkensä.

Vihdoin Sadaprarudita pääsi itsensä opettajan luo ja kohtasi uuden vaikeuden. Hänellä nimittäin ei ollut paperia, mille olisi voinut tehdä muistiinpanoja eikä sivellintä ja mustetta, millä kirjoittaa. Silloin hän katkaisi ranteensa tikarilla ja teki muistiinpanoja ruumiiseensa omalla verellään. Näin hän varmisti arvokkaan Totuuden säilymisen.

9. Oli kerran poika nimeltään Sudhana, joka halusi saavuttaa Valaistuksen ja etsi hartaasti tietä. Kalastajilta hän oppi tuntemaan meren. Lääkäriltä hän oppi säälin sairaitten kärsimystä kohtaan. Rikkaalta mieheltä hän oppi, että pennienkin säästäminen oli tämän rikkauksien

salaisuus ja hän ajatteli kuinka tarpeellista oli säilyttää vähäpätöisetkin asiat, jotka oli saavutettu tiellä Valaistukseen.

Mietiskelyä harrastavalta munkilta hän oppi, että puhtaalla ja rauhallisella mielellä oli ihmeellinen voima puhdistaa ja rauhoittaa muita mieliä. Kerran hän tapasi naisen, jolla oli poikkeuksellinen luonne ja oppi häneltä, että hyvänntekeväisyys oli viisauden hedelmä. Kerran hän tapasi kulkijan, joka kertoi hänelle, että päästäkseen tiettyyn paikkaan hänen oli kiivettävä miekkavuoren yli ja kuljettava tulilaaksossa. Näin Sudhana oppi kokemuksestaan, että kaikesta näkemästään tai kuulemastaan oli opittavissa todellinen opetus.

Hän oppi kärsivällisyyttä köyhältä, raajarikkoiselta naiselta; katsellessaan kadulla leikkiviä lapsia hän oppi yksinkertaisen onnen; lempeiltä ja nöyryiltä ihmisiltä, jotka eivät koskaan edes ajatelleet haluavansa sitä mitä kaikki haluavat, hän oppi salaisuuden miten koko maailman kanssa eletään rauhassa.

Katsellessaan suitsukkeen ainesten sekoittumista hän oppi sopusoinnun. Kukkien järjestelystä hän oppi kiittämisen tärkeyden. Eräänä päivänä metsän halki kulkiessaan hän levähti puun alla ja huomasi pikkuruisen puuntaimen kasvavan lähellä kaatunutta ja lahonnutta puuta. Tämä näky opetti hänelle elämän epävakaisuuden.

Päivän auringonvalo ja yön tuikkivat tähdet jatkuvasti virkistivät hänen henkeään. Näin Sudhana käytti hyödykseen pitkän matkansa kokemukset.

Niiden, jotka etsivät Valaistusta on pidettävä mieltään linnana ja koristeltava sitä. Heidän on avattava mielensä portit Buddhalle ja kunnioittaen ja nöyrästi kutsuttava hänet sisimpään huoneeseen ja siellä tarjottava hänelle uskon tuoksuvaa suitsuketta ja kiitollisuuden ja ilon kukkia.

II

HARJOITTELUTAVAT

1. Valaistusta etsiville on kolme harjoitustapaa, jotka on ymmärrettävä ja joita on noudatettava: 1) säännöt oikeaa käytöstä varten 2) oikea mielen keskittäminen 3) viisaus.

Mitä säännöt ovat? Kaikkien sekä tavallisten ihmisten että Valaistusta etsivien tulisi noudattaa hyvän käytöksen sääntöjä. Ihmisen on hillittävä sekä mieltään että ruumistaan ja vartioitava viittä aistiensa porttia. Hänen on varottava vähäpätöistäkin pahuutta ja pyrittävä alituisesti tekemään vain hyviä tekoja.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Mitä tarkoitetaan mielen keskittämisellä? Sillä tarkoitetaan sitä, että ahneiden ja pahojen halujen syntyessä ne saadaan heti poistettua ja näin mieli pidetään puhtaana ja rauhallisena.

Mitä on viisaus? Se on kyky täydellisesti ymmärtää ja kärsivällisesti hyväksyä Nelinkertainen Jalo Totuus, tietää mitä kärsimys ja sen luonto on, tietää kärsimyksen alkulähde, tietää mikä saa kärsimyksen lakkaamaan ja tuntee Jalo Polku, joka johtaa kärsimyksen lakkaamiseen. Niitä, jotka vilpittömästi noudattavat näitä kolmea harjoittelutapaa, voidaan oikeutetusti kutsua Buddhan opetuslapsiksi.

Olettakaamme, että aasi, joka ei edes ole lehmän näköinen ja jolla ei ole lehmän ääntä eikä sarvia seuraa lehmälaumaa ja julistaa: "Katso, minäkin olen lehmä! " Uskoisiko sitä kukaan? On yhtä hullua, jos ihminen ei noudata kolmea harjoitustapaa, mutta kerskailee olevansa pelastustien etsijä tai Buddhan opetuslapsi.

Ennen kuin maanviljelijä korjaa syksyllä sadon hänen on ollut kynnettävä pelto, kylvettävä siemenet, huolehdittava kastelusta ja kitkettävä keväällä rikkaruohot. Samoin on Valaistusta etsivän noudatettava kolmea harjoitustapaa. Maanviljelijä ei voi odottaa näkevänsä

versoja tänään, kasveja huomenna ja korjaavansa satoa ylihuomenna. Samoin ei Valaistusta etsivä voi odottaa poistavansa maallisia haluja tänään, kiintymistä maalliseen ja pahoja haluja huomenna ja saavuttavansa Valaistusta ylihuomenna.

Niin kuin kasvi saa osakseen maanviljelijän huolenpidon sen jälkeen kun siemen on kylvetty, vuodenaikojen vaihtuessa ja hedelmän kypsymisen aikana, niin on Valaistusta etsivän myös kärsivällisesti ja sisukkaasti viljetävä Valaistuksen peltoa noudattamalla kolmea harjoitustapaa.

2. On vaikea edetä polulla, joka johtaa Valaistukseen niin kauan kun ihminen on ahne mukavuudelle ja yllellisyydelle ja aistien halut häiritsevät mieltä. On suuri ero elämästä nauttimisen ja Todellisesta Polusta nauttimisen välillä.

Kuten aikaisemmin jo on selostettu, mieli on kaiken alkulähde. Jos mielessä on maalliset halut, on seurauksena väistämättömästi harha ja kärsimys, mutta jos mielen täyttää Todellinen Polku, on seurauksena yhtä varmasti onni, tyydytys ja Valaistus.

Siksi Valaistusta etsivän tulee pitää mielensä puhtaana ja kärsivällisesti noudattaa ja harjoittaa kolmea

Tie käytännölliseen saavutukseen

harjoitustapaa. Jos ihmiset noudattavat sääntöjä, he saavuttavat luonnollisesti mielen keskittämiskyvyn ja jos he saavuttavat mielen keskittämiskyvyn, on heille yhtä luonnollista viisauden saavuttaminen. Viisaus johtaa heidät sitten Valaistukseen.

Nämä kolme harjoitustapaa (sääntöjen noudattaminen, mielen keskittäminen ja aina viisaasti toimiminen) ovat todella oikea polku Valaistukseen. Noudattamatta niitä ihmiset ovat kauan aikaa koonnet mielen harhoja. He eivät saa riidellä maallisten ihmisten kanssa vaan heidän tulee kärsivällisesti mietiskellä puhtaan mielensä sisäisessä maailmassa saavuttaakseen Valaistuksen.

3. Jos analysoidaan näitä kolmea harjoitustapaa, niistä paljastuu kahdeksankertainen jalo polku, neljä näkemystä, joita on harkittava, neljä oikeata menettelytapaa, viisi voimanlähdettä, joita on käytettävä hyväksi ja kuuden käytännön kokonaisuus.

Kahdeksankertainen Jalo Polku viittaa oikeaan uskoon, oikeaan ajatustapaan, oikeaan puheeseen, oikeaan käytökseen, oikeaan elintapaan, oikeaan yritykseen, oikeaan muistiin ja oikeaan mietiskelyyn.

Oikea usko tarkoittaa Nelinkertaisen Totuuden läpikotaista ymmärtämistä, syyn ja seurauksen lakiin

uskomista ja sitä, että ei anneta ilmentysten ja halujen pettää itseään.

Oikea ajatustapa tarkoittaa päätöstä, jonka mukaan ei vaalita haluja, ei olla ahneita, ei vihaisia eikä tehdä yhtään vahingollista tekoa.

Oikea puhe tarkoittaa valheitten, joutopuheen, loukkaavien sanojen ja pettävän puheen välttämistä.

Oikea käytös tarkoittaa sitä, että mitään elämänmuotoa ei tuhota, ei varasteta eikä suoriteta aviorikosta.

Oikea elintapa tarkoittaa häpeää tuottavan elintavan välttämistä.

Oikea yritys tarkoittaa yritystä tehdä ahkerasti parhaansa kohti oikeaa suuntaa.

Oikea muisti tarkoittaa puhtaan ja ajattelevaisen mielen säilyttämistä.

Oikea mietiskely tarkoittaa mielen pitämistä oikeamielisenä ja rauhallisena, pyrkimystä ymmärtää mielen puhdas olemus.

4. Neljä seikkaa, joita on harkittava ovat seuraavat: 1) on pidettävä ruumista epäpuhtaana ja pyrittävä

Tie käytännölliseen saavutukseen

poistamaan kaikki kiintymykset siihen, 2) on ajateltava aisteja kärsimyksen alkulähteinä olipa niiden kivun tai mielihyvän aiheuttamat tunteet millaisia tahansa, 3) on ajateltava, että mieli on jatkuvassa virtauksen tilassa 4) on pidettävä kaikkea maailmassa syiden ja seurausten tuloksena ja on otettava huomioon ettei mikään pysy muuttumattomana ikuisuuksia.

5. Neljä oikeaa menettelytapaa ovat: 1) se, että estetään pahuuden syntyminen 2) pahuuden poistaminen heti kun sitä syntyy 3) hyvien tekojen rohkaiseminen 4) jo alkaineiden hyvien tekojen lisääntymisen ja jatkuvuuden rohkaiseminen. On pyrittävä noudattamaan näitä menettelytapoja.

6. Viisi voimanlähdettä ovat seuraavat: 1) luottamus uskoon 2) halu yritykseen 3) kyky olla altis 4) kyky keskittää mieltään ja 5) kyky säilyttää kirkas viisaus. Nämä viisi voimanlähdettä ovat tarpeellisia Valaistuksen saavuttamiseksi.

7. Kuuden käytännön kokonaisuus Valaistuksen rannan saavuttamiseksi sisältää lahjoitusten polun, sääntöjen noudattamisen polun, kestävyyyden polun, yrittävyyden polun, mielen keskittämisen polun ja viisauden polun. Näitä kuutta polkua seuraamalla voidaan ylittää harhojen rannalta Valaistuksen rannalle.

Lahjoitusten antaminen auttaa pääsemään eroon itsekkyydestä. Sääntöjen noudattaminen auttaa ajattelemaan muiden oikeuksia ja mukavuutta. Kestävyys auttaa hillitsemään pelkääväistä tai vihaista mieltä. Yritteliäisyys auttaa olemaan ahkera ja uskollinen. Mietiskelyn harjoittaminen auttaa hillitsemään vaeltavaista ja joutavanpäiväistä mieltä ja viisaus muuttaa pimeän ja sekavan mielen selväksi ja teräväksi ymmärrykseksi.

Lahjoitusten antaminen ja sääntöjen noudattaminen muodostaa perustan, joka on tarpeen linnan rakentamiselle. Kestävyys ja yritteliäisyys ovat linnan seinät, jotka suojelevat sitä ulkoisilta vihollisilta. Mietiskely ja viisaus ovat ihmisen oma haarniska, joka suojelee häntä elämän ja kuoleman hyökkäyksiltä.

Jos ihminen antaa lahjan vain silloin, kun se on hänelle hyödyllistä, tai jos on helpompi antaa kuin olla antamatta, on se tietysti lahja, mutta ei todellinen lahja. Todellinen lahja tulee myötätuntoisesta sydäimestä ennen kuin on tehty minkäänlaista pyyntöä. Todellinen lahja on sellainen, joka annetaan ei vain silloin tällöin vaan jatkuvasti.

Ei sekään ole todellinen lahjoitus, jos antamisen

jälkeen ihminen tuntee katumusta tai ylistää itseään. Todellinen lahja annetaan mielihyvin, unohtaen että itse on antaja ja unohtaen sekä lahjan saajan että lahjan itsensä.

Todellinen antamisen halu syntyy itsestään puhtaasta, myötätuntoisesta sydäimestä, jossa ei ole ajatustakaan hyödystä vaan toivo saavuttaa yhdessä Valaistus.

On seitsemän tapaa antaa lahjoituksia, joita voidaan noudattaa varallisuudesta riippumatta. Ensimmäinen tapa on ruumiillisten lahjoitusten antaminen. Tämä tarkoittaa työpalvelujen tarjoamista. Tämän antamisen korkein muoto on oman elämänsä luovuttaminen kuten seuraavassa kertomuksessa kerrotaan. Toinen tapa on hengellinen antaminen. Tämä tarkoittaa myötätuntoisen sydämen antamista muille. Kolmas tapa on silmien avulla antaminen. Tämä tarkoittaa lämpimän katseen antamista muille, mikä tuottaa heille rauhaa. Neljäs tapa on kasvojen avulla antaminen. Tämä tarkoittaa lämpimien ja hymyilevien kasvojen näyttämistä muille. Viides tapa on suullinen antaminen. Tämä tarkoittaa ystävällisten ja lämpimien sanojen antamista muille. Kuudes tapa on istuimen antaminen. Tämä tarkoittaa oman istuimen antamista muille. Seitsemäs tapa on suojan antaminen. Tämä tarkoittaa yösijan antamista. Näitä tapoja voi noudattaa kuka tahansa jokapäiväisessä elämässä.

8. Oli kerran prinssi nimeltään Sattva. Kerran hän meni vanhempien veljiensä kanssa leikkimään metsään. Siellä he näkivät nälkiintyneen naarastikerin, joka näytti haluavan syödä omat pentunsa nälkensä tyydyttääkseen.

Vanhemmat veljet juoksivat pakoon pelosta, mutta Sattva kiipesi kalliolle ja heittäytyi tiikerin jalkoihin pelastaakseen tiikerinpentujen hengen.

Prinssi Sattva teki tämän hyvän teon vaiston-varaisesti, mutta mielessään hän ajatteli: Tämä ruumis on muuttuvainen, olen rakastanut tätä ruumista ajattelemattakaan sen hylkäämistä, mutta nyt lahjoitan sen tälle naarastiikerille, jotta saavuttaisin Valaistuksen. Näin ajatellen prinssi Sattva osoitti todellista päättäväisyyttä Valaistukseen pyrkimisessään.

9. On Olemassa Neljä Rajatonta Mielentilaa, joita Valaistusta etsivän on vaalittava. Ne ovat sääli, hellyys, ilo ja mielen tyyneys. Ahneus voidaan poistaa vaalimalla sääliä, viha vaalimalla hellyyttä, kärsimys voidaan poistaa vaalimalla iloa ja mielentyyneyttä vaalimalla voidaan poistaa tapa erotella ihmiset ystäviin ja vihollisiin.

Suuri sääli tekee ihmisistä onnellisia ja tyytyväisiä, suuri hellyys poistaa kaiken, mikä ei tee ihmisistä onnellisia ja tyytyväisiä. Ilo tekee ihmisistä onnellisia ja

Tie käytännölliseen saavutukseen

tyytyväisiä antaen heille iloisen mielen. Kun kaikki ovat onnellisia ja tyytyväisiä, vallitsee suuri rauha ja silloin ihmisillä on yhtäläiset tunteet kaikkia kohtaan.

Näitä Neljää Rajatonta Mielentilaa tulee vaalia huolella ja näin päästään eroon ahneudesta, vihasta, kärsimyksestä, vihan ja rakkauden tunteista, mutta se ei ole helppoa. Ilkeästä mielestä on yhtä vaikea päästä eroon kuin vahtikoirasta ja oikea mieli katoaa yhtä helposti kuin hirvi metsään. Ilkeää mieltä on yhtä vaikea poistaa kuin kiveen kaiverrettuja kirjaimia ja oikea mieli katoaa yhtä helposti kuin veteen piirretyt kirjaimet. On todella vaikein asia maailmassa pyrkiä Valaistukseen.

10. Oli kerran nuori mies nimeltään Srona, joka oli syntynyt varakkaaseen perheeseen. Hänen terveytensä oli heikko. Hän oli vilpitön Valaistuksen etsijä ja hänestä tuli Siunatun opetuslapsi. Kulkiessaan Valaistukseen johtavaa polkua hän yritti niin kovasti, että lopulta hänen jalkansa vuotivat verta.

Siunattu sääli häntä ja sanoi: "Srona poikani, oletko koskaan kotona opiskellut harpun soittoa? Tiedäthän, ettei harpusta lähde ääntä, jos kielet on pingotettu liian tiukalle tai jos ne ovat liian löysällä. Harppu soi vain jos kielet on pingotettu oikein.

Valaistuksen etsiminen on kuin harpun kielien pingottaminen. Et voi saavuttaa Valaistusta, jos annat mielesi kielien olla liian löysällä tai jos pingotat ne liian tiukalle. Sinun on oltava harkitsevainen ja toimittava viisaasti.” Sronalle nämä sanat olivat hyvin hyödyllisiä ja lopulta hän saavutti etsimänsä.

11. Oli kerran prinssi, joka oli taitava käyttämään viittä asetta. Kerran palatessaan harjoituksista hän tapasi hirviön, jota ei voitu millään haavoittaa.

Hirviö aloitti hyökkäyksen prinssiä kohtaan, mutta tämä ei säikähtänyt. Prinssi ampui hirviöön nuolen, mutta se putosi vahingoittamatta hirviötä. Sitten hän heitti keihään, joka ei kuitenkaan lävistänyt hirviötä. Seuraavaksi hän sinkosi kangen ja heittokeihään, mutta nekään eivät vahingoittaneet hirviötä. Sitten hän käytti miekkaansa, mutta se katkesi. Lopulta prinssi hyökkäsi hirviön kimppuun iskien sitä nyrkeillään ja potkien, mutta sekin oli turhaa. Hirviö otti hänet valtaviin käsiinsä ja piti tiukasti kiinni. Prinssi yritti käyttää aseenaan päätänsä, mutta siitä ei ollut apua.

Hirviö sanoi: “Sinun on hyödytöntä vastustella, minä ahmaisen sinut suuhuni.” Mutta prinssi vastasi: “Saatat ajatella, että olen käyttänyt kaikki aseeni ja että olen nyt avuton, mutta vielä minulla on jäljellä yksi ase. Jos syöt minut, tuhoan sinut sisältä päin.” Prinssin

rohkeus hämmensi hirviötä ja se kysyi: "Miten voit tehdä sen? Prinssi vastasi: "Totuuden voimalla."

Hirviö päästi prinssin silloin vapaaksi ja pyysi häntä opettamaan totuuden.

Tämän tarinan opetus on rohkaista opetuslapsia olemaan sitkeitä yrityksissään ja olemaan säikähtämättä monia vastaantulevia takaiskuja.

12. Sekä sietämätön itsevarmuus että häpeämättömyys loukkaavat ihmiskuntaa, mutta häväistys ja häpeä suojelevat sitä. Ihmiset kunnioittavat vanhempiaan, vanhempia henkilöitä, veljiään ja siskojaan, koska ovat herkkiä häväistykselle ja häpeälle. Itsetutkiskelun jälkeen on ansiokasta pidättäytyä kunniasta ja tuntea häpeää tarkkaillessa muita ihmisiä.

Jos ihmisellä on katuva mieli, hänen syntinsä katoavat, mutta jos hän ei kadu, hänen syntinsä jatkuvat ja tuomitsevat hänet ikuisesti.

Vain se, joka kuulee todellisen opetuksen oikein ja ymmärtää sen merkityksen ja suhteen itseensä voi ottaa sen vastaan ja hyödyntää sitä.

Jos ihminen pelkästään kuulee todellisen opetuksen eikä ota siitä opikseen, hän epäonnistuu Valaistuksen etsinnässä.

Usko, vaatimattomuus, nöyryys, kärsivällisyys, onnistus ja viisaus ovat suuria voimanlähteitä sille, joka etsii Valaistusta. Näiden joukossa viisaus on suurin, muut ovat vain viisauden muotoja. Jos ihminen Valaistukseen pyrkiessään rakastaa maallista, harrastaa joutopuhetta tai etsiessään tietä jopa nukahtaa, hän poistuu Valaistuksen polulta.

13. Valaistukseen pyrkimisessä jotkut saattavat onnistua pikemmin kuin toiset. Ei pidä siksi lannistua jos nähdään toisten saavuttavan Valaistuksen toisia aikaisemmin.

Jos ihminen harrastaa jousiammuntaa, hän ei odota nopeaa menestystä vaan tietää, että jos hän harjoittelee kärsivällisesti, hänestä tulee entistä tarkempi. Joki alkaa pienenä purona, mutta suurenee kunnes se lopulta virtaa suureen valtamereen.

Jos ihminen näiden esimerkkien tavoin harjoittelee kärsivällisesti ja sitkeästi, hän varmasti saavuttaa Valaistuksen.

Kuten on jo selitetty, jos ihminen pitää silmänsä avoinna, hän löytää opetuksen kaikkialta ja näin hänen mahdollisuutensa Valaistuksen saavuttamiseen ovat loputtomat.

Oli kerran mies, joka oli polttamassa suitsuketta. Hän pani merkille, ettei tuoksu tullut eikä mennyt, ei ilmestynyt eikä kadonnut. Tämä vähäpätöinen tapaus johti hänet Valaistukseen.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Oli kerran mies, jota piikki pisti jalkaan. Hän tunsi pistävän kivun ja tuli ajatelleeksi, että kipu oli vain mielen reaktio. Tätä seurasi syvempi ajatus, että mieli saattaa päästä valloilleen, jos sitä ei hillitä tai että se voi puhdistautua, jos se onnistutaan hillitsemään. Näiden ajatusten avulla hän vähän myöhemmin saavutti Valaistuksen.

Oli toinen mies, joka oli hyvin sita. Eräänä päivänä ahnetta mieltään ajatellessaan hän tajusi, että ahneet ajatukset olivat vain lastuja ja sytykkeitä, joita viisaus voisi polttaa ja kuluttaa. Tämä oli hänen Valaistuksensa alku.

On olemassa vanha sanonta: "Pidä mielesi rauhallisena. Jos mieli on rauhallinen, koko maailma on rauhallinen." Ajattele näitä sanoja. Ajattele sitä, että kaikki maailman eroavaisuudet ovat mielen näkemyksiä. Noissa sanoissa on polku Valaistukseen. Valaistuksen polut ovat todella lukemattomat.

III USKON TIE

1. Niitä, jotka hakevat suojaa kolmesta aarteesta, Buddhasta, Dharmasta ja Samghasta, kutsutaan Buddhan

opetuslapsiksi. Buddhan opetuslapset noudattavat mielen hillinnän neljää kohtaa: sääntöjä, uskoa, lahjoitusten antamista ja viisautta.

Buddhan opetuslapset noudattavat viittä sääntöä: älä tapa, älä varasta, älä suorita aviorikosta, älä valehtelee, älä käytä päihdyttäviä aineita.

Buddhan opetuslapset uskovat Buddhan täydelliseen viisauteen. He yrittävät välttää ahneutta ja itsekkyyttä ja harjoittaa lahjoitusten antamista. He ymmärtävät syyn ja seurauksen lain ja pitävät mielessään elämän katoavaisuuden ja käyttäytyvät viisauden normien mukaisesti.

Itään kallistuva puu kaatuu luonnollisesti itään. Samoin ne, jotka kuuntelevat Buddhan opetusta ja säilyttävät uskonsa, varmasti syntyvät Buddhan Puhtaassa Maassa.

2. On jo oikein todettu että niitä, jotka uskovat kolmeen aarteeseen-Buddhaan, Dharmaan ja Samghaan-kutsutaan Buddhan opetuslapsiksi.

Buddha saavutti täydellisen Valaistuksen ja käytti saavutustaan vapauttaakseen ja siunatakseen koko ihmis-kuntaa. Dharma on totuus, Valaistuksen henki ja sitä selittävä oppi. Samgha on Buddhaan ja Dharmaan uskovien täydellinen veljeys.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Puhumme Buddhalaisuudesta, Dharmasta ja veljeydestä kuin ne olisivat kolme eri asiaa, mutta todellisuudessa ne ovat yhtä. Buddha julistaa itseään Dharmassa ja toteuttaa itsensä veljeydellä. Siksi Dharmaan uskominen ja veljeyden vaaliminen tarkoittaa Buddhaan uskomista ja Buddhaan uskominen tarkoittaa Dharmaan uskomista ja veljeyden vaalimista.

Siksi ihmiset vapautuvat ja saavat valaistuksen yksinkertaisesti uskomalla Buddhaan. Buddha on täysin valaistunut ja hän rakastaa jokaista niin kuin ainutta lasta rakastetaan. Jos siis ihminen pitää Buddhaa vanhempinaan, hän samastuu Buddhaan ja saavuttaa Valaistuksen.

Niitä, jotka kunnioittavat Buddhaa kuin vanhempiaan, tukee Buddhan viisaus ja heidät täyttää Buddhan armo.

3. Ei mikään tässä maailmassa tuota enemmän hyötyä kuin Buddhaan uskominen. On antoisaa vaikka vain kuulla Buddhan nimi, uskoa häneen ja olla tyytyväinen vaikka vain hetken.

On sen tähden tehtävä itsensä onnelliseksi etsimällä Buddhan opetuksia huolimatta koko maailmaa täytävästä palosta.

On vaikea tavata opettajaa, joka osaa selittää Dharman. On vielä vaikeampaa tavata Buddha. Kaikkein vaikeinta on kuitenkin uskoa hänen opetuksiinsa.

Mutta nyt kun olet tavannut Buddhan, jota on vaikea tavata ja kun sinulle on selitetty se, mitä on vaikea kuulla, sinun tulee iloita ja uskoa Buddhaan.

4. Ihmiselon pitkällä matkalla usko on paras seuralainen; se on paras virkistys matkan varrella ja se on arvokkain omaisuus.

Usko on käsi, joka ottaa vastaan Dharman, se on puhdas käsi, joka ottaa vastaan kaikki hyveet. Usko on tuli, joka kuluttaa loppuun kaikki maallisten halujen epäpuhtaudet, se poistaa taakan, se on tietä näyttävä opastin.

Usko poistaa ahneuden, pelon ja ylpeyden, se opettaa kohteliaisuutta ja kunnioitusta toisia kohtaan ja vapauttaa olosuhteiden kahleista, se antaa rohkeutta kohdata vaikeudet, se antaa voimaa vastustaa kiusauksia, se mahdollistaa tekojen pitämisen puhtaina ja rikastuttaa mieltä viisaudella.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Usko on rohkaisija pitkällä ja väsyttävällä tiellä ja se johtaa Valaistukseen.

Usko saa meidät tuntemaan, että olemme Buddhan läheisyydessä ja se vie meidät sinne, missä Buddhan käsivarret meitä kannattavat. Usko pehmentää kovaa ja itsekästä mieltämme ja antaa meille ystävällisyyttä ja ymmärtäviäistä myötätuntoa.

5. Ne, joilla on usko, saavat viisauden tunnistaa missä tahansa kuulemassaan Buddhan opetuksen. Ne, joilla on usko, saavat viisauden nähdä, että kaikki on pelkkää ilmestystä, joka syntyy syiden ja olosuhteiden lain johdosta. Usko antaa heille viisauden ja kyvyn sopeutua rauhallisesti olosuhteisiinsa.

Usko antaa heille viisauden todeta elämän katoavaisuus ja suosion olla yllättymättä tai surematta minkään johdosta, mikä tulee vastaan elämässä tietäen, että miten olosuhteet ja ilmentymät muuttuvatkin, elämän totuus pysyy aina muuttumattomana.

Uskolla on kolme merkittävää aspektia: katumus, iloitseva ja vilpitön kunnioitus toisten hyveitä kohtaan ja Buddhan ilmestymisen kiitollinen vastaanotto.

Ihmisen tulee viljellä näitä uskon kolmea aspektia. Heidän on oltava herkkiä epäonnistumisilleen ja epäpuhtauksilleen, heidän on hävettävä niitä ja tunnustettava ne, heidän on tunnustettava toisten hyvät piirteet ja teot ja ylistettävä heitä ja heidän tulee alituisesti toivoa voitavansa toimia ja elää Buddhan kanssa.

Uskon mieli on vilpitön mieli. Se on syvällinen mieli, joka on vilpittömän iloinen siitä, että Buddha voimallaan johtaa sen Buddhan Puhtaaseen Maahan.

Buddha antaa voiman uskoon, joka johtaa ihmiset Puhtaaseen Maahan, voiman, joka puhdistaa heidät ja joka suojelee heitä itsepetokselta. Vaikka ihmisillä olisi uskoa vain hetkeksi, kuullessaan Buddhan nimeä ylistettävän kaikkialla maailmassa heidät johdetaan hänen Puhtaaseen Maahansa.

6. Uskoa ei lisätä maalliseen mieleen, se on mielen Buddha-luonnon ilmentymä. Se, joka ymmärtää Buddhaa, on itse Buddha; se, joka uskoo Buddhaan, on itse Buddha.

On kuitenkin vaikea löytää ja saada takaisin oma Buddha-luontonsa. On vaikeaa säilyttää puhdas mieli jatkuvassa ahneuden, vihan ja maallisen himon kamppailussa. Sen voi kuitenkin tehdä uskon avulla.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Sanotaan, että myrkyllisten Eranda-puiden täytämässä metsässä kasvaa vain näitä puita, ei tuoksuvia Chandana-puita. On ihme, jos Chandana-puu kasvaa Eranda-metsässä. Samalla tavalla on ihme, että usko Buddhaan kasvaa ihmissyömissä.

Sen tähden uskoa Buddhaan uskomiseen kutsutaan "juurettomaksi" uskoksi. Se tarkoittaa, ettei sillä ole juuria, joista se voisi kasvaa ihmismielessä vaan sillä on juuri, josta se kasvaa Buddhan säälivässä mielessä.

7. Täten usko on hedelmällistä ja pyhää. Mutta on vaikeaa herättää usko laiskassa mielessä. Ihmismielen syvyyksissä piilee erityisesti viisi epäilystä, jotka pyrkivät lannistamaan uskoa.

Ensiksikin epäily Buddhan viisautta kohtaan; toiseksi epäily Buddhan opetuksia kohtaan; kolmanneksi epäily Buddhan opetuksia selittävää ihmistä kohtaan; neljänneksi epäily siitä ovatko ehdotetut tiet ja menettelytavat Jalon Polun noudattamiseksi luotettavia ja viidenneksi on ihmisiä, jotka ylpeän ja kärsimättömän mielensä vuoksi saattavat epäillä niiden vilpittömyyttä, jotka ymmärtävät ja noudattavat Buddhan opetuksia.

Ei ole tosiaankaan mitään kauhistuttavampaa kuin epäily. Epäily erottaa ihmiset toisistaan. Se on myrkky, joka hajottaa ystävyys ja rikkoo miellyttävät suhteet. Se on piikki, joka ärsyttää ja loukkaa. Se on miekka, joka tappaa.

Uskon alku oli kauan sitten Buddhan säälin istut-tama. Kun ihmisellä on usko, hänen tulee ymmärtää tämä ja olla hyvin kiitollinen Buddhalle hänen hyvydestään.

Ei pidä koskaan unohtaa, että ihminen ei ole herännyt uskoon oman säälinsä ansiosta vaan Buddhan säälin ansiosta, joka kauan sitten heitti uskon puhtaan valon ihmismieleen ja hajotti heidän tietämättömyytensä pimeyden.

Se, joka nyt nauttii uskosta, on saanut sen perin-nöksi. Vaikka viettäisi tavallista elämää, voi syntyä Puhtaassa Maassa, koska uskoon voi herätä Buddhan kauan kestäneen säälin ansiosta.

On todella vaikeaa syntyä tähän maailmaan, on vaikeaa kuulla Dharmaa, on vielä vaikeampaa herätä uskoon. Siksi jokaisen tulee parhaan kykynsä mukaan yrittää kuulla Buddhan opetuksia.

IV PYHIÄ SANONTOJA

1. "Hän solvasi minua; hän nauroi minulle, hän löi minua." Ihmisen viha ei laannu niin kauan kun hän ajattelee näin.

Viha ei laannu niin kauan kun kannetaan kaunaa. Viha laantuu heti, kun kauna unohtuu.

Jos kattoa ei ole tehty kunnolla tai jos se on korjauksen tarpeessa, sadevesi vuotaa taloon. Samoin ahneus pääsee mieleen, jota ei ole kunnolla harjoitettu tai joka ei ole hallinnassa.

Laiskuus on oikotie kuolemaan ja ahkeruus on elämän tie. Tyhmät ovat laiskoja, viisaat ahkeria.

Nuolten tekijä yrittää saada nuolistaan suoria; samoin viisas yrittää pitää mielensä suorana.

Häiriintynyt mieli hyppii alituisen sinne tänne ja sitä on vaikea hallita. Tyyni mieli on rauhainen. On siksi viisasta pitää mieli hallinnassa.

Ihmisen oma mieli, ei vihollisen eikä vastustajan mieli, houkuttelee hänet pahoille teille.

Se, joka suojelee mieltään ahneudelta, vihalta ja hulluudelta nauttii todellisesta ja kestävästä rauhasta.

2. Kauniiden sanojen puhuminen, mutta niiden mukaan toimimatta jättäminen on kuin ihana kukka ilman tuoksua.

Kukan tuoksu ei virtaa tuulta vasten, mutta hyvän ihmisen kunnia virtaa tuultakin vasten maailmaan.

Unettomasta yö tuntuu pitkältä, väsyneestä matkamiehestä matka näyttää pitkältä. Samoin harhan ja kärsimyksen aika tuntuu pitkältä ihmisestä, joka ei tunne oikeata oppia.

Matkalle seuralaiseksi tulee valita ihminen, jolla on samanlainen tai parempi mieli. On parempi matkustaa yksin kuin hullun kanssa.

Vilpillistä ja ilkeää ystävää on pelättävä enemmän kuin villipetoa. Villipeto voi vahingoittaa ruumista, mutta ilkeä ystävä vahingoittaa mieltä.

Niin kauan kun ihminen ei voi hallita omaa mieltään kuinka hän voisi saada tyydytystä ajatuksista kuten "tämä on poikani" tai "tämä on aarteeni"? Typerä ihminen kärsii moisista ajatuksista.

Tie käytännölliseen saavutukseen

On parempi, jos typerä ihminen tietää olevansa typerä kuin jos hän kuvittelee olevansa viisas.

Lusikka ei tunne sillä olevan ruoan makua. Typerä ihminenkään ei ymmärrä viisaan ihmisen viisautta vaikka olisi tekemisissä neron kanssa.

Tuore maito on hidasta juoksettumaan. Syntikään ei tuota heti pahaa. Synti on ennemminkin kuin tulinen hiili piillen ja kytien tuhkassa ja aiheuttaen lopulta suuren palon.

On typerää ihmisen haluta etuoikeuksia, ylennystä, voittoa tai kunniaa, sillä sellaiset halut eivät koskaan voi tuottaa onnea vaan sen sijaan tuottavat kärsimystä.

Hyvää ystävää, joka osoittaa virheet ja puutteellisuudet ja nuhtelee pahuutta, on kunnioitettava aivan kuin hän paljastaisi piilotetun aarteiden.

3. Ihminen, joka on hyvillään saadessaan hyvän ohjeen, nukkuu rauhallisesti, sillä hänen mielensä on täten puhdistettu.

Kirvesmies yrittää saada laudoista suoria; nuolentekijä nuolistaan tasapainotettuja; kasteluojan kaivaja

yrittää saada veden virtaamaan tasaisesti. Samoin viisas ihminen yrittää hallita mieltään, jotta se toimisi tasaisesti ja todenmukaisesti.

Tuuli ei horjuta suurta kiveä; kunnia ja solvaus eivät horjuta viisasta ihmistä.

Itsensä voittaminen on suurempi voitto kuin tuhansien voittaminen taistelussa.

On parempi elää yksi ainut päivä ja kuulla hyvä opetus kuin elää sata vuotta sellaista opetusta tuntematta.

Itseään kunnioittavan on alituisesti oltava varuillaan ettei joutuisi pahojen halujen valtaan. Ainakin kerran elämässä, joko nuoruudessa, keski-iässä tai edes vanhuudessa, tulisi herättää usko.

Maailmassa palaa alituisen ahneuden, vihan ja hulluuden tulet. Moisia vaaroja tulee mitä pikimmiten paeta.

Maailma on kuin kupla. Se on kuin hämähäkin seitti. Se on kuin likaisen ruukun jättämä tahra. Ihmisen tulee alituisesti varjella mielensä puhtautta.

Tie käytännölliseen saavutukseen

4. Tulee välttää kaikkea pahaa, etsiä hyvää, säilyttää mielen puhtaus; tämä on Buddhan opetusten henki.

Kärsivällisyys on yksi kaikkein vaikeimmista asioista, mutta kärsivällinen saavuttaa lopullisen voiton.

Kauna on poistettava, jos kaunaa tunnetaan; suru on poistettava, jos ollaan surun vallassa; ahneus on poistettava, jos ollaan vajottu ahneuteen. Puhtaan, epätsekkään elämän viettämiseksi ei saa pitää mitään omanaan täällä yltäkylläisyyden keskellä.

On suuri etu olla terveenä; on rikkautta parempi tyytyä siihen, mitä itsellään on; luotettavuus on ystävyyden todellinen merkki; on korkein onni saavuttaa Valaistus.

Jos ihminen inhoaa pahuutta, tuntee olonsa tyyneksi, tuntee mielihyvää kuunnellessaan hyviä opetuksia, jos ihminen tuntee näin ja arvostaa näitä tuntemuksia, hän on vapaa pelosta.

Älä kiinny siihen mistä pidät, älä tunne inhoa sitä kohtaan mistä et pidä. Suru, pelko ja sidonnaisuus syntyvät kiintymyksistä ja vastenmielisyydestä.

5. Ruoste syntyy raudasta ja tuhoaa sen. Samoin pahuus syntyy ihmismielestä tuhoten ihmisen.

Pyhä kirja, jota ei lueta vilpittömästi, pölyttyy pian. Talo, jota ei korjata, kun on tarpeen, likaantuu. Samoin laiska ihminen saastuu.

Epäpuhtaat teot tahraavat ihmisen; saituus tahraa lahjoituksen. Samoin pahat teot tahraavat ei ainoastaan tätä elämää vaan myös tulevat elämät.

Eniten on kuitenkin pelättävä tietämättömyyden epäpuhtautta. Ihminen ei voi toivoa puhdistavansa ruumistaan eikä mieltään ennen kuin tietämättömyys on poistettu.

On helppoa vajota häpeämättömyyteen, olla häyytön ja julkea kuin varis, loukata toisia katumusta tuntematta.

On todella vaikeaa olla nöyrä, tuntea kunnioitusta, vapautua kaikesta kiintymyksestä, pysyä puhtaana sekä ajatuksissa että teoissa ja tulla viisaaksi.

On helppo osoittaa toisten virheet, mutta vaikea myöntää omat virheensä. Ihminen kuuluttaa muiden syntejä ajattelemta, mutta piilottaa omat syntinsä niin kuin peluri piilottaa ylimääräiset noppansa.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Linnut, savu tai myrsky eivät jätä jälkeä taivaalle; huonossa opissa ei ole Valaistusta; tässä maailmassa mikään ei ole pysyvää, ainoastaan valaistunut mieli on horjumaton.

6. Niin kuin ritari vartioi linnansa portteja on ihmisen vartioitava mieltään ulkoisilta ja sisäisiltä vaaroilta, vartiointia ei saa laiminlyödä hetkeksikään.

Ihminen on itsensä herra, hän on keidas, johon voi luottaa. Sen tähden jokaisen on ennen kaikkea hallittava itsensä.

Ensimmäiset askeleet kohti hengellistä vapautta maallisista kahleista ovat mielen hallinta, joutopuheen lopettaminen ja mietiskelyn aloittaminen.

Aurinko valaisee päivän, kuu kaunistaa yön, kuri lisää soturin arvokkuutta. Samoin hiljainen mietiskely erottaa Valaistusta etsivän.

Se, joka ei pysty valvomaan viittä aistiaan — silmiään, korviaan, nenäänsä, kieltään ja ruumistaan — ja joka joutuu ympäristön houkuttelemaksi, ei pysty harjoittamaan saavuttaakseen Valaistuksen. Se, joka lujasti valvoo viittä aistiaan ja hallitsee mieltään, pystyy saavuttamaan Valaistuksen.

7. Se, johon vaikuttavat kiintymykset ja vastenmielisyydet, ei voi oikein ymmärtää olosuhteiden merkitystä ja hän on taipuvainen joutumaan niiden valtaan. Se, joka on vapaa kiintymyksistä, ymmärtää olosuhteet oikein ja hänelle kaikki on uutta ja merkityksellistä.

Onni seuraa surua, suru seuraa onnea, mutta kun ihminen ei tee eroa onnen ja surun välillä, hyvän ja pahan teon välillä, hän pystyy ymmärtämään vapauden.

Tulevaisuudesta huolehtiminen ja menneen katuminen on kuin katkaistu ja lakastuva ruoko.

Sekä ruumiin että mielen terveyden salaisuus on se, ettei surra mennyttä, ei huolehdi tulevaisuudesta eikä pelätä ongelmia vaan eletään viisaasti ja rehellisesti nykyisyydessä.

Älä asu menneisyydessä, älä uneksi tulevasta, keskitä mielesi nykyhetkeen.

On antoisaa suorittaa tämän päivän velvollisuudet hyvin, älä yritä välttää niitä tai siirtää huomiseksi. Toimimalla nyt voit elää hyvän päivän.

Tie käytännölliseen saavutukseen

Viisaus on paras opastaja ja usko paras seuralainen. On yritettävä paeta tietämättömyyden ja kärsimyksen pimeyttä ja etsittävä Valaistuksen valoa.

Jos ihmisen rutumis ja mieli ovat hallinnassa, hänen on todistettava se kunniakkain teoin. Se on pyhä velvollisuus. Usko on silloin hänen rikkautensa, vilpittömyys antaa hänen elämälleen hyvän maun ja hyvien tekojen kartuttaminen on hänen pyhä tehtävänsä.

Elämän matkalla usko on ravinto, hyvät teot suoja, viisaus päivän valo ja oikea mietiskely suoja yöllä. Jos ihminen viettää puhdasta elämää, mikään ei voi häntä tuhota. Jos hän on voittanut ahneuden, mikään ei rajoita hänen vapauttaan.

Ihmisen on unohdettava itsensä perheensä vuoksi. Perhe tulee unohtaa kylän vuoksi. Kylä on unohdettava kansan vuoksi. Kaikki on unohdettava Valaistuksen vuoksi.

Kaikki on muuttuvaa, kaikki ilmestyy ja katoaa. Ei ole siunattua rauhaa ennen kuin ihminen pääsee elämän ja kuoleman kärsimyksen ulottumattomiin.

VELJEYS

ENSIMMÄINEN LUKU

VELJEYDEN VELVOLLISUUDET

I

KODITTOMAT VELJET

1. Sen, joka haluaa tulla opetuslapsekseni, on oltava halukas luopumaan suhteistaan perheeseensä, seuraelämästä ja kaikesta riippuvaisuudesta varakkuuteen.

Joka on Dharman vuoksi luopunut kaikista tällaisista suhteista ja jolla ei ole pysyvää paikkaa ruumiilleen eikä mielelleen on tullut opetuslapsekseni ja häntä kutsutaan kodittomaksi veljeksi.

Vaikka hänen jalkansa jättäisivät jälkensä minun askeleihini ja hänen kätensä kantaisivat minun vaatteitani, mutta jos ahneus sokaisee hänen mieltään on hän kaukana minusta. Vaikka hän pukeutuisi munkin tavoin mutta jos hän ei hyväksy oppia, ei hän näe minua.

Mutta jos hän on poistanut kaiken ahneuden ja hänen mielensä on puhdas ja rauhallinen, on hän lähellä minua vaikka olisi tuhansien mailien päässä. Jos hän ottaa vastaan Dharman, hän näkee siinä minut.

2. Opetuslapseni! Kodittomien veljien on noudatettava neljää sääntöä ja rakennettava niille elämänsä.

Ensiksikin heidän on pukeuduttava vanhoihin, hylättyihin vaatteisiin. Toiseksi he saavat ruokansa kerjäämällä almuja. Kolmanneksi heidän kotinsa on siellä missä yö heidät löytää, puun alla tai kivellä. Neljänneksi he käyttävät vain erikoista lääkettä, joka on valmistettu virtsasta.

Kulhon kantaminen ja talosta taloon kulkeminen on kerjäläisen elämää, mutta veljeä eivät muut pakota niin tekemään, häntä eivät pakota siihen olosuhteet eivätkä houkutukset, hän tekee sen omasta vapaasta tahdostaan, sillä hän tietää, että uskon elämä pitää hänet poissa elämän harhoista, auttaa häntä välttämään kärsimystä ja johtaa hänet Valaistukseen.

Kodittoman veljen elämä ei ole helppoa. Hänen ei pidä ryhtyä siihen ellei hän pysty pitämään mieltään vapaana ahneudesta ja vihasta tai ellei hän pysty hallitsemaan mieltään tai viittä aistiaan.

3. Uskoakseen olevansa koditon veli ja pystyäkseen vastaamaan, jos siitä kysytään, on kyettävä sanomaan:

“Olen valmis ottamaan vastaan kaiken, mitä tarvitaan kodittomana veljenä olemiseen. Olen vilpitön ja

Veljeyden velvollisuudet

Yritän saavuttaa päämääräni tulla kodittomaksi veljeksi. Olen kiitollinen niille, jotka auttavat minua lahjoituksin ja yritän tehdä heistä onnellisia rehellisyydelläni ja hyvällä elämälläni.”

Ollakseen koditon veli on harjoitettava itseään monin tavoin: on tunnettava häpeää epäonnistuuessaan, on pidettävä ruumis, puhe ja mieli puhtaina, jos elämästä aiotaan saada puhdas; on varjeltava viittä aistia, ei saa menettää mielen hallintaa ohimenevän nautinnon vuoksi, ei saa ylistää itseään eikä moittia toisia, ei saa olla laiska eikä antautua nukkumaan pitkään.

Illalla tulisi olla aikaa hiljaiselle mietiskelylle ja lyhyelle kävelyllä ennen levolle laskeutumista. Rauhallista unta varten on maattava oikealla kyljellä ja pidettävä jalat yhdessä. Viimeisen ajatuksen on oltava ajatus siitä ajasta, jolloin haluaa nousta aamuvarhaisella. Varhain aamulla tulee olla aikaa taas rauhalliselle mietiskelylle ja sen jälkeiselle kävelyllä.

Päivän aikana on jatkuvasti pidettävä mieli alttiina, hallittava sekä ruumista että mieltä, vastustettava taipumusta ahneuteen, vihaan, hulluuteen, uneliaisuuteen, tarkkaamattomuuteen, katumukseen, epäilyyn ja kaikkia maallisia haluja kohtaan.

Täten mielen ollessa keskittynyt on viljeltävä oivalista viisautta ja pyrittävä ainoastaan täydelliseen Valaistukseen poistaen maalliset halut.

4. Jos koditon veli itsensä unohtaen hairahtaa ahneuteen, vihaan, kaunaan, mustasukkaisuuteen, omahyväisyyteen, itsensä ylistämiseen tai vilpillisyyteen, on hän kuin terävää, kaksiteräistä vain ohuella kankaalla peitettyä miekkaa kantava ihminen.

Ihminen ei ole koditon veli vain koska on pukeutunut munkin kaapuun ja koska kantaa kerjäläisen kulhoa. Ihminen ei ole koditon veli vain koska osaa helposti lausua pyhiä kirjoituksia. Sellainen ihminen on mitätön kuin olkinukke eikä sen enempää.

Vaikka ihminen näyttäisi munkilta, ei hän voi poistaa maallisia halujaan. Ei hän ole koditon veli. Ei voida kutsua pelkkää munkin kaapuun verhottua lasta kodittomaksi veljeksi.

Vain niitä, jotka pystyvät keskittämään ja hillitsemään mieltään, jotka saavuttavat viisauden, jotka ovat poistaneet kaikki maalliset halut ja joiden ainut tarkoitus on saavuttaa Valaistus, voidaan kutsua kodittomiksi veljiksi.

Todellinen koditon veli päättää saavuttaa Valais-

Veljeyden velvollisuudet

tuksen vaikka hän menettäisi viimeisen veripisaransa ja vaikka hänen luunsa murenisivat jauhoksi. Sellainen ihminen parastaan yrittäen saavuttaa lopulta päämääränsä ja osoittaa sen kyvyllään tehdä kodittoman veljen ansiokkaita tekoja.

5. Kodittoman veljen tehtävä on kantaa eteenpäin Buddhan opetusten valoa. Hänen on saarnattava jokaiselle, hänen on herätettävä nukkuvia, hänen on korjattava vääriä ajatuksia, hänen on autettava ihmisiä saamaan oikea näkemys, hänen on mentävä kaikkialle levittämään opetusta oman henkensä uhallakin.

Kodittoman veljen tehtävä ei ole helppo, joten siihen pyrkivän on pidettävä yllään Buddhan vaatteita, istuttava Buddhan istuimella ja astuttava sisään Buddhan huoneeseen.

Buddhan vaatteiden pitäminen tarkoittaa nöyränä olemista ja kärsivällisyyden harjoittamista; Buddhan istuimella istuminen tarkoittaa kaiken pitämistä aineettomana ja sitä, ettei omaa kiintymyksiä; Buddhan huoneeseen astuminen tarkoittaa hänen kaikkea ympäröivän suuren säälinsä jakamista ja myötätuntoa kaikkea kohtaan.

6. Niiden, jotka haluavat opettaa Buddhan opetuksia on otettava huomioon neljä seikkaa: ensiksikin on ajateltava omaa käytöstään, toiseksi on ajateltava sanojen valintaa, kun lähestytään ja opetetaan ihmisiä, kolmanneksi on ajateltava opetusmotiivia ja päämäärää, joka halutaan saavuttaa ja neljänneksi on ajateltava suurta sääliä.

Ollakseen hyvä Dharman opettaja kodittoman veljen on ennen kaikkea asuttava kärsivällisyyden maassa: Hänen on oltava vaatimaton, hän ei saa mennä äärimmäisyyksiin eikä haluta julkisuutta, hänen on alituisesti ajateltava kaiken tyhjyyttä eikä hän saa kiintyä mihinkään. Jos hän ottaa huomioon kaikki nämä seikat, hän pystyy ohjaamaan oikein.

Toiseksi hänen on oltava varovainen lähestyessään ihmisiä. Hänen on vältettävä huonoa elämää viettäviä ihmisiä ja valtaa omaavia ihmisiä sekä vastakkaista sukupuolta. Hänen on lähestyttävä ihmisiä ystävällisesti. Hänen on aina muistettava, että kaikki syntyy syiden ja olosuhteiden vaikutuksesta ja tietäen tämän hän ei saa syyttää eikä loukata ihmisiä, ei puhua heidän virheistään eikä pitää heitä arvottomina.

Kolmanneksi hänen on pidettävä mielensä rauhallisena, pidettävä Buddhaa hengellisenä isänään, pidettävä

Veljeyden velvollisuudet

toisia kodittomia veljiä, jotka pyrkivät Valaistukseen, opettajinaan ja katsottava kaikkiin suurella säälillä. Hänen on opetettava kaikkia yhdenmukaisesti.

Neljänneksi hänen on annettava säälin näyttää itse itsensä vaikka äärimmäisyyteen mennessä kuten Buddha teki. Hänen tulee antaa säälin virrata erityisesti niille, jotka eivät tiedä tarpeeksi pyrkiäkseen Valaistukseen. Hänen tulee toivoa, että he voisivat etsiä Valaistusta ja sitten hänen tulee seurata toivettaan epäitsekäästi yrittäen herättää heidän innostuksensa.

II

MAALLIKOT

1. On jo selitetty, että tullakseen Buddhan opetuslapsiksi on uskottava kolmeen aarteeseen: Buddhaan, Dharmaan ja Samghaan.

Tullakseen maallikkoseuraajaksi on omattava horjumaton usko Buddhaan, uskottava hänen opetuksiinsa, opiskeltava sääntöjä, noudatettava niitä ja vaalittava Veljeyttä.

Maallikkojen on noudatettava viittä sääntöä: älä tapa, älä varasta, älä suorita aviorikosta, älä valehtele, äläkä petä, älä käyttää päihdyttäviä aineita.

Maallikoiden ei tule ainoastaan uskoa kolmeen aarteeseen ja noudattaa sääntöjä vaan heidän tulee parhaan kykynsä mukaan auttaa muita noudattamaan niitä, varsinkin sukulaisiaan ja ystäviään, yrittäen herättää heissä horjumaton usko Buddhaan, Dharmaan ja Samgahaan niin että hekin voisivat jakaa Buddhan säälin.

Maallikoiden tulee aina muistaa, että syy miksi he uskovat kolmeen aarteeseen ja noudattavat sääntöjä on se, että he voisivat lopulta saavuttaa Valaistuksen. Sen vuoksi huolimatta siitä, että he elävät halujen maailmassa heidän tulee välttää kiintymystä näihin haluihin.

Maallikoiden on aina pidettävä mielessä, että ennen pitkää heidän on erottava vanhemmistaan ja perheestään ja poistuttava tästä syntymän ja kuoleman maailmasta. Siksi heidän ei tule kiintyä tämän elämän asioihin vaan heidän tulee suunnata mielensä Valaistuksen maailmaan, josta mikään ei poistu.

2. Jos maallikot haluavat herättää rehellisen ja horjumattoman uskon Buddhan opetuksiin, heidän tulee todeta mielessään hiljainen ja häiriintymätön onni, joka loistaa kaikkialle heidän ympäristöönsä ja heijastuu takaisin heihin.

Veljeyden velvollisuudet

Tämä uskon mieli on puhdas ja hellä, aina kärsivällinen ja sirkeä. Se ei koskaan kiistele eikä aiheuta kärsimystä toisille vaan pitää aina mielessään kolme aarretta: Buddhan, Dharman ja Samghan. Näin onni syntyy itsestään heidän mielessään ja Valaistuksen valo voidaan löytää kaikkialta.

He lepäävät uskollaan Buddhan povessa, siksi heidät pidetään kaukana itsekkästä mielestä, kiintymyksestä omaisuuteen ja siksi heillä ei ole pelkoa jokapäiväisessä elämässään eikä arvostelluksi tulemisen kauhua.

He eivät pelkää tulevaa kuolemaansa, sillä he uskovat syntymiseen Buddhan Maassa. Koska he uskovat opetusten totuuteen ja pyhyyteen, he voivat ilmaista ajatuksensa vapaasti ja pelotta.

Koska sääli kaikkia ihmisiä kohtaan täyttää heidän mielensä, he eivät erottele ihmisiä vaan kohtelevat kaikkia yhdenmukaisesti ja koska heidän mielensä on vapaa kiintymyksistä ja vastenmielisyyksistä, on hyvien tekojen tekeminen heille puhdasta, oikein ja tuottaa iloa.

Elivätpä he onnettomuuksien tai menestyksen aikana, ei sillä ole vaikutusta uskon suuruuteen. Jos he vaalivat nöyryyttä, jos he kunnioittavat Buddhan ope-

tuksia, jos he ovat yhdenmukaisia puheissaan ja teoissaan, jos viisaus ohjaa heitä, jos heidän mielensä on järkkymätön kuin vuori, niin silloin he edistyvät Valaistuksen polulla.

Vaikka heidän on elettävä vaikeissa tilanteissa ihmisten keskellä, joilla on epäpuhdas mieli, voivat he aina johtaa heitä kohti parempia tekoja, jos vaalivat uskoa Buddhaan.

3. Ihmisellä tulee ensiksikin olla halu kuunnella Buddhan opetuksia.

Jos ihmiselle sanotaan, että hänen on Valaistuksen saavuttamiseksi mentävä tulen läpi, on hänen oltava halukas tekemään niin.

Buddhan nimen kuuleminen tuottaa sellaista tyydytystä, joka on koko maailman tulien läpi kulkemisen arvoista.

Jos ihminen haluaa seurata Buddhan opetuksia, ei hän saa olla itsekäs eikä itsepäinen vaan hänen on vaalittava hyvää tahtoa yhtäläisellä tavalla kaikkia kohtaan. Hänen on kunnioitettava niitä, jotka ovat kunnioituksen arvoisia ja palveltava niitä, jotka ovat palveluksen arvoisia. Hänen on kohdeltava kaikkia yhtäläisen ystävällisesti.

Veljeyden velvollisuudet

Maallikoiden on aina ensin harjoitettava omaa mieltään eivätkä he saa antaa toisten tekojen häiritä itseään. Tällä tavoin heidän tulee ottaa vastaan Buddhan opetuksset ja noudattaa niitä ollen kadehtimatta muita, antamatta toisten vaikuttaa itseensä ja ollen ajattelematta toisia teitä.

Ne, jotka eivät usko Buddhan opetuksiin, ovat ahdaskatseisia ja tämän seurauksena heidän mielensä on häiriintynyt. Buddhan opetuksiin uskovat taas tietävät, että kaikkea ympäröi suuri viisaus ja suuri sääli ja tässä uskossaan he eivät anna pikkuseikkojen häiritä itseään.

4. Ne, jotka kuulevat ja ottavat vastaan Buddhan opetukset tietävät, että elämä on tilapäinen ja että ruumis on pelkkä kärsimysten kokoontuma ja kaiken pahan alkulähde. Tämän vuoksi he eivät kiinny siihen.

Tietäen tämän he eivät kuitenkaan laiminlyö ruumiinsa kunnossa pitämistä. He eivät suinkaan halua nauttia ruumiin fyysisistä nautinnoista vaan he tietävät, että ruumis on väliaikaisesti tarpeen viisauden saavuttamiseksi ja heidän tehtävälleen selittää polku muille.

Jos he eivät pidä hyvää huolta ruumiistaan, he eivät voi elää pitkään. Jos he eivät elä pitkään, he eivät voi

harjoittaa opetuksia itse eivätkä voi välittää niitä muille.

Jos ihminen haluaa ylittää joen, hän pitää hyvää huolta lautastaan. Jos hänellä on edessään pitkä matka, hän pitää hyvää huolta hevosestaan. Jos ihminen haluaa saavuttaa Valaistuksen, on hänen pidettävä hyvää huolta ruumiistaan.

Buddhan opetuslasten on vaateuttava itsensä ruumiin suojelemiseksi äärimmäiseltä kuumuudelta ja kylmyydeltä ja sen peittämiseksi, mutta he eivät saa käyttää vaatteita koristukseksi.

Heidän on syötävä ruumiin ravitsemiseksi niin, että he voivat kuulla, ottaa vastaan ja selittää opetuksia, mutta heidän ei tule syödä pelkän nautinnon vuoksi.

Heidän on asuttava Valaistuksen talossa, jotta he ovat suojassa maallisten himojen varkailta ja pahojen opetusten myrskyiltä ja heidän on käytettävä taloa sen todelliseen tarkoitukseen eikä komeiluun tai itsekkäiden tapojen salaamiseen.

Asiat on siis arvioitava ja niitä on käytettävä pelkästään niiden suhteessa Valaistukseen ja opetuksiin. Niitä ei saa omistaa eikä niihin tule kiintyä itsekkäistä syistä vaan niitä tulee käyttää vain jos ne ovat hyödyllisiä opetusten välittämisessä muille.

Veljeyden velvollisuudet

Ihmisen mielen tulee aina olla opetuksissa vaikka hän itse olisikin perheensä keskuudessa. Hänen on huolehdittava perheestään viisain ja myötätuntoisin mielin etsien erilaisia teitä, joilla herättää usko heidän mielessään.

5. Buddhan Samghan maallikkojen tulisi opiskella seuraavia asioita joka päivä: kuinka palvella vanhempiaan, kuinka elää vaimonsa ja lastensa kanssa, kuinka hillitä itseään ja kuinka palvella Buddhaa.

Jotta he parhaiten voisivat palvella vanhempiaan, heidän on oltava ystävällisiä kaikkea elävää elämää kohtaan. Jotta he voisivat elää onnellisina vaimonsa ja lastensa kanssa, heidän on pelastuttava kiintymyksen vankilasta.

Kuunnellessaan perhe-elämän musiikkia he eivät saa unohtaa opetusten suloisempaa musiikkia ja eläessään kodin suojassa heidän on etsittävä usein harjoitusten turvallisempaa suojaa, jossa viisaat löytävät pelastuksen kaikelta epäpuhtaudelta ja kaikilta häiriöiltä.

Antaessaan lahjoituksia maallikoiden on poistettava sydämestään kaikki ahneus; ollessaan tungoksen keskellä mielen on oltava viisaiden parissa; kohdatessaan onnettomuuden heidän on pysyttävä rauhallisina.

Kun he ottavat pelastuksen Buddhassa, heidän tulee etsiä hänen viisauttaan.

Kun he ottavat pelastuksen Dharmassa, heidän tulee etsiä sen totuutta, joka on kuin suuri viisauden meri.

Kun he ottavat pelastuksen Samghassa, heidän tulee etsiä sen rauhallista toveruutta, jota eivät itsekkäät tarkoitusperät häiritse.

Kun he pukevat ylleen vaatteet, heidän ei tule unohtaa pukea hyvyyden ja nöyryyden vaatteita.

Kun he haluavat käydä tarpeillaan, heidän on haluttava poistaa kaikki ahneus, viha ja hulluus mielestään.

Kun he ponnistelevat mäkeä ylös, heidän tulee pitää sitä tienä Valaistukseen, joka vie heidät harhan maailman toiselle puolelle. Kun he kulkevat helppoa tietä pitkin, heidän on käytettävä hyväkseen sen helpompia olosuhteita, jotta he edistyisivät pikemmin kohti Valaistusta.

Kun he näkevät sillan, heidän on haluttava rakentaa opetusten silta, jotta ihmiset voisivat ylittää sen.

Veljeyden velvollisuudet

Kun he tapaavat surullisen ihmisen, heidän tulee vaikeroida tämän alati muuttuvan maailman katkeruutta.

Kun he näkevät ahneen ihmisen, heillä tulee olla suuri halu pysyä vapaina tämän elämän harhoista ja saavuttaa Valaistuksen todelliset rikkaudet.

Kun he näkevät maukasta ruokaa, heidän on oltava varuillaan. Kun he näkevät pahanmakuista ruokaa, heidän tulee toivoa, ettei ahneus koskaan palaa.

Kesähelteellä heidän on toivottava, että he voivat olla kaukana maallisten halujen helteestä ja että he voivat saavuttaa Valaistuksen raikkaan viileyden. Kestämättömällä talvipakkasella heidän on ajateltava Buddhan suuren säälin lämpöä.

Kun he lausuvat pyhiä opetuksia, heidän on päätettävä, etteivät he unohda niitä ja että he ottavat opetukset käytäntöön.

Kun he ajattelevat Buddhaa, heidän on vaalittava syvää halua saada sellaiset silmät kuin Buddhalla on.

Kun he nukkuvat yöllä, heidän tulee toivoa, että heidän ruumiinsa, puheensa ja mielensä voisivat puhdistautua ja virkistyä; kun he heräävät aamulla, heidän ensimmäisenä toiveenaan tulisi olla se, että sinä päivänä

heidän mielensä olisi kirkas ymmärtämään kaiken.

6. Ne, jotka seuraavat Buddhan opetuksia, koska ymmärtävät, että kaikkea luonnehtii aineettomuus, eivät kohtelee ihmiselämään kuuluvia asioita kevyesti vaan ottavat ne vastaan sellaisenaan ja yrittävät sitten käyttää niitä välineinä Valaistuksen saavuttamiseen.

Heidän ei tule ajatella, että tämä maailma on merkityksetön ja sekasorron vallassa ja Valaistuksen maailma on täynnä merkitystä ja rauhaa. Pikemminkin heidän tulisi koettaa löytää kaikissa tämän maailman asioissa tie Valaistukseen.

Jos ihminen katsoo tähän maailmaan epäpuhtailla, tietämättömyyden himmentämällä silmillä, hän näkee maailman täynnä virheitä, mutta jos ihminen katsoo sitä kirkkailla, viisailla silmillä, hän näkee siinä Valaistuksen maailman, jollainen se on.

Tosiasiia on, että on olemassa vain yksi maailma, ei kahta, joista yksi merkityksetön ja toinen täynnä merkitystä tai yksi hyvä ja toinen paha. Ihmiset vain luulevat, että on olemassa kaksi maailmaa johtuen erottelevasta luonteestaan.

Jos he pystyvät vapautumaan näistä erotteluista ja pitämään mielensä puhtaana viisauden valon avulla, he

Veljeyden velvollisuudet

näkevät vain yhden maailman, jossa kaikki on merkityksellistä.

7. Buddhaan uskovat kokevat kaikessa tämän ykseyden yleismaailmallisen puhtauden ja siinä mielessä tuntevat sääliä kaikkia kohtaan ja omaavat nöyrän halun palvella kaikkia.

Siksi heidän tulee puhdistaa mielensä kaikesta ylpeydestä ja vaalia nöyryyttä, kohteliaisuutta ja avuliaisuutta. Heidän mielensä tulee olla kuin hedelmällinen maa, joka ravitsee kaikkea eroa tekemättä, joka palvelee valittamatta ja kestää kärsivällisesti, joka on aina palvelualtis, jonka korkein ilo on palvella kaikkia köyhiä ihmisiä kylväen heidän sydämiinsä Buddhan opetusten siemeniä.

Näin siis mielestä, joka on säälivä köyhiä kohtaan, tulee äiti kaikille ihmisille, se osoittaa kunnioitusta kaikille, pitää kaikkia henkilökohtaisina ystävinään ja kunnioittaa heitä kuin vanhempiaan.

Vaikka tuhannet ihmiset ajattelisivat pahaa ja olisivat pahantahtoisia Buddhan maallikoita kohtaan, he eivät kuitenkaan voi aiheuttaa pahaa, sillä sellainen pahuus on kuin pisara myrkkyä suuren valtameren vedessä.

8. Maallikko nauttii onnestaan muistelemalla, mietiskelyllä ja kiitollisuudella. Hän toteaa, että hänen uskonsa

on itse Buddhan sääli ja että sen on Buddha hänelle lahjoittanut.

Maallisen himon mudassa ei ole uskon siemeniä, mutta Buddhan säälin johdosta uskon siemenet voidaan kylvää sinne ja ne puhdistavat mielen kunnes se saa uskon luottaa Buddhaan.

Kuten jo sanottiin, tuoksuva Candana-puu ei kasva Eranda-metsässä. Samoin eivät Buddhan uskon siemenetkään voi sijaita harhojen keskellä.

Mutta itseasiassa ilon kukka kukkii siellä, joten on tehtävä johtopäätös, että vaikka sen kukat ovat harhan keskellä, sen juuret ovat muualla, nimittäin Buddhan sydämessä.

Jos maallikko joutuu harhaan itsekkyyden johdosta, hänestä tulee mustasukkainen, kateellinen, vihainen ja vahingollinen, koska ahneus, viha ja hulluus ovat lianneet hänen mielensä. Mutta jos hän palaa Buddhan luo, hän tekee Buddhalle vielä suuremman palveluksen kuin yllä on kerrottu. Se on todella selittämätöntä.

TOINEN LUKU

KÄYTÄNNÖLLISIÄ NEUVOJA TODELLISTA ELÄMÄNTAPAA VARTEN

I PERHE-ELÄMÄ

1. On väärin luulla onnettomuuksien tulevan idästä tai lännestä, ne saavat alkunsa ihmisen omasta mielestä. On siksi hullua suojautua ulkoisesta maailmasta tulevia onnettomuuksia vastaan ja jättää sisäinen mieli vartiointia vaille.

On olemassa muinaisista ajoista periytyvä tapa, jota tavalliset ihmiset yhä noudattavat. Noustessaan aamulla he pesevät ensin kasvonsa, huuhtelevat suunsa ja kumartavat sitten kuuteen suuntaan: itään, länteen, etelään, pohjoiseen, ylös- ja alaspäin. Tekemällä näin he toivovat, ettei heitä kohtaisi mikään onnettomuus mistään suunnasta ja että heillä olisi rauhallinen päivä.

Buddhan opetuksissa sanotaan kuitenkin toisin. Buddha opettaa, että meidän tulee osoittaa kunnioitusta Totuuden kuuteen suuntaan ja että meidän on käyttäydyttävä viisaasti ja ansiokkaasti ja näin estettävä onnettomuudet.

Näiden kuuden suunnan porttien varjelemiseksi

ihmisten täytyy poistaa "neljän teon" saaste, hillitä "neljää pahaa mieltä" ja tukkia "kuusi reikää", jotka aiheuttavat varallisuuden menettämistä.

"Neljällä teolla" tarkoitetaan tappamista, varastamista, aviorikoksen ja vääryyden suorittamista.

"Neljä pahaa mieltä" ovat ahneus, viha, hulluus ja pelko.

"Kuusi reikää", jotka aiheuttavat varallisuuden menettämistä, ovat halu käyttää päihdyttäviä aineita ja käyttäytyä typerästi, myöhään valvominen illalla ja antautuminen kevytmielisyyteen, heittäytyminen musiikki- ja teatterinautintoihin, uhkapelit, seurusteleminen huonossa seurassa ja velvollisuuksien laiminlyöminen.

Poistettuaan nämä neljä saastetta, vältettyään näitä neljää pahaa mieltä ja tukittuaan nämä kuusi menettämisen reikää Buddhan opetuslapset osoittavat kunnioitustaan kuuteen Totuuden suuntaan.

Entä mitä sitten ovat nämä kuusi Totuuden suuntaa? Ne ovat itä vanhempien ja lasten tietä varten, etelä opettajan ja oppilaan tietä varten, länsi miehen ja vaimon tietä varten, pohjoinen ihmisen ja hänen ystäviensä tietä varten, alaspäin isännän ja palvelijan tietä varten ja ylös Buddhan opetuslasten tietä varten.

Lapsen tulee kunnioittaa vanhempiaan ja tehdä heille kaikki se, mitä hänen odotetaan tekevän. Hänen tulee palvella heitä, auttaa heitä heidän työssään, vaalia sukuperää, suojella perheomaisuutta ja pitää muistotilaisuuksia, kun vanhemmat ovat kuolleet.

Vanhempien tulee tehdä viisi seikkaa lapsilleen: välttää pahan tekemistä, olla esimerkkinä hyvistä teoista, antaa heille koulutus, järjestää heidän avioliittonsa ja antaa heidän periä perheen omaisuus sopivana aikana. Jos vanhemmat ja lapset noudattavat näitä seikkoja, perhe elää aina rauhassa.

Oppilaan tulee aina nousta opettajan saapuessa, noudattaa hänen ohjeitaan, hän ei saa laiminlyödä lahjoitusten antamista opettajalle ja hänen tulee kuunnella hänen opetustaan kunnioituksella.

Opettajan tulee käyttäytyä oikein oppilaan edessä ja olla hänelle hyvänä esimerkkinä, hänen tulee välittää oikein oppimansa opetukset, hänen tulee käyttää hyviä opetusmenetelmiä ja yrittää valmentaa oppilas kunnianosoituksia varten, hän ei saa unohtaa suojella oppilasta pahalta kaikin mahdollisin tavoin. Jos opettaja ja oppilas noudattavat näitä sääntöjä, heidän ystävyytensä pysyy kitkattomana.

Miehen tulee kohdella vaimoaan kunnioittaen, koh-

teliaasti ja oikeudenmukaisesti. Hänen tulee jättää taloudenpito vaimolle ja joskus antaa hänelle esimerkiksi koruja. Vaimon tulee huolehtia taloudenpidosta, ohjata palvelijoita viisaasti ja säilyttää hyveensä kuten hyvän vaimon tulee. Hän ei saa tuhllata miehen tuloja ja hänen tulee hoitaa taloa kunnollisesti ja uskollisesti. Jos näitä sääntöjä noudatetaan, pysyy koti onnellisena eikä riitoja synny.

Ystävyysden säännöt tarkoittavat, että ystävien kesken tulisi vallita molemminpuolinen myötätunto toisen antaessa sen mikä toiselta puuttuu ja yrittäen olla hyödyksi toiselle käyttäen aina ystävällisiä ja vilpittömiä sanoja.

On varjeltava ystävää joutumasta pahoille teille, on suojeltava hänen omaisuuttaan ja varallisuuttaan ja on autettava häntä hädän aikana. Jos ystävälle sattuu onnettomuus, hänelle tulee ojentaa auttava käsi ja on jopa pidettävä huolta hänen perheestään, jos tarve vaatii. Näin heidän ystävyytensä säilyy ja he ovat yhä onnellisempia yhdessä.

Isännän tulee noudattaa palvelijaansa kohtaan viittä seikkaa: hänen tulee määrätä palvelijalle hänen kyvyilleen sopivaa työtä, antaa hänelle kunnollinen korvaus, huolehtia hänestä, kun hänen terveytensä on heikko, jakaa hänen kanssaan miellyttäviä asioita ja antaa hänelle hänen tarvitsemansa lepo.

Palvelijan tulee noudattaa viittä seikkaa: hänen tulee nousta aamulla ennen isäntää ja laskeutua levolle vasta hänen jälkeensä, hänen tulee aina olla rehellinen, tehdä työnsä hyvin ja yrittää olla tuottamatta isännän nimelle epäluottamusta. Jos näitä sääntöjä noudatetaan, säilyy isännän ja palvelijan välillä rauha eikä ristiriitoja synny.

Buddhan opetuslasten tulee katsoa, että perhe noudattaa Buddhan opetuksia. Heidän tulee vaalia kunnioitusta ja huomaavaisuutta opettajaansa kohtaan, osoittaa hänelle kohteliaisuutta, kuunnella ja noudattaa hänen neuvojaan ja antaa hänelle aina lahjoituksia.

Buddhan opetuksia opettavan tulee ymmärtää opetukset oikein, hylätä väärät tulkinnat korostaen hyvää ja hänen tulee pyrkiä ohjaamaan uskojat miellyttävälle teille. Jos perhe noudattaa tätä tietä pitäen todellisen opetuksen keskikohtanaan, kukoistaa perheessä onni.

Ihminen, joka kumartaa kuuteen suuntaan ei tee näin välttyäkseen ulkoisilta onnettomuuksilta. Hän tekee niin ollakseen varuillaan ja estääkseen pahuuden syntymistä omassa mielessään.

2. On tunnistettava tuttavien joukossa ne, joiden kanssa tulee seurustella ja joita tulee välttää. Ne, joita tulee välttää, ovat ahneet, älykkäät puhujat, imartelijat ja tuhlaajat.

On seurusteltava niiden kanssa, jotka ovat avuliaita, halukkaita jakamaan sekä onnen että kärsimyksen, jotka antavat hyviä neuvoja ja joilla on myötätuntoinen sydän.

Todellinen ystävä, jonka kanssa voi turvallisin mielin seurustella, pysyy aina oikealla tiellä, huolehtii salaa ystävänsä hyvinvoinnista, lohduttaa häntä hänen onnettomuuksissaan, tarjoaa auttavan käden, kun sitä tarvitaan, säilyttää salaisuudet ja antaa aina hyviä neuvoja.

On vaikeaa löytää tällaista ystävää ja siksi on itse yritettävä olla tällainen ystävä. Niin kuin aurinko lämmittelee hedelmällistä maata, niin hyvä ystävä loistaa yhteiskunnassa hyvien tekojensa tähden.

3. Pojan on mahdotonta korvata vanhemmilleen heidän hänelle osoittamansa ystävällisyys vaikka hän pystyisi kantamaan isäänsä oikealla ja äitiään vasemmalla olkapäällään sadan vuoden ajan.

Vaikka hän pesisi vanhempiensa ruumiin ihanalta tuoksuvin salvoin sadan vuoden ajan, palvelisi kuin ihanteellinen poika, nostaisi heidät valtaistuimelle ja antaisi heille kaikki maailman ylellisyydet, ei hän sitten-

kään pystyisi korvaamaan riittävästi sitä suurta kiitollisuudenvelkaa, joka hänellä on heitä kohtaan.

Jos hän kuitenkin johdattaa vanhempansa Buddhan luo ja selittää heille Buddhan opetukset ja saa heidät hylkäämään väärän tien ja seuraamaan oikeaa tietä, ohjaa heitä hylkäämään kaiken ahneuden ja nauttimaan lahjoitusten annosta, silloin hän korvaa heille moninkerroin heiltä saamansa.

Buddhan siunaus vallitsee kodissa, jossa vanhempia kunnioitetaan ja arvostetaan.

4. Perhe on paikka, jossa mielet ovat yhteydessä toistensa kanssa. Jos nämä mielet rakastavat toisiaan, koti on kaunis kuin kukkatarha. Mutta jos mielten välille syntyy epäsopu, on se kuin myrsky, joka tuhoaa puutarhan.

Jos epäsopu syntyy perheessä, ei pidä syyttää toisia vaan on tutkittava omaa mieltään ja seurattava oikeaa polkua.

5. Oli kerran mies, jolla oli luja usko. Hänen isänsä kuoli, kun hän oli nuori. Sen jälkeen hän eli onnellisena äitinsä kanssa. Sitten hän otti vaimon.

Ensin he elivät onnellisina yhdessä ja sitten pienestä väärinkäsityksestä johtuen vaimo ja anoppi alkoivat vihata toisiaan. Viha kasvoi kunnes äiti vihdoin jätti nuoren parin yksin.

Anopin lähdettyä nuorelle parille syntyi poika. Anoppi kuuli huhun, jonka mukaan nuori vaimo oli sanonut: "Anoppini suututti minua aina ja niin kauan kun hän eli kanssamme ei koskaan tapahtunut mitään miellyttävää. Heti kun hän läksi sattui tämä onnellinen tapaus."

Huhu suututti anoppia, joka huudahti: "Jos miehen äiti ajetaan pois talosta ja sattuu onnellinen tapaus, niin jopa ovat asiat hullusti! Oikeus on kadonnut maailmasta!"

Vielä äiti huusi: "Meidän on sitten järjestettävä tämän "oikeuden" hautajaiset!" Ja hullun tavoin hän meni hautausmaalle hautajaisia pitämään.

Kuullen tästä tapauksesta jumala ilmestyi naisen eteen ja yritti puhua hänelle järkeä, mutta turhaan.

Silloin jumala sanoi hänelle: "Jos näin on asia,

minun on poltettava lapsi ja hänen äitinsä kuoliaiksi. Tyydyttääkö se sinua? ”

Tämän kuullessaan äiti huomasi virheensä. Hän pyysi anteeksi vihaansa ja rukoili jumalaa säästämään lapsen ja tämän äidin hengen. Samaan aikaan nuori vaimo ja hänen miehensä huomasivat epäoikeudenmukaisuutensa vanhaa naista kohtaan ja he menivät hautausmaalle tätä etsimään. Jumala yhdisti heidät ja tämän jälkeen he elivät yhdessä kuin onnellinen perhe.

Oikeus ei koskaan katoa ellei sitä itse heitetä pois. Joskus se näyttää kadonneen, mutta siihen on syynä se, että ihminen on kadottanut oman mielensä oikeuden.

Eripuraiset mielet aiheuttavat usein tuhoa. Vähäpätöisestä väärinkäsityksestä saattaa olla seurauksena suuri onnettomuus. Tätä vastaan tulee suojautua etenkin perhe-elämässä.

6. Perhe-elämässä kysymys siitä, miten jokapäiväisistä menoista selvitään, vaatii aina äärimmäistä huolta. Jokaisen perheenjäsenen on työskenneltävä ahkerasti kuin muurahaiset ja kiireiset mehiläiset. Kenenkään ei tule riippua toisen työstä tai odottaa toisen armeliaisuutta.

Miehen ei tule pitää ansioitaan täysin ominaan. Osa siitä on jaettava toisten kanssa, osa on säästettävä

hätäpäivää varten, osa on pantava syrjään yhteiskunnan ja kansan tarpeita varten ja osa on lahjoitettava uskonnollisten opettajien tarpeisiin.

On muistettava ettei mitään tässä maailmassa voi pitää täysin "omana". Se mikä tulee ihmiselle, tulee hänelle syiden ja olosuhteiden yhdistelmien johdosta, sen voi pitää vain väliaikaisesti ja siksi sitä ei saa käyttää itsekkäästi eikä sopimattomiin tarkoituksiin.

7. Kun Syamavati, kuningas Udayanan kuningatarpuoliso, antoi Anandalle viisisataa vaatetta, Ananda otti ne vastaan syvää tyydytystä tuntien.

Kuullen tämän kuningas epäili Anandaa epärehellisyydestä ja meni hänen luokseen ja kysyi mitä tämä aikoi tehdä näillä viidelläsadalla vaatteella.

Ananda vastasi: "Voi kuningas, monet veljistä kuljevat ryysyissä, aion jakaa vaatteet veljille.

"Mitä teet vanhoilla vaatteilla?"

"Teemme niistä sängynpeittoja."

"Mitä teet vanhoille sängynpeitoille?"

"Teemme niistä tyynynpäällyksiä."

"Mitä teet vanhoille tyynynpäällyksille?"

"Teemme niistä mattoja."

“Mitä teet vanhoille matoille?”

“Käytämme niitä jalkapyyhkeinä.”

“Mitä teet vanhoille jalkapyyhkeille?”

“Teeme niistä lattia-luuttuja.”

“Mitä teet vanhoilla luutuilla?”

“Ylhäisyytenne, revimme ne kappaleiksi ja sekotamme mutaan. Käytämme mudan talon seinien rappaukseen.”

Jokainen meille luotettu esine on käytettävä huolellisesti hyödyllisellä tavalla, koska se ei ole “meidän” vaan se on annettu meille vain väliaikaisesti.

II

NAISTEN ELÄMÄ

1. On olemassa neljä naistyyppiä. Ensimmäistä tyyppiä edustavat ne, jotka suuttuvat helposti, joiden mieli on muuttuvainen, jotka ovat ahneita ja kateellisia toisten onnesta ja joilla ei ole myötätuntoa toisten tarpeita kohtaan.

Toista tyyppiä edustavat ne, jotka suuttuvat vähäpätöisistä asioista, ovat oikullisia ja ahneita, mutta jotka eivät kadehdi toisten onnea ja jotka tuntevat myötätuntoa toisten tarpeita kohtaan.

Kolmatta tyyppiä edustavat ne, jotka ovat avarakatseisempia ja jotka eivät suutu usein, jotka osaavat hillitä ahnetta mieltään, mutta eivät osaa välttää kateuden

tunnetta ja jotka eivät ole myötätuntoisia toisten tarpeita kohtaan.

Neljäntä tyyppiä edustavat ne, jotka ovat avarakatseisia, osaavat hillitä ahneuden ja säilyttää mielen tyyneyden, jotka eivät kadehdi toisten onnea ja joilla on myötätuntainen mieli toisten tarpeita kohtaan.

2. Mennessään naimisiin nuoren naisen tulisi tehdä seuraavat päätökset: "Minun täytyy kunnioittaa ja palvella mieheni vanhempia. He ovat antaneet meille kaikki ne edut, jotka meillä on ja he ovat viisaita suojelijoitamme, joten minun on palveltava heitä kiitollisena ja oltava valmis auttamaan heitä aina kun voin."

"Minun on osoitettava kunnioitusta mieheni opettajalle, koska hän on antanut miehelleni pyhän opetuksen emmekä voisi elää ihmisten lailla ilman näiden pyhien opetusten ohjausta."

"Minun on kehitettävä mieltäni, jotta pystyn ymmärtämään miestäni ja auttamaan häntä hänen työssään. En saa koskaan olla välinpitämätön hänen asioistaan ajatellen, että ne ovat vain hänen asiansa, ei minun."

"Minun on opittava tuntemaan perheemme jokaisen palvelijan luonne, kyvyt ja maku ja pidettävä heistä huolta ystävällisesti. Säästän mieheni tulot enkä tuhlaa sitä itsekkäisiin tarkoituksiin."

3. Miehen ja vaimon välistä suhdetta ei ole suunniteltu vain heidän mukavuudekseen. Sillä on syvempi merkitys kuin pelkkä kahden fyysisen ruumiin yhdessäolo samassa talossa. Miehen ja vaimon tulisi käyttää hyödykseen yhdessäolonsa läheistä suhdetta auttaakseen toisiaan harjoittamaan mieltään kohti Valaistusta.

Eräs vanha aviopari, "ihannepari", joksi heitä kutsuttiin, tuli kerran Buddhan luo ja sanoi: "Herra, menimme naimisiin tunnettuamme toisemme jo lapsuudesta saakka eikä onnessamme ole ollut säröäkään. Kerro meille, voimmeko mennä uudelleen naimisiin seuraavassa elämässä?"

Buddha antoi heille seuraavan viisaan vastauksen: "Jos teillä on molemmilla täsmälleen sama usko, jos otitte vastaan uskon täsmälleen samalla tavalla ja jos harjoitatte hyväntekeväisyyttä täsmälleen samalla tavalla ja jos teillä on sama viisaus, sitten teillä on sama mieli seuraavassa syntymässä."

4. Sujata, rikkaan kauppiaan Anathapindadan vanhimman pojan vaimo oli pöyhkeä, ei kunnioittanut muita eikä kuunnellut miehensä ja hänen vanhempiensa neuvoja ja tästä johtuen perheessä syntyi eripuraisuutta.

Kerran Siunattu tuli käymään Anathapindadan

luona ja huomasi asioiden tilan. Hän kutsui nuoren Sujata-vaimon luokseen, puhui hänelle ystävällisesti ja sanoi:

“Sujata, on seitsemän vaimotyyppiä. On vaimo, joka on kuin murhaaja. Hänellä on epäpuhdas mieli, hän ei kunnioita miestänsä ja tästä johtuen kääntää sydämensä toista miestä kohti.

On vaimo, joka on kuin varas. Hän ei koskaan ymmärrä miehensä työtä vaan ajattelee ainoastaan ylellisyydenhaluaan. Hän tuhlaa miehensä tulot omaa haluaan tyydyttääkseen ja tehden näin varastaa häneltä.

On vaimo, joka on kuin isäntä. Hän hallitsee miestänsä, laiminlyö taloudenpidon ja ivaa miestänsä aina töykein sanoin.

On vaimo, joka on kuin äiti. Hän pitää huolta miehestään kuin tämä olisi lapsi, suojelee häntä niin kuin äiti suojelee lasta ja pitää hyvää huolta hänen tuloistaan.

On vaimo, joka on kuin sisar. Hän on uskollinen miehelleen ja palvelee häntä sisaren tavoin vaatimattomasti ja pidättyvästi.

On vaimo, joka on kuin ystävä. Hän yrittää miellyt-

tää miestänsä kuin ystävää, joka on juuri palannut pitkältä matkalta. Hän on vaatimaton, käyttäytyy oikein ja kohtelee miestänsä suurella kunnioituksella.

Ja sitten on vaimo, joka on kuin palvelijatar. Hän palvelee miestänsä hyvin ja uskollisesti. Hän kunnioittaa miestänsä, tottelee hänen määräyksiään, hänellä ei ole omia toiveita, ei pahoja ajatuksia eikä hän kannaa kaunaa. Hän yrittää aina tehdä miehensä onnelliseksi.”

Siunattu kysyi: “Sujata, mitä tyyppiä sinä olet tai mitä tyyppiä haluaisit olla?”

Kuullen nämä Siunatun sanat Sujata häpesi aikaisempaa käytöstään ja vastasi, että hän haluaisi olla viimeisen esimerkin vaimon, palvelijattaren, kaltainen. Hän muutti käytöstään ja hänestä tuli miehensä auttaja ja yhdessä he pyrkivät Valaistukseen.

5. Amrapali oli rikas ja kuuluisa kurtisaani Vaisalissa ja hän piti luonaan monia nuoria ja kauniita prostituoituja. Hän meni Siunatun luo ja pyysi tätä antamaan hänelle jonkin hyvän opetuksen.

Siunattu sanoi: “Amrapali, naisten mieltä on helppo häiritä ja johtaa harhaan. Nainen heittäytyy mielen haluille ja antautuu mustasukkaisuuden valtaan helpommin kuin mies.

Siksi naisen on vaikeampaa seurata Jaloa Polkua. Tämä koskee erityisesti nuorta ja kaunista naista. Sinun on astuttava eteenpäin Jalolla Polulla ja voitettava himo ja kiusaus.

Amrapali, sinun on muistettava etteivät nuoruus ja kauneus kestä kauan vaan niitä seuraa vanhuus, sairaus ja kärsimys. Rikkauden- ja rakkaudenhalu ovat naisten ikuisia kiusauksia, mutta Amrapali, ne eivät ole ikuisia aarteita. Valaistus on ainut aarre, joka säilyttää arvonsa. Voimakkuutta seuraa sairaus, nuoruuden on alistuttava vanhuuden edessä, elämä antaa tietä kuolemalle. Ihmisen täytyy ehkä poistua rakastettunsa luota ja elää vihaamansa ihmisen kanssa. Ihminen ei ehkä saavuta halua- maansa pitkään aikaan. Tämä on elämän laki.

Ainut, joka suojelee ihmistä ja tuo hänelle ikuisen rauhan on Valaistus. Amrapali, sinun tulee heti etsiä Valaistusta!”

Amrapali kuunteli Siunatun sanoja. Hänestä tuli Siunatun opetuslapsi ja lahjoituksena hän antoi veljeskunnalle kauniin puutarhansa.

6. Sukupuolten välillä ei ole eroa Valaistuksen polulla. Jos nainen päättää etsiä Valaistusta, hänestä tulee Todel-lisen Polun sankaritar.

Mallika, kuningas Prasenajitin tytär ja kuningas Ayodhayan puoliso, oli sellainen sankaritar. Hänellä oli luja usko Siunatun opetuksiin ja hän teki Siunatun läsnäollessa seuraavat kymmenen valaa:

“Herrani, kunnes saavutan Valaistuksen (1) en riko pyhiä sääntöjä, (2) en ole röyhkeä ihmisille, jotka ovat itseäni vanhempia, (3) en suutu kehenkään. (4) En ole mustasukkainen muille enkä kadehdi kenenkään omaisuutta, (5) en ole itsekäs ajatuksissa enkä omaisuudessa, (6) yritän saada köyhät onnellisiksi saamillani tavaroilla enkä kerää niitä itselleni.

(7) Otan vastaan kaikki ihmiset kohteliaasti, annan heille sen mitä he tarvitsevat, puhun heille ystävällisesti, otan huomioon heidän olosuhteensa enkä ajattele omaa mukavuuttani ja yritän hyödyttää heitä kaikkia puolueettomasti.

(8) Jos näen jonkun olevan yksinäisen, vankilassa tai kärsivän taudista tai ongelmista, yritän auttaa häntä ja tuottaa hänelle onnea selittäen hänelle syyt ja lait.

(9) Jos näen toisten pyydystävän eläviä olentoja ja olevan niille julma tai rikkovan sääntöjä, rankaisen heitä,

jos heitä täytyy rangaista tai opetan heitä, jos heitä täytyy opettaa ja yritän sitten saada tekemättömäksi sen mitä he ovat tehneet ja korjata heidän virheensä parhaan kykyni mukaan.

(10) En unohda kuunnella oikeaa opetusta, sillä tiedän, että kun laiminlyö oikean opetuksen, erkanee nopeasti totuudesta, joka on kaikkialla enkä silloin onnistu saavuttamaan Valaistuksen rantaa.”

Sitten hän lausui seuraavat kolme toivetta köyhien pelastamiseksi: “Ensiksikin haluan tehdä kaikki rauhalisiksi. Uskon, että tämä toive missä tahansa elämässä, josta tämän jälkeen saan, on oleva hyvyyden juuri, josta kasvaa hyvän opin viisaus.

Toiseksi, kun olen saanut hyvän opin viisauden, haluan väsymättömästi opettaa kaikkia ihmisiä.

Kolmanneksi, suojelen todellista oppia jopa uhraten oman ruumiini, henkeni tai omaisuuteni.

Perhe-elämän todellinen merkitys on siinä mahdollisuudessa, jonka se antaa molemminpuoliselle rohkaisulle ja avulle Valaistukseen pyrkimisessä. Jopa tavallisesta naisesta voi tulla samanlainen Buddhan opetuslapsi kuin mitä Mallika oli, jos hän yhtä päättäväisesti etsii Valaistusta, tekee samat valat ja lausuu samat toiveet.

III

PALVEUKSESSA

1. On seitsemän seikkaa, jotka johtavat maan vaurauteen: ensiksikin ihmisten tulisi kokoontua usein keskustelemaan poliittisista asioista ja heidän tulee huolehtia kansallisesta puolustuksesta.

Toiseksi, kaikkien yhteiskuntaluokkien ihmisten tulee kokoontua yhteen puhumaan kansallisista asioistaan.

Kolmanneksi, ihmisten tulee kunnioittaa vanhoja tapoja eikä muuttaa niitä ilman syytä, ja heidän tulee myös noudattaa juhlamenojen sääntöjä ja pitää yllä oikeutta.

Neljänneksi, ihmisten tulee tehdä ero sukupuolten ja vanhempien ja nuorempien ihmisten välillä ja pitää yllä perheen ja yhteisön puhtautta.

Viidenneksi, ihmisten on suhtauduttava vanhempiinsa kuin lasten tulee ja heidän on oltava uskollisia opettajilleen ja vanhemmille henkilöille.

Kuudenneksi, ihmisten tulee kunnioittaa esi-isienä alttareita ja suorittaa vuotuiset juhla-ja muistomemot.

Seitsemänneksi, ihmisten tulee pitää arvossa yleistä

moraalia, kunnioittaa hyveellistä käytöstä, kuunnella kunnianarvoisia opettajia ja antaa heille lahjoituksia.

Jos maa noudattaa näitä ohjeita, se varmasti kukoistaa ja sitä kunnioittavat kaikki maat.

2. Oli kerran kuningas, joka hallitsi maataan huomattavan menestyksekkäästi. Viisautensa vuoksi häntä kutsuttiin Suuren Valon Kuninkaaksi. Hän selosti hallintonsa periaatteet seuraavasti:

“Paras tapa hallitsijan hallita maataan on ensiksikin hallita itse. Hallitsijalla tulee olla säälivä sydän alaisiaan kohtaan ja hänen tulee opettaa ja johtaa heitä poistamaan mielestään kaikki epäpuhtaudet. Tätä opetusta seuraava onni ylittää monin verroin onnen, jonka maailman materiaaliset asiat voivat antaa. Siksi kuninkaan tulee antaa alaisilleen hyvä oppi ja pitää heidän mielensä ja ruumiinsa rauhallisina.

Kun köyhät tulevat hänen luokseen, hänen tulee avata varastonsa ja antaa heidän ottaa mitä he haluavat ja sitten käyttää hyväkseen mahdollisuus opettaa heille ahneudesta ja pahuudesta vapautumisen viisaus.

Jokaisella on eri näkemys asioista riippuen mielen-tilasta. Jotkut pitävät kaupunkiaan hienona ja kauniina, toiset taas pitävät sitä likaisena ja rappeutuneena. Kaikki

Käytännöllisiä neuvoja todellista elämäntapaa varten

riippuu ihmisen mielentilasta.

Ne, jotka pitävät hyvää opetusta arvossa, voivat nähdä tavallisissa puissa ja kivissä kaikki lasuurikiven kauniit valot ja värit, kun taas ahneet ihmiset, jotka eivät osaa hillitä omaa mieltään, ovat sokeita jopa kultaisen palatsin loistolle.

Samoin on ihmisten jokapäiväisen elämän laita. Mieli on kaiken alkulähde ja siksi hallitsijan tulee ensin pyrkiä saamaan ihmiset harjoittamaan mieltään.”

3. Ensimmäinen viisaan hallinnon periaate on sama kuin Suuren Valon kuninkaan periaate: johtaa ihmiset harjoittamaan mieltään.

Mielen harjoittaminen tarkoittaa Valaistuksen etsimistä. Siksi viisaan on ennen kaikkea kiinnitettävä huomiota Buddhan opetuksiin.

Jos hallitsijalla on usko Buddhaan, jos hän on omistautunut Buddhan opetuksille, jos hän pitää arvossa ja osoittaa ihailuaan hyveellisille ja myötätuntoisille ihmisille, ei suosikkijärjestelmää ystäviä eikä vihollisia kohtaan synny ja maa pysy aina kukoistavana.

Jos maassa kukoistaa onni, ei sen tarvitse hyökätä

toisia maita vastaan eikä se tarvitse aseita hyökkäystä varten.

Kun ihmiset ovat onnellisia ja tyytyväisiä, luokkaerot häviävät, hyvät teot ja hyveet lisääntyvät ja ihmiset kunnioittavat toinen toistaan. Kaikista tulee vauraita, sää ja lämpötila tulevat normaaleiksi, aurinko, kuu ja tähdet loistavat luonnollisesti, sateet ja tuulet tulevat ajallaan ja kaikki luonnon onnettomuudet häviävät.

4. Hallitsijan velvollisuus on suojella alaisiaan. Hän on isä ja äiti alaisilleen ja hän suojelee heitä laillaan. Hänen täytyy kasvattaa alaisiaan niin kuin vanhemmat kasvatavat lastaan vaihtaen määrän vaipan kuivaan odottamatta, että lapsi itkee. Samoin on hallitsijan poistettava kärsimykset ja tuotettava onnea odottamatta, että ihmiset valittavat. Hänen hallintansa ei todellakaan ole täydellistä ennen kuin hänen alaisillaan on rauha. He ovat hänen maansa aarre.

Viisas hallitsija ajattelee aina alaisiaan eikä unohda heitä hetkeksikään. Hän ajattelee heidän vaikeuksiaan, ja suunnittelee heidän vaurastumistaan. Hallitakseen viisaasti hänen on oltava perillä kaikesta: vedestä, kuivuudesta, myrskyistä ja sateesta, hänen on tiedettävä viljasta, hyvän sadon mahdollisuudesta, ihmisten iloista ja suruista. Ollakseen asemassa, jossa hän voi oikein tuomita,

rangaista tai kiittää, hänelle täytyy tiedottaa läpikotaisin pahojen ihmisten syyllisyys ja hyvien ansiot.

Viisas hallitsija antaa alaisilleen, kun he ovat tarpeessa ja ottaa heiltä, kun he ovat vauraita. Hänen tulisi noudattaa oikeata päättelyä kerätessään veroja ja pitää verot mahdollisimman alhaisina. Näin ihmiset pysyvät yksimielisinä.

Viisas hallitsija suojelee alaisiaan voimallaan ja arvokkuudellaan. Se, joka näin hallitsee alaisiaan, on kuningas-nimityksen arvoinen.

5. Totuuden kuningas on kuninkaiden kuningas. Hänen syntyperänsä on mitä puhtain ja korkein. Hän ei hallitse ainoastaan maailman neljää suuntaa vaan hän on myös Viisauden Herra ja kaikkien Hyveellisten Opetusten Suojelija.

Mihin tahansa hän meneekin taistelut lakkaavat ja paha mieli katoaa. Hän hallitsee oikeudenmukaisesti Totuuden voimalla ja voittaen kaiken pahuuden hän luo rauhan kaikille ihmisille.

Totuuden kuningas ei koskaan surmaa, ei varasta eikä suorita aviorikosta Hän ei koskaan petä, ei pilkkaa, ei valehtele eikä harrasta joutopuhetta. Hänen mielensä on vapaa kaikesta ahneudesta, vihasta ja hulluudesta. Hän poistaa nämä kymmenen pahuutta ja asettaa niiden sijalle kymmenen hyvettä.

Hänen hallintansa perustuu Totuuteen ja siksi hän on voittamaton. Missä tahansa Totuus ilmestyy väkivalta lakkaa ja paha tahto katoaa. Hänen alaistensa joukossa ei ole erimielisyyttä ja siksi he asuvat rauhassa ja turvassa. Pelkkä hänen läsnäolonsa tuo rauhaa ja onnea heidän keskuuteensa. Tämän vuoksi häntä kutsutaan Totuuden kuninkaaksi.

Koska Totuuden kuningas on kuningasten kuningas, kaikki muut hallitsijat ylistävät hänen loistavaa nimeään ja hallitsevat omissa kuningaskunnissaan hänen esimerkkinsä mukaisesti.

Näin siis Totuuden kuningas on kaikkien kuninkaitten hallitsija ja hänen oikean tiensä mukaisesti he luovat turvallisuutta alaisilleen ja täyttävät velvollisuutensa Dharmalle.

6. Viisas hallitsija antaa tuomionsa myötätuntoisesti. Hän yrittää harkita jokaista tapausta kirikkaalla viisaudella ja tekee sitten tuomionsa viiden periaatteen mukaisesti.

Nämä viisi periaatetta ovat: ensiksikin hänen on tutkittava esitettyjen seikkojen todenmukaisuus.

Toiseksi hänen on varmistettava, että ne ovat hänen tuomiovaltansa alaisia. Jos hän antaa tuomion täydellä tuomiovallalla, on se pätevä, mutta jos hän tekee niin ilman tuomiovaltaa, aiheutuu siitä vain sekaannusta. Hänen tulee odottaa oikeita olosuhteita.

Kolmanneksi hänen on tuomittava oikeudenmukaisesti. Se tarkoittaa, että hänen on mentävä syytetyn mieleen. Jos hän huomaa, että teko tehtiin ilman rikollista aikomusta, hänen tulee päästää mies vapaaksi.

Neljänneksi hänen tulee lausua tuomionsa ystävällisesti, ei töykeästi. Tämä tarkoittaa, että hänen tulee antaa oikea rangaistus, mutta ei sen enempää. Hyvä hallitsija ohjaa rikollista ystävyydellä ja antaa hänelle aikaa ajatella virhettään.

Viidenneksi hänen tulee tuomita myötätunnolla eikä vihalla. Tämä tarkoittaa, että hänen tulee tuomita rikos, mutta ei rikollista. Hänen tulee perustaa tuomionsa myötätunnolle ja yrittää käyttää tilaisuutta hyväkseen ja saada rikollinen havaitsemaan virheensä.

7. Jos valtion tärkeä ministeri lyö laimin velvollisuutensa työskennellen oman etunsa hyväksi tai ottaa vastaan lahjuksia, se aiheuttaa nopeaa yleisen moraalín heikkenemistä. Ihmiset pettävät toisiaan, vahva hyökkää heikompaa vastaan, jalosukuinen kohtelee huonosti tavallista ihmistä tai varakas käyttää hyväkseen köyhiä eikä enää ole oikeutta kenellekään; ilkivalta lisääntyy ja ongelmat moninkertaistuvat.

Sellaisissa olosuhteissa uskolliset ministerit vetäytyvät julkisesta palveluksesta, viisaat pysyvät hiljaa se-

kaannusten pelosta ja vain imartelijat pitävät hallussaan virkoja. He käyttävät poliittista valtaa rikastuakseen itse eikä heiltä liikene ajatustakaan ihmisten kärsimyksille.

Sellaisten olosuhteiden vallitessa hallitus menettää valtansa ja sen oikeamielinen politiikka tuhoutuu.

Sellaiset epäoikeudenmukaiset virkamiehet ovat ihmisten onnen varastajia. He ovat pahempia kuin varkaat, sillä he pettävät sekä hallitsijaa että ihmisiä ja he ovat kansakunnan ongelmien aiheuttajia. Kuninkaan tulee erottaa sellaiset ministerit ja rangaista heitä mitä ankarimmin.

Mutta myös maassa, jota hallitsee hyvä kuningas ja oikeudenmukaiset lait on olemassa toisenlainen epälojaalisuuden muoto. On olemassa poikia, jotka antautuvat vaimojensa ja lastensa rakkaudelle unohtaen vanhempansa, jotka hoitivat heitä vuosikaudet. He laiminlyövät vanhempiaan, ryöstävät heidän omaisuutensa eivätkä noudata heidän opetuksiaan. Sellaiset pojat on luettava pahimpien miesten joukkoon.

Ja miksi? Koska he eivät käyttäydy vanhempiaan kohtaan kuten lasten tulee. Vanhempien rakkaus on ollut syvää rakkautta, jota ei voida korvata vaikka pojat kunnioittaisivat ja kohtelisivat heitä ystävällisesti koko elämänsä ajan. Niitä, jotka ovat epälojaaleja vanhempiaan

kohtaan eivätkä käyttäydy heitä kohtaan kuten lasten tulee, tulisi rangaista kuin pahimpia rikollisia.

Maassa, jota hallitsee hyvä kuningas ja oikeudenmukaiset lait on vielä yksi epälojaalisuuden muoto. On ihmisiä, jotka täysin unohtavat kolme aarretta: Buddhan, Dharman ja Samghan. Sellaiset ihmiset tuhoavat maansa kaikkein pyhimmän, polttavat pyhiä kirjoituksia, pakottavat oikeuden opettajat palvelemaan itseään ja rikkovat näin Buddhan pyhää opetusta vastaan. Nämä ovat myös pahimpien rikollisten joukossa.

Ja miksi? Koska he tuhoavat kansan hengellisen uskon, joka on sen perusta ja hyveiden alkulähde. Polttaen toisten uskoa nämä ihmiset kaivavat omaa hautaansa.

Kaikkia muita syntejä voidaan pitää pieninä verrattuna näihin epälojaalisuuksiin. Sellaisia epälojaaleja rikollisia tulee rangaista mitä ankarimmin.

8. Hyvää kuningasta vastaan, joka hallitsee maataan oikeuden opetusten mukaisesti, saattaa olla olemassa salaliitto. Ulkoiset viholliset saattavat hyökätä maahan. Sellaisissa tapauksissa kuninkaan on tehtävä kolme päätöstä.

Hänen tulee päättää: "Nämä salaliittolaiset ja ulkoi-

set viholliset uhkaavat hyvää järjestystä ja maamme hyvinvointia. Minun on suojattava alaisiani ja maatani vaikka aseellisin voimin.

Toiseksi yritän löytää keinon voittaa viholliset ilman aseiden käyttöönottoa.

Kolmanneksi yritän ottaa viholliset vangiksi elävinä, surmaamatta heitä, jos mahdollista, ja riisua heidät aseista.”

Omaksuen nämä kolme päätöstä kuningas toimii viisaasti nimitettyään tarpeelliset virkojen haltijat ja annettuaan ohjeet.

Kun kuningas toimii näin, hänen viisautensa ja arvokkuutensa rohkaisevat maata ja sen sotilaita ja he kunnioittavat sekä hänen lujuttaen että armeliaisuuttaan. Kun on tarpeen kutsua sotilaat, he ymmärtävät täysin sodan syyn ja luonteen. He menevät rohkeasti ja lojaaleina taistelukentälle kunnioittaen kuninkaan viisasta ja armollista ylivaltaa. Tällainen sota ei vain tuota maalle voittoa vaan tuottaa sille myös lisää hyveitä.

KOLMAS LUKU

BUDDHAN MAAN RAKENTAMINEN

I

VELJEYDEN HARMONIA

1. Kuvitelkaamme autiota maata täydellisessä pimeydessä, jossa monet elävät olennot tungeksivat sokeasti sinne tänne.

On luonnollista, että he ovat peloissaan juoksennellessaan ympäriinsä voimatta tunnistaa toisiaan. On paljon sekasortoa ja yksinäisyyttä. Tämä on todella sääliittävä näky.

Ajatelkaamme sitten, että yllättäen ilmestyy yliluonnollinen olento soihtu kädessään ja kaikki heidän ympärillään muuttuu valoisaksi ja selväksi.

Pimeän yksinäisyyden ihmiset kokevat helpotuksen, kun he katsovat ympärilleen tunnistaen toisensa. He ovat onnellisia toistensa seurasta.

“Autiolla maalla” tarkoitetaan ihmisten maailmaa, kun se on tietämättömyyden pimeydessä. Ihmiset, joilla ei ole viisauden valoa mielessään vaeltavat sinne tänne

yksinäisyydessä ja pelossa. He syntyivät yksin ja kuolivat yksin, he eivät osaa sovussa seurustella kanssaihmistensä kanssa ja ovat luonnollisesti masentuneita ja pelokkaita.

“Yliluonnollisella olennolla, jolla on soihtu” tarkoitetaan Buddhaa, joka on ottanut ihmisen muodon. Viisaudellaan ja säällillään hän valaisee maailmaa.

Tässä valossa ihmiset löytävät sekä itsensä että toisensa ja ovat iloisia voidessaan luoda ystävyyttä ja sopuisia suhteita.

Tuhannet ihmiset saattavat elää yhteisössä, mutta ei ole todellista toveruutta ennen kuin he tuntevat toisensa ja ennen kuin heillä on myötätuntoa toisiaan kohtaan.

Todellisessa yhteisössä on uskoa ja viisautta, joka valaisee sitä. Se on paikka, jossa ihmiset tuntevat toisensa, luottavat toisiinsa ja jossa vallitsee yhteiskunnallinen sopu.

Todellisen yhteisön tai järjestön merkitys on juuri sopusointu.

2. On olemassa komenlaisia järjestöjä. Ensiksikin ne, jotka perustuvat vallalle, varakkuudelle tai suurten johtajien arvovallalle.

Buddhan maan rakentaminen

Toiseksi ne, jotka on perustettu sen jäsenten mukavudeksi. Nämä järjestöt toimivat niin kauan kuin jäsenet kokevat ne mielekkäinä eivätkä riitele.

Kolmanneksi ne järjestöt, jotka on perustettu hyvän opetuksen ympärille ja joiden päämääränä on sopusointu.

Vain kolmantena mainitut ovat todellisia järjestöjä, sillä niissä jäsenillä on yksi henki, josta syntyy hengen yhtenäisyys ja monet hyveet. Sellaisessa järjestössä valitsee sopusointu, tyyneys ja onni.

Valaistus on kuin sade, joka sataa vuorilla ja josta muodostuu puroja, jotka virtaavat jokeen, joka lopulta virtaa valtamereen.

Pyhän opetuksen sade sataa yhtäläisesti kaikille ihmisille riippumatta heidän olosuhteistaan. Ne, jotka hyväksyvät sen, kokoontuvat pieniin ryhmiin, sitten järjestöihin, sitten yhteisöihin ja huomaavat lopulta olevansa suuressa Valaistuksen valtameressä.

Näiden ihmisten mielet sekoittuvat kuin maito ja vesi ja lopulta järjestyvät sopusointuiseksi veljeydeksi.

Todellinen opetus on siis täydellisen järjestön perusvaatimus ja kuten edellä mainittiin, valo, jonka avulla ihmiset voivat tunnistaa toisensa, sopeutua toisiinsa ja pehmentää ajattelunsa epätasaisuudet.

Täten siis järjestöä, joka perustuu Buddhan täydellisille opetuksille, voidaan nimittää Veljeskunnaksi.

Ihmisten tulee noudattaa näitä opetuksia ja harjoittaa mieltään niiden mukaisesti. Buddhan veljeskuntaan kuuluu teoreettisesti jokainen, mutta jäseniä ovat itse asiassa vain ne, joilla on sama uskonnollinen usko.

3. Buddhan veljeskunnassa on kahdenlaisia jäseniä: ne, jotka opettavat maallikoita ja ne, jotka tukevat opettajia tarjoamalla heidän tarvitsemansa ruoan ja vaatteet. Yhdessä he levittävät ja säilyttävät uskoa ja opetuksia.

Jotta veljeskunnasta muodostuisi täydellinen, on jäsenten välillä vallittava sopusointu. Opettajat opettavat jäseniä ja jäsenet kunnioittavat opettajia, niin että heidän välillään vallitsee sopusointu.

Buddhan maan rakentaminen

Buddhan veljeskunnan jäsenten tulee seurustella keskenään tuntien kiintymystä ja myötätuntoa, onnellisina voidessaan asua yhdessä uskonveljiensä kanssa ja yrittäen tulla yhdeksi hengessä.

4. Kuusi asiaa auttaa veljeskuntaa saavuttamaan sopu-
sionnun. Ne ovat: (1) puheen vilpittömyys, (2) tekojen
vilpittömyys ja ystävällisyys, (3) mielen vilpittömyys ja
myötätunto, (4) yleisen omaisuuden tasainen jako, (5)
samojen puhtaiden sääntöjen noudattaminen, (6) oikea
näkemys kaikilla.

Näistä kuudes, "kaikilla oikea näkemys", muodostaa
ytimen, jonka ympärillä muut viisi toimivat suojana.

On noudatettava kahta seitsemän säännön ryhmää,
jos veljeskunnan halutaan menestyvän. Ensimmäisessä
ryhmässä ovat seuraavat säännöt:

(1) Jäsenten tulee kokoontua usein kuuntelemaan
opetuksia ja keskustelemaan niistä.

(2) Jäsenten tulee liikkua vapaasti ja kunnioittaa
toisiaan.

(3) Jäsenten tulee arvostaa opetuksia, kunnioittaa
sääntöjä eikä niitä tule muuttaa.

(4) Vanhempien ja nuorempien jäsenten on kohteltava toisiaan kohteliaasti.

(5) Vilpittömyyden ja kunnioituksen tulee olla heidän käytöksensä merkkejä.

(6) Jäsenten tulee puhdistaa mielensä hiljaisessa paikassa, jota heidän kuitenkin tulee ensin tarjota muiden käytettäväksi.

(7) Jäsenten tulee rakastaa kaikkia ihmisiä, kohdella vieraita sydämellisesti ja ystävällisesti lohduttaa sairaita. Näitä sääntöjä noudattava veljeskunta ei tuhoudu.

Seuraavassa ryhmässä korostetaan, että jokaisen tulee itsensä: (1) säilyttää puhdas mieli eikä pyytää liian paljoa, (2) pysyä rehellisenä ja poistaa kaikki ahneus, (3) olla kärsivällinen eikä riidellä, (4) vaieta eikä harrastaa joutavanpäiväistä puhetta, (5) noudattaa sääntöjä eikä olla röyhkeä, (6) säilyttää rauhallinen mieli eikä seurata muita oppeja ja, (7) olla säästäväinen ja vaatimaton jokapäiväisessä elämässä.

Jos jäsenet noudattavat näitä sääntöjä, veljeskunta säilyy eheänä eikä koskaan rappeudu.

5. Kuten edellä mainittiin, veljeskunnan tulee pitää sopusoinnun säilyttämistä pääsisällyksenään. Veljeskunta, jossa ei vallitse sopusointu, ei voida nimittää veljes-

kunnaksi. Jokaisen jäsenen tulee olla varuillaan, ettei hän anna aihetta eripuraisuuteen. Jos eripuraisuutta ilmenee, tulee se poistaa mahdollisimman aikaisin, sillä eripuraisuus tuhoaa pian minkä tahansa järjestön.

Veritahroja ei voi poistaa veritahroilla. Mielipahaa ei voi poistaa mielipahalla. Mielipaha voidaan poistaa vain unohtamalla se.

6. Oli kerran kuningas nimeltään Tuho, jonka maan naapurimaan sotaista Brahmadata-niminen kuningas valloitti. Kuninkaan piileskeltyä jonkin aikaa vaimonsa ja poikansa kanssa hänet kaapattiin vangiksi, mutta onneksi hänen prinssipoikansa pääsi pakenemaan.

Prinssi yritti turhaan keksiä tavan pelastaa isänsä. Päivänä, jolloin isä oli määrä teloittoa, prinssi tunkeutui valepuvussa teloituspaikalle, missä hän ei voinut tehdä muuta kuin katsoa nöyryytettynä huono-onnisen isänsä kuolemaa.

Isä tunnisti poikansa tungoksessa ja mutisi kuin olisi puhunut itsekseen: "Älä etsi kauan, älä toimi hätäisesti, kauna voidaan tyynnyttää vain unohtamalla se."

Tapauksen jälkeen prinssi etsi kauan tapaa millä kostaa. Vihdoin hänet palkattiin palvelijaksi Brahmadataan palatsiin ja hän pääsi kuninkaan suosioon.

Eräänä päivänä kuninkaan mentyä metsästämään prinssi etsi kostomahdollisuutta. Prinssi johti kuninkaan yksinäiseen paikkaan, ja väsyneenä kuningas nukahti pää prinssin polvella. Niin täydellisesti hän oli oppinut luottamaan prinssiin.

Prinssi otti esiin tikarinsa ja asetti sen kuninkaan kurkulle, mutta epäröi sitten. Isän kuolinhetkellään lausumat sanat muistivat hänen mieleensä ja vaikka hän vielä kerran yritti, ei hän voinut tappaa kuningasta. Yhtäkkiä kuningas heräsi ja kertoi prinssille nähneensä painajaisen, jossa kuningas Tuhon poika oli yrittänyt tappaa hänet.

Heiluttaen tikaria kädessään prinssi tarttui kuninkaaseen ja paljastaen itsensä kuningas Tuhon pojaksi julisti, että oli tullut aika hänen kostaa isänsä puolesta. Kuitenkaan hän ei voinut tehdä niin. Yhtäkkiä hän heitti tikarin pois ja heittäytyi polvilleen kuninkaan eteen.

Kuullessaan prinssin tarinan ja hänen isänsä viimeiset sanat kuningas liikuttui kovin ja pyysi prinssiltä anteeksi. Myöhemmin hän palautti entisen kuningaskunnan prinssille ja nämä kaksi maata elivät ystävyyydessä kauan aikaa.

Buddhan maan rakentaminen

Kuningas Tuhon kuolinsanat "älä etsi kauan" tarkoittavat, ettei kaunaa saa kantaa kauan ja "älä toimi hätäisesti" tarkoittavat, ettei ystävyyttä saa harkitsematta rikkoa.

Kauna ei voi tyydyttää kaunaa, se voidaan poistaa vain unohtamalla.

Valjeskunnan toveruudessa, joka perustuu oikean opetuksen sopusointuun, jokaisen jäsenen tulee aina arvostaa tämän kertomuksen henkeä.

Ei ainoastaan veljeskunnan jäsenten vaan ihmisten yleensä tulee arvostaa ja noudattaa tätä henkeä jokapäiväisessä elämässään.

II

BUDDHAN MAA

1. Kuten edellä kerrottiin, jos veljeskunta ei unohda velvollisuuttaan levittää Buddhan opetuksia ja elää sopusoinnussa, se jatkuvasti laajenee ja sen opetukset leviävät yhä laajemmalle alalle.

Tämä tarkoittaa, että yhä useammat ihmiset etsivät Valaistusta ja että ahneuden, vihan ja hulluuden pahat armeijat, joita johtaa tietämättömyyden ja himon paho-lainen, alkavat perääntyä ja että viisaus, valo, usko ja ilo saavat vallan.

Paholaisen ylivalta on täynnä ahneutta, pimeyttä, kamppailua, taistelua, miekkoja ja verenvuodatusta, ja se on täynnä mustasukkaisuutta, ennakkoluuloja, vihaa, pettämistä, imartelua, mietiskelyä, salaisuuksia ja solvauksia.

Olettakaamme nyt, että viisauden valo paistaa tuohon paholaisen ylivaltaan ja että säälin sade sataa sinne ja että usko alkaa juurtua ja ilon kukat levittää tuoksuaan. Silloin tuo paholaisen ylivalta muuttuu Buddhan Puhtaaksi Maaksi.

Niin kuin tuulen henkäys ja muutamat kukat oksalla, jotka kertovat kevään tulosta, ruoho, puut, vuoret, joet ja kaikki muu alkavat sykkiä uutta elämää heti, kun ihminen saavuttaa Valaistuksen.

Jos ihminen puhdistuu, puhdistuu myös hänen lähiympäristönsä.

2. Maassa, jossa on todellinen oppi, on jokaisella asukkaalla puhdas ja rauhallinen mieli. Buddhan sääli hyödyttää todella väsymättömänä kaikkia ihmisiä ja hänen loistava henkensä puhdistaa kaikki epäpuhtaudet heidän mielestään.

Puhtaasta mielestä tulee pian syvä mieli ja mieli, joka on Jalon Polun mukainen, joka rakastaa antamista,

Buddhan maan rakentaminen

joka rakastaa sääntöjen noudattamista, kärsivällinen mieli, harras mieli, tyyni ja viisas mieli, sääliväinen mieli, joka johtaa ihmiset Valaistukseen monin taitavin tavoin. Näin rakennetaan Buddhan Maa.

Koti, jossa on vaimo ja lapset, muuttuu kodiksi, jossa Buddha on läsnä. Samoin maa, joka kärsii yhteiskunnallisista eroista, muuttuu hengenheimolaisten veljeskunnaksi.

Veren tahrима kultainen palatsi ei voi olla paikka, jossa Buddha asuu. Pieni mökki, jonne kuun säteet pääsevät katon raoista, voi muuttua paikaksi, jossa Buddha asuu, jos mökin isännän mieli on puhdas.

Kun Buddhan Maa perustetaan yhden ihmisen puhtaalle mielelle, tämä puhdas mieli vetää puoleensa toisia sukulaismieliä. Usko Buddhaan leviää yksilöltä perheelle, perheeltä kylän väelle, kylästä kaupunkeihin, suurkaupunkeihin, maihin ja lopulta koko maailmaan.

Rehellisyys ja uskollisuus Dharman opetusten levittämisessä levittävät Buddhan Maan.

3. Katsottuna yhdestä kulmasta tämä maailma todella näyttää paholaisen maailmalta kaikkine ahneuksineen, epäoikeudenmukaisuuksineen ja verenvuodatuksineen, mutta kun ihmiset saavat uskon Buddhan Valaistukseen, veri muuttuu maidoksi ja ahneus sääliksi. Silloin paholaisen maa muuttuu Buddhan Puhtaaksi Maaksi.

Näyttää mahdottomalta tyhjentää valtameri yhdellä ainoalla kauhalla, mutta päättäväisyys tehdä tämä vaikka se kestäisi monta elämää on mieli, jolla ihmisen tulee ottaa vastaan Buddhan Valaistus.

Buddha odottaa toisella rannalla; se tarkoittaa hänen Valaistuksen maailmaansa, jossa ei ole ahneutta, vihaa, tietämättömyyttä, kärsimystä eikä vaikerrusta vaan jossa on vain viisauden valo ja säälin sade.

Se on rauhan maailma, pelastuspaikka kärsiville, sureville ja vaikeroiville, lepopaikka niille, jotka levähtävät tehtävässään levittää Dharman opetuksia.

Tässä puhtaassa maassa on rajaton valo ja ikuinen elämä. Ne, jotka saavuttavat tämän taivaan, eivät koskaan palaa harhan maailmaan.

Tämä puhdas maa, jossa kukat levittävät ilmaan

Buddhan maan rakentaminen

viisauden tuoksua ja linnut laulavat pyhää Dharmaa, on koko ihmiskunnan lopullinen päämäärä.

4. Vaikka tämä Puhdas Maa on paikka levolle ei se kuitenkaan ole paikka, jossa laiskotellaan. Sen tuoksuvat kukkapenkit eivät ole velttoutta varten vaan piristystä ja lepoa varten, siellä kootaan energiaa ja intoa Buddhan Valaistustehtävän jatkamiseksi.

Buddhan tehtävä on ikuinen. Niin kauan kuin ihmiset elävät ja olennot ovat olemassa ja niin kauan kuin itsekkäät ja epäpuhtaat mielet luovat omia maailmojaan ja olosuhteitaan, ei hänen tehtävälleen ole loppua.

Buddhan lapset, jotka ovat ylittäneet Puhtaaseen Maahan Amidan suuren voiman avulla, saattavat olla innokkaita palaamaan maahan, josta tulivat ja johon heillä yhä on siteitä. Siellä he suorittavat osansa Buddhan tehtävästä.

Niin kuin pienen kynttilän valo leviää yhdestä kynttilästä toiseen, niin myös Buddhan säälin valo leviää loputtomasti mielestä toiseen.

Buddhan lapset toteuttaen hänen säälinsä henkeä omaksuvat hänen Valaistuksensa ja puhdistuksensa tehtävän ja välittävät sen sukupolvelta toiselle nostaakseen

Buddhan Maan kunniaan ikuisiksi ajoiksi.

III

NE, JOTKA OVAT SAANEET KUNNIAN BUDDHAN MAASSA

1. Syamavati, kuningas Udayanan puoliso, oli syvästi omistautunut Buddhalle.

Hän eli palatsin sisimmässä osassa eikä mennyt ulos, mutta hänen kyttyräselkäisellä palvelijallaan, jolla oli erinomainen muisti, oli tapana mennä ulos ja osallistua Buddhan saarnatilaisuuksiin.

Palattuaan palvelijatar toisti kuningattarelle Siunattun opetuksia, ja näin kuningatar syvensi viisauttaan ja uskoaan.

Kuninkaan toinen vaimo oli mustasukkainen ensimmäiselle vaimolle ja etsi keinoa tappa hänet. Toinen vaimo panetteli ensimmäistä vaimoa kuninkaalle kunnes hän uskoi tätä ja yritti tappa ensimmäisen vaimonsa Syamavatin.

Kuningatar Syamavati seisoi kuninkaan edessä niin tyynenä, ettei tällä ollut sydäntä tappa häntä. Saaden takaisin itsehillintänsä kuningas pyysi anteeksi epäluottamustaan.

Toisen vaimon mustasukkaisuus yltyi, ja kuninkaan

Buddhan maan rakentaminen

ollessa poissa kotoa hän lähetti ilkeät miehet sytyttämään palatsin sisäosan tuleen. Syamavati pysyi tyynenä hiljentäen ja rohkaisten hämmentyneitä palvelijattaria ja kuoli sitten rauhallisesti hengessä, jonka oli oppinut Siunatulta. Tulipalossa kuoli myös kyttyräselkäinen palvelijatar Uttara.

Monien naispuolisten Buddhan opetuslasten joukossa nämä kaksi ovat eniten kunnioitettuja: kuningatar Syamavati myötätuntoisena henkenä ja hänen kyttyräselkäinen palvelijattarensa Uttara hyvänä kuuntelijana.

2. Prinssi Mahanamalla, joka kuului Shakya-heimoon ja oli Buddhan serkku, oli luja usko Buddhan opetuksiin ja hän oli yksi Buddhan uskollisimmista seuraajista.

Sinä aikana Kosalan väkivaltainen Virudaka niminen kuningas valloitti Shakya-heimon. Prinssi Mahanama meni kuninkaan luo ja yritti pelastaa alaistensa hengen, mutta kuningas ei halunnut kuunnella häntä. Silloin prinssi ehdotti, että kuningas antaisi niiden vankien paeta, jotka pystyivät juoksemaan pakoon hänen itsensä pysytellessä läheisen lammikon veden pinnan alla.

Tähän kuningas suostui ajatellen, että aika, jonka prinssi pystyisi pysyttelemään veden alla, olisi lyhyt.

Linnan portit avattiin Mahanaman sukeltaessa veteen ja ihmiset ryntäsivät turvaan. Mutta Mahanama ei ilmestynyt pintaan. Hän uhraisi henkensä alaistensa hengen pelastamiseksi sitomalla hiuksensa vedenalaisen paju-puun juureen.

3. Utpalavarna oli kuuluisa nunna, jonka viisautta verrattiin Maudgalyayanen, Buddhan opetuslapsen, viisautteen. Hän oli aina muiden nunnien johtaja eikä koskaan väsynyt opettamaan heitä.

Devadatta oli ilkeä ja julma mies, joka myrkytti kuningas Ajatasatrun mielen ja suostutteli hänet kääntymään Buddhan opetuksia vastaan. Myöhemmin kuningas Ajatasatru kuitenkin katui, rikkoi ystävyytensä Davadattan kanssa ja hänestä tuli Buddhan nöyrä opetuslapsi.

Kerran kun Devadatta oli käännytetty pois linnan portilta hänen yrittäessään päästä tapaamaan kuningasta, hän tapasi Utpalavarnan, joka oli tulossa linnasta. Tämä sai hänet vihaiseksi, joten hän löi Utpalavarnaa ja vahingoitti häntä vakavasti.

Utpalavarna palasi luostariin suuresti kärsien kivusta, ja toisten nunnien yrittäessä lohduttaa häntä sanoi heille: "Siskot, elämä on tuntematon, kaikki on tilapäistä eikä

minuutta ole. Vain Valaistuksen maailma on tyyni ja rauhallinen. Teidän on jatkettava harjoitustanne.” Sitten hän kuoli tyynesti.

4. Siunattu pelasti kerran Angulimalya-nimisen miehen, joka oli kerran ollut hirvittävä roisto ja joka oli tappanut monia ihmisiä. Buddhan pelastettua hänet hänestä tuli veljeskunnan jäsen. Eräänä päivänä hän meni kerjäämään kaupunkiin ja sai kokea paljon kärsimystä aikaisempien pahojen tekojensa vuoksi.

Kyläläiset hyökkäsivät hänen kimppuunsa ja pieksivät hänet pahasti, mutta hän palasi Siunatun luo ruumis vielä verta vuotaen, heittäytyi hänen jalkoihinsa ja kiitti häntä siitä mahdollisuudesta, että oli voinut kärsiä aikaisemmin tekemiensä julmien tekojen vuoksi.

Hän sanoi: “Siunattu, nimeni oli alkujaan “Ei vahinkoa”, mutta tietämättömyyttäni tuhosiin monta arvokasta elämää ja jokaiselta murhaamaltani ihmiseltä otin sormen. Sen vuoksi minua alettiin nimittää Angulimalyaksi, joka tarkoittaa sormien kerääjää.

Säälisi ansiosta sain sitten viisauden ja omistauduin kolmelle aarteelle, Buddhalle, Dharmalle ja Samghalle. Kun ihminen kuljettaa hevosta tai lehmää, on hänen käytettävä ruoskaa tai nuoraa, mutta sinä, Siunattu, puhdistit mieleni ruoskaa tai nuoraa käyttämättä.

Siunattu, tänään olen kärsinyt vain sen mikä minulle kuuluu. En halua elää, en kuolla, odotan vain aikaani.

5. Maudgalyayana, yhdessä kunnianarvoisan Sariputran kanssa oli yksi Buddhan kahdesta suuresta opetuslapsesta. Kun muiden uskontojen opettajat näkivät, että Buddhan opetusten puhdas vesi virtasi ihmisten keskuuteen ja kun he huomasivat, että ihmiset joivat sitä innokkaasti, heistä tuli mustasukkaisia ja he keksivät esteitä hänen saarnoilleen.

Mutta ei yksikään este voinut pysäyttää tai estää Maudgalyayan opetuksia leviämästä laajalle alalle. Muiden uskontojen seuraajat yrittivät tappaa Maudgalyayan.

Kahdesti hän pakeni, mutta kolmannella kerralla pakanat ympäröivät hänet ja hän joutui heidän iskujensa uhriksi.

Valaistuksen tukemana hän otti vastaan heidän iskunsa tyynesti ja vaikka hänen lihansa oli revitty ja luunsa murskattu, hän kuoli tyynesti.

VIITELÄHTEET

Lyhennykset: DN-Dīgha Nikāya
 MN-Majjhima Nikāya
 SN-Saṃyutta Nikāya
 AN-Aṅguttara Nikāya

Kappale *Sivu* *Rivi* *Lähde*

BUDDHA

Luku 1

1	2	1	Eri Suttat
	5	1	AN 3-38, Sukhumālā-sutta
	5	12	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	5	23	Eri Suttat
	7	1	MN 9-85, Bodhirājakumāra-sutta
	7	6	Eri Suttat
	7	14	Sutta-nipata 3-2, Padhāna-sutta
	7	19	Eri Suttat
	8	10	Vinaya, Mahāvagga 1
	9	11	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
2	10	17	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	11	13	Parinibbāna-sutta
	13	9	Parinibbāna-sutta
	13	16	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta

Luku 2

1	15	1	Amitāyur-dhyāna & Vimalakīrtinirdeśa
---	----	---	--------------------------------------

<i>Kaple</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
	15	6	Śuraṃgama-sūtra
	15	11	Vimalakīrti-nirdeśa & Mahā-parinirvāṇa sūtrat
	16	7	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 16
	17	1	Mahāyāna-jātaka-cittabhūmi-parīkṣa-sūtra
	17	7	Mahāparinirvāṇa-sūtra
2	19	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 3
	20	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 4
	21	14	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 5
3	22	18	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 16
Luku 3			
1	25	1	Avataṃsaka-sūtra 5
	26	5	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	26	10	Avataṃsaka-sūtra
	26	18	Suvarṇaprabhāṣottamarāja-sūtra 3
2	29	7	Avataṃsaka-sūtra
	29	13	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha
	29	17	Pienempi Sukhāvatīvyūha-sūtra
	29	22	Avataṃsaka-sūtra
	30	5	SN 35-5
	30	9	Mahāparinirvāṇa-sūtra
3	32	10	MN 8-77, Mahāsakulūdayi-sutta

<i>Kappale</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
3	33	5	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	33	18	Laṅkāvatāra-sūtra
	34	4	Avataṃsaka-sūtra 32
	34	20	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 25
	35	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	35	14	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 2
	35	20	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 2

DHARMA

Luku 1

1	38	1	Vinaya, Mahāvagga 1-6 & SN 56-11-12, Dhammacakra-pravartana sutta
	39	17	Itivuttaka 103
	40	5	MN 2, Sabbāsaṃvāsa-sutta
	40	12	42 kappaleen sūtra 18
	41	3	Śrīmālādevīsiṃhanāda-sūtra
3	42	21	Avataṃsaka-sūtra 22, Daśabhūmika

Luku 2

1	46	1	MN 4-35, Cūḷasaccaka-sutta
	48	9	AN 5-49, Rajah-muṇḍa-sutta
	48	18	AN 4-185, Samaṇa-sutta
	49	4	AN 3-134, Uppāda-sutta
2	49	11	Laṅkāvatāra-sūtra
	49	15	Avataṃsaka-sūtra 2

<i>Kappale</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
2	50	1	Avataṃsaka-sūtra 16
	50	13	Avataṃsaka-sūtra 22, Daśabhūmika
	51	1	Laṅkāvatāra-sūtra
	51	6	AN 4-186, Ummagga-sutta
	51	9	Dhammapada, 1, 2, 17, 18
	52	1	SN 2-1-6, Kāmada-sutta
	3	52	13 Avataṃsaka-sūtra 16
		52	20 Laṅkāvatāra-sūtra
		53	11 MN 3-22, Alagaddūpama-sutta
		54	10 Laṅkāvatāra-sūtra
4		54	15 Laṅkāvatāra-sūtra
	57	9	Vinaya, Mahāvagga 1-6
	58	1	Laṅkāvatāra-sūtra
	58	7	SN 35-200, Dārukkhandha-sutta
	58	16	Laṅkāvatāra-sūtra ja muita
	59	6	MN 2-18, Madhupiṇḍika-sutta
	59	19	Laṅkāvatāra-sūtra
	60	12	Laṅkāvatāra-sūtra
	61	11	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
	63	13	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha
	63	21	Laṅkāvatāra-sūtra ja muita
Luku 3			
1	65	1	Vinaya, Mahāvagga 1-5
	65	14	Vinaya, Cūlavagga 5-21

<i>Kappale</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
1	66	6	Śūraṃgama-sūtra
2	71	8	Śūraṃgama-sūtra
	73	5	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	73	11	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 7 & Śūraṃgama-sūtra
	74	4	Avataṃsaka-sūtra 32
	74	10	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	74	14	Brahmajāla-sūtra
	75	2	Mahāparinirvāṇa-sūtra
3	75	21	Mahāparinirvāṇa-sūtra
Luku 4			
1	81	1	Śrīmālādevīsiṃhanāda-sūtra
	82	9	AN 2-11
	82	12	Itivuttaka 93
	82	20	Vinaya, Mahāvagga
	83	10	AN 3-68, Aññātiṭṭhika-sutta
	83	24	AN 3-34, Āḷavaka-sutta
	84	13	Vaipulya-sūtra
	84	19	Vinaya, Mahāvagga 1-6, Dhammacakrapravartana-sūtra
	85	2	MN 2-14, Cūḷadukkhakkhandha- sutta
	85	17	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	86	17	Itivuttaka 24
2	88	14	MN 6-51, Kandaraka-suttanta
	89	10	AN 3-130

<i>Kappale</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
2	89	19	AN 3-113
3	90	7	Itivuttaka 100
	90	20	Samyaktaratnapīṭaka-sūtra
	91	16	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	93	1	AN-3-62
	93	15	AN-3-35, Devadūta-sutta
	94	20	Therīgāthā Aṭṭhakathā
4	95	17	Sukhāvatīvyūha-sūtra nide 2

Luku 5

1	102	1	Sukhāvatīvyūha-sūtra nide 1
	105	15	Sukhāvatīvyūha-sūtra nide 2
	107	5	Amitāyur-dhyāna-sūtra
2	110	16	Pienempi Sukhāvatīvyūha-sūtra

HARJOITUSTIE

Luku 1

1	116	1	MN 2, Sabbāsava-sutta
	117	23	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	118	15	SN 35-206, Chapāna-sutta
	119	11	42 Kappaleen sūtra 41-2
	121	20	MN 2-19, Dvedhāvittakka-sutta
	122	12	Dhammapada Aṭṭhakathā
2	123	11	AN 3-117
	124	1	MN 3-21, Kakacūpama-sutta
	127	1	MN 3-23, Vammīka-sutta
	128	16	Jātaka IV-497, Mātanga-Jātaka

<i>Kappale</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
	132	4	42 kappaleen sūtra 9
	132	12	42 kappaleen sūtra 11
	133	5	42 kappaleen sūtra 13
	134	4	AN 2-4, Samacitta-sutta
3	134	20	Samyuktaratnapīṭaka-sūtra
	144	19	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	145	17	Samyuktaratnapīṭaka-sūtra
Luku 2			
1	150	1	MN 7-63, Cūḷamālunkya-suttanta
	152	9	MN 3-29, Mahāsāropama-sutta
	154	1	Mahāmāyā-sūtra
	154	13	Theragāthā Atthakathā
	156	9	MN 3-28, Mahāhatthipadopama-sutta
	156	22	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	157	12	Avadānaśataka-sūtra
	158	17	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	160	12	Pañcaviṃśati-sāhasrikā-
		12	prajñāparamitā-sūtra
	161	21	Avataṃsaka-sūtra 34,
			Gaṇḍavyūha
2	163	12	AN 3-88
	164	13	AN 3-81
	164	19	AN 3-82
	165	12	Parinibbāna-sutta nide 2

<i>Kappale</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
2	166	13	MN 14-141, Saccavibhanga-sutta
	167	19	Parinibbāna-sutta nide 2
	168	14	AN 5-16, Bala-sutta
	168	19	Avataṃsaka-sūtra 6
	169	15	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	170	9	Samyuktaratnapitaka-sūtra
	171	1	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 26
	171	15	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	172	13	Theragāthā Aṭṭhakathā
	173	7	Jātaka 55, Pañcāvudha-Jātaka
	174	8	Itivuttaka 39 & 40
	174	18	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	174	21	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	175	1	AN 5-12
	175	8	Parinibbāna-sutta
	175	19	Śūraṃgama-sūtra
3	176	21	SN 55-21 & 22, Mahānāma-sutta
	177	16	AN 5-32, Cundī-sutta
	178	1	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
	178	14	Śūraṃgama-sūtra
	178	21	Sukhāvatīvyūha-sūtra nide 2
	179	7	SN 1-4-6
	179	10	Avataṃsaka-sūtra 33
	180	8	Avataṃsaka-sūtra 24
	180	19	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 4
	181	7	Amitāyur-dhyāna-sūtra
	181	10	Sukhāvatīvyūha-sūtra

<i>Kappale</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
	181	16	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	182	10	MN 2-16, Cetokhila-sutta
	183	6	Sukhāvativyūha-sūtra nide 2
4	184	1	Dhammapada
	192	1	SN 1-4-6
	192	14	AN
	192	18	Mahāparinirvāṇa-sūtra

VELJEYS

Luku 1

1	194	1	Itivuttaka 100 & MN 1-3, Dhammadāyāda-sutta
	194	8	Itivuttaka 92
	195	1	Vinaya, Mahāvagga 1-30
	195	20	MN 4-39, Mahā-assapura-sutta
	197	4	MN 4-40, Cūḷa-assapura-sutta
	198	6	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 19
	198	12	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 19
	199	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 14
2	200	13	SN 55-37, Mahānāma-sutta
	201	1	AN 3-75
	201	7	SN 55-37, Mahānāma-sutta
	201	12	SN 55-54, Gilāyanaṃ-sutta
	201	18	Avataṃsaka-sūtra 22
	203	9	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	206	5	Avataṃsaka-sūtra 7
	209	2	Mahāmāyā-sūtra

<i>Kappale</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
	210	3	Avataṃsaka-sūtra 21
	210	22	Mahāparinirvāṇa-sūtra
Luku 2			
1	212	1	DN 31, Singālovāda-sutta
	217	13	AN 2-4, Samacitta-sutta
	218	11	AN 3-31
	218	19	Jātaka 417, Kaccāni-Jātaka
	220	17	DN 31, Singālovāda-sutta
	221	4	Dhammapada Aṭṭhakathā 1
2	222	14	AN 4-197
	223	7	AN 5-333 Uggaha-sutta
	224	1	(Burmalaiset selitykset)
	224	19	AN 7-59, Sujāta-sutta
	226	16	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	227	21	Srīmālādevīsiṃhanāda-sūtra
3	230	3	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	231	5	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha
	232	10	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 12
	233	9	Bodhisattva-gocaropāya- viṣayavikurvana-nirdeśa-sūtra
Luku 3			
1	240	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	241	19	AN-3-118, Soceyyan-sutta
	243	11	SN

<i>Kappale</i>	<i>Sivu</i>	<i>Rivi</i>	<i>Lähde</i>
1	244	5	Vinaya, Mahāvagga 10-1 & 2
	244	13	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	245	21	Vinaya, Mahāvagga 10-1 ja 2
2	248	15	SN
	249	11	Chūin-kyō-sūtra
	249	17	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
	251	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	251	18	Pienempi Sukhāvatīvyūha-sūtra
	252	3	Sukhāvatīvyūha-sūtra
	252	17	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
3	253	5	Dhammapada Aṭṭhakathā 1
	253	14	AN 34-2
	254	11	Dhammapada Aṭṭhakathā 1
	255	6	AN 5-1
	255	10	Sarvāstivāda-sanghavedaka- vastu 10
	256	4	MN 9-86, Aṅgulimāla-sutta
	257	3	AN 26

LIITTEET

LYHYT BUDDHISMIN HISTORIA

1. INTIA

Yksi ihmiskunnan suurimmista ja mullistavimmista tapauksista oli se, kun "Aasian valo" syttyi kirkkaasti keski-Intiassa tai toisin sanoen, kun Suuren Viisauden ja Säälin lähde pursusi esiin siellä. Tämä lähde on rikastuttanut ihmisiä monien vuosisatojen ajan aina nykypäiviin saakka.

Buddha Gautama, joka myöhemmin buddhismen seuraajien keskuudessa tuli tunnetuksi Shakyamunina tai Shakya-heimon Viisaana, jätti kotinsa, alkoi kerjäläismunkiksi ja käänsi kulkunsa kohti etelää Magadhaan. Uskotaan, että siellä 5. vuosisadan keskivaiheilla eKr. hän vihdoinkin saavutti Valaistuksen Bodhi-puun alla. Hän jatkoi väsymätöntä toimintaansa 45 pitkän vuoden ajan koko ajan saarnaten Viisauden ja Säälin oppia aina "Suureen kuolemaansa" saakka, jolloin hän astui Maha-pari-Nirvanaan. Seurauksena tästä suurista buddhalaisista temppeleistä ilmestyi kuningaskunnissa ja keski-Intian eri heimojen parissa.

Maurya kuningaskunnan kolmannen hallitsijan kuningas Asokan aikana (vallassa 268–232 eKr.) Buddha Gautaman oppi levisi yli koko Intian ja sitä levitettiin myös maan rajojen ulkopuolelle.

Maurya oli yksi Intian ensimmäisiä vakiintuneita kuningaskuntia. Ensimmäisen hallitsijansa Chandraguptan (vallassa 316–293 eKr.) aikana tämä kuningaskunta piti jo hallussaan laajaa maa-alaa, joka ulottui Himalaja-vuorilta pohjoisessa Bengalin lahteen idässä, Hindukush-vuorille lännessä ja yli Vindhya-vuorten etelässä. Kuningas Asoka laajensi yhä maa-alaa Deccan ylängölle asti valloittaen mm. Kalingan.

Sanotaan, että tämä kuningas oli hurja luonteeltaan. Alaiset nimittivät häntä nimellä Chandāsoka (hurja Asoka). Hänen luonteensa muuttui kuitenkin täysin, kun hän näki ne kauheat olosuhteet, jotka olivat aiheutuneet Kalingan valloittamisesta. Hän omistautui hartaasti Viisauden ja Säälin opille. Sen jälkeen hän suoritti monia tekoja Buddhaan uskojana. Teoista huomattavimmat ovat:

Ensiksikin “Asokan kaiverretut julistukset”. Tämä tarkoittaa hallinnollisia, Buddhan opille perustuvia käsitteitä, joita kaiverrettiin kivipilareihin ja kiillotettuihin kallion seinämiin. Asoka käski tehdä näin monissa paikoissa ja näin levitti Buddhan oppia. Toiseksi, hän lähetti saarnaajia yli kuningaskunnan rajojen kaikkiin suuntiin välittämään Viisauden ja Säälin oppia. Erityisen huomattavaa on, että tällaisia saarnaajia lähetettiin sellaisiin paikkoihin kuten esim. Syyriaan, Egyptiin, Kyreneen, Makedoniaan ja Epeirokseen, ja näin buddhismia levitettiin laajalle läntiseen maailmaan. Edelleen Mahendran (palin kielellä Mahinda), Tamaraniin eli Ceyloniin lähetetyn lähettilään, onnistui perustaa “kaunis oppi kauniille Lankāvīpalle” (palin kielellä Lankāpīda) luoden näin lähtökohdan Buddhan opin levitykselle saarella.

2. MAHAYANA-BUDDHISMIN NOUSU

“Buddhismiin itäisestä suuntauksesta” ovat myöhempien aikojen buddhalaiset usein puhuneet. Mutta vuosisatoina eKr. buddhismiin kasvat olivat selvästi kääntyneet kohti länttä. Kristillisen ajan alkuaikoina nämä “kasvat” alkoivat kääntyä kohti itää. Kuitenkin ennen kuin menemme tähän asiaan on meidän puhuttava siitä suuresta muutoksesta, joka tapahtui buddhismissa. Tämä muutos oli “uusi aalto”, joka tunnetaan Mahayana-buddhismina eli buddhismiin suurena ajoneuvona, joka juurtui vahvasti ja näkyi selvänä aineksena ajan opetuksissa.

Milloin, miten ja kuka aloitti tämän "uuden aallon"? Kukaan ei voi toistaiseksi antaa täsmällistä vastausta näihin kysymyksiin. Kaikki mitä tiedämme on: ajan edistyksellisten pappien on täytynyt tuoda suuntaus ns. Mahāsamghika-koulun ajatusgeneologiseen oppiin. Toiseksi, on tosiasia, että ajasta 1–2 vuosisataa eKr. aina kristillisen ajan ensimmäiseen vuosisataan saakka oli jo ollut olemassa eräitä mahayana-kirjoitusten tärkeitä aineksia. Ja kun Nāgārjunan suurenmoinen ajatus mahayana-kirjoitusten tukemana kehittyi, siirtyi mahayana-buddhismi uskonnon historian etualalle.

Mahayana-buddhismin osa on hyvin suuri buddhismin pitkässä historiassa. Kiinassa ja Japanissa buddhismi on melkein koko niiden historian ajan kehittynyt mahayana-opin vaikutuksen alaisena. Tämä ei näytä oudolta, koska oli jo kehittynyt uusi ihanne massojen pelastumiselle, jossa elävät pyhimykset kuviteltiin Bodhisattvojen muotoon toteuttamaan tätä ihannetta; lisäksi mahayana-ajattelijoiden älylliset tulokset metafyyysisellä ja psykologisella alalla olivat todella suuret. Vaikka suuntaus liittyi toisaalta Buddha Gautaman oppiin lisättiin tähän monia uusia Viisauden ja Säälin aspekteja. Näistä uusista lisäyksistä buddhismi sai uutta energiaa ja se tuli rikastuttamaan Idän maita kuin suuren joen syöksyvä virta.

3. KESKI-AASIA

Kiina sai tietää buddhismista ensimmäisen kerran keski-Aasian maiden välityksellä. Siksi jos puhutaan opin leviämisestä Intiasta Kiinaan, on puhuttava Silkkitiestä. Tämä tie kulki loputtomien alueiden halki keski-Aasiassa yhdistäen idän ja lännen. Tämä kauppatie avattiin Han dynastian kuningas Wun hallinta-aikana (vallassa 140–87 eKr.). Sinä aikana Han dynastian maa-ala ulottui kauas länteen, ja sellaisissa naapurimaissa kuten Ferghanassa, Sagdianassa, Tukharassa ja jopa Partiassa Aleksanteri Suuren synnyttämä kauppiashenki vielä eli voimakkaana. Tällä näiden maiden halki kulkevalla tiellä silkki oli tärkein kauppatavara, siitä nimi Silkkitie. Vähän ennen kristillistä ajanlaskua tai vähän sen jälkeen Intia ja Kiina aloittivat kulttuurikosketuksensa tämän kauppaticien välityksellä. Näin tämän tien voidaan myös sanoa olleen buddhismin tie.

4. KIINA

Kiinalaisen buddhismin historia alkaa siitä, kun he ottivat vastaan buddhalaiset kirjoitukset ja aloittivat niiden käännökset. Sanotaan, että vanhin käännös muinaisilta ajoilta on "*Ssu-shin-êr-châng-ching*" (Buddhan lausuma 42 kappaleen sutra), käännös, jonka Kāśyapaśamāsa ja muut suorittivat myöhemmän itäisen Han-dynastian kuningas Mingin Ying-p'ing' in aikana (58-76 jKr.), mutta nykyään tätä pidetään epäilyttävänä legendaarisena kertomuksena. Nykyään kunnia annetaan An-shin-kaolle, joka suoritti käännöksiä Lo-yangissa n. 148–171 jKr. Tästä ajasta lähtien pohjoisen Sung-dynastian aikaan saakka (960–1129 jKr.) käännöstyötä tehtiin lähes tuhannen vuoden ajan.

Aikaisempina vuosina ne, jotka olivat keskeisiä kirjoitusten esittelyssä ja niiden käännösten teossa, olivat useimmiten keski-Aasian maiden pappeja. Esim. An-shih-kao, josta edellä mainittiin, oli kotoisin Parthiasta. K'ang-sêng-K'ai, joka oli kotoisin Samarkandin alueelta, tuli Lo-yangiin n. 3. vuosisadalla ja käänsi "*Sukhāvativyūhan*" (Rajattoman elämän kirja). Chu-fa-hu eli Dharmaraksha, joka tunnetaan "*Saddharmapundarikān*" kääntäjänä, oli kotoisin Tukharasta. Hän asui Lo-yangissa eli Ch'ang-anissa 3. vuosisadan jälkipuoliskolta 4. vuosisadan alkuun. Kumārijaran, kotoisin Kuchasta, ilmestyessä 5. vuosisadan alussa käännöstyö Kiinassa saavutti huippunsa.

Suunilleen näistä ajoista alkaen papit alkoivat käydä Intiassa oppimassa sanskritia. Ensimmäinen Intiassa käynyt pappi oli Fa-hsien (339–420? jKr.) Hän lähti Lo-yangista v. 399 Intiaan ja palasi 15 vuoden kuluttua. Huomattavin näistä Intiassa käyneistä papeista oli Hsuan-chuang (600–664 jKr.), joka lähti Intiaan v. 627 ja palasi v. 645, 19 pitkän vuoden jälkeen. Lisäksi I-ching (635–713 jKr.) (ei tule sekoittaa kirjaan *I-ching*), lähti Intiaan meriteitse v. 671 ja palasi samaa tietä 25 vuoden kuluttua.

Nämä papit kävivät itsekseen Intiassa oppimassa sanskritia ja toivat kotiin valitsemansa kirjoitukset. He olivat johtavia kirjoitusten käännöstyössä. Hsuan-chuangin kielellinen kyky oli erityisen huomattava ja hänen ahkeran työnsä ansiosta kirjoitusten käännöstyö Kiinassa saavutti jälleen huippunsa. Buddhismin myöhempien aikojen tutkijat kutsuvat aikaisemmin Kumārajīvan edustajien tekemiä käännöksiä "vanhoiksi käännöksiksi" ja Hsuan-chuangin ja myöhempien kääntäjien käännöksiä "uusiksi käännöksiksi".

Perustuen valtavalle sanskritista käännetylle kirjallisuudelle näiden oppineiden ajatuksen ja uskonnollisen toiminnan suunta vähitellen mutta selvästi kääntyi kohti kiinalaisuutta. Siinä ilmenevät selvästi rodun luonne, tarpeet ja uskomukset. Se, että nämä papit alkuvaiheessa käänsivät mielensä metafyyysisesti kohti "aineettomuutta", mikä erikoisesti ilmenee sutrien Prajñāssa, oli tämän suuntauksen julistus. Myöhemmin he hylkäsivät ns. "hinayanan" eli pienen ajoneuvon ja käänsivät huomionsa täysin kohti "mahayanaa" eli suurta ajoneuvoa.

Tämä suuntaus tuli lisäksi vähitellen huomattavaksi Tendai-koulukunnassa ja sen voidaan sanoa saavuttaneen huippunsa Zen-koulukunnan syntyessä.

6. vuosisadan myöhemmällä puoliskolla Tendai-koulukunta nousi kukoistukseen Kiinassa. Tätä täydensi Tendai Daishi eli Chih-i, (583–597 jKr.) sen kolmas patriarkka. Hän on yksi buddhismiin huomattavimmista henkilöistä ja tämän pyhimyksen suorittama buddhismiin luokittelu viiteen aikakauteen ja kahdeksaan dogmiin oli pitkään säilyttänyt laajan vaikutuksensa Kiinan ja Japanin buddhismiin.

Vilkaisu Kiinaan näyttää, että monet sutrat tuotiin maahan ja käännettiin ottamatta huomioon niiden alkuperän aikajärjestystä. Näiden sutrien suunnattoman määrän edessä ongelmaksi muodotui miten niiden alkuperä ja arvo tuli ymmärtää. Oli tarpeen ymmärtää buddhismi kokonaisuutena ja näyttää näkökantansa siitä oman ymmärryksensä mukaan. Mitä tulee sutrien arviointiin, tulee ensin esille kiinalaisen ajatuksen suuntaus. Ennen kaikkea Chih-in ajatuksen suunta oli systemaattinen ja siten erittäin vakuuttava. Mutta uuden ajan buddhismiin tutkimusten ilmestyttyä loppui jopa sellainen johtava vaikutus.

Kiinan buddhismiin historiassa "viimeksi tullut" oli Zen-koulukunta. Sanotaan, että sen perustaja oli Sramana, joka oli kotoisin vieraasta maasta, eli Bodhidharma (–528 j.Kr.). Mutta hänen kylvämänsä siemen näki kukoistuksen vasta Hui-nêngin (638–713 j.Kr.) 6. patriarkan ajan jälkeen. 8. vuosisadan jälkeen Kiinan koulukunnassa oili perättäin monia lahjakkaita pappeja, jotka toivat kukoistusta Zen-koulukunnalle monien vuosisatojen ajan.

Voidaan nähdä, että buddhismissa vallitsi uusi ajatustapa, joka juurtui syvälle kiinalaiseen luonteeseen; se on buddhismia kiinalaisen ajatustavan värittämänä. Ja kuitenkin Buddha Gautaman opin virta, jota tämä uusi virta täydensi, oli kasvanut yhä suuremmaksi joksikin ja se tuli rikastuttamaan idän maita.

5. JAPANI

Buddhismiin historia Japanissa alkoi 6. vuosisadalla. V. 538 j.Kr. Pochin kuningas (eli Kudaran, Korean kuningas) lähetti edustajansa lahjoittamaan Buddhan kuvan ja sutrakäärön keisari Kinmeiin hoviin. Tämä oli ensimmäinen kerta, jolloin buddhismi esiteltiin tähän maahan. Japanin uskonnon historia on siis nyt 1400 vuotta vanha.

Tämän pitkän historian aikana voimme ajatella japanilaisella buddhismilla olleen kolme keskipistettä. Ensimmäiseksi voidaan laskea 7–8 vuosisadan buddhismi. Tänä aikana rakennettiin Horyuji temppeli (607 j.Kr.) ja Todaiji temppeli (752 j.Kr.) puhuaksemme ajan aineellisista saavutuksista. Katsoessamme taaksepäin tähän aikaan emme voi sivuuttaa sitä tosiseikkaa, että kulttuurin aalto nousi epätavallisen korkealle koko Aasiassa tänä aikana, kun taas läntinen sivilisaatio oli sulkeutunut synkään pimeyteen. Idässä kehittyi hämmästyttävän aktiivinen ja toimelias liike. Kiinassa, keski-Aasiassa, Intiassa ja etelämeren maissa aktiivisuus älyllisellä, uskonnollisella ja taiteen alalla kasvoi

voimakkaasti. Liittyen näihin liikkeisiin buddhismi huuhtoi itäistä maailmaa valtavalla inhimillisyyden aallolla. Japanilaisen kulttuurin uusi liike, mitä loistavan Horyujin ja mahtavan Todaiji-temppelin rakentaminen ja värikkäät uskonnolliset ja taiteelliset toiminnot, jotka liittyivät näihin tapahtumiin todistavat, on näyttönä tästä yleisestä kulttuuriallost, joka huuhtoi koko laajaa Aasiaa.

Ihmiset maassa, joka oli pitkään ollut kehittymätön, kylpivät nyt suuren kulttuurin virrassa: kulttuurin kukka aukeni yhtäkkiä. Sellainen hyvä käänne suosi Japania noina vuosisatoina. Ja päämestari, joka oli vastuussa tästä kulttuurin noususta, oli juuri buddhismi. Ajan buddhalaisista tempeleistä tuli tärkeitä yhteiskunnallisia keskuksia ja papeista uuden opin johtajia. Kehittyi suuri kulttuuri, ei pelkästään uskonto.

9. vuosisadalla ilmestyi näyttämölle kaksi suurta pappia, Saicho (Dengyo Daishi, 767-822) ja Kukai (Kobo Daishi, 774-835). He perustivat kaksi buddhalaista kirkkokuntaa, joihin yleensä viitataan yhteisellä nimellä Heian-buddhismi. Tämä oli puhtaasti japanilaisen buddhismin perustaminen. He pitivät kiinni buddhismin alkuperäisistä näkökohdista ja käytännöstä ja perustivat keskeiset luostarit Hiei ja Koya-vuorille. Perustamisensa jälkeen 300 vuoden aikana aina Kamakura-kauteen asti nämä kaksi kirkkokuntaa kukoistivat pääasiassa aristokratian ja keisarillisen hovin keskuudessa.

Toisena keskipisteenä voidaan pitää 12.-13. vuosisatojen buddhismia. Tänä aikana oli merkittäviä pappeja kuten Honen (113-1212 jKr.), Shinran (1173-1262 jKr.), Dogen (1200-1253 jKr.), ja Nichiren (1222-1282 jKr.) Kun puhumme Japanin buddhismista, emme voi jättää mainitsematta näitten merkittävien pappien nimiä. Miksi sitten vain kyseessä olevina vuosisatoina oli

huomattavia pappeja? Siksi, että heillä kaikilla oli tänä aikana yleinen ongelma. Ja mikä tuo ongelma oli? Ehkä se, että buddhismi kyllä otettiin vastaan, mutta ainutlaatuisella japanilaisella tavalla.

Tämä saattaa johtaa kysymykseen "miksi"? Eikö ole totta, että buddhismi tuotiin maahan kauan ennen tuota aikaa? Historiallisesti asia on kyllä näin. Mutta tämän maan ihmiset tarvitsivat useita satoja vuosia sulattaakseen ja muovaillakseen tuotetun uskonnon niin, että siitä tuli täysin heidän omansa. Lyhyesti sanottuna buddhismin vastaanottaminen alkoi 7.—8. vuosisadoilla ja tuloksena tästä 12—13. vuosisatojen buddhismi nousi kukoistukseen.

Tämän jälkeen buddhismi Japanissa perustuen noiden huomattavien pappien opille on säilynyt nykypäiviin saakka. Noiden huomattavien pappien jälkeen ei yhtä merkittäviä pappeja ole ilmennyt japanilaisessa buddhismin historiassa. Kirjoittajasta tuntuu, että on kuitenkin olemassa huomionarvoinen seikka: nykyäikoina tehty alkuperäisen buddhismin tutkimus.

Alkuaajoista lähtien käytännöllisesti katsoen koko Japanin budhalaisuus oli mahayana-buddhismia kiinalaisen buddhismin vaikutamana. Erityisesti 12.—13. vuosisatojen suurten opettajien jälkeen mahayana-oppi muodosti päävirran koulukuntien perustajien ollessa sen keskustana, näin on jatkunut nykypäiviin saakaa. Alkuperäisen buddhismin tutkimus alkoi japanilaisessa buddhismin historiassa Meiji-kauden keskivaiheen jälkeen. Buddha Gautaman hahmo selveni jälleen niille, jotka olivat unohtaneet, että paitsi koulukuntien perustajia oli olemassa myös buddhismin perustaja. Ja niille, jotka välittivät ainoastaan mahayana-opista, tehtiin selväksi se, että oli olemassa myös systemaattinen buddhismin tuntemus. Nämä uudet vaiheet ovat kuitenkin vielä ainoastaan oppineiden keskuu-

nessa eivätkä ne ole tarpeeksi voimakkaita herättämään uskonnollista innostusta suurissa massoissa. Mutta näyttää siltä, että tämän maan ihmisten tietämys buddhismista on saamassa uuden käänteän. Kirjoittaja haluaisi kiinnittää huomiota tähän vaiheeseen ja kutsua sitä kolmanneksi eli viimeiseksi edellä mainituista kolmesta keskipisteestä.

BUDDHAN OPETUSTEN VÄLITYS

Buddhismi on uskonto, joka perustuu Shakyamunin 45 vuoden aikana saarnaamiin opetuksiin. Siksi sanoilla, joita hän käytti saarnatessaan, on ehdoton auktoriteetti tässä uskonnossa. Huolimatta siitä, että on olemassa yli 84000 dharmaporttia ja suuri määrä kouluja, kaikki liittyvät Shakyamunin kirjoituksiin. Kirjat, joihin Buddhan opetukset on kirjoitettu muistiin, tunnetaan nimellä *Issaikyo* tai *Daizokyo* eli pyhien kirjoitusten täydellinen kokoelma.

Shakyamuni puolsi ihmisten välistä tasa-arvoa ja saarnasi opetuksensa tavallisin, selvin ja yksinkertaisin sanoin, niin että kaikki saattoivat ymmärtää ne täysin. Hän jatkoi saarnaamistaan ihmisten hyödyksi kuolinhetkeensä saakka 80-vuoden iässä.

Shakyamunin kuoleman jälkeen hänen opetuslapsensa saarnasivat oppia sen mukaan mitä olivat kuulleet. Saattaa kuitenkin olla, että opetuksia eteenpäin kerrottaessa ja toistettaessa syntyi joitakin muunnelmia johtuen opetuslasten kuulo- ja ymmärrysvirheistä. Kuitenkin Shakyamunin sanat täytyy välittää tarkasti ja oikein ja mahdollisuus opetusten kuulemiseen on myönnettävä kaikille erotusta tekemättä. Siksi monet vanhemmat papit kokoontuivat yhteen tarkastaakseen ja yhdistääkseen sanat ja opetukset kokonaisuudeksi kertomalla mitä kukin muistaa kuulleen. Papit viettivät useita kuukausia keskustellen. Tuloksena syntynyt työ tunnetaan nimellä *Ketsujyu* eli yhdenmukaistus. Tämä todistaa sitä, miten hartaasti ja harkitusti he yrittivät välittää juuri ne sanat, jotka suuri opettaja oli puhunut.

Tarkastettu oppi oli nyt saatava kirjoitettuun muotoon. Kirjoitetussa muodossa oleviin opetuksiin lisättiin myöhempien aikojen oppineiden pappien selitykset ja tulkinnat, ja tämä tunnetaan nimellä *Ron* eli selitykset. Itse Buddhan opetuksia, myöhempiä aikoina lisättyjä selityksiä ja buddhismiin sääntöjä alettiin kutsua nimellä *Sanzokyo* (buddhalaisten kirjoitusten kolme osaa) tai sanskritiksi *Tripitaka*.

Sanzokyo eli *Tripitaka* sisältää *Kyozon*, *Ritsuzon* ja *Ronzon*. *Sana Zo* tarkoittaa astiaa tai säiliötä, *Kyo* viittaa buddhalaisiin kirjoituksiin, *Ritsu* buddhalaisen veljeskunnan sääntöihin ja *Ron* pappien kirjoittamiin selityksiin.

Sanotaan, että buddhismi tuotiin Kiinaan v. 67 jKr. myöhemmän itäisen Han dynastian (25–220 jKr.) kuningas Mingin hallituskautena. Mutta oikeastaan vasta 84 vuotta myöhemmin (v. 151 jKr.) saman dynastian kuningas Huan toi buddhalaisia kirjoituksia Kiinaan ja käänsi ne. Siitä lähtien kirjoitusten käännöstyö jatkui yli 1700 vuoden ajan. Käännettyjen kirjojen ja niteiden määrä nousi 1440 kirjoitukseen 5586 osassa. Yritykset säilyttää nämä käännettyt kirjoitukset alkoivat jo Wei dynastian aikana. Niiden painaminen alkoi pohjoisen Sung dynastian aikana. Näistä ajoista alkaen kiinalaisten pappien kirjoituksia alettiin lisätä buddhalaisiin kirjoituksiin eikä niitä enää voitu nimittää nimellä *Tripitaka*. Suei-kaudelle tullessa kirjoille annettiin nimi *Issaikyo* eli kaikkien pyhien kirjoitusten täydellinen kokoelma, ja Tang-kaudella niitä alettiin kutsua nimellä *Daizokyo* eli kaikkien buddhalaisten kirjoitusten, lakien ja tutkielmien kokoelma.

Buddhismi tuotiin Tiibettiin n. 7 vuosisadan tienoilla jKr. ja 150 vuoden aikana 9.–11. vuosisatoina jKr. jatkui buddhalaisten kirjoitusten käännöstyö. Siihen mennessä käytännöllisesti katsoen kaikki oli saatu käännettyksi.

Ottaen huomioon, että kirjoitukset on käännetty ei vain Korean, Japanin, Ceylonin, Cambodjan, Turkin ja melkein kaikille itämaiden kielille vaan myös latinaksi, ranskaksi, englanniksi, saksaksi ja italiaksi, voidaan hyvin sanoa, että Buddhan opetusten siunaus on levinnyt maailman joka kolkkaan.

Mutta jos ajatellaan käännösten laatua, uskonnon kehityksen historiaa ja alkuperää yli 2000 vuoden aikana, jolloin on tehty yli 10000 kirjoitusten käännöstä, näyttää siltä, että Shakyamunin sanojen merkitystä on yhä vaikea ymmärtää edes *“Daizokyon”* avulla. On sen tähden välttämätöntä poimia *“Daizokyon”* tärkeimmät kohdat ja luoda niistä perusta omalle uskonnolleen.

Buddhismissa Shakyamunin sanoilla on ehdoton auktoriteetti. Siksi buddhismin on oltava oppi, joka liittyy läheisesti jokapäiväiseen elämään ja tuntee sen realiteetit, muuten se ei pysty innostamaan ihmismieltä nousemaan kohti uskoa opetuksiin. Jotta uskonto olisi sellainen, että voimme sen omaksua, on sen oltava selvä ja yksinkertainen, puolueeton laadussaan. Sen on pystyttävä esittämään kokonaisuus ja kuitenkin oltava täsmällinen ja helposti ymmärrettävä, ja selityksissä on käytettävä jokapäiväisestä elämästä tuttuja sanoja.

Tämä kirja on ilmestynyt yllä olevat seikat huomioon ottaen. Tämä kirja perii *“Daizokyon”* *“virran”*, jolla on yli 2000 vuoden historia. Tietenkään tätä julkaisua ei voida pitää täydellisenä sisällöltään. Buddhan sanat ovat loputtoman syviä tarkoituksessaan ja Hänen Hyveensä ovat niin rajattomat, että niitä ei ole helppo ymmärtää.

Toivomme vilpittömästi, että tätä kirjaa parannetaan yhä todenmukaisemmaksi ja arvokkaammaksi tarkastettujen jälkipainosten ilmestyessä tulevaisuudessa.

“BUDDHAN OPETUKSET” KIRJAN HISTORIA

Tämä buddhalainen teksti perustuu tarkastetulle alunperin japaninkieliselle painokselle kirjasta *“Uudelleen käännetyt buddhalaiset tekstit”*, jonka Rev. Muan Kizun johtama yhdistys, joka perustettiin kirjan levitystä varten, julkaisi heinäkuussa 1925. Ensimmäisen japaninkielisen painoksen toimittivat Prof. Shūgaku Yamabe ja Prof. Chizen Akanuma yhteistyössä monien Japanissa olevien buddhismintutkijoiden kanssa. Työ kesti melkein 5 vuotta.

Shōwa-kautena (1926—) yhdistys julkaisi myös kirjan *“Buddhalaisten kirjoitusten suosittu painos”* ja sitä levitettiin laajalle ympäri Japania.

Heinäkuussa 1934, kun Pan-Pacific buddhalaisten nuorten kokous pidettiin Japanissa, *“Buddhan opetukset”* kirjan, yllämainitun *“Buddhalaisten kirjoitusten suosittu painos”* kirjan englanninkielisen käännöksen, julkaisi yhtenä työnään Japanin buddhalaisten nuorten yhdistys hra D. Goddardin avustuksella. V. 1962, buddhismin Amerikkaan esittelyn 70-vuospäivän kunniaksi hra Yehan Numata, Mitutoyo Co:n perustaja, julkaisi itse *“Buddhan opetukset”* kirjan englanninkielisen painoksen.

Hra Numatan perustaessa Buddhismin Edistämisyhdistyksen v. 1965 Tokiossa suunniteltiin yhdistyksen yhdeksi tehtäväksi levittää englanninkielistä tekstiä ympäri maailmaa.

Tämän suunnitelman toteuttamiseksi perustettiin v. 1966 komitea tarkastamaan *“Buddhan opetukset”* kirja. Komitean jäsenet olivat professorit Kazuyoshi Kino, Shūyū Kanaoka, Zennō Ishigami, Shinkō Sayeki, Kōdō Matsunami, Shōjun Bandō ja Takemi Takase. Prof. Fumio Masutani, hra N.A. Waddel ja hra Toshisuke Shimizu työskentelivät myös tarkastuksen parissa. Näin

julkaistiin uudentyylinen englantilais-japanilainen painos kirjasta "Buddhan opetukset".

V, 1972 professorit Shūyū Kanaoka, Zennō Ishigami, Shōyū Hanayama, Kwansei Tamura ja Takemi Takase korjasivat painovirheet ja muokkasivat käännöksen uudelleen.

Jälleen v. 1974 korjatakseen englanninkielisessä versiossa olleet virheelliset ja epätarkat ilmaisut, joista yhdistykselle oli huomauttanut hra Richard K. Steiner, professorit Shōjun Bandō, Kōdō Matsunami, Shinkō Sayeki, Kwansei Tamura, Dōyū Tokunaga ja Shōyū Hanayama (vastaava) hänen johdolla tarkastivat tekstin. V. 1978 ja 1980 tarkoituksenaan pitää kokous aiheena hra Shinroku Inouen ehdotukset, yllämainittu toimituskunta sekä professorit Shigeo Kamata ja Yasuaki Nara kokoontuivat tarkastamaan kirjan jälleen. Heidän työnsä tuloksena julkaistiin nykyinen "*Buddhan Opetukset*" kirjan englantilais-japanilainen painos. V. 1980 päätettiin, että oli tullut aika kääntää tämä kirja useammalle kuin neljälle jo käännetylle kielelle (englanti, ranska, portugali, espanja). Joten jälleen kerran yhdistys pyysi hra Steineria kohentamaan englanninkielistä asua, josta tehtäisiin saksan, italian, kreikan, kiinan, hollannin ja nepalin kieliset käännökset.

Tehdäksemme kirjasta helpommin luettavan pyysimme v. 1981 sekä japanilaisia että amerikkalaisia lukiolaisia lukemaan sen. Sen jälkeen, kun toimittajat olivat keskustelleet opiskelijoiden kanssa muutoksista, kirja niiden tuloksena jälleen uusittiin.

Mitä tulee "*Buddhan opetukset*" kirjan suomenkieliseen versioon, professori Tamotsu Koizumi, lehtori Takashi Ogishima ja rva Raija Okuda ottivat tehtäväkseen pyhien kirjoitusten kääntämisen.

Rva R. Okudan käännettyä "*Buddhan opetukset*" suomeksi englanninkielisestä versiosta professori T. Koizumi ja lehtori T. Ogishima tarkastivat hänen käänöksensä verraten sitä japaninkieliseen alkuperäistekstiin ja englanninkieliseen versioon. Kääntäjiemme perinpohjaisella yhteistyöllä "*Buddhan opetukset*" kirjan suomenkielinen versio saatiin päätökseen keväällä 1983.

Toivomme koko sydämestämme, että tämän version avulla pohjois-Euroopan ihmiset saavat oikean käsityksen Buddhan opetuksista ja uskomme lujasti, että tämän version avulla he ymmärtävät itämaisen ajatustavan (ideologian) ytimen ja japanilaisen kulttuurin perustan.

Jos teille syntyy kysymyksiä luettuanne "*Buddhan opetukset*" kirjan suomenkielisen version, pyydämme, että ilmoitatte niistä Bukkyo Dendo Kyokai:lle.

“BUDDHAN OPETUKSET” KIRJAN HAKEMISTO

<i>Ihmiselämä</i>	Sivu	Rivi
Elämän merkitys	5	12
Tämän maailman todellinen tila	96	21
Ihanteelliset elintavat	249	17
Väärät elämännäkemykset	44	21
Oikea elämänkäsité	41	10
Ennakkoluuloinen elämä	57	9
Ne, joita on johdettu harhaan (opettavainen tarina)	127	1
Ihmisen elämä (opettavainen tarina)	90	21
Jos viettää heikumallista ja himokasta elämää (opettavainen tarina)	90	7
Mitä vanhat, sairaat ja kuolleet opettavat (kertomus)	93	15
Kuolema on väistämätön (kertomus)	94	20
Viisi asiaa, joita kukaan ei kykene estämään tässä maailmassa	48	9
Tämän maailman neljä totuutta	48	18
Sekä harha että Valaistus syntyvät ihmisen omassa mielessä	49	11
20 asiaa, joita tavallisen ihmisen on ansiokasta mutta vaikeaa suorittaa	133	5
<i>Usko</i>		
Usko on tuli	179	7
Uskolla on kolme tärkeää aspektia	180	19
Usko on julistus	182	1

	Sivu	Rivi
Usko syntyy vilpittömässä mielessä	181	7
Totuuden löytäminen on yhtä vaikeaa kuin sokean yrittää kuvata norsun todellista muotoa koskettamalla sitä (opettavainen tarina) ...	75	2
Buddhismin oikea oppi kertoo sen missä Buddha-luonto on (opettavainen tarina)	77	18
Intohimo on piilottanut taakseen Buddha-luonnon (opettavainen tarina)	73	11
Epäily on este uskolle	182	10
Buddha on koko maailman isä ja ihmiset ovat hänen lapsiaan	35	20
Buddhan viisaus on laaja ja syvä kuin meri ...	34	9
Buddhan henki on täynnä Suurta Sääliä	15	1
Buddhan Sääli on ikuista	16	7
Buddhalla ei ole fyysistä ruumista	13	21
Buddha saarnasi koko elämänsä ajan	23	17
Buddha käytti tarinoita elämästä ja kuolemasta käännättäkseen ihmiset	23	17
Buddha pelasti ihmisiä heidän kärsimyksistään käyttäen apunaan tarinoita	19 20	8 1
Valaistuksen maailma	251	11
Buddhalle, Dharmalle ja Samghalle omistautuminen	178	1
Sääntöjen noudattamisen, mielen keskittämisen ja viisaan toiminnan oppiminen	163	12

	Sivu	Rivi
Kahdeksankertainen Jalo Polku	166	18
Kuusi polkua, joita pitkin päästään		
Valaistuksen toiselle rannalle	168	19
Neljä oikeaa menettelytapaa	168	8
Neljä asiaa, joita on harkittava	167	19
Viisi voimanlähdettä Valaistuksen		
saavuttamiseksi	168	14
Neljä rajatonta mielentilaa	171	15
Ne, jotka ymmärtävät nelinkertaisen Jalon		
Totuuden	39	17
Ihmisen kuolema ja elämän väliaikaisuus	12	22
Jotka lausuvat Amida Buddhan nimeä,		
syntyvät Hänen Puhtauden Maassaan	113	1
Luo itsellesi valo, luota itseesi	10	17

Henkinen harjoitus

On ymmärrettävä mikä on kaikkein		
tärkeintä (vertaus)	150	9
Ole varovainen ensiaskeleissasi	133	1
Älä unohda mitä etsit (vertaus)	152	9
Menestyksen saavuttamiseksi on kestettävä		
monia vaikeuksia (kertomus)	158	17
Luota itseesi jopa useiden epäonnistumisien		
jälkeenkin (kertomus)	173	7
Älä anna mielesi häiriintyä edes huonoissa		
olosuhteissa (kertomus)	124	1

	Sivu	Rivi
Ne, jotka ymmärtävät Jalon Polun ja seuraavat sitä menevät pimeyteen valo kädessään	40	12
Opetuksia löytää kaikkialta (kertomus)	161	21
Ihmiset ovat taipuvaisia liikkumaan suuntaan, johon heidän mielensä heitä vie	121	20
Opetusten ydin on oman mielen hallitseminen	11	17
Hallitsesi ensinnäkin oma mielesi	212	1
Jos hallitset oman mielesi.....	122	1
Erilaiset mielentilat (opettavainen tarina) ...	118	15
Mieli ei ole minä-persoonallisuus	46	13
Älä anna mielesi hallita itseäsi	10	22
Voita oma mielesi	154	13
Ole oman mielesi herra.....	11	23
Kaikki paha saa alkunsa ruumiista, suusta ja mielestä	87	4
Mielen ja sanojen välinen suhde	125	10
Ruumis on vain lainattu esine (kertomus) ...	143	7
Ruumis on täynnä kaikenlaista epäpuhtautta	130	22
Älä himoitse mitään	10	22
Pidä ruumis, suu ja mieli puhtaina	123	11
Ole puolueeton ja yritä (kertomus)	172	13

Inhimillinen kärsimys

Inhimilliset kärsimykset saavat alkunsa kiintyneestä mielestä	42	21
Kuinka kärsimykset estetään	13	9

	Sivu	Rivi
Harha ja tietämättömyys ovat sisäänkäynti Valaistukseen	59	13
Kuinka kärsimyksistä vapaudutaan	116	1
Kun intohimon polttava tuli on sammutettu, voidaan saavuttaa virkistävä Valaistus	141	21
Himo on harhan alkulähde	85	17
Ajattele, että himo on kuin kukkien takana piilevä kyy	85	21
Älä kiinny palavaan taloon (opettavainen tarina)	19	19
Himo on pahuuden alkulähde	118	7
Tämä maailma on tullessa	82	20
Jos ihmiset etsivät mainetta ja kunniaa, on se sama kuin itsensä polttaminen	119	11
Jos ihminen ajaa takaa rikkautta ja himoa, hän tuhoaa itsensä	119	17
Viisaat ja tyhmät eroavat toisistaan perusluonteeltaan	134	4
Tyhmät eivät ole selvillä omista virheistään (opettavainen tarina)	141	1
Tyhmät kadehtivat muiden hyvää onnea vain katsomalla tulosta (opettavainen tarina)	141	6
Tapa, jolla tyhmät ovat taipuvaisia käyttäytymään (opettavainen tarina)	147	1
<i>Jokapäiväinen elämä</i>		
Anna lahjoituksia ja unohda ne	169	22

	Sivu	Rivi
Seitsemän tapaa antaa lahjoituksia, jotka eivät vaadi rikkautta	170	9
Tapa, jolla saavutetaan varakkuutta (kertomus)	145	17
Kuinka onni saavutetaan	132	15
Älä koskaan unohda kokemaasi ystävällisyyttä (kertomus)	139	1
Ihmisten eri luonteet	89	10
Epäonni seuraa aina sitä, joka antaa periksi kostonhalulle	132	4
Kuinka päästä eroon kaunasta (kertomus) ...	246	8
Älä anna toisten arvostelun häiritä itseäsi (kertomus)	122	12
Et elä vaatteita, ruokaa tai asuntoa varten ...	205	11
Ruoka ja vaatteet eivät ole mukavuutta tai mielihyvää varten	117	1
Mitä tulee ajatella ruokaa nautittaessa	208	6
Mitä tulee ajatella vaatteita puettassa	207	8
Mitä tulee ajatella levolle laskeuduttaessa	208	19
Mitä tulee ajatella, kun on kylmä tai kuuma.	208	9
Mitä tulee ajatella jokapäiväisessä elämässä...	206	14

Hallitus

Tapa, jolla kansa johdetaan vaurauteen	230	1
Millainen hallitsijan tulee olla	233	18
Hallitsijan on ensin hallittava itsensä	231	9

	Sivu	Rivi
Hallinnon päämäärä on harjoittaa ihmisten mieltä.....	232	10
Kuinka ministerien ja virkamiesten tulee käyttäytyä	236	15
Kuinka tuomarin tulee käsitellä rikollisia	235	16
Opetusten vaikutus kansakunnan ihmisiin ...	232	2
Kuinka käsitellä yhteiskunnallisia kamppailuja	238	18

Talouselämä

Tavaroita on käytettävä oikein (kertomus)...	221	9
Mikään ei ole ihmisen omaa ikuisesti	220	22
Ihmisen ei tule koota tavaraa itsensä vuoksi .	228	10
Kuinka saavutetaan vaurautta (kertomus) ...	145	17

Perhe-elämä

Perhe on paikka, jossa sen jäsenten mielet ovat yhteydessä toistensa kanssa	218	11
Asiat, jotka vahingoittavat perhettä	213	8
Miten korvata vanhemmille suuri kiitollisuudenvelka	218	3
Miten pojan on käyttäydyttävä vanhempiaan kohtaan.....	214	1
Miehen ja vaimon välinen oikea suhde	214	24
Miehellä ja vaimolla on oltava sama usko (kertomus)	224	7

	Sivu	Rivi
<i>Naisten elämä</i>		
Neljä naistyyppiä	222	14
Erityyppiset vaimot	225	3
Opetus nuorille vaimoille (kertomus)	224	19
Naimisiin aikovien nuorten naisten hyödyksi	223	7
Nuorten ja kauniiden naisten hyödyksi	227	1
Kuinka miesten on käyttäydyttävä naisia kohtaan	130	11
Miehen ja vaimon välinen suhde	224	1
Ihanteellisen naisen lupaukset ja valat	228	5
Huono vaimo	225	3
<i>Kodittomien veljien tie</i>		
Ihminen ei ole koditon veli, jos hän vain pukeutuu kuin munkki ja lukee sutria	197	9
Kodittomat veljet eivät ole temppelin ja sen omaisuuden perijä	194	1
Himokkaat ihmiset eivät voi tulla kodittomiksi veljiksi	194	8
Kodittomien veljien oikea elintapa	196	5
<i>Yhdyskuntaelämä</i>		
Yhdyskuntaelämän merkitys	241	13
Tämän maailman yhdyskuntien todellinen tila	96	21
Yhdistysten kolme tyyppiä	241	19
Todellinen yhdyskuntaelämä	242	6

hakemisto

	Sivu	Rivi
Suuri valo, joka valaisee pimeyttä	240	8
Sopusointu ihmisten välisissä suhteissa	242	18
Asiat, jotka auttavat yhteiskunnallista järjestöä saavuttamaan sopusoinnun	244	5
Veljeyden ihanne	243	5
Buddhan seuraajien yhteiskunnallinen ihanne	251	1
Ne, jotka häiritsevät järjestystä ja lakia, tuhoutuvat (opettavainen tarina)	140	3
Ne, jotka ovat mustasukkaisia ja riitelevät toisten kanssa, tuhoutuvat (opettavainen tarina)	140	3
Kunnioita vanhuksia (kertomus)	134	20
Kuinka opiskelijan tulee käyttäytyä opettajaansa kohtaan ja päinvastoin.	214	12
Ystävyysden säännöt	215	9
Kuinka valita hyviä ystäviä	216	21
Kuinka isännän ja palvelijoiden on käyttädyttävä toisiaan kohtaan	215	21
Asennoituminen rikollisiin	228	17
Asiat, joita niiden on harkittava, jotka haluavat opettaa Dharmaa	199	1

SANSKRITIN SANASTO (Aakkosellinen järjestys)

ANĀTMAN (Minättömyys)

Tämä on eräs buddhismiin peruskohdista. Ei mitään aineellista todellisuutta ole olennoissa eikä ilmiöissä. On sen tähden luonnollista buddhismille, joka kannattaa kaiken olemassa olevan väliaikaisuutta, väittää ettei tällä väliaikaisella olemassa olevalla voi olla itsessään ikuista ainetta. Anātman voidaan kääntää myös sanalla "sieluton".

ANITYA (Tilapäisyys tai väliaikaisuus)

Toinen buddhismiin peruskohdista. Kaikki tämän maailman olennot ja ilmiöt muuttuvat jatkuvasti eivätkä pysy samana hetkeäkään. Kaiken on kuoltava tai loputtava jonakin päivänä, ja juuri tämä on syy kärsimykseen. Tätä käsitettä ei kuitenkaan saa tulkita ainoastaan pessimistiseltä tai nihilistiseltä näkökannalta, koska myös edistys ja lisääntyminen ovat tämän jatkuvan muutoksen ilmenemisiä.

BODHISATTVA (Valaistukseen pyrkivä)

Alunperin tätä nimeä käytettiin Gautama Siddhārthasta ennen kuin hän saavutti Valaistuksen. Mahāyāna-buddhismiin nousun jälkeen kaikkia Valaistukseen pyrkiviä on alettu nimittää tällä nimellä. Viimein nekin, jotka yrittävät johtaa muita Valaistukseen suuren säälinsä avulla pyrkiessään itsekin samaan päämäärään, on symbolisesti elollistettu Bodhisattvoiksi: Avalokiteśvara (Kwannon), Kṣitigarbha (Jizō), Mañjuśrī (Mon-ju) vain muutamia tunnetuimmista mainitaksemme.

BUDDHA (Valaistunut)

Alunperin Gautama Siddhārthaa (Śākyamuni), buddhismiin perustajaa, kutsuttiin tällä nimellä, koska hän saavutti Valaistuksen 35 vuoden iässä noin 2500 vuotta sitten Intiassa. Kaikkien buddhalaisten lopullienen päämäärä koulukunnasta ja suunnasta riippumatta on tulla Buddhaksi. Riippuen tavoista, joilla tämä

päämäärä saavutetaan buddhismi on jakautunut eri suuntiin ja koulukuntiin. Mahāyāna-buddhismissa historiallisen Buddha Śākyamunin lisäksi monet Buddhat, kuten esim. Amitābha (Amida), Mahāvairocana (Dainichi) Vaiṣajyaguru (Yakushi) jne. on yleisesti hyväksytty buddhismin symboleiksi. Japanilaisen Puhtauden Maan buddhismin (ihmisestä tulee Buddha synnyttyään uudelleen Puhtauden Maassa) vaikutuksesta kaikkia kuolleita tavallisesti kutsutaan nimellä “Buddha” tai japaniksi “Hotoke”.

DHARMA (Todellinen oppi)

Tämä on Valaistuneen, Buddhan, opettama oppi. Opissa on kolmenlaisia ohjeita: Sūtrat (Buddhan itsensä opettama oppi), Vinayat (Buddhan antamat säännöt) ja Abhidharmat (myöhempien aikojen oppineiden selostukset ja keskustelut sūtrista ja vinayaista). Näitä kolmea kutsutaan nimellä Tripiṭaka. Dharma on yksi buddhismin kolmesta aarteesta.

KARMAN (Teot)

Vaikka tämän sanan alkuperäinen merkitys oli yksinkertaisesti “teot” on se syy-yhteysteoriaan liittyen tullut merkitsemään eräänlaista mahdollista voimaa, joka saadaan jokaisesta menneisyydessä tehdystä teosta. Siis jokaisesta tekemästämme teosta seuraa joko hyvää tai pahaa, kärsimystä tai mielihyvää teosta riippuen, ja sillä on vaikuttava voima tulevaisuudessa. Tätä pidetään ihmisen karmana. Uskotaan, että jos hyviä tekoja toistetaan, hyvä lisääntyy ja sen mahdollinen voima vaikuttaa tulevaisuudessa hyvää tekevänä vaikuttajana. Tässä käsityksessä tekoja on kolmenlaisia: fyysiset, sanalliset ja henkiset.

MAHĀYĀNA (Suuri ajoneuvo)

Buddhismiin historiassa syntyi kaksi pääsuuntaa: Mahāyāna ja Theravāda (tai Hīnayāna). Mahāyāna-tyyppinen buddhismi levisi Tiibettiin, Kiinaan, Koreaan, Japaniin jne. kun taas Theravāda Birmaan, Śrī Lankaan (Ceylon), Taimaahan jne. Termi merkitsee "suurta ajoneuvoa", joka hyväksyy kaikki olennot, jotka kärsivät tässä syntymän ja kuoleman maailmassa, ja johtaa heidät kaikki ketään syrjimättä Valaistukseen.

NIRVĀṆA (Täydellinen rauha)

Kirjaimellisesti sanalla on merkitys "haihtua pois". Tämä on tila, jossa kaikki inhimilliset epäpuhtaudet ja intohimot on sammutettu tietyin harjoituksin ja oikealle Viisaudelle perustuvan mietiskelyn avulla. Niitä, jotka ovat saavuttaneet tämän tilan, kutsutaan nimellä Buddha. Gautama Siddhārtha saavutti tämän tilan ja tuli Buddhaksi 35 vuoden iässä. Kuitenkin nykyään uskotaan, että vasta kuoltuaan hän saavutti tämän rauhan tilan, sillä tietty määrä inhimillistä epäpuhtautta on olemassa niin kauan kuin fyysinen ruumis on olemassa.

PĀLI (Kieli)

Tämä on Theravāda-buddhismissa käytetty kieli. Uskotaan, että vanhimman buddhismiin ohjeet on kirjoitettu tällä kielellä. Koska tämä on eräänlainen prakrit, sanskritin murre, ei pālin ja sanskritin välillä ole suurta eroa: sanskritiksi "Dharma", pālin kielellä "Dhamma", sanskritiksi "Nirvāṇa", pālin kielellä "Nibbāna". Katso – sanskrit.

PĀRAMITĀ (Ylittää toiselle rannalle)

“Ylittää toiselle rannalle” tarkoittaa Buddhan maan saavuttamista erilaisia buddhismin sääntöjä noudattamalla. Tavallisesti seuraavaa kuutta sääntöä pidetään sellaisina, joita noudattamalla ihminen voi päästä tästä syntymän ja kuoleman maailmasta Valaistuksen maailmaan: lahjoitukset, moraali, kärsivällisyys, sitkeys, mietiskely ja oikea harkinta (tai viisaus). Perinteinen japanilainen HIGAN-viikko keväisin ja syksyisin on saanut alkunsa tästä buddhismin käsityksestä.

PRAJÑĀ (Viisaus)

Yksi kuudesta Pāramitāsista. Henkinen toiminta, jonka avulla voidaan ymmärtää elämä erehtymättä ja erottaa oikea ja väärä. Sitä, joka on tämän kyvyn täysin saavuttanut, kutsutaan Buddhaksi. Siksi tämä on viisauden hienoin ja valaistunein muoto, joka on erotettava tavallisesta inhimillisestä älykkyydestä.

SAMGHA (Buddhalainen veljeskunta)

Se koostuu munkeista, nunnista, maallikoista. Varhaisina aikoina se koostui kodittomista munkeista ja nunnista. Myöhemmin Mahāyāna-suunnan synnyttyä ne, jotka pyrkivät Bodhisattvoiksi riippumatta siitä olivatko he maallikoita vai munkkeja liittyivät yhteen veljeskunnaksi. Yksi buddhismin kolmesta aarteesta.

SANSKRIT (Kieli)

Muinaisen Intian klassinen kirjakieli. Yksi indo-eurooppalaisen kielikunnan kielistä. Se jaetaan vedic-kieleen ja klassiseen sanskrittiin. Perinteiset Mahāyāna-kirjoitukset on kirjoitettu tällä kielellä. Sitä tyyliä kutsutaan nimityksellä buddhalainen hybrid sanskrit.

SAMŚĀRA (Jälleensyntyminen)

Jatkuva syntymän ja kuoleman toistuminen menneisyydestä nykyisyyden halki tulevaisuuteen näiden kuuden petollisen maailman kautta: helvetti, nälkäiset henget, eläimet, asura eli taistelevat henget, ihmiset ja taivas. Tästä jälleensyntymisen pyörästä ei voi vapautua ennen Valaistuksen saavuttamista. Niitä, jotka ovat siitä vapautuneet, kutsutaan nimityksellä Buddha.

ŚŪNYATĀ (Aineettomuus)

Tämän käsitteen mukaan millään ei ole ainetta eikä jatkuvuutta. Käsite on yksi buddhismin peruskäsitteistä. Koska kaikki riippuu syyn ja seurauksen laista, ei voi olla olemassa pysyvää minää aineena. Mutta ihmisten ei tule pitää kiinni ajatuksesta, että kaikki on aineellista tai että kaikki on aineetonta. Jokainen olento, ihminen tai ei ihminen, on relatiivinen. On hullua pitää kiinni yhdestä ainoasta ajatustavasta tai käsitteestä ja pitää sitä ainoana oikeana. Tämä on Mahāyāna-buddhismin Prajñā-kirjoitusten perussuuntaus.

SŪTRA (Kirjoitukset)

Buddhan opetusten kirjat. Termi merkitsee alunperin "lankaa", joka tarkoittaa yhteenvetoa, joka kulkee läpi valtavan oppikirjamäärän uskonnossa ja tieteessä. Yksi Tripiṭakasta.

THERAVĀDA (tai Hīnayāna: vanhempien kannattajat)

Buddhismin eteläistä perinnettä kutsutaan tavallisesti tällä nimellä. "Thera" tarkoittaa vanhempia. Tämä on vanhempien koulukunta, joka historiallisesti oli konservatiivisten, vanhempien munkkien ryhmä, jotka kannattivat sääntöjen tarkkaa noudattamista vastakohtana toiselle verrattain vapaiden ja edistysmielisten munkkien ryhmälle (joiden uskomuksista myöhemmin kehittyi Mahāyāna-buddhismi eli pohjoinen perinne). Sanotaan, että tällaiset vastakkaiset suunnat buddhismissa alkoivat jo varhaisessa vaiheessa, muutaman vuosisadan kuluttua Buddhan kuolemasta kun Mahādeva, edistysmielinen munkki, vaati buddhismin sääntöjen viiden kategorian vapaampaa tulkintaa. Tämä aiheutti jakautuman Theravādaan ja Mahāsāmghikaan, joka oli myöhemmän Mahāyānan alkulähde.

TRIPITAKA (Kolme koria)

Buddhismin kirjoitusten, Dharman, kolme osaa. Ne ovat Sūtrat, jotka sisältävät Buddhan opetukset, Vinayat, jotka sisältävät Buddhan antamat säännöt ja Abhidharmat, jotka sisältävät selostuksia ja kirjoituksia buddhismista ja säännöistä. Myöhemmin buddhismin asiakirjoihin lisättiin myös korkea-arvoisten kiinalaisten ja japanilaisten pappien kirjoituksia. Katso — Dharma.

AṄGUTTARA NIKĀYA

Munkit, on olemassa eräs henkilö, jonka syntymä maailmaan tuo hyvinvointia monelle, onnea monelle. Hän syntyy säälistä maailmaa kohtaan, ihmiskunnan ja taivaallisten olentojen hyödyksi, hyvinvoinniksi ja onneksi. Kuka tämä henkilö on? Hän on Tathagata, joka on Arahat, täydellisesti valaistunut. Hän, munkit, on juuri se henkilö.

Munkit, maailmassa on vaikeaa löytää erään henkilön julistusta. Kenen? Tathagatan, joka on Arahat, täydellisesti valaistunut. Hän on juuri se henkilö.

Munkit, erästä henkilöä on vaikea löytää tässä maailmassa. Ketä? Tathagataa, joka on Arahat, täydellisesti valaistunut. Hän on juuri se henkilö.

Munkit, erään henkilön kuolema on erittäin valitettavaa. Kenen? Tathagatan, joka on Arahat, täydellisesti valaistunut. Hän on juuri se henkilö.

Munkit, maailmaan on syntynyt eräs henkilö, joka on vertaansa vailla. Kuka? Tathagata, joka on Arahat, täydellisesti valaistunut. Hän on juuri se henkilö.

Munkit, erään henkilön ilmestyminen on mahtavan silmän, mahtavan valon ja säteilyn ilmestymä. Kenen? Tathagatan, joka on Arahat, täydellisesti valaistunut. Hän on juuri se henkilö.
(*Aṅguttara Nikāya I-13*)

BUDDHISMIN EDISTÄMISYHDISTYS JA "BUDDHAN OPETUKSET" KIRJAN LEVITYS

Buddhismiin Edistämisyhdistystä kuvattaessa on puhuttava eräästä liikemiehestä, herra Yehan Numatasta, Mitutoyo Manufacturing Company'n perustajasta.

Hän perusti yhtiön tuottamaan täsmämittausvälineitä yli 40 vuotta sitten. Hänen vankka uskomuksensa on, että yrityksen menestys riippuu sopusointuisesta taivaan, maan ja ihmisen välisestä kanssakäymisestä ja että ihmismielen täydellisyys voidaan saavuttaa vain viisauden, säälin ja rohkeuden tasapainotetulla yhteisvaikutuksella. Hän tekee kaiken voitavansa tämän käsityksensä johdosta parantaakseen mittausvälineiden tuotannon tekniikkaa ja kehittääkseen ihmismieltä.

Hänen käsityksensä on, että maailman rauhan saavuttaminen on mahdollista vain kehittämällä ihmismieltä, jota tarkoitusta varten on olemassa Buddhan oppi. Yrityksensä johtamisen ohella hän on ponnistellut yli 40 vuoden ajan buddhalaisen musiikin levittämiseksi ja kehittämiseksi ja opetusten levittämiseksi.

Joulukuussa 1965 hän perusti yhdistyksen yksityisistä varoistaan toimimaan buddhismiin levityksen parissa ja samalla avuksi maailmanrauhan saavuttamiselle. Näin sai alkunsa Buddhismiin Edistämisyhdistys yleisenä järjestönä.

Mitä tehdään "Buddhan opetukset" kirjan levittämiseksi kauas ja laajalle, niin että jokainen ihminen voisi saada siitä hyötyä ja voisi nauttia Hänen Suuren Viisautensa ja Säälinsä Valosta? On Buddhismiin Edistämisyhdistyksen työ etsiä ratkaisu tähän ongelmaan pitäen kiinni sen perustajan tahdosta.

Lyhyesti sanottuna, jokainen mahdollinen yritys levittää Buddhan oppia on tämän Buddhismin Edistämisyhdistyksen päätarkoitus.

Tämä kirja, "Buddhan opetukset", on tulos katsomuksestamme Japanin uskonnonhistoriaan, jossa ei ole kirjoitettu juuri mitään, mitä voisimme kutsua kirjaksi Buddhan opetuksista kuten ne japanilaisittain tulkitaan vaikka olemme aina suurella ylpeydellä ajatelleet buddhalaista kulttuuriamme.

Tämä kirja on "henkistä ravintoa" kaikille, jotka sen lukevat. Se on tehty sellaiseksi, että jokainen voi pitää sen pöydällään tai kuljettaa sitä mukanaan ja milloin tahansa saada yhteyden hengellisesti elävän valon kanssa.

Vaikka nykyinen painos ei vielääkään ole niin täydellinen kuin haluaisimme sen olevan, on se kulkenut pitkän tien monien ihmisten työn ja yrityksen kautta tyydyttääkseen nykyihmisen tarpeen saada täsmällinen, helpolukuinen ja luotettava oppikirja buddhismista, joka samalla on käytännön ohjekirja ja jokapäiväisen totuuden ja inspiraation lähde.

On Buddhismin Edistämisyhdistyksen toive nähdä pian se päivä, jolloin mahdollisimman monessa kodissa on tämä kirja ja jolloin mahdollisimman monet kanssaihmisemme nauttivat ja kylpevät Suuren Opettajan Valossa.

Lukijan huomautukset ovat tervetulleita. Kirjoittakaa Buddhismin Edistämisyhdistykselle milloin tahansa.

